

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

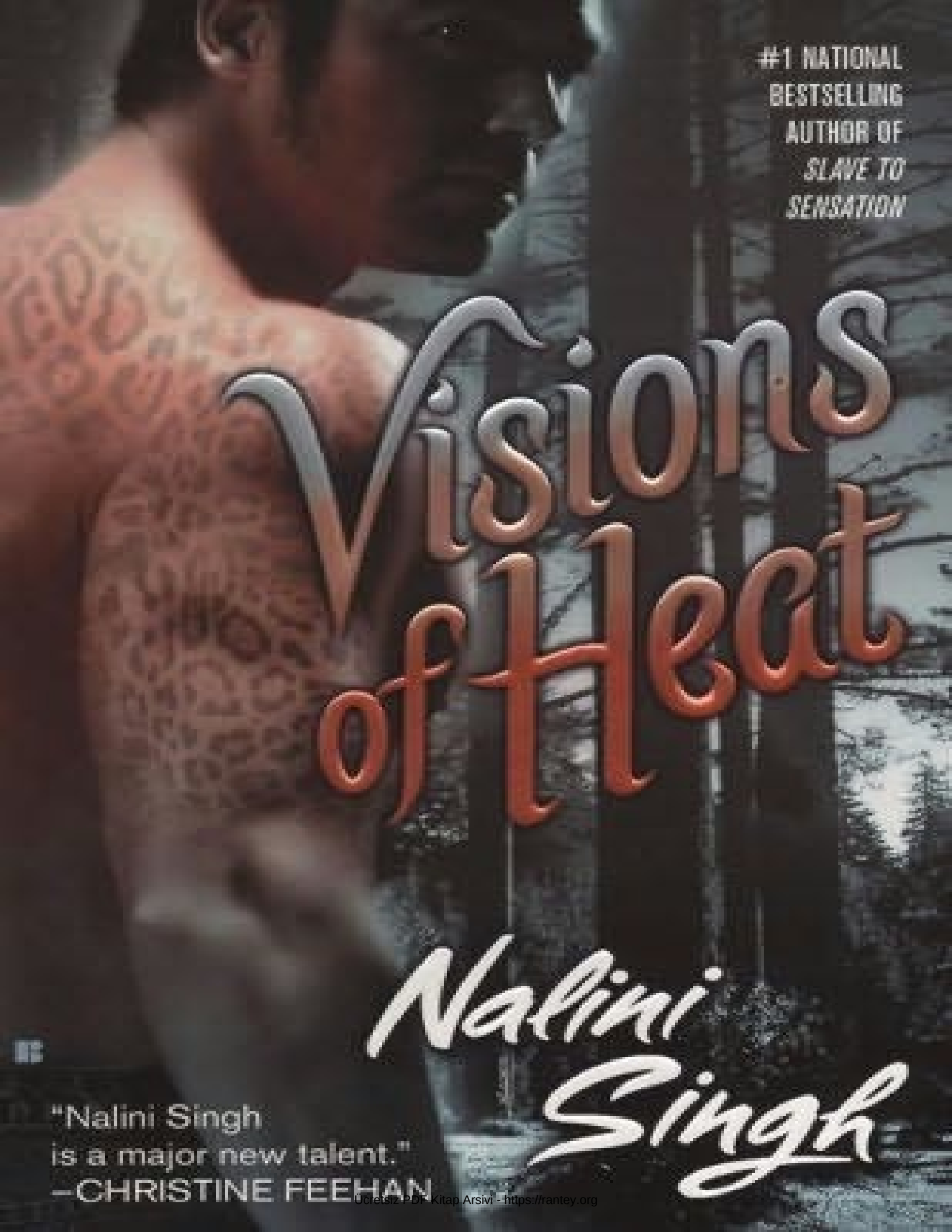
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NATIONAL
BESTSELLING
AUTHOR OF
*SLAVE TO
SENSATION*

Visions of Heat

Nalini
Singh

"Nalini Singh
is a major new talent."
—CHRISTINE FEEHAN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ISI VIZYONLARI

-[Psy & Changelings 02]-

Nalini Singh

*Bu annem Usha için,
Tanıdığım en olağanüstü kadın.
Sevgilerimle.*

ÇILGINLIK

Klinik delilik.

Sessizlik'ten önce F-Psy'nin bir numaralı ölüm nedeni.

Delirerek ölmek mi? F-Psy için bu çok acı bir gerçektir. Zihinlerinin yarattığı gelecek vizyonlarında kayboldular - o kadar kayboldular ki yemek yemeyi unuttular, içmeyi unuttular ve aşırı durumlarda kalplerinin atmasını bile unuttular. Psy'lar onların zihinleridir ve bu zihinler bir kez kaybolduğunda, bedenleri artık işlev göremez hale gelir.

Ama ölenler şanslı olanlardı. İmgelemlerin baskısı altında kırılan ve yine de hayatta kalanlar artık bilinçli değillerdi, artık bilinçli olmaya yakın bir şey değillerdi, zihinleri geçmiş, şimdi ve geleceğin çarpıştığı ve tekrar tekrar parçalandığı bir dünyaya kilitlenmişti. Zaman parçalandıkça, onlar da parçalandı.

Şaşırtıcı bir şekilde, F-Psy Sessizlik Protokolü'nün uygulanması konusunda bölünmüştü. Bazıları hiçbir duygu hissetmemenin değerli bir hediye olacağını düşünüyordu, çünkü o zaman delilik tehdidinden, zihinlerinin iğrenç yanılsamalarından *güvende* olacaklardı... *güvende*. Ancak Sessizliği kendi armağanlarına karşı bir ihanet eylemi olarak gören başkaları da vardı. F-Psy sayısız katliamı durdurmuş, sayısız hayat kurtarmış, sonsuz iyilik yapmıştı ama bunların hepsini duygularla yapmıştı. Duygu olmadan yetenekleri kontrol edilebilir ama sakat kalırdı.

On yıl sürdü ama Sessizliği savunanlar PsyNet'teki milyonlarca zihin arasında süren zihinsel savaşı kazandılar. Sonuç olarak, F-Psy geleceğin insan karanlığını öngörmeyi bıraktı ve iş dünyasının korunaklı duvarlarına çekildi. Masumların kurtarıcıları olmak yerine, birçok Psy girişiminin en güçlü araçları haline geldiler. Psy Konseyi onların hizmetlerinin diğer ırklarla paylaşılamayacak kadar değerli olduğunu ilan etti ve F-Psy yavaş yavaş halkın gözünden kayboldu.

İlgi odağı olmamayı tercih ettikleri söyleniyor.

Çok az kişinin bildiği, Konsey'in yüzyılı aşkın bir süredir gizlediği şey, zengin ve şımartılmış olmalarına rağmen, bir zamanların dayanıklı F-Psy'sinin en kırılgan varlıklar haline geldiğidir. Olabileceklerin karmakarışık ipuçlarını öngörebilme yetenekleri onları gerçek dünyada tam olarak işlev göremez hale getirmekte, sürekli gözetim ve bakım gerektirmektedir.

F-Psy nadiren seyahat eder, nadiren bir araya gelir, zihinsel düzey dışında herhangi bir düzeyde nadiren işlev görür. Bazıları neredeyse dilsizdir, vizyonlarını ve yalnızca vizyonlarını, dağınık ses patlamalarıyla veya ciddi vakalarda diyagram ve jestlerle iletebilirler. Zamanın geri kalanında Sessiz dünyalarında kilitli kalırlar.

Yine de Konsey, olmaları gerekenin bu olduğunu söylüyor.

BÖLÜM 1

PsyClan NightStar'dan Faith Ngihstar kendi neslinin en güçlü F-Psy'si olarak görüldüğünün farkındaydı. Sadece yirmi dört yaşındayken, çoğu Psy'in tüm yaşamı boyunca kazandığından daha fazla para kazanmıştı. Ama yine de, sesini bulduğu üç yaşından beri çalışıyordu. Çoğu çocuktan daha uzun zaman almıştı ama bu beklenen bir şeydi; o olağanüstü yeteneklere sahip bir kardinal F-Psy'ydi.

Hiç konuşmamış olması kimseyi şaşırtmazdı.

F-Psy'lerin PsyClan'lara ait olmalarının nedeni de buydu; bu klanlar milyonlarını yatırmaktan sağlık durumlarını kontrol etmeye ve aç kalmamalarını sağlamaya kadar kahinlerin yapamadığı her şeyle ilgileniyordu. F-Psy'ler bu gibi pratik şeylerde pek iyi değillerdi. Unuttular. Cinayetler ve kazalar, felaketler ve savaşlar yerine iş trendlerini tahmin ettikleri yüzyılı aşkın bir süreden sonra bile unuttular.

Faith son zamanlarda pek çok şeyi unutuyordu. Örneğin, üç gün üst üste yemek yemeyi unutmuştu. İşte o zaman NightStar çalışanları müdahale etmiş, evi yöneten sofistike Tec 3 bilgisayarı tarafından uyarılmışlardı. Üç gün izin verilen süreydi - bazen F-Psy transa giriyordu. Eğer durum böyle olsaydı, onu seruma bağlar ve kendi haline bırakırlardı. "Teşekkür ederim," dedi, sözlerini baş M-Psy'ye yönelterek. "Şimdi iyi olacağım."

Xi Yun başını salladı. "Yemeğin tamamını bitir. Tam olarak ihtiyacınız olan kalori miktarını içeriyor."

"Elbette." Asasının önünden gidişini izledi. Adamın elinde küçük bir tıbbi kit vardı ve içinde hem onu katatonik bir trans halinden uyandırmak için tasarlanmış kimyasallar hem de onu manik bir durumdan çıkarmak için tasarlanmış kimyasallar olduğunu biliyordu.

Bugün ikisi de gerekmemişti. Sadece yemek yemeyi unutmuştu. Adamın geride bıraktığı besin barlarını ve enerji içeceklerini tükettikten sonra

genellikle zamanının çoğunu geçirdiği büyük uzanma koltuğu. Yatak olarak da kullanılabilecek şekilde tasarlanan bu koltuk Tec 3'e bağlıydı ve hayati fonksiyonları hakkında sürekli veri akışı sağlıyordu. Gece ya da gündüz herhangi bir saatte tıbbi müdahaleye ihtiyaç duyması halinde bir M-Psy tetikte bekliyordu. Bu F tanımı için bile normal bir prosedür değildi ama Faith sıradan bir F-Psy değildi.

O en iyisiydi.

Faith'in yaptığı her tahmin, eğer bilerek atlatılmadıysa, gerçekleşti. Bu yüzden anlatılmamış milyonlar değerindeydi. Muhtemelen milyarlar bile. NightStar onu en değerli varlığı olarak görüyordu. Her varlık gibi, optimum işlevsellik için en iyi durumda tutuluyordu. Ve her varlık gibi, kusurlu olduğu kanıtlanırsa, elden geçirilir ve parçalar için kullanılırdı.

Faith'in gözleri bu kaçamak düşünceyle kırpışarak açıldı. Tavanın soluk yeşiline baktı ve kalp atış hızını düşürmek için mücadele etti. Bunu yapmazsa M-Psy onu tekrar ziyaret etmeye karar verebilirdi ve şu anda kimsenin onu görmesini istemiyordu. Gözlerinin ne göstereceğinden emin değildi. Bazen, kardinal bir Psy'nin gece gökyüzüne bakan gözleri bile içinde saklaması daha iyi olan sırları anlatırdı.

"Parçalar," diye yüksek sesle fısıldadı. İfadesi elbette kaydediliyordu. F-Psy trans halleri sırasında zaman zaman tahminlerde bulunurdu. Kimse tek bir kelimeyi bile kaçırmak istemezdi. Belki de bu yüzden kendi sınıfından olanlar mümkün olduğunca sessiz kalmayı tercih ediyordu.

Parçalar için kullanıldı.

Mantıksız bir ifade gibi görünüyordu ama üzerinde düşündükçe, bir kez daha yeteneklerinin ona asla hayal edemeyeceği bir geleceği anlattığını fark etti. Kusurlu Psy'lerin çoğu rehabilite edilir, zihinleri psişik bir beyin darbesiyle temizlenir ve böylece sıradan işçiler seviyesinde çalışırlardı ama F-Psy'ler öyle değildi. Onlar çok nadir, çok değerli, çok eşsizdi.

Eğer kabul edilebilir seviyelerin, yani hala tahminler yapabileceği seviyelerin ötesinde delirirse, M-Psy onun

beynine zarar vermeyen bir kazayla karşılaştı. Sonra da bu kusurlu beyni bilimsel deneyler için kullanıp analize tabi tuttular. Herkes F-Psy'yi neyin harekete geçirdiğini bilmek istiyordu. Tüm Psy tanımları arasında en az araştırılan, en çok gölgede kalanlar onlardı; nüfus içinde görülme sıklıkları ancak yüzde birin üzerindeyken deneysel denekler bulmak zordu.

Faith ellerini sandalyenin kalın kırmızı kumaşına gömdü, nefesinin kesilmeye başladığının aşırı farkındaydı. Tepkisi henüz M-Psy müdahalesinin gerekli görüleceği bir noktaya gelmemişti, çünkü F-Psy imgelemler sırasında bazı alışılmadık davranışlar sergiliyordu, ama aşırı yüklenmesinin zihinsel bir çağlayana dönüşmesine izin veremezdi.

Fiziksel bedenini yumuşatmaya çalışırken bile, soğuk Psy gözleri onu her açıdan incelerken zihninde beyninin bir dizi bilimsel terazi üzerindeki görüntüleri parladı. Görüntülerin saçma olduğunu biliyordu. Laboratuvarda asla böyle bir şey olmazdı. Bilinci basitçe hiçbir anlam ifade etmeyen bir şeyi anlamlandırmaya çalışıyordu. Tıpkı son iki haftadır uykusuna musallat olan rüyalar gibi.

İlk başta, belirsiz bir önseziden, zihnini zorlayan bir karanlıktan başka bir şey değildi. Bunun yaklaşmakta olan bir vizyonun habercisi olabileceğini düşünmüştü - bir piyasa çöküşü ya da ani bir iş başarısızlığı - ama gün geçtikçe, bu karanlık ona somut bir şey göstermeden ezici boyutlara ulaştı. Ve *hissetti*. Daha önce hiçbir şey hissetmemiş olmasına rağmen, o rüyalarda korkudan sıırılsıklam olmuş, dehşetin ağırlığıyla boğulmuştu.

Uzun zaman önce yatak odasının her türlü izleme cihazından arındırılmasını talep etmişti. İçinden bir ses ne olacağını biliyordu. İçindeki bir şey her zaman biliyordu. Ama bu kez, neredeyse nefesini kesecek olan bir öfkenin çığ çirkinliğine anlam verememişti. İlk rüyalar sanki biri onu boğuyormuş gibi hissettirmiş, dehşetten başka bir şey kalmayana kadar boğmuştu.

Dün gece farklıydı. Dün gece, eller boğazını sıkarken uyanmamıştı. Ne kadar denemiş olursa olsun,

dehşetten kurtulamamış, kendini gerçekliğe demirleyememişti.

Dün gece ölmüştü.

Vaughn D'Angelo, üzerinde yürüdüğü daldan aşağı atladı ve zarif bir şekilde ormanın zeminine indi. Karanlığı alacakaranlığa çeviren gümüşü ışıktaki turuncu-siyah kürkü bir spot ışığı gibi parlıyor olmalıydı ama o görünmezdi, gecenin gölgelerini saklanmak ve gizlenmek için nasıl kullanacağını bilen bir jaguar. Vaughn görülmek istemediğinde kimse onu göremezdi.

Üstünde ay asılı duruyordu, gökyüzünde parlak bir disk, kalın gölgelikten bile görülebiliyordu. Uzun dakikalar boyunca durdu ve uzanan dalların karanlık tel örgüsü arasından onu izledi. Hem insan hem de hayvan parıldayan güzelliğe çekilmişti, ancak ikisi de nedenini söyleyemiyordu. Bunun bir önemi yoktu.

Bu gece yetki jaguardaydı ve adamın düşünmek isteyeceği şeyi basitçe kabul etti.

Esintideki bir koku fısıltısı burnunu havaya neden oldu. *Sürü*. Bir saniye sonra kokunun diğer nöbetçilerden biri olan Clay'e ait olduğunu teşhis etti. Sonra koku kayboldu, sanki leopar erkeği Vaughn'un bu menzilde önceden hak iddia ettiğini fark etmişti. Vaughn ağzını açarak yumuşak bir hırıltı çıkardı ve güçlü kedi vücudunu gerdi. Ölümcül keskinlikteki köpek dişleri ay ışığında parlıyordu ama bu gece avını avlayıp yakalamak, tek bir ısırıkla merhametli bir ölüm sunmak için dışarıda değildi.

Bu gece kaçmak istiyordu.

Hızlı yürüyüşü çok uzun mesafeleri katedebilirdi ve genellikle Kaliforniya'nın büyük bölümüne yayılmış ormanların derinliklerinde koşmayı tercih ederdi. Ama bugün kendini kalabalık bir göl şehri olan Tahoe'ye doğru giderken buldu. Kedi formunda bile insanlar ve Psy arasında yürümek zor değildi. Göstermelik bir nöbetçi değildi; en iyi korunan kalelere bile kendini ele vermeden sızabilirdi.

Ancak bu kez şehrin içine girmemiş, şehrin kıyısında beklenmedik bir şeye yönelmişti. Ormanın koyu yeşil yayılımından sadece birkaç metre geride yer alan küçük yerleşke, diğer şeylerin yanı sıra elektrikli çitler ve hareket sensörlü kameralarla korunuyordu. İçerideki ev birkaç kat bitki örtüsünün ve muhtemelen başka bir çitin arkasına gizlenmişti ama evin içeride olduğunu biliyordu. Onu şaşırtan şey ise Psy'nin metalik kokusunun tüm yerleşkeyi sarmış olmasıydı.

İlginç.

Psiler gökdelenler ve şehirlerle çevrili, her yetişkinin kendi kişisel kutusunda yaşamayı tercih ediyordu. Yine de bu yerleşkenin derinliklerinde bir Psy vardı ve bu kişi her kimse, kendi türünden başkaları tarafından korunuyordu. Konsey üyesi olmayan bir Psy nadiren böyle bir ayrıcalığa hak kazanırdı.

Merakı uyanınca, izleme cihazlarının menzili dışında, tüm çevreyi dolaştı. İçeri girmenin bir yolunu bulması on dakikadan az sürdü; Psy ırkının kibir duygusu onları bir kez daha Dünya'yı paylaştıkları hayvanları göz ardı etmeye yöneltmişti.

Ya da belki de, diye düşündü canavarın içindeki adam, Psy diğer ırkların yeteneklerini anlamıyordu. Onlara göre Dönüşenler ve insanlar bir hiçti çünkü Psy'ların zihinleriyle yapabildikleri şeyleri yapamıyorlardı. Bedeni hareket ettirenin zihin olduğunu ve hayvanların bedenlerini kullanmakta çok ama çok iyi olduklarını unutmuşlardı.

Kendisini ilk çiti aşıp yerleşkeye götürecek bir ağaç dalına tırmanırken kedinin kalbi beklentiyle çarpıyordu. Ama jaguar bile bunu yapamayacağını biliyordu. Oraya gidip kendini tehlikeye atmak için hiçbir nedeni yoktu. Tehlike ne insanı ne de hayvanı rahatsız ederdi ama kedinin merakı daha derin bir duygu olan sadakat tarafından engelleniyordu.

Vaughn bir DarkRiver nöbetçisiydi ve bu görev diğer tüm duyguların, diğer tüm ihtiyaçların önüne geçmişti. Bu gecenin ilerleyen saatlerinde, alfasının eşi Sascha Duncan'ı koruması gerekiyordu.

SnowDancer ininde bir toplantı. Vaughn, Sascha'nın isteksizce ve sadece Lucas'ın onsuz daha hızlı seyahat edebileceğini bildiği için geride kalmayı kabul ettiğini biliyordu. Lucas'ın gitmesinin tek nedeni de nöbetçilerine onu güvende tutacakları konusunda güvenmesiydi.

Vaughn korunan yerleşkeye son bir kez daha baktıktan sonra daldan aşağı indi, yere atladı ve Lucas'ın inine doğru ilerlemeye başladı. Unutmamıştı ve pes etmemişti. Dönüşenlerin bölgesine bu kadar yakın yaşayan bir Psy'nin gizemi çözülecekti. Peşlerine düştüğünde kimse jaguardan kaçamazdı.

Faith mutfak penceresinden **dışarı baktı** ve ona sadece karanlık bakmasına rağmen, takip edildiği hissinden kurtulamadı. *Çok tehlikeli bir şey onu dış dünyadan izole eden çitlerin etrafında dolaşıyordu.* Titreyerek kollarını kendine doladı. Ve dondu. O Psy'dı - neden böyle tepki veriyordu? Karanlık imgelemler yüzünden miydi? Zihinsel kalkanlarını mı etkiliyorlardı? İrade gücüyle kollarını bırakarak pencereden dönmeye çalıştı.

Ve yapamadığını fark etti.

Bunun yerine öne doğru bastırdı, bir elini cama bastırmak için kaldırdı, sanki dışarıya uzanacakmış gibi. *Dışarıya.* Pek tanımadığı bir dünyaydı bu. Her zaman duvarların içinde yaşamış, yaşamak zorunda kalmıştı. Dışarıda, psişik parçalanma tehdidi kafasında sürekli bir davul sesi, engelleyemediği bir yankıydı. Dışarıdayken, duygular ona her açıdan çarpıyor ve insanlık dışı, gaddar ve acı verici şeyler görüyordu. Dışarıdayken kırılabilirdi. Duvarların arkasında yaşamak çok daha güvenliydi.

Ama şimdi duvarlar çatırıyordu. Artık bir şeyler içeri giriyordu ve onlardan kaçamıyordu. Bunu, arazisinin sınırlarında dolaşan her neyse ondan kaçamayacağını bildiği kadar kesin olarak biliyordu. Onu avlayan yırtıcı hayvan, onu pençelerine alana kadar durmayacaktı. Korkması gerekirdi. Ama o Psy'dı, korku . Uyuduğu zamanlar hariç. O zaman o kadar çok şey hissediyordu ki, PsyNet kalkanlarının çatlamasından ve kendisini

Konsey. Uyumak istemediği bir noktaya gelmişti. Ya yine ölürse ve bu sefer gerçek olursa?

İletişim konsolu, hayatı olan sonsuz sessizliğin içinde çınladı. Gecenin bu geç saatinde bu beklenmedik bir kesintiydi - M-Psy onun için belirli uyku saatleri belirlemişti.

Sonunda pencereden uzaklara baktı. Yürürken, yaklaşmakta olan bir felaket duygusu onu kaplamış gibiydi; gerçek bir kehanet ile olabileceklerin en ufak bir iması arasındaki gölgeli topraklarda bir yerlerde yatan uğursuz bir bilgi.

Bu da yeniydi, kanatlarda kötü niyetle gezinen, sadece gardının düşmesini bekleyen bir şeyin bu ağır farkındalığı.

İçindeki kafa karışıklığını belli etmemek için yüzünü eğiterek dokunmatik yüzeydeki cevap tuşuna bastı. Ekranda beliren yüz beklediği yüz değildi. "Baba."

Anthony Kyriakus onun ailesinin reisiydi. Yirmi yaşında resmi olarak yetişkinliğe erişene kadar, yirmi beş yıl önce bir döllenme sözleşmesi yaptđđ Zanna Liskowski ile onun velayetini paylaşmıştı. Her ikisi de onun yetiştirilmesinde söz sahibiydi, ancak çocukluğu hiç kimsenin bu şekilde etiketleyebileceği bir şey değildi. Doğumundan üç yıl sonra, onların tam işbirliği ile bakımlarından alınmış ve yeteneklerinin tam olarak eğitilip kullanılabileceği kontrollü bir ortama yerleştirilmişti.

Ve deliliğin yaklaşan dallarının uzak tutulabileceği bir yer.

"Faith, ailemizle ilgili bazı talihsiz haberlerim var."

"Evet?" Kalbi birden balyoz gibi oldu. Tüm gücünü tepkisini kontrol altına almaya harcadı. Bu sadece alışılmadık bir şey değildi, aynı zamanda olası bir imgelemin de habercisiydi. Ve şu anda bir imgelem göremezdi. Son zamanlarda g rd ğu türden bir imgelem değil.

"Kardeşin Marine  ld ."

Zihni bulanıklaştı. "Marine?" Marine onun küçük kız kardeşiydi, aslında hiç tanımadđđ ama uzaktan göz kulak olduğu bir kız kardeş.

Kardinal bir telepat olan Marine, ailenin ilgi alanında çoktan üst sıralara tırmanmıştı. "Nasıl? Fiziksel bir anormallik miydi?"

"Neyse ki değil."

Neyse ki, çünkü bu Faith'in tehlikede olmadığı anlamına geliyordu. Nadir kardinallerden ikisine sahip olmak NightStar'ı hatırı sayılır bir güç haline getirmiş olsa da, Faith'in NightStar'ın en büyük varlığı olduğu tartışılmazdı. Tüm PsyClan'ı kitlelerin üstüne çıkaracak kadar gelir ve iş getiren oydu. Sadece Faith'in sağlığı gerçekten önemliydi - Marine'in ölümü sadece bir rahatsızlıktı. Çok soğuk, çok acımasızca soğuk, düşündü Faith, kendisinin de en az onun kadar soğuk olduğunu bilmesine rağmen. Bu bir hayatta kalma meselesiydi. "Bir kaza mı?"

"Öldürüldü."

Zihni olan boşluk beyaz bir gürültüyle uğulduyordu ama o dinlemeyi reddetti. "Cinayet mi? Bir insan mı yoksa bir Dönüşen mi?" diye sordu, çünkü Psy'ın katili yoktu, Sessizlik Protokolü'nün uygulanmasından bu yana yüz yıldır katilleri olmamıştı. Sessizlik Psy'dan şiddeti, nefreti, öfkeyi, kızgınlığı, kıskançlığı ve kıskançlığı silmişti. Bunun yan etkisi de diğer tüm duygularını kaybetmeleri olmuştu.

"Elbette, ama hangisi olduğunu bilmiyoruz. Güvenlik güçleri araştırıyor. Biraz dinlenin." Keskin bir fiziksel periyotta başını salladı.

"Bekle."

"Evet?"

Kendini sormaya zorladı. "Cinayet şekli neydi?" Anthony gözünü bile kırpmadan "Elle boğma" dedi.

BÖLÜM 2

Vaughn, Sascha'nın Lucas'la paylaştığı aerie'nin dış platformuna zıpladı ve aşağı inerken Mercy'nin yanından geçti. Sascha'yı dışarıda görmekten memnun değildi; platform yerden yüksek olabilirdi ama saat gece yarısını çoktan geçmişti ve Psy Konseyi bu kardinalin ölmesinden başka bir şey istemiyordu.

"Merhaba Vaughn. Neden vardiyaya geçip bana eşlik etmiyorsun?"

Türüne özgü bir öksürük kükremesiyle bu fikir hakkında ne düşündüğünü ona belli etti.

"Evet, uyumam gerektiğinin farkındayım ama uyuyamıyorum." Görünüşe göre dışarı sürüklediği sandalyede arkasına yaslandı. "Mercy benimle satranç oynadı." Karanlıkta, gece gökyüzünü andıran gözleri beyaz iğne uçlarıyla aydınlanıyordu. Parmakları sürekli sandalyenin ahşap koluna vuruyordu.

Hırıltıyla karşılık veren Vaughn eve doğru yürüdü. Yatak odasında üstünü değiştirdi, sonra da tüm nöbetçilerin yedek kıyafetlerini koydukları bagajdan bir kot pantolon ve eski bir siyah tişört aldı. Dışarı çıktığında, Sascha küçük katlanır masanın karşısındaki boş sandalyeye el salladı. Kaşlarını kaldırdı ve platformu çevreleyen korkulukların üzerine tüneyerek bacaklarını direklere doladı.

"Siz kedilerin bunu yapma şekline asla alışamayacağım." Sascha başını salladı ve çıplak ayaklarını ahşap zemine sürttü. "Düşüp vücudundaki her kemiği kırabileceğinin farkında mısınız?"

"Kediler her zaman ayaklarının üzerine düşer." Vaughn gece havasını kokladı ve her şeyi beklediği gibi buldu, ancak onaylamak için görsel bir tarama yaptı. İnsan formunda bile keskin görme yetisi azalmamıştı. "Lucas yokken hep böyle misin?" Genellikle DarkRiver'in yırtıcı türbülansının ortasında sakin bir havuz olmasına rağmen gergin ve tedirgin görünüyordu.

"Evet." Parmağını vurmaya devam etti. "Koşuyor muydun?"

"Evet." Alfa'sının eşine baktı ve Lucas'ın hayranlığını anlayabildi. Sascha güzeldi ve tamamen eşsizdi. Gece gökyüzünü andıran gözleri ya da yüzü değil, özüydü. İçten dışa doğru parlıyordu ve bu beklenen bir şeydi. Ne de olsa o bir E-Psy'ydi; duygusal yaraların en zarar verici olanlarını hissedebilen ve iyileştirebilen bir empat.

Ama Lucas'ın hayranlığını anlasa da Vaughn aynı şeyi hissetmeyi hayal bile edemiyordu. Sascha bir sürüydü. Bir nöbetçi olarak onun için hayatını ortaya koyabilirdi ama onunla asla çiftleşmezdi çünkü çiftleşme kavramı ona yabancıydı. Leoparların hayatlarının geri kalanı boyunca kendilerini bir kişiye nasıl bağlayabildiklerini anlamıyordu. Karışık biri değildi. Sevgilileri konusunda çok seçiciydi. Ama özgürlüğünü seviyordu, başka hiç kimsenin duygusal olarak ona bağlı olmadığını bilmek hoşuna gidiyordu.

Onun ölümü kimsenin ruhunu parçalamaz.

"Ne düşündüğünü asla bilemem." Sascha başını hafifçe yana eğerek ona baktı. "Benden hoşlandığından bile emin değilim."

Kedi esrarengiz görünmekten hoşlanıyordu. "Sen Lucas'ın eşisin." Ve bu yüzden ona sadıktı.

"Peki birey olarak ben ne olacağım?" diye ısrar etti.

"Güven zaman alır." Gerçi Lucas'ın hayatını kurtarmaya çalışırken neredeyse öldüğü gün bunun büyük bir kısmını kazanmıştı. Diğer erkek Vaughn'un gerçek bir aileye sahip olduğu en yakın şeydi, en acımasız anlamda bir kan kardeşiydi.

"Sende bir şey var, diğerlerinden daha az... medenisin."

"Evet." Bunu inkâr etmek için hiçbir neden yoktu. Çoğu yırtıcı Dönüşen'den çok daha hayvandı, hayatta kalmak için öyle olmak zorundaydı. Tıpkı Sascha'nın sürü olmak zorunda kaldığı gibi. "Senin gibi başkalarını özlediğin oluyor mu?"

"Elbette." Uzaklara ve ormana baktı, bir leopar sürüsünün içinde yalnız bir Psy. "Yirmi altı yıl boyunca yaşadığın dünyayı nasıl özlemesin?" Gözleri ona döndü. "Sen özlüyor musun?"

"Başka bir dünyada sadece on yıl yaşadım." İhanetin izlerini içine kazımak için fazlasıyla yeterli bir süre. "Bana bir şey söyle. Bir Psy neden kalabalıktan ayrı, yalnız yaşar?"

Sascha gerçek bir cevap veremediği için onu azarlamadı. "Hiçliğin ortasında, bir ağacın tepesinde yaşamayı tercih eden bir panterle çiftleşebilir." Yüzünü buruşturdu ama gülümsemesi onu ele verdi. "Nadirdir ama bazı Psy'ler izole bir ortamda yaşamayı tercih eder - genellikle Gradyan'ın daha zayıf ucundadırlar. Belki de yetenekleri onları geri kalanımız gibi tehdit etmediği içindir."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Bu sanki başkanmış gibi korunuyordu." *Kadın*. Canavar birden bundan emin oldu.

"Emin misin?"

"Çitler. Gizli kameralar. Canlı korumalar. Hareket sensörleri."

Sascha'nın kaşları kalktı. "Tabii ki. Bu F-Psy."

"Öngörü mü?" Sürüde bir Psy olmasının yardımı oldu. Önce Sascha, Psy dünyasının incelikleri konusunda neredeyse kör gibiydiler. "Son derece nadir olduklarını sanıyordum. Konsey onları gözetim altında tutabilecekleri yakın bir yerde sıkı bir şekilde kilit altında tutmak istemez miydi?"

Başını iki yana salladı. "En güçlülerinin bile diğer Psy'lardan uzak kalmaya ihtiyacı olduğunu duymuştum. Yani canlı muhafızlar görmüş olsanız da, muhtemelen evde F-Psi'nin kendisi dışında kimse yaşamıyor. Onlar hakkında daha fazla bilgin yok-öngörücüler Psiler içinde bir alt ırka yakınlar ve onları toplum içinde temsil eden PsyClan'lara aitler. Biriyle yüz yüze tanışmak neredeyse hiç duyulmamış bir şeydir. Söylentilere göre bazıları evlerinden hiç çıkmıyormuş. Asla."

Vaughn yalnızlığa duyulan ihtiyacı anlıyordu ama Sascha'nın anlattığı şeyde bir patoloji vardı. "Onlar mahkûm mu?"

"Hayır, hiç sanmıyorum. Onlar mutsuz edilemeyecek kadar önemli," dedi ve sonra kendini toplar gibi oldu. "Ne demek istediğimi anlıyorsunuz-Psy'ler mutluluk ya da mutsuzluk hissetmezler, ama F tayini tahmin yapmayı bırakmaya karar verirse, bunun ekonomik sonuçları Psy'ları mahveder.

"Yani hayır, tutsak olduklarını düşünmüyorum, sadece ışığın karanlık tarafla yüzleşmek zorunda kalmadıkları bir kabukta yaşamayı tercih ediyorlar." Sesi fısıltıya dönüştü. "Belki ara sıra dışarı çıksalar, terk ettikleri dünyayı hatırlarlar ve yeteneklerinin gerçekliğine uyanırlar."

Onu izledi ve eşinin çocukken maruz kaldığı acımasız işkenceyi ve bunun sonucunda aldığı intikamı hatırladığını biliyordu; Vaughn ile Lucas arasındaki bağı sağlamlaştıran intikamı. Belki de F-Psy Sessizlik'e çekilmeseydi, felaket ve cinayet kehanetinde bulunmayı bırakmasaydı, Lucas o dehşetten kurtulabilirdi.

Ve belki de Vaughn kendi ailesi tarafından en vahşi ölüme terk edilmek yerine bir jaguar olarak büyüyebilirdi. Belki de.

Elle boğma.

Faith karanlık yatak odasının tavanına baktı, iki kelime durdurulamaz bir döngü içinde kafatasının etrafında dönüp duruyordu. Her şeyi bir tesadüf olarak adlandırmak ve zihninin gerisine itmek cazip geliyordu. Bir yanı tam olarak bunu yapmak istiyordu. Bu çok daha kolay, çok daha katlanılabilir olurdu. Ama bu bir yalan olurdu.

Denizci ölmüştü.

Ve Faith onun öldürüleceğini öngörmüştü.

Eğer imgelemleri nasıl yorumlayacağını bilseydi, küçük kız kardeşi hâlâ hayatta olabilirdi. Keşke. Çocukluğundan beri ona geçmiş için ağlamanın iyi olmadığı, ağlamanın hiç iyi olmadığı öğretilmişti ve bu yüzden şimdi ağlamıyordu. Ağlaması gerektiğini bile ,

Ama derinlerde bir yerde, kafeslenmiş ve neredeyse geri dönüşü olmayan bir şekilde kırılmış bir parçası azap içinde çığlık atıyordu.

Faith, parçalanmakta olan ruhundan gelen acı dolu çığlıklara karşı sağırdı. Tek bildiği bundan geri dönemeyeceğiydi. Bu yanlış değerlendirilmiş bir piyasa trendi değil, bir hayat . Başka tarafa bakmayı seçemezdi... göz kapaklarına baskı yapan karanlığın ağırlığını şiddetli ve çirkin bir şekilde hissetmeye devam ederken değil.

Katilin işi bitmemişti.

Sağduyulu bir zil sesi ağır sessizliği böldü. Yatak odası bağlantısının görsel değil sesli olmasına sevinerek ışıkları açmadan cevap verdi. "Evet?"

"Dünden beri hiçbir veri alamadık." Xi Yun'un kendisiydi.

"Yorgunum." O kırmızı sandalyeye oturup zihnindeki karmaşayı ele vermek istememişti. "Önerdiğin gibi uykumu gerekiyor."

"Anlaşıldı."

"Birkaç gün daha çevrimiçi olamayacağım."

"Kaç tane?" Bu sorunun, türünün unutma eğilimine karşı bir önlem olması gerekiyordu ama Faith son zamanlarda bu müdahaleye içerlemeye başlamış, bunu kendisini zincirlemenin, yeteneklerinin asla ulaşılabilir olmasını sağlamanın bir başka yolu olarak görmeye başlamıştı.

"Üç gün." Bu ona izin verdikleri en uzun süreydi, kendine bakma kapasitesine "güvendikleri" en uzun süre. Sık sık NightStar ve Konsey'in onun yeteneklerine zarar vermekten çekinmelerinin iyi bir şey olduğunu düşünürdü. Aksi takdirde, muhtemelen PsyNet kalkanlarını bir kenara iter ve onu en yoğun özel düzeyde -zihin kontrolü yoluyla- izlerlerdi. Elbette hepsi onun iyiliği içindi.

Titredi ve kendi kendine bunun oda sıcaklığının düşük olmasından kaynaklandığını söyledi. Bunun korkuyla hiçbir ilgisi yoktu. Korku hissetmiyordu. Hiçbir şey hissetmiyordu. O bir Psy'ydi. Daha da ötesi, o bir F-Psy idi. Onun

Koşullandırma diğer kardinallerinkinden bile daha sertti - ona en ufak bir duygu kırıntısının bile bilinçli zihnine süzülmesine *asla* izin vermemesi öğretilmişti, çünkü bunu yapmak ruhunun tamamen yok olması anlamına geliyordu. Buna inanıyordu. PsyClan'ının F-Psy üretme geçmişi vardı ve Sessizlik'ten önceki günlerde her dört kişiden biri hayatının ikinci on yılını tamamlamadan akıl hastanesine düşmüştü.

Üç gün.

Bunu neden istemişti ki? Xi Yun ne düşünürse düşünsün, yorgun değildi. Çoğu Psy'den daha az uyuyordu, en fazla dört saatle . Ama bu üç günü hiçbir şey yapmamak için istememişti. O anda bilinçli olarak farkında olmasa da, zihninin bir amacı, bir hedefi vardı. Buna rağmen aniden yataktan kalktı ve içinde birkaç gün yetecek kadar giysi ve tuvalet malzemesi bulunan küçük bir sırt çantası hazırlamaya başladı.

Bir ay önce PsyClan'ının bir üyesinden, anlayamadığı bir sebepten ötürü sırt çantasını almasını istemişti. Kimse onun bu talebini sorgulamamış, bunun bir imgelem için fiziksel bir tetikleyici kullanmakla ilgili olduğunu varsaymıştı. Onları bu fikirden vazgeçirmemişti çünkü bunun gerçek olmadığından emin değildi. Ama şimdi bir kez daha, yeteneğinin onu henüz gerçekleştirmemiş bir şeye hazırlık olarak hareket etmeye yönlendirdiğini gördü.

Faith çıkacağını bilmediği bir yolculuk için hazırlanırken, PsyNet'te psişik bir kapı kapandı ve içindeki altı zihni görünüşte aşılmaz bir kasaya hapsetti. Psişik Konsey oturumdaydı.

"Santano Enrique'nin yerine birisini bulmamız zorunlu hale geliyor." Nikita kendi zihnini çevreleyen zihinlere baktı - her biri Ağ'ın karanlığında soğuk beyaz bir yıldız gibi görünüyordu -Ve şu anda kimin onu sırtından planladığını merak ediyordu. Birileri her zaman vardı. Fiziksel bedenlerinin dünyanın dört bir yanına dağılmış olması saldırıya karşı bir garanti değildi.

"Belki de yerine birini bulmamız gereken tek kişi Enrique değildir." İpeksi öneri Shoshanna Scott'tan geldi. "Kızınızın genetik eksikliğini aktaran kişinin siz olmadığınıza emin misiniz?"

"Hepimiz Sascha'nın eksik olmadığını biliyoruz," diye yanıtladı Marshall. "Nikita bir kardinal doğurdu - senin soy ağacında kaç kardinal var, Shoshanna?"

Marshall'ın desteği Nikita'yı şaşırtmıştı. Konsey'in en kıdemli üyesi ve zımni lideri olarak tarafsız kalma eğilimindeydi. "Bu aşamada bölünmeyi göze alamayız," diye belirtti. "DarkRiver ve SnowDancer herhangi bir zayıflıktan faydalanacaktır."

"Tehditlerini yerine getireceklerinden ne kadar eminiz?" Bu soru kasadaki en genç beyin olan Tatiana Rika-Smythe'den geldi.

"Enrique'yi idam ettikten sonra hepimiz ondan parçalar aldık. Sanırım Sascha'ya zarar vermeye kalkışırsak leoparların ve kurtların nasıl tepki vereceğini çok iyi biliyoruz." Henry Scott'ın zihni doğuştan bir kardinalinki gibi değildi ama yine de son derece güçlüydü. Shoshanna'nın keskin politik becerileri de eklenince, bu ikili Konsey'in liderliğine yükselebilecek potansiyele sahipti. Belki de Marshall'ın birden Nikita'yı desteklemeye bu kadar istekli olmasının nedeni buydu.

Ming LeBon, "Enrique'nin yerine başka bir kardinal lazım," diye iddia etti, zihinsel sesi fiziksel düzlemdeki bir toplantıda fiziksel varlığı kadar soğukkanlı ve ölümcüldü. Zihinsel dövüşte bir uzman olan LeBon, aynı zamanda karate ve jujitsu gibi insan disiplinlerinde de ustaydı. "Başka hiçbir Gradyan işe yaramaz - o bir çapaydı ve NetZihin'i kontrol altında tutmak için en fazlasını yaptı."

Kimse karşı çıkmadı. Gerçekler gerçektir. PsyNet'in polisi ve kütüphanecisi olan NetMind'in öngörülemeyen düzensiz davranışlara eğilimi vardı. Son altı nesildir Konsey Üyeleri sırayla ona göz kulak oluyorlardı. Özellikle iki Psy yeteneğinin bu göreve yakınlığı var gibi görünüyordu.

Henry, "Enrique'nin NetMind'a erişimi, kusurlu zihnini bizden gizlemesine de olanak sağladı," diye belirtti.

Ming'in yıldızı kesinlikle sakın kaldı. "Bu kaçınılmaz. Tüm araştırmalarımıza rağmen, koşullandırmanın kimler için başarısız olacağını tahmin edemiyoruz."

Nikita, "Ağdaki kardinallerin çoğu Konsey rütbeleri için uygun değil," dedi. Onlar fazla beyinseldi, Psy'yi besin zincirinin tepesinde tutmak için gereken acımasız pratiklik hakkında çok az fikirleri vardı ya da hiç yoktu.

"Aklında biri var mıydı, Ming?" Marshall sordu. "Faith NightStar."

Nikita'nın kardinal hakkındaki temel bilgi dosyalarını bulması birkaç dakika sürdü. "Bir F-Psy mi? F ve Tk isimlerinin NetMind'ı en iyi şekilde kontrol edebildiğini anlıyorum, ancak F-Psy ... dengesiz."

Shoshanna, "Bunların yüzde doksan beşinden fazlası beşinci on yıllarına geldiklerinde kurumlarda oluyor," diye ekledi. "O uygun bir seçenek değil."

"Katılıyorum. Faith NightStar, Enrique'ninki kadar güçlü bir zihne sahip ve üç yaşından beri bize son derece isabetli öngörülerde bulunuyor. Başka hiçbir kâhin onun kadar üretken ya da isabetli olamadı. Tüm yaşamı boyunca hiçbir zihinsel bozulma belirtisi göstermedi ve F-atamalı bir kardinal olarak son derece yakın gözlem altında tutuldu."

"Ming iyi bir noktaya değindi," diye araya girdi Marshall. "Enrique'den sonra en güvenli seçim Faith olabilir. En azından şu aşamada psikotik olmadığını biliyoruz ve Konsey Üyesi olarak tahminler yaparken ihtiyaç duymaya devam edeceği izleme, herhangi bir değişikliğin hemen fark edilmesini sağlayacaktır."

"Kimi seçersek seçelim, en kısa zamanda bir halefi onaylamamız gerekiyor." Ming'in psişik sesi kararlıydı. "Faith NightStar hakkında kapsamlı bir rapor hazırladım." Onlara Konsey odalarındaki zihinsel depolama rafını gösterdi.

"Başka aday önermek isteyen var mı?"

Shoshanna, "Bir başka olasılık da Kaleb Krychek," diye cevap verdi. "O bir kardinal Tk ve Konsey rütbelerinin bir parçası. Onunla ilgili dosyaları Faith'le ilgili olanların yanına koyuyorum. Telekenetik yetenekleri üzerindeki kontrolünün mükemmel olduğu söyleniyor."

"Kaleb benden daha genç," diye belirtti Tatiana, "ve zaten neredeyse zirvede. Bunun onu Faith'daha iyi bir seçim yaptığını söyleyebilirim - Kaleb ve benimle karşılaştırıldığında bile inanılmaz derecede genç olmasının yanı sıra, izole edilmiş durumda. Konsey'de hayatta kalabilecek kapasiteye sahip olmayacaktır."

"Katılmıyorum." Nikita da Faith'in uygunluğuna ikna *olmamıştı* ama Krychek'in oluşturduğu tehditten emindi. "Kaleb genç yaşına rağmen zirveye yükseldi. Bu onu Enrique ile aynı türden bir sosyopatlığa yatkın hale getirebilecek tek fikirli bir kararlılık sergiliyor."

Tatiana, "Hepimiz bir dereceye kadar güce açız," diye karşılık verdi.

"Ancak, bu durumda haklı olabilirsiniz - halkı yatıştırmak için daha az agresif bir Konsey Üyesine ihtiyacımız olabilir."

"Seçilen adayın aynı zamanda uzun süre dayanacak güce sahip olması gerekir." Yine Shoshanna. "Eğer kısa bir süre içinde iki Konsey Üyesi değiştirirsek, bu her şeyi baltalayabilir."

"Shoshanna haklı." Marshall'ın ses tonunda artık partizanlığı ima eden hiçbir şey yoktu. "Dosyaları gözden geçirin. Yarın buluşup her iki adayla da değerlendirme toplantıları için bir zaman çizelgesi belirleyeceğiz. Aranızda üçüncü bir önerisi olan var mı?"

"Bir öneriden çok aklımızda tutmamız gereken bir şey." Shoshanna'nın zihni güçle parladı. "Son iki nesildir Konsey'de hiç M-Psy yok. Belki de bunu düzeltmemiz gerekiyordur. Farkında olmadan aramıza başka bir Enrique almamızı engelleyebilir."

Nikita ilk kez rakip Konsey Üyesiyle aynı fikirdeydi. "Diğer seçenek ise tüm Konsey için M-Psy kontrollerini zorunlu kılmak."

"Doktor bizden biri olsaydı çok daha gizli olurdu." Henry.

"Ama bu aynı zamanda o Konsey Üyesine geri kalanımıza kıyasla çok fazla güç verir." Nikita, Konsey Üyesi arkadaşlarından herhangi birinin bedenine ya da zihnine vakıf olması fikrinden hoşlanmıyordu.

"Aynı fikirdeyim." Tatiana Rika-Smythe. "Bir M-Psy dahil edilmek üzere düşünülmelidir, ancak bu atamanın bir temsilcisi olarak, bekçimiz olarak değil."

"Peki ya NetMind? F ve Tk onu en iyi kontrol eden iki uzmanlık alanı," diye belirtti Henry.

"Bu, değerlendirmenin son aşamalarında göz önünde bulundurabileceğimiz bir şey." Ming, altı kişi arasında en sessiz olanı ve Nikita'nın hakkında en az şey bildiği kişiydi. "Başka bir önerisi olan var mı?"

Cevap veren Marshall'dı ama doğrudan konuyla ilgili değildi. "Sienna Lauren'i kaybetmemiz çok üzücü. Büyük bir potansiyel gösteriyordu."

"Bu talihsiz bir durum," diye kabul etti Ming. "Olası bir çırak olarak onu gözüme kestirmiştim."

Bu da Nikita'ya göre Sienna Lauren'in Ming'i bu kadar ölümcül yapan zihinsel savaş yetenekleriyle doğduğu anlamına geliyordu. "Lauren ailesinin şartlanmayı kırma eğilimi göz önüne alındığında, rehabilitasyon mantıklı bir yanıtı. Eğer kararımızı atlatmaya çalışmasalardı hâlâ hayatta olacaktı."

"Elbette," dedi Ming.

"M-Psy açısından," diye devam etti Nikita, "Hint alt kıtasındaki Gia Khan Konsey meselelerini üstlenmede çok faydalı olduğunu kanıtladı."

Diğerleri Khan'la ilgili temel dosyaları tararken küçük bir duraksama oldu.

"Bir olasılık gibi görünüyor. Kaleb ve Faith ile birlikte onu da aday listesine ekleyelim." Marshall.

"Peki ya adaylar? Ciddiye almamız gereken biri var mı?" Shoshanna.

"Hayır. Yeterince güçlü olduğunu düşünen birkaç kişi var ama öyle olsalardı şimdiye kadar birimiz ölmüş olurdu." Tatiana neden bahsettiğini biliyordu - Konsey'e, kendisinden önceki Konsey Üyesi Michael Bonneau, en kıdemli yardımcısı Tatiana ile evinde yalnızken talihsiz bir "kaza" geçirdiğinde yükselmişti.

"O zaman anlaştık. Kaleb Krycek, Gia Khan ya da Faith NightStar."

BÖLÜM 3

Faith yerleşkeyi **asla** tek başına terk etmemişti. Yirmi bir yıl önce onu içeri tıkmışlar, zihninin dış dünyada yaşayamayacağını, başkalarıyla iç içe yaşarsa imgelemlerin çok yoğun ve hızlı geleceğini söylemişlerdi. Onlara inanmamak için hiçbir nedeni yoktu ve yıllar geçtikçe evi onun seçtiği hapisane, nadiren terk ettiği bir yer haline geldi.

Ama bugün, bilinmeyene doğru yola çıkacaktı. Bilinçli zihni, bilinçaltının onu aylarca hazırladığı şeyin ne olduğunu nihayet anlamıştı: cevapları . Bu cevapları bulmak için Psy Konseyi ya da NightStar ile hiçbir ilgisi olmayan biriyle konuşması gerektiği çok açıktı. Hem PsyClan'ının hem de Konsey'in çıkarları vardı. Ona en çok bilmesi gereken şeyi söylemeyeceklerdi - bu karanlık görüntülerin kaçınılmaz bir deliliğin ilk kıpırtıları mı yoksa çok daha haince bir şeye mi işaret ettiğini: yeteneğinin yüzleşmek istemediği bir yönünün uyanışına mı?

Neredeyse tamamen izole bir şekilde yaşamasına rağmen, bu yolculuk için bilmesi gereken her şeyi biliyordu. PsyNet'in otoyollarının gerçek dünyada vızıldayan bilgilerle akmasını engellemenin bir yolu yoktu. Dedikodunun en güçlü savunmaları bile aşmanın bir yolu vardı. Bu dedikodu ona Ağ'dan ayrılan bir Psy'nin haberini getirmişti.

Sascha Duncan.

Konsey, Sascha'nın temelde kusurlu bir kardinal olduğunu ve hiçbir Psy'nin onsuz yaşayamayacağı biyolojik geribildirim sağlayan Net bağlantısını tutamayacak kadar zayıf olduğunu bildirmişti. Yine de Sascha hayatta kalmıştı.

Dönek Psy, Faith'in aklına yalan söyleyerek hiçbir şey kazanmayacak, tam gerçeği söyleyerek hiçbir şey kaybetmeyecek tek kişiydi. Herkes başka PsyNet'e bağlıydı.

Bu nedenle, ister isteyerek ister kazara olsun, herkes ona ihanet edebilirdi. O kişi Sascha'ydı. Bu mantıklıydı.

Birkaç hafta önce gördüğü ve kendisine vahşi bir açlıkla bakan bir leoparın yüzünü gördüğü rüyayı hatırlamamayı tercih etti, yeteneğinin ona ne anlatmaya çalıştığını anlamaya çalışmamayı tercih etti. Çünkü bazen, çok fazla ön bilgi bir lanetti.

Yerleşkeden ayrılmak zor olacaktı ama imkansız değildi. PsyClan muhafızları insanları dışarıda tutmakla ilgileniyordu. Hiç kimse Faith'in bir kaçış girişiminde bulunacağını düşünmemişti. Derin bir nefes alarak küçük sırt çantasını taktı, sonra sakince arka kapısını açtı ve gecenin içine doğru yürüdü.

Nereye gittiğini tam olarak biliyordu. Dış çitin çok küçük bir bölümü hareket sensörlerinin kör noktasına denk geliyordu ve kameralar tarafından tam olarak kapsanmıyordu. Muhtemelen NightStar Güvenlik'e bir zayıflık gibi görünmemişti bile. Hiçbir suçlu tam yerini bulamazdı ve canlı muhafızlar o kısmın neredeyse sürekli gözetim altında olmasını sağlıyordu, özellikle de muhafızların çoğu bölgeyi tele-patik olarak tarama yeteneğine sahip olduğı için.

Faith tarayıcıları nasıl saptıracağını yıllar önce bulmuştu, can sıkıntısı ve izolasyon buluş için verimli bir zemin oluşturuyordu. Daha da önemlisi, bir nöbetçi köşeyi döndükten sonra diğeri dönmeye başlamadan önceki kısa zaman aralığında çite tırmanabileceğinden emindi. Bunu biliyordu çünkü iki ay önce aniden geceleri buraya gelmeye ve tam olarak bunu yapmaya, kimseye haber vermeden çitin üzerinden geçip yerleşkeye geri dönmeye başlamıştı.

Bunu bir meydan okumaya ihtiyacı olduğı için yaptığını düşünmüştü. Elbette onun gibi bir F-Psy için hiçbir şey o kadar kolay değildi. Bu gece, arka kapıdan dış çitin hedeflediğı kısma kadar olan mesafeyi yürümesi on dakikasını aldı

-İç çit ona hiçbir zaman gerçek bir sorun çıkarmamıştı. Gözleri köşeyi dönen bir muhafızın formunu seçti.

Sağa. İkinci bir muhafız on saniye sonra Psy hassasiyetiyle ortaya çıkacaktı. Sessiz ve dikkatli bir şekilde tırmanmaya başladı.

Vaughn onu büyülemeye devam eden yerleşkeye sarkan büyük bir dalın üzerine **çömeldi**. Bu gece oraya sızıp bilgisayar ve Psy güvenliğinin ardında ne olduğunu öğrenmeye niyetlenmişti. Ama artık buna gerek yoktu; avı ona doğru geliyordu.

Karanlığa rağmen saçları kızıl bir alevdi ve bir yanı beline kadar uzanan kütleyi örtmeyecek ya da kontrol altına almayacak kadar aptal olduğu için ona hırlamak istiyordu ama bir yanı da kızın çitlere tırmanışındaki hızlı, neredeyse kedi gibi hareketinden etkilenmişti. Hiç tereddüt etmedi, etrafına bakmadı. Sanki bunu yüzlerce kez yapmış gibiydi.

Orman tarafına inerek, köşeyi dönmekte olan muhafızın görüş alanından gizlenene kadar çitten çevredeki ağaçların arasına doğru düz bir çizgide yürüdü. Vaughn ağaçların tepesine doğru ilerledi ve çantasından bir şey çıkarmak için durakladığında neredeyse onun tepesinde durdu.

Saatinden gelen küçük bir ışık kısa süre sonra çevredeki alanın bilgisayar çıktısı gibi görünen bir şeyi aydınlattı -değişken rotaları veya bölge işaretleri hakkında hiçbir şey göstermeyen kaba bir harita. Bir dakika sonra haritayı katladı ve çantasına geri koydu. Sonra yürümeye başladı. Eğer insan formunda olsaydı kaşlarını çatardı. Tahoe'dan ziyade DarkRiver bölgesinin derinliklerine doğru ilerliyordu.

Yürüyerek çok uzağa gidemezdi ama onda ensesindeki tüyleri diken diken eden bir şey vardı. Bir nöbetçi olarak içgüdülerine güvenmeye alışkındı ve bu sefer içgüdüleri bu kadının izlenmesi gerektiğini söylüyordu. Dikkatle. Çok, çok dikkatle.

Faith sanki takip ediliyormuş gibi hissetti. Mantıksız bir tepkiydi - ormanda yalnızdı. Ama her şey yolunda giderse, bu uzun sürmeyecekti. Sascha Duncan'ın evinin yerini bilmiyordu;

Bununla birlikte, leopar bölgesinin yeterince derinlerine inerse, onlardan birinin onu bulacağını ve gitmesi gereken yere götüreceğini düşünmüştü. Zayıf bir plandı ama yırtıcı şekil değiştirenlerin bölgesel doğası hakkında araştırdıklarına dayanarak, başarı şansı yüksekti. DarkRiver'in San Francisco'daki iş merkezine gitmek çok daha kolay olurdu ama açığa çıkma riskini göze alamazdı.

Ağdan çıktıktan sonra Sascha Duncan tüm Psy'lar için yasak bölge ilan edilmişti. Konsey'in izni olmadan ona yaklaşmak otomatik rehabilitasyon anlamına geliyordu; bu da cezalandırılan Psy'ın kişiliğini ve yüksek zihinsel becerilerini yok eden tam bir psişik beyin darbesi için örtmece bir etiketti. Faith bu kaderden kaçabileceğini anlayacak kadar kendi değerini biliyordu ama kimsenin yaptıklarının farkına varmasını istemiyordu. Bunun bir sır olarak saklanması gerektiğini *bilen* aynı yanı, yakındaki bir orman yolunda kilitli olmayan bir araba bulacağını da biliyordu.

Ve işte oradaydı. Araba. Kapıyı açtı ve içeri girdi. Öne doğru eğilerek bilgisayarlı güvenliği aşmak için kontrol panelini açtı. Bu, yeteneğinin ona ihtiyaç duyacağını söylediği bir şey değildi - bu bir hobiydi, yalnız geçirdiği saatlerde zihnini meşgul eden bir şeydi. Sonuç olarak, çoğu bilgisayar donanımını saniyeler içinde atlatabiliyordu.

Bu sefer beş dakika sürdü ve sonra araba onun oldu. Aklına acil durumlar için aldığı direksiyon derslerini getirerek arabayı gitmek istediği yöne çevirdi ve gaza bastı. Cevapları bulmak için üç günden az zamanı vardı. Bu süre dolmadan yerleşkeye dönmezse, geniş çaplı bir insan avı başlatacaklardı. Hatta bu bahaneyi kullanarak PsyNet kalkanlarını kırmaya bile çalışabilirlerdi.

Ne de o milyar dolarlık bir varlıktı.

Vaughn'un içindeki **adam** küfretmek istedi ama hayvan sadece harekete geçti ve başka bir yöne doğru havalanmadan önce neredeyse yüz metre boyunca arabaya paralel bir şekilde koştu. Lucas'ın inine hâlâ bir saatten fazla vardı.

ama Vaughn işini şansa bırakmıyordu. Sascha'ya ulaşmaya çalışmıyorsa Psy'lardan biri neden DarkRiver bölgesine bu kadar girmeye cesaret etsin ki? Ve kızıl saçlı kızın Psy olduğunu biliyordu; gözlerini görmüştü.

Gece gökyüzü. Saf siyah bir arka plana karşı beyaz iğne uçları.

Olması gereken yere vardığında güçlü kalbi güm güm atmaya başlamıştı. Yolun ortasına doğru yürüdü ve beklemeye başladı. Ezilmek için fazla hızlı olmasının yanı sıra, çoğu Psy canlı bir jaguar gördüğünde o kadar sarsılırdı ki durmaktan başka bir şey yapamazdı. Duygularını öldürmeye çalışmış olabilirlerdi ama bazı tepkiler en ilkel çekirdekten gelirdi ve bunlar kontrol edilemezdi. Psy neye inanırsa inansın.

Köşeyi döndü, ışıkları kısa farda yanıyordu. Gece görüşü üzerinde çok az etkileri vardı. Onu izledi. İzledi ve bekledi.

Yırtıcı gözler karanlığın içinden **parlıyordu**. Faith düşünecek zaman bulamadan frene bastı ve arabayı sarsarak durdurdu. Önündeki devasa avcı kedi hareket etmedi, bir hayvanın yapması gerektiği gibi tepki vermedi. Tüm planlamasına rağmen, canlı bir leoparla yüz yüze gelmenin tehlikeli gerçekliğine hazırlıksızdı, arabanın içinde oturdu, elleri direksiyonun etrafında kenetlendi.

Leopar, kadın başka bir hamle yapmayınca sabırsızlanıyor gibiydi. Arabaya doğru sinsice yaklaşarak kaputun üzerine atladı ve kadın tepki vermemek için kendini zor tutmak zorunda kaldı. Leopar büyüktü. Ve ağırdı. Arabanın kaputu o güçlü pençelerin altında yavaşça bükülüyordu. Sonra dişlerini ön camdan ona doğru geçirdi.

Dışarı çıkmasını istedi.

Faith, onun daha fazla ilerlemesine izin vermeyeceğini hiç şüphesiz biliyordu. Daha önce bir Dönüşen'le hiç karşılaşmamış olmasına rağmen, her parçası bir Dönüşen'in gerçek varlığının içinde olduğunu söylüyordu. Ya yanılıyorsa?

Başka mantıklı bir hareket tarzı göremeyince motoru kapattı, sırt çantasını aldı ve kapıyı açtı. Kedi

Aracın yanında donmuş bir şekilde dururken, türler arası teması düzenleyen protokol hakkındaki cehaletinin geç de olsa farkına varmıştı. Hiç kimse ona Dönüşenlerle nasıl konuşacağını öğretmemişti. Diğer duyarlı ırklar gibi iletişim kurup kurmadıklarını bile bilmiyordu.

"Alo?" diye sormayı denedi.

Kedi bacağına bastırarak onu arabadan uzaklaştırdı, ta ki yolun zifiri karanlığında tek başına durana kadar, çok büyük, çok tehlikeli bir yaratık etrafında dolanıyordu.

Merhaba, tekrar denedi. Temkinli ve son derece kibar bir zihinsel sayfaydı, acil durumlarda kabul edilebilir bir şeydi.

Başını kaldırdı ve ona doğru hırladı, dişleri dünyayı kaplayan koyu karanlıkta bile parlıyordu. Kadın hemen geri çekildi. Kedi onun zihninin kendi zihnine dokunmaya çalışmasından hoşlanmamıştı, ne yaptığını fark etmişti. Birisi ona doğal engellerin ötesinde kalkan olmayı öğretmişti. Ve bunu yapabilecek tek bir kişi vardı.

"Sascha'yı tanıyor musun?"

Bu kez ona doğru açılan dişler geri adım atmasına neden oldu ama kendini durdurdu. O Psy'dı - korku hissetmiyordu. Ama tüm duyarlı varlıkların bir hayatta kalma içgüdüğü vardı ve onunki şimdi kediler kendi kişisel Psy'larının yakınında kimseyi istemezse ne yapacağını soruyordu. Cevap, devam etmekten başka gerçek bir seçeneği olmadığıydı.

"Sascha ile konuşmam gerekiyor," dedi. "Çok az zamanım var. Lütfen beni ona götürün."

Kedi tekrar hırladı ve kızın ensesindeki minik tüyler, vücudunun normalde kontrol edebileceği bir tepkiyle diken diken oldu. Seste çok bölgesel, çok agresif bir şey vardı. Sonra kısa bir mesafe uzaklaştı ve ona geri baktı. kolay kabullenişine şaşırarak takip etti. Bunun yerine

Yolun yukarısına doğru ilerlerken, onu ormanın içine, yoldan gizlenebilecekleri kadar derine götürdü. Sonra pençesiyle bir ağacı işaretledi.

Kedi bacaklarını altına çökertecek kadar sert bir şekilde dürtene kadar anlamadı. "Tamam, anladım. Burada bekleyeceğim." İşte o zaman güçlü çenesi bileğinin etrafında kapandı. Donup kaldı. Canını acıtmıyordu ama o dişlerin gücünü hissedebiliyordu. Bir kez bastırса elini kaybedecekti. "Ne? Ne istiyorsun?" Zihniyle ona ulaşma ve onunla normal ve tanıdık bir seviyede konuşma ihtiyacıyla savaştı. Dişler saatinin üzerinde gezindi.

"Tamam." Onun kendisini bırakmasını bekledi ve adam da bunu yapmak için acele etmedi - kedi kesinlikle erkekti. Gözleri onunkilerle buluştu ve keskin zekâsını, gücünü ve öfkesini gördü. Tehlikeli ve vahşi, aynı zamanda hayatında gördüğü en egzotik şeydi. Ellerini bu kadar yakın olan kürkte gezdirmе isteğine karşı koymak neredeyse imkânsızdı. Ama onun böyle deneysel bir dokunuşa asla izin vermeyecek bir kedi olduğunu biliyordu.

Sonunda bıraktı. Kadın saatini çıkardı ve adam onu dişlerinin arasına aldı. Sonra adam gitmişti, o kadar hızlı bir bulanıklıktı ki kız hareketi zar zor yakalayabildi. Yine yalnızdı, gecenin soğuşunda titredi ve kollarını çantasına doladı. Adam geri gelecek miydi? Ya onu burada başka biri bulursa? Etrafının daha fazla kedi tarafından sarılma ihtimali, yaptığı şeyin mantığını yeniden gözden geçirmesine neden oldu. Onlar tartışmasız Psy değildi; dolayısıyla hazırlıklarını dayandırdığı kurallar geçerli değildi.

Ağaca sıkıca yaslanan Faith bekledi. Başka bir seçeneği yoktu.

Vaughn yatak odasından ve üzerinde sadece solmuş bir kot pantolonla pansiyonun oturma odasına girdi. *Kızın* saatini elinde tutuyordu. "Takip cihazı yok."

Lucas kaşlarını çatı ve almak için uzandı. Vaughn ince metalik bandı kendine saklamak için mantıksız bir dürtü hissetti, bu o kadar alışılmadık bir sahiplenme duygusuydu ki onu ürküttü. Elini uzattı.

"Bir bakayım." Sascha arkadaşının yanından ona baktı. "Psy saatlerine göre oldukça sıradan bir şey." Onu Lucas'tan aldı ve arkasına baktı. "Üzerinde herhangi bir aile işareti yok."

"Ondan bir şeyler öğrenebileceğinizi düşündüm."

Sascha başını salladı. "Psikometrik becerilerim geliyor ama bu çok soğuk. Psy'nizin buna duygusal açıdan fazla önem verdiğini sanmıyorum."

Bu ifadenin tuhaflığı üçünün de dikkatinden kaçmamıştı. Psy hiçbir şeye duygusal bir önem atfetmezdi.

"Tahoe'daki o yerleşkeden çıktığını söylemiştin, öyle mi?"

"Kimsenin görmesini istemiyormuş gibi çitlerden atlamış." Saati aldı ve cebine sakladı. Kimsenin dokunamayacağı bir yere.

"Siz Psy'ların fiziksel şeylerden pek hoşlandığınızı sanmazdım," dedi Lucas ve sözlerinde Vaughn'un daha önce sürünün çiftleşmiş çiftlerinin açık cinselliğinden hiç etkilenmemiş olmasına rağmen bir bıçak bıçağı kadar keskin hissettiği şehvetli bir alay damarı vardı.

"Neden bunu bu gece tartışmıyoruz?" Sascha sırtını Lucas'ın göğsüne yasladı. "Ama bu alışılmadık bir şey, bunu ustalıkla mı yaptı?"

"Bir kedi kadar pürüzsüz." Vaughn'un bildiği en büyük iltifat buydu. "Sanki daha önce yapmış gibi."

"Tuhaf. Ve beni görmek istediğini mi söyledi?"

"Evet." Vaughn'un Sascha'yı oraya götürmesine imkân yoktu ve Lucas'ın da buna izin vermeyeceğini biliyordu. Psy'ye güvenilemezdi. Cildi krem kadar yumuşak olan kızıl saçlı güzel Psy'ye bile.

Sascha'nın gece gökyüzüne bakan gözleri ürkütücü bir an için odaklanamadı. "Neye benziyordu?"

"Kızıl saç." Daha önce hiç bu kadar koyu kırmızı, bu kadar lüks ve ipeksi saçlar görmemişti. Adam saçıyla oynarken kedi de onunla oynamak istemişti.

çok, çok daha samimi şeyler yapmak istemişti. "Kardinal gözleri."
Sascha cetvel gibi dimdik ayağa kalktı. "Olamaz. İmkânsız."

Her iki adam da kadının aerie'nin etrafında adım atmaya başlamasını izledi.

Vaughn, Lucas'ın sahipleniciliğini sanki aralarında fiziksel bir varlık varmış gibi hissetti ve ilk kez bu duygunun nereden kaynaklanabileceğine dair bir parıltı gördü.

"Ne oldu Sascha?" Lucas yanından geçerken onu belinden yakaladı.

Kucaklaşmaya doğru eğildi. "Yanılıyor olabilirim ama Psy'ın bu bölgesinde kızıl saç belirli bir ailede yaygın. NightStar soyunda çekinik genin görülme sıklığı alışılmadık derecede yüksek." Sascha'nın sesi o anda tamamen Psy gibi çıkıyordu. Bu beklenen bir şeydi. Birkaç aydan fazla süredir kedi olmamıştı. Bu zaman alacaktı.

"NightStar hattı mı?" Lucas parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi. "Onlar bir grup akraba aile.
PsyClan NightStar."

"PsyClan'ların F-Psy tarafından kullanıldığını söylemiştin." Vaughn kollarını kavuşturdu, parmakları tanıdığı herhangi bir dişi kedi kadar iyi tırmanan bir kadının alev kırmızısı ipeğini taramanın nasıl bir şey olduğunu bilme dürtüsüyle karıncalanıyordu.

Başını salladı. "NightStar ailesinin F-Psy üretme konusunda bir geçmişi var. Nadir bulunurlar ama NightStar'ın her neslinde en az bir tane olmuştur. Bazıları zayıf, bazıları güçlü. Tüm bu bölgede bildiğim tek kardinal Faith NightStar."

İnanç.

İsmi dilinde test etti ve uyuyordu, doğru hissettiriyordu. "Adı PsyClan'ıyla aynı mı?"

"Evet. Nedenini bilmiyorum ama onlar için işler böyle yürüyor. Kendilerini bireysel ailelerinden ziyade bir bütün olarak PsyClan'a bağlıyorlar." Dudağını ısırды. "Kardinal gözler ve kızıl saç artı

izole bir yer - Faith olabilir, ama bölgedeki her Psy'yi tanımıyorum."

"Onunla hiç tanışmadın mı?" Bunu soran Lucas'tı.

"Hayır. F-Psy'ler gölge gibidir. İnsanlar onları nadiren görür. Alt Kademeler bile korunmasız bırakılamayacak kadar önemli kabul edilir."

"Neden bir F-Psy seni görmek istesin ki?" Lucas Vaughn'a baktı. "Başka bir şey söyledi mi?"

"Hayır. Ama onu bıraktığım yerdeyse bir buçuk saatten fazladır bekliyor." Ve nedense bu Vaughn'u sinirlendirdi. "Bunu halletmemiz gerekiyor."

"Onunla konuşmak istiyorum," dedi Sascha.

"Kesinlikle olmaz."

"Hayır."

İki adam da aynı anda konuşmuştu; Lucas bir eşin, Vaughn ise bir nöbetçinin koruyucu içgüdüleriyle. Sascha gözlerini devirdi ve başını salladı. "Siz ikiniz hâlâ anlamadınız, değil mi? Asla evcilleşmeyeceğim."

Lucas kaşlarını çatı.

"İkiniz de onunla nasıl başa çıkacağınızı, sorulması gereken soruları nasıl soracağınızı bilmiyorsunuz. Vaughn muhtemelen onu korkutarak sessiz kalmasını sağlamıştır." Gece gökyüzünü andıran gözlerini ona çevirdi.

"Psy korku hissetmez." Ama bileği adamın dişlerinin altında çok narindi. "O senden çok daha küçük." Ve boyuna rağmen Sascha, Dönüşenlere kıyasla zaten kırılıyordu.

Sascha başını salladı. "Eğer gerçekten F-Psy'lerden biriye bu uygun olur.

Hadi gidelim. konuda tartışmaya bile gerek yok."

Alçak hırıltı Lucas'tan geldi. Vaughn akıllıca bir hareketle odadan çıkıp platforma çıktı ve bu fırsatı kot pantolonunu çıkarıp -saatini içine sokarak- üstünü değiştirmek için kullandı. Lucas ve Sascha çıktıklarında o da orada bekliyordu.

"Dışarı çıkın ve bölgeyi araştırın. Sascha ve ben arabada arkanızda olacağız." Lucas'ın sesi pek memnun görünmüyordu ve Vaughn onu suçlayamazdı. "Eğer *bir* koku alırsanız Sascha'ya haber verin."

Vaughn başıyla onayladı. Sascha şimdi Yıldızlar Ağı aracılığıyla nöbetçilere bağlıydı; Vaughn'un pek de rahat olmadığı ama işe yarayan bir zihinsel ağıdı bu. Telepatik olarak iletişim kuramaları da, birbirlerine duygularını, hislerini gönderebiliyorlardı. Bu bile onu PsyNet'ten farklı kılıyor ve daha saldırgan içgüdülerini yatıştırıyordu.

Başını bir kez daha sallayarak, kuleden yere atladı. Gece havası serin bir okşayışla yanından geçti ve sonra toprak patilerinin altında yumuşacık oldu. Koşmaya başladı.

BÖLÜM 4

Faith'in, kedinin saatini almasından bu yana ne kadar zaman geçtiğine dair somut bir fikri yoktu. Ama en az iki saat, belki de üç saat geçtiğini tahmin ediyordu. Ya geri gelmeye hiç niyeti yoksa? Derin bir nefes aldı ve kendine odaklanmasını söyledi. Eğer geri dönmezse, arabaya geri binecek ve yoluna devam edecekti. Sonra aklına geldi, eğer kedi aracı durduracak kadar zekiye, muhtemelen onu devre dışı bırakacak kadar da zekiye.

Sağ tarafında bir şey hışırdadı ve çantasının üzerine doğru eğildi, ama hiçbir şey olmayınca kendini rahatlamaya bıraktı. Garip bir şekilde, burası yabancı bir yer ve durum olmasına rağmen, burada bir şehirde olabileceğinden çok daha rahattı. Şehirleri ziyaret ettiği nadir zamanlarda, zihinsel düzlemde yara bere içinde hissedirdi - sanki sürekli saldırı altındaymış gibi. Bu deneyimler ona evini her zaman hapisneden çok bir sığınak gibi göstermişti.

Bölgeyi tekrar taramak için başını çevirdi ve vücudundaki her kasın kilitlendiğini hissetti. Yabani gözler sakince onunkilere baktı. Eğer insan olsaydı, bayılabilirdi. Bu haliyle, tepkisini kontrol altına almak için her şeyini ortaya koyması gerekiyordu. "Çok sessizsin," dedi, birkaç santim ötedeki ölümcül tehlikenin kör edici bir şekilde farkındaydı. "Sanırım leopar olmanın faydalarından biri de bu."

Alçak, derin bir hırıltı.

"Anlamıyorum." Bu agresif tepkiye neden olacak ne söylemişti?

Leopar aniden uzaklaştı ve kız yine yalnız kaldı. "Bekle!" Ama adam gitmişti. Mantık ayağa kalkıp yürümeye başlaması gerektiğini söylüyordu. Er ya da geç DarkRiver'ın başka bir üyesiyle karşılaşacaktı. Çantasını yere bırakarak ayağa kalktı ve bir patika görmeyi umarak kediyle aynı yönde birkaç adım attı.

Bir el boynuna dolandı ve sert bir erkek vücudu sırtına bastırdı, canlı bir ateş hattı. Tamamen hareketsiz kaldı. Şu anda insan olabilirdi ama varlığının her zerresiyle bunun bir saniye önce ona hırlayan aynı yırtıcı olduğunu biliyordu. Boynuna dolanan el en ufak bir acı vermiyordu ama içindeki gücü hissediyor, adamın nefes borusunu hiç çaba harcamadan ezebileceğini anlıyordu.

"Ben bir leopar değilim," dedi kulağına ve ses o kadar sertti ki, hayvandan tamamen geri dönüp dönmediğini merak etti.

"Ah." Yaptığı hata sürpriz değildi; Dönüşenlerin gerçekliği hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Onun dünyası hiçbir zaman onların izinsiz girdiği bir dünya olmamıştı. "Sizi gücendirdiğim için özür dilerim."

"Ne olduğumu merak etmiyor musun?"

"Evet." Onun insan yüzünü de merak ediyordu. "Arkayı dönebilir miyim?"

Yumuşak kıkırdaması vücudunda titreşti ve tüm dikkatini ona vermesini istedi. "O kadar da karanlık değil Red, yanımda hiç kıyafet yoktu."

Beyninin bu ifadeyi anlaması birkaç dakika sürdü. Bunu yaptığı anda, kendininkine bu kadar yakın hizalanmış bedenin katıksız sıcaklığının aşırı bilincine vardı. Yeni deneyimler yaşamak isteyen yanı dönmek istedi ama bunun aptallık olacağını biliyordu. Bu adamın onun vücuduyla ilgili entelektüel merakını tatmin etmesi pek olası değildi. Kendisine yanlış tür deme cüretini gösterdiği için neredeyse kafasını koparacaktı.

"Lütfen bırak."

"Hayır."

Kesin hayır cevabı onu şaşırtmıştı. Kimse ona hayır dememişti, bu şekilde değil. Her zaman daha kibar terimlerle ifade etmeye çalışırlardı. Bu muamele onu işbirlikçi ve rasyonel tutmuş olabilirdi, ama aynı zamanda insanların kabul edilen davranış kurallarına uymadığı bir dünyanın katı gerçekliğiyle başa çıkmak için ona hiçbir araç bırakmamıştı. "Neden?"

"Neden olmasın?"

Kendi elini adamın boynuna doladığı elinin üzerine götürdü ve çekiştirdi. Hareket yoktu. Mesaj açıktı. Ona zarar vermeyecekti ama yerinden de kıpırdamayacaktı. "Eğer bir leopar değilsen," dedi, medeni bir konuşma yapmaya karar vererek, "o zaman nesin sen? DarkRiver bölgesindesin ve edindiğim bilgilere göre burası bir leopar sürüsü."

"Öyle." Başparmağı kızın tenini dalgınca okşadı. Fiziksel tepkiyi daha başlamadan . Eğer bedeni hissederse, yakında zihni de duyguları deneyimlemek isteyecekti ve bu kabul edilemezdi.

"DarkRiver'la birlikte değil misin?" Yanlış kediye güvenerek kandırılmış mıydı?

"Ben öyle bir şey demedim."

"Neden bana bir şey söylemeyi reddediyorsun?" "Tek bildiğim, senin bir casus ya da suikastçı olduğun."

İfadesinin mantığı reddedilemezdi. "Ben sadece Sascha ile konuşup gitmek istiyorum. Konsey öğrenirse ağır cezalar verir."

"Öyle diyorsun."

Adamın toprak ve orman koktuğunu, kendisine yabancı gelen bir tür hayvan enerjisi koktuğunu fark etti. Yabancı ama nahoş değil. Eğer böyle şeyler hissetseydi, onun kokusunu takdir ettiğini bile itiraf edebilirdi. "Jaguar," dedi neredeyse düşünce nöronlarında ateşlenmeden önce. "*Panthera onca*."

Eli kızın boynunu okşadı. "Çok iyi."

"Yaklaşık iki ay önce farklı kedi türleri hakkında bir kitap okudum." O zamanlar bunun tuhaf bir seçim olduğunu düşünmüştü ama yine de bitirmek zorunda kalmıştı. "Hemen bilmediğim için beni suçlayamazsınız. Leoparlar ve jaguarlar çok benzer işaretlere sahip."

"Seni istediğim şey için suçlayabilirim."

Kendini köşeye sıkışmış bir av gibi hissetmeye başlamıştı. "Bırak beni gideyim." "Hayır."

Neredeyse psişik bir şeyler yapmayı düşündüğü noktada, saldırı manevraları konusunda hiç eğitim almamış olmasına rağmen, bir aracın fısıltısını duydu. "Sascha?"

"Belki."

"Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etme. Eğer yanlış nefes alırsan, seni öldürürüm. sen."

Ona inandı. "Belki de beni şimdi serbest bırakmalısın ve jaguar formuna geri dön."

"Neden?"

". "

"Bana kıyafet getirmiş olmalılar. Getirmemişlerse kimin ?"

"Ah." Gözleri önündeki ağaçlara gitti. Başka bir erkek dışarı çıktı. Mavi bir kot pantolon ve beyaz bir tişört giymişti ama yüzünde vahşice ilkel izler vardı - sanki büyük bir canavar tarafından parçalanmış ve galip gelmiş gibiydi. Şimdi ikisi de öldürmeye iki yırtıcı arasında sıkışıp kalmıştı.

Sonra ince bir kadın formu yeni erkeğin arkasından çıktı. Kardinal gözleri onunkilerle buluştu. "Merhaba."

"Sascha Duncan." Hareket edecekti ama jaguar onu boğazından tutmaya devam etti. "Onu bırakabilir misin?"

Diğer kadın başını yana eğdi. "Kimse Vaughn'a istemediği bir şeyi yaptıramaz ama ben sorabilirim. Vaughn?" Bir elini kaldırarak onlara bir kot pantolon fırlattı.

Faith'in başının yanından kaslı bir kol fırladı. Vaughn adındaki jaguar onu serbest bıraktığı anda malzemeyi yakaladı. Hareket etmemesi gerektiğini biliyordu.

"Benim adım Faith NightStar," dedi, Vaughn'un kot pantolonunu çektiğini duyabiliyordu.

Sascha bir adım daha yaklaşmaya çalıştı ama yanındaki erkek onu yerinde tutmak için sırtını kullandı. Gözleri Faith'i takip etmeyi hiç bırakmadı.

"Neden buradasın?" Sascha sordu.

"Seninle konuşmam gerek."

"Öyleyse konuş." Bu kez cevap veren işaretli erkekti. Faith onun DarkRiver alfası, Sascha Duncan'ın duygusal olarak ortak adam olması gerektiğini biliyordu. Faith onun nasıl -Ona bakan gözlerde insani hiçbir şey yoktu.

Vaughn kızın kulağına, "Ve ne söylediğine dikkat et," diye fısıldadı, kolu kızın omuzlarına dolanarak onu kendine doğru çekti.

Bu sefer zorlandı. "Bu kadar dokunuşu kaldıramam." Bu açık bir ifadeydi. "Nöbet geçirmemi istemiyorsan bırakmalısın." Dokunma duyularını harekete geçiriyordu ve aşırı yüklenmeyi kaldıramıyordu. Bu, M-Psy'nin onu defalarca uyardığı bir şeydi. Aynı şeyi yaşayan diğer F-Psy'lerin görüntülerini gördükten sonra, kendisinin de bunu yapmak gibi bir arzusu yoktu.

"Vaughn, sen ve Lucas buradayken bana saldırmaması çok zor." Sascha Duncan, Faith'i daha önce hiç tecrübe etmediği ve nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri olmadığı bir seviyede tehdit eden adama baktı. "Psişik düzlemde herhangi bir hamle yaparsa sana haber veririm."

Vaughn'un kolu hafif bir tereddütten sonra çekildi. Ama onu hâlâ arkasında hissedebiliyordu. Arkasını dönüp onun yüzünü görme dürtüsü o kadar güçlüydü ki, dış dünyada hayatta kalma becerisine olan güveninin temellerini sarstı. Daha şimdiden onu etkiliyor, akli başında kalmak için göze alamayacağı şekilde davranmasına neden oluyordu.

"Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun?"

Faith, Sascha'nın elini Lucas adındaki DarkRiver erkeğinin omzuna koyuş şeklini fark etti. Bu onun için şok ediciydi. Vaughn'un onu tuttuğu yerden teni karıncalanmıştı; Sascha'nın bu kadar yoğun duygusal girdiye nasıl katlandığını anlayamıyordu. Ama bu düşüncenin onun durumuyla pek ilgisi yoktu.

"Artık PsyNet'in bir parçası olmadığınızı duydum," diye söze başladı.

"Bu doğru."

"Bazı bilgilere ihtiyacım var." "Ne tür bir bilgi?"

Faith önündeki adama baktı ama birden daha tehlikeli olanın Vaughn olduğunu fark etti. Sascha Lucas'a bağlıydı, bu yüzden alfanın biraz nezaket sahibi olması gerekiyordu. Ama insan yüzü bir sır olarak kalan jaguar? Saf vahşi hayvandan başka bir şey değildi. "Bunu yalnız konuşabilir miyiz?" Telepatik bir his gönderdi, zihinsel temas için kibar bir istek.

"Dur." Lucas, Faith'in Sascha'yı görmesini engellemek için hareket ettiğinde bile Vaughn, Faith'in giysilerini yakıp kavuracak kadar yaklaştı. "Sascha'ya karşı zihin ayrıcalığının yok."

Kendini hareketsiz tuttu. Dönüşen onun ne yaptığını nereden biliyordu? "Özür dilerim. Kabalık etmek istememiştim." Telepatik iletişim onun ırkı arasında çok önemliydi. Ve şekilde yaşadığı için, bu gece geçen haftadan daha fazla yüksek sesle konuşmuştu.

Lucas, "Söyleyeceğin her şeyi bizim önümüzde söyleyebilirsin ya da hiç söylemeyebilirsin," dedi.

Sascha alfayı Faith'e bakabileceği kadar hareket ettirmeyi başardı. "O benim eşim ve Vaughn da Sürü'den."

Dönek kardinalin sadakati daha açık olamazdı. Faith'in PsyNet'te öğrendiği hiçbir şey onu buna hazırlamamıştı... ya da Sascha Duncan'daki hatırı sayılır güce. O her ,

Ağ bağlantısına tutunamayan kusurlu bir kardinal değildi. Faith hayatı üzerine bahse girebilirdi ve belki de girmek zorunda kalacaktı. "Eğer bu Konsey'e ulaşırsa, beni tamamen hapsederler." Ve sonra onu kullanacaklardı. Delilik dışında her şeyden arınana kadar onu kullanacaklardı.

"Seni rehabilitasyona mahkûm etmeyeyim mi?" Kulağına ipeksi bir fısıltı.

"Hayır. Ben çok değerliyim."

Vaughn bu ifadede hiç kibir ya da gurur olmaması karşısında irkildi. Faith kendinden sanki bir makineden ya da bir yatırımdan bahseder gibi bahsediyordu. Başının üst kısmına baktı ve içindeki zihni merak etti. Kulağa geldiği kadar insanlık dışı, soğuk muydu? İçgüdüleri aksini söylüyordu; onu daha fazlası, ilgi çekici bir şey olarak görüyorlardı.

"Konsey'e ispiyonculuk yapmayız," diye tükürdü Lucas. "Şimdi konuş ya da git."

"Sanırım yeteneğim mutasyona uğruyor." Soğuk, berrak, unutulmaz, sesi tam olarak doğru değildi. Tam olarak... tamamlanmamıştı. "Bir şeyler görüyorum. Rahatsız edici, şiddetli şeyler."

"İmgelemler belirli olaylarla mı ilgili?" Sascha Lucas'a doğru eğildi.

"İki gün öncesine kadar düşünmüyordum." Faith belli belirsiz bir santim kaydı.

Vaughn onun aralarındaki mesafeyi artırmaya çalıştığını biliyordu ama bunu istemiyordu. Onunla birlikte hareket etti ve omurgasının sertleştiğini hissetti. Ama ona hiçbir şey söylemedi, Sascha'nın sorusunu yanıtlamaya odaklanmıştı.

"İlgili rüya ve imgelemlerde ölene kadar boğulma motifi tekrarlanıyor." Sesi, anlattığı şeyin dehşetiyle sarsılmamıştı. "İki gece önce de kardeşim Marine'in elle boğularak öldürüldüğünü öğrendim."

Vaughn Sascha'nın empatisinin Faith'e ulaştığını hissetti ama bunun hiçbir etkisi yok gibiydi. Sanki Faith NightStar o kadar sert bir kabukla kaplanmıştı ki, hiçbir şey içeri giremezdi... ya da dışarı çıkamazdı.

"Neden bana geldin?" Sascha sonunda mutsuz arkadaşını iterek Vaughn'un Psy'sıyla yüz yüze geldi.

Faith ayaklarını kaydırды ama sesi sabit kaldı. "Beni hemen Konsey'e ihbar etmeyecek tanıdığım tek Psy sensin."

Vaughn'un canavarı, Faith'in itirafının ima ettiği mutlak yalnızlığa güçlü bir tepki verdi - bu tür bir yalnızlığı kavrayamazdı. Doğası gereği yalnız biri olsa da sürü arkadaşlarının onun için canlarını feda edeceğini biliyordu. Lucas gözünü bile kırpmazdı. Clay ya da diğer nöbetçiler de öyle. Lanet olası kurtlar bile onu başka bir kurt dışında herkese karşı savunurdu.

Sascha başını salladı. "Sana söylemem gereken şey duymak istediğin şey ."

"Eğer yalan söylemek isteseydim, Konsey'e ya da Psyclan'ıma giderdim."

Vaughn beklenmedik bir gurur duydu. Ufak tefekti ama karşısındaki kadında güç vardı.

"Birinin seni özlemesi ne kadar sürer?"

"Dün üç gün boyunca görevde olmayacağımı söylemiştim ama sabırlarının o kadar uzun süreceğini sanmıyorum. En geç yarın gece yerleşkeye dönmüş olmam gerekiyor."

Sascha omzunun üzerinden baktı. Lucas sessiz soruya kaşlarını çattı ama başını Vaughn'a doğru salladı. "Bir fikrin var mı?"

"Eski kulübe." Hem savunmasız insanlardan uzaktı hem de mahremiyet sağlayacak kadar gizliydi. "Onun gözlerini bağlamalıyız. Sascha herhangi bir Psy numarası yapmadığından emin olabilir."

"Benim hakkımda sanki tam karşında durmuyormuşum gibi konuşma." Havalı bir yorumdu, ama Vaughn onu böyle konuşmaya iten şeyin ne olduğunu merak ediyordu.

Yap. Psy'in alingan olduğu bilinmezdi, çünkü alingan olmak için hissetmeleri gerekirdi.

"Gözlerinin bağı olmasına bir itirazın var mı?" "Hayır. Beni yönlendiren Sascha olduğu sürece." "Neden?"

"Onu bırak, Vaughn." Sascha kaşlarını çattı. "Senin enerjinle başa çıkamaz."

"Sana elini sürmesine imkân yok." Lucas'a baktı. "Vaughn haklı. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyoruz."

Sascha tartışmak için döndü ama Vaughn, Lucas'ın bu noktada geri adım atmayacağını biliyordu.

Diğer adam arkadaşının bileğini kavradı ve Faith'e, "Bırak Vaughn seni yönlendirsin ya da git," dedi.

Sascha bunun kazanamayacağı bir savaş olduğunu anlamış gibiydi. Faith'e, "Sana gereğinden fazla dokunmayacak," dedi.

"Peki." Kısa bir baş sallamasıyla saçları etrafa savruldu. Çok yakınında duran Vaughn, parmaklarını karanlıkta bile parıldayan ateşin üzerinde gezdirme dürtüsüne karşı koyamadı. Kız hareketsiz kaldı ama Vaughn'un tüy kadar hafif dokunuşunu hissetmemesi gerekirdi.

"Al." Sascha eşarbını çıkardı ve ona fırlattı.

Derme çatma göz bağını yakalayan Vaughn Faith'i kollarının çemberine aldı. Adam yumuşak kumaşı gözlerinin üzerine yerleştirirken, Vaughn'un ön tarafı sırtına bastırılmış olmasına rağmen Faith kıpırdamadı. Kasıtlı olarak kışkırtıcı davranıyor, onunla alay ediyordu. Eğer onun zayıf ve kolaylıkla zorbalığa uğrayabilecek biri olduğunu düşünseydi bunu asla yapmazdı. Hayır, bu kadın, görünürdeki kırılganlığına rağmen, onunla başa çıkabilecek kadar güçlüydü.

Ama düğümü atmayı bitirdiğinde, kızın üzerine farklı bir durgunluk çöktüğünü hissetti. Bunun nasıl bir şey olduğunu hayal etti -karanlık, tamamen karanlık ve o sadece

dakikalar önce ona zarar vermemek için bir araya gelmişti. Orada öylece sakin bir şekilde durmaktan başka bir şey yapmaması onun için bir övünç kaynağıydı. Onu daha fazla zorlamamaya karar vererek yanına geldi, elini tuttu ve iki parmağını kot pantolonunun kemer halkasından geçirdi.

Parmaklarını kıvrırken hafif bir çekistirme.

"Teşekkür ." "Hadi gidelim."

Lucas ve Sascha'yı yavaş yavaş arabaya kadar takip ederlerken Faith onunla konuştu. "Uydurduğumu düşünüyorsun. Uydurmuyorum."

"Ne?"

"Nöbetler hakkında. F-Psy'nin çok fazla duygusal girdiden sonra bayıldığına dair kayıtlar gördüm."

Kaşlarını çattı. "Bana hiç dokunulmadığını mı ?"

"Her altı ayda bir, kaçınılmaz bazı dokunuşlar içeren bir sağlık kontrolü yapıyorlar. Ve tabii ki bazen başka tıbbi müdahalelere de ihtiyacım oluyor." Ayağı takıldı ve kendini sabitlemek için bir elini onun sırtına bastırdı, kadınsı yumuşaklığın geçici bir izi geldiği gibi kayboldu. "Özür dilerim."

"Sana sadece sağlık görevlileri mi dokunuyor? Hiç tutulmadın mı?"

"Belki de bebekken bakım personeli tarafından kucaklanmış olabilirim."

Sascha'dan ırkı hakkında öğrendiği onca şeyden sonra bile, böyle bir varoluşun insanlık dışı soğukluğunu hayal bile edemiyordu. "Arabadayız."

Onun kendisini araca itmesine izin verdi. Onun yanındaki koltuğa oturarak kapıyı kapattı. Neredeyse hemen hareket etmeye başladılar. Faith onun yanında bir heykel gibiydi. Eğer onun nefesinin yükselip alçaldığını göremeseydi, yumuşak kadın kokusunu alamasaydı, onun-

Yumuşak kadın kokusu.

Canavarı avlanmak için çömeldi. Çünkü evinin etrafını kendilerine özgü kokularıyla kaplamış olan muhafızların aksine Faith Psy'in kokusunu almıyordu. Tıpkı Sascha gibi. Psişik ırkın çoğu Dönüşenleri iten metalik bir koku yayardı ama ne insan ne de kedi onun soğukluğundan hoşlanmasa da Faith'in hiçbir yanı onu itmiyordu. Belirgin bir kokunun olmaması tesadüf olabilirdi. Öte yandan, Sessizlik denen insanlık dışı şeye tamamen teslim olmamış Psy'ların bir göstergesi de olabilirdi.

Merakla, bir kez daha koklamak için eğilirken buldu kendini. Kadın daha da kaskatı kesildi ve Sascha ona ters ters bakmak için etrafına bakındı. Adam gülümsedi. Başını sallayarak geri döndü. Sascha kedilerin bazen yapacakları şeyi yaptıklarını öğreniyordu.

"Yeteneğinin neden mutasyona uğradığını düşünüyorsun?" diye sordu Faith'e, onun hoşuna gideceğini bildiğinden daha yakın oturmak için kayarak.

"İş için tahmin yapıyorum. Bunun için ve yeteneğim her zaman kendini bu şekilde gösterdi."

"Her zaman mı?"

Onu göremese de başını çevirdi. "Neden ikna olmamış gibisin?"

"Psy'nin hoşlanmadıkları güçleri eğitmenin bir yolu vardır." İçindeki kedi, kızın teninin güzelliği karşısında büyülenmişti. O kadar zengin ve tatlıydı ki neredeyse krema tadında olabileceğini düşündü.

"Öngörüü eğiterek ortadan kaldıramazsınız."

"Hayır, ama belki onu kanalize edebilirsin." Bu Sascha'dan geldi. "Bir çocuğa bir şeyi yeterince sık anlattırsanız ona inanmaya başlar."

Lucas parmaklarını arkadaşının yanağında gezdirirken Vaughn da aynısını Faith'e yapmak istedi. Narin, buz gibi, genelde onu cezbeden türden bir kadın değildi ama onda büyüleyici, zorlayıcı bir şeyler vardı.

"Seni eğitmeye başladıklarında kaç yaşındaydın?" diye sordu Psy'sına. Onu ilk o bulmuştu. Bu yüzden de onun kıızıydı. Kedi konuşuyordu ve Vaughn tartışmak istemiyordu.

"Üç yaşındayken PsyClan'ın himayesine verildim." "Bu ne anlama geliyor?"

"Çoğu çocuk bir ebeveyn ya da ebeveynler tarafından yetiştirilir. Ben PsyClan'ın hemşireleri ve sağlık görevlileri tarafından yetiştirildim. Bu benim iyiliğim içindi, F-Psy'nin izolasyona ihtiyacı vardır yoksa klinik olarak delirirler."

Canavarı zihninin duvarlarını tırmalıyordu. "Üç yaşındaydın ve *yalnız mıydın?*" Bu kez uzandı ve saç tellerini parmaklarının arasından geçirdi. Belirgin bir tepki vermedi ama gerginliğini hissedebiliyordu. Güzeldi. Onun rahatsız olmasını istiyordu -kendini çevreleyen o lanet kabuk onu çok rahatsız ediyordu.

"Evet." Kıpırdadı ve saçlarının adamın parmaklarının arasından kaymasına neden oldu. "Gerekli öğretmenlerim ve eğitimcilerim vardı ama hepsi bana geldi. Çocukken yerleşkeden nadiren ayrılırdım."

"Bunu yaptıklarını bilmiyordum," diye fısıldadı Sascha ön taraftan. "Nasıl hayatta kaldın?"

"Bu benim kendi iyiliğim içindi." Faith'in sesinin kesik kesik ritminde neredeyse çocuksu bir şey vardı, sanki içine işlenmiş bir şeyi tekrarlıyor gibiydi.

Vaughn'da ona sarılma isteği uyandırdı.

Düşünceleri bu yabancı dürtü karşısında durdu. Arabanın kendi tarafına çekilerek, tüm korumalarını hazırladı ve kendine, gözleri bağlı olsun ya da olmasın, Faith'in bir kardinal olduğunu hatırlattı. Ve kardinallerin avlarını etkisiz hale getirmek için ellerini kaldırmalarına gerek yoktu.

Tek bir düşünceyle manipüle edebilir ya da öldürebilirlerdi.

BÖLÜM 5

Faith Vaughn'un uzaklaştığını **hissetti** ve bazılarının rahatlatma olarak adlandırabileceği yumuşak iç çekti. Adam çok iriydi, çok korkutucuydu ama bunu asla yüksek sesle itiraf edemezdi. Onu görmeden bile nasıl bir yapısı olduğunu biliyordu; yağsız kaslar ve öfke. Bir yanı, karanlık bir ormanda hiç durmadan yürüyen ve sonra devasa bir av kedisinin önüne çıkan aynı yanı, ondan büyülenmişti.

Elbette bu hayranlık tamamen entelektüeldi ama bu onu daha az istenmeyen biri yapmıyordu. Görünüşe göre zihinsel yapısında şartlanmadan kurtulmuş bir aptallık damarı vardı, elini ateşe sokmaktan ve ne kadar kötü yandığını görmekten zevk alan bir damar.

Çocukluğuyla ilgili sorularının yarattığı stres de eklenince, bu kadarı çok fazlaydı. Zihinsel sınırlarına ulaştığını hissedebiliyordu. Daha önce hiç kimseyle bu kadar etkileşime girmemişti ve hissettiklerini saklamayan, kabul edilemez derecede duygusallıkla dokunan ve konuşan insanlarla hiç bu kadar etkileşime girmemişti.

Ya kalkanları kırılırsa? Nöbet geçirmesi beyinde büyük hasara yol açabilir ve onu en mahrem anlamda savunmasız bırakabilirdi. Gördüğü kayıta, söz konusu F-Psy neredeyse dilini ısırarak koparmıştı. Ayrıca nöbet süresince zihinsel süreçlerinin kontrolünü de kaybetmişti - PsyNet'in geniş kamusal alanlarına karşı kalkanları bile düşmüştü. Faith daha kötü bir şey hayal edemiyordu. Hayatının her günü, imgeler zihnine zorla giriyordu. Biraz kontrol duygusuna, biraz güvenlik duygusuna, başka hiçbir yerde olmasa bile ruhunun duvarları içinde yalnız olma duygusuna ihtiyacı vardı.

"Ailen neden seni izin verdi?" Sascha'nın sesi sessizliği böldü.

Faith artık geçmiş hakkında konuşmak istemiyordu. Ama bu mantıksızdı ve o mantıksız bir birey değildi. "Night-Star'ın

F-Psy üretme konusunda uzun bir geçmişi var. Normal bir ortamda hayatta kalamayacağımı biliyorlardı."

"Ya da belki de sana bunu söylemelerinde fayda vardı." Vaughn'un sesi derisinin üzerinde sert bir sıyrık gibiydi. İmkânsızdı. Böyle bir etkinin insansı türlerin fizyolojik tepkilerinde hiçbir temeli yoktu.

"Ailemin bana yalan söyleyerek kazanacağı hiçbir şey yoktu ve hâlâ da yok."

"Söyle bana Faith, PsyClan için ne kadar kazanıyorsun?" Sascha'nın sesi bir şekilde Faith'in şimdiye kadar duyduğu tüm diğer Psy seslerinden farklıydı. Fark edilebilir herhangi bir psişik baskı uygulamadan sakinleştiriyor gibiydi.

"Kayıt tutmuyorum." Ama o biliyordu. "Ailem ihtiyacım olan her şeye sahip olmamı sağlıyor."

"Bir fikrim var," dedi Sascha. "Sen milyonlar değerindesin. Ve onlara ihtiyaç duydukları şeyi vermek için seni eğitmeye başladıkları ilk günden beri milyonlar değerindeydin - kârlı ticaret alanında tahminler."

"İmgelemler durdurulamaz."

"Hayır. Ama Vaughn'un dediği gibi, belki kanalize edilebilirler." Faith cevap vermedi ve kimse tek kelime etmedi ama Faith onların sessizliğini duydu. Hiçbir şey duymamak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın.

Vaughn sanki tüyleri yanlış bir şekilde ovuluyormuş **gibi sinirli hissediyordu**. Bir kol boyu ötedeki gözleri bağlı kadına baktı ve suçlunun o olduğunu anladı. Ama zihnini olası tuzaklara karşı kontrol ettikten sonra -Sascha'nın tüm nöbetçilere öğrettiği bir numara- Faith'in onun üzerinde herhangi bir Psy gücü kullanmadığından emindi.

Kedi bunun şımarık için iyi olduğunu düşündü.

Elini kaldırıp koltuğun arkasına yaslanan saçlarından bir tutamı parmakladı. Bir kez daha onun son derece sessizleştiğini hissetti. Kaşlarını çattı. Psy fiziksel uyaranlara karşı bu kadar hassas olmalarıyla bilinmezdi, bu da Faith'i daha da ilginç kılıyordu.

Araba yavaşladı.

Kedi hızıyla hareket ederek, neredeyse araç durmadan önce dışarı çıkmıştı. "Geldik." Kapıyı açmasına rağmen, kızın kendi başına çıkmasına izin verdi.

Hareketleri tereddütlüydü ama çok geçmeden kapının yanında durmuş, sırtını ırkına özgü sert bir duruşa getirmişti.

Kadın ellerini kaldırmaya başladığında "Yapma," diye emretti. Etrafına uzanarak eşarbı kendisi çözdü. Kedi onun kokusunun zengin tatlılığında yuvarlanma fırsatını yakaladı ama adam tetikte kaldı.

Verandadan gelen ışığa karşı gözlerini kırıştırdı -Lucas tek ampulü yakmıştı- ve onun gözlerini ilk kez bir canavarın değil de bir insanın bakışıyla gördü. Onlar da bir o kadar doğaüstü, bir o kadar güzeldi. Yakalanmış iki parça gece göğü.

Faith yukarı baktı. Ve yukarı. Onu sırtında hissettiğinde tahmin ettiği gibi, jaguar insan formunda uzun boyluydu. Saçları kalın kehribar sarısıydı, omuzlarına kadar uzanıyordu ve gözleri... garip, neredeyse altın rengindeydi, insan haline getirilmiş bir kedinin gözleri. Onda yumuşak, uysal hiçbir şey yoktu. Yine de, bu kavramı daha önce hiç anlamamış bir kadın olarak, onu güzel bulmuştu. Bu açıklanamaz bir tepkiydi, beyninin kabul edemediği, Sessizliğin tüm kurallarına karşı gelen bir tepkiydi.

Nefesi boğazına takıldı ve olması gerekenden daha hızlı nefes almaya başladı. Stres tepkisi verdiğini biliyordu ama bunu durduramıyordu. Bir saniye sonra kalp atışları hızlanmaya başladı. Basit bir demirleme tekniğini hatırlayarak elini açık araba kapısının üstüne koydu ve sıktı. Ancak fiziksel eylemin hiçbir etkisi olmadı.

Birdenbire, yüzünde onu yukarı bakmaya ve o tuhaf gözlerle buluşmaya zorlayan büyük eller belirdi. "Kes şunu."

Kendi ellerini kaldırdı ve onun ellerini çekmeye çalıştı. Durumu daha da kötüleştirdiğini bilmiyor muydu? Basınç bir kat daha artmıştı.

Binlerce kez ten tene temas etti. Isı, his, güç, ona ait olan her şey kadının içine sızdı ve zaten aşırı gerilmiş olan zihnini kısa devre yaptırmakla tehdit etti.

"Vaughn, bırak onu." Sascha'nın emri bir hediye idi. "O kadar fazla hissi kaldıramaz."

"Evet, yapabilir." O kedi gözleri onunkilere bakıyordu.

Onunla dövüşmek istiyordu ama yeteneklerini ölümcül olmayan bir saldırıda nasıl kullanacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Baş dönmeye başlayınca sallanmaya başladı. Gözleri onunkilere kilitlendi. "Bilincimi kaybedeceğim." PsyNet kalkanlarına yönelik olası tehlikenin son derece farkında olmasına rağmen, sinirlerinin bozulmasının verdiği fiziksel acıya karşı hissizleşmişti.

"Hayır, yapmayacaksın. Eğer yaparsan, çaresiz kalırsın." Vaughn tutuşunu gevşetmedi. "Benim merhametime mi kalmak istiyorsun?"

Ona bunun yapabileceği bir seçim olmadığını söylemeye çalıştı.

Vücudu kapanıyordu. Ve sonra son nöron da titredi ve söndü.

Vaughn küfrederek Faith'i düşüp kendine zarar vermeden önce yakaladı.

"Lanet olsun! Neden söylediğimde gitmesine izin vermedin?" Sascha koşarak kadının yüzünü kollarının arasına aldı.

"Her şeyden çok korkuyor." Canavarı içgüdüleriyle hareket ediyordu ve yaptığı şeyin doğru olduğunu söylüyordu. "Ona bebek bakmayı göze alamayız."

Sascha tartışmak ister gibi baktı ama sonra Lucas onun yanına geldi. "O haklı. Faith başa çıkmayı öğrenmeli -dokunmayı ya da normal insan etkileşimini kaldıramıyorsa, gördüğünü söylediği o imgelemlerle başa çıkmayı nasıl öğrenecek?"

"Siz ikiniz anlamıyorsunuz. Bu kadına neredeyse hiç dokunulmadı, Sessizlik kurallarına uymayan insanlarla vakit geçirmek şöyle dursun. Benim nasıl biri olduğumu biliyorsunuz ve ben onun izole edilmedim." Ellerini Faith'in üzerinden çekti. "Onu içeri getirin. Sanırım birkaç dakika içinde iyi olacak - nöbet geçiriyor gibi görünmüyor."

Vaughn Faith'i kulübeye taşıdı. Ağırlığı hafifti, tüm vücudu küçük bir ölçekte yapılmıştı. Ama Vaughn onun gözlerine baktığında gözlerindeki gücü hissetmiş, o kırılğan kemiklerin içindeki muazzam irade gücünü hissetmişti. Kız güçlüydü ve hayatta kalmak istiyorsa bu gücü bulması gerekiyordu. Kedi bunu mutlak bir gerçek olarak biliyordu. Ve bazen jaguar bazı şeyleri erkek insandan çok daha iyi anlardı.

İçeri girdiğinde, Sascha'nın kaşlarını çatmasına aldırmadan onu kollarına alarak kanepeye oturdu. Gözleri Faith'inkilere çok benziyordu ama yine de bir şekilde tamamen farklıydı. Kardinal gözlerinin Psy'dan Psy'a farklı olduğunu daha önce hiç fark etmemişti, karşılaştırmak için ikisine de yeterince yakın olmamıştı. Ama Sascha'nın gözlerini asla Faith'inkilerle karıştırmayacağını biliyordu.

Sascha Lucas'a döndü ve ellerini havaya kaldırdı. "Sen konuş onu."

Lucas Vaughn'a baktı. "Ne biliyor." Vaughn o kadar emin değildi. Sadece Faith'in dokunmaktan korkmasına izin verilemeyeceğini biliyordu. O *yapamazdı*. Ve eğer tepkisinde biraz açıklanamaz bir şey varsa, bunun nedeni muhtemelen Psy olmamasıydı.

Sascha, Lucas'ı küçük mutfakta köşeye sıkıştırdı. "Vaughn neden bu kadar mantıksız davranıyor?" dedi içinden, kedilerin üstün işitme duyusunun farkındaydı.

Arkadaşı gülümsedi ve o da bu gülümsemeyi midесinin derinliklerinde hissetti. Bu tepki hâlâ yeniydi, hâlâ güçlüydü. Bunun bir gün yatışıp yatışmayacağını merak ediyordu - bu erkekle çiftleştiğinde yatışmayacağına dair bir his vardı içinde.

Gülümsemesi, onun kendisine olan duyarlılığı hakkındaki bilgisini yansıtacak şekilde değişti - saf kedi memnuniyeti. "Ben akıl okuyamam."

"Lucas." Bir bardak buldu ve duruladı. "Faith'in dışında hiçbir şey hissetmedim. Hiçbir şey."

Vücudu avlanma sessizliğine büründü. "Önceki gibi mi?"

Sascha hiçbir duygusal geri bildirim vermeyen bir zihnin sürüngen soğukluğuyla ilk karşılaşmasını hatırlamaktan hoşlanmıyordu. Psy'lar duygularını gömmüş olabilirlerdi ama onlar oradaydı, ırkının çoğunun varlığından haberdar olmadığı ama onun her zaman bilinçten daha derin bir seviyede hissettiği düşük seviyeli bir uğultu.

Bununla birlikte, kelimenin tam anlamıyla hiçbir duygu yaymayanlar da vardı.

. çünkü boyun eğdirecekleri hiçbir duyguları olmamıştı - Sessizlik tarafından nihai özgürlük verilen sosyopatlar. "Hayır," dedi çabucak. "Eskisi gibi değil."

Mutfaktan çıkıp Vaughn'un Faith'i tutarak oturduğu yere doğru baktı. "Ama?"

Onun kollarının arasında durmak için yürüdü. "Sanki diğer Psy'lerden çok daha fazla bir kabukla kaplanmış gibi. Her şey o kadar sıkı ki, bu onu hayal bile edemeyeceğim bir şekilde izole ediyor." Kalp atışları elinin altında sabit bir ritim tutturuyordu ama ona bu kadar güvende hissettiren şey Faith'i öldürebilirdi.

"Bu kadın kendi ırkından başka hiçbir ırkla tam anlamıyla temas kurmadı ve bu sınırlı temasın bile boyutunu duydunuz. Duygularını aşırı yüklüyoruz ve bununla başa çıkabilmesinin tek yolu kendini kapatmak."

"Nöbetler - sizce gerçek bir olasılık mı?"

Sascha düşünmek için bir an durdu. " olarak bilmiyorum. Ben bağlıyken F-Psy PsyNet'e nadiren veri gönderirdi, çünkü çoğu durumda öğrendikleri şeylerin parası birileri tarafından ödenirdi. Ama içgüdülerim onların gerçek olduğunu düşündüğünü, ona gerçek olduklarının öğretildiğini söylüyor."

"Yani bilinçaltında bir getirebilir mi?"

"Evet." Sascha bir zamanlar gücü olmayan bir kardinal olduğuna inanmıştı; bir yalanı gerçek olacak kadar uzun süre yaşamının nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyordu. "Faith'in içinde büyüdüğü dünyanın dışında bir hayat kavramı yok. Burada olması bile içindeki gücün bir kanıtı."

"Güzel. Zayıflar hayatta kalamaz."

Vaughn kollarındaki kadının kıpırdadığını **hissetti**. Gözleri neredeyse anında açıldı. Kadın donmaya başladığı anda "Derin nefes al," diye talimat verdi. "Eğer bayılırsan, bunu tekrar yapmak zorunda kalacağız."

"Lütfen bırak gideyim."

Ses tonunda hiçbir kırılma yoktu, duygusal sıcaklığını ele veren hiçbir şey yoktu. Yine de o Psy'dı, duyguları yoktu. Jaguarın onu tutmaya devam etme talebine kaşlarını çatarak kucağına oturmasına izin verdi. Kız kolunu itince, ayağa kalkabilmesi için kolunu indirdi.

Ellerini pantolonunun üzerinde ovuşturdu. "Sascha nerede?"

"Ben buradayım." Mutfaktan çıkan Sascha, Faith'e bir bardak su uzattı. "İç."

Faith tartışmadan öyle yaptı, sonra bardağı kanepenin önündeki masaya koydu. Vaughn, Faith oturacak bir yer ararken onu izledi ve bekledi. Lucas koltuğu çoktan kapmıştı ve şimdi de Sascha'yı bacaklarının arasına oturması için çekiyordu. Faith onun yanına ya da odanın uzak tarafındaki bir koltuğa oturma seçeneğiyle baş başa kalmıştı. Mantıklı olanı seçti ama aralarına olabildiğince mesafe koymaya çalıştı.

"Nasıl hissediyorsun?" Sascha sordu.

"Peki. Ama lütfen sürü üyelerinize bana dokunmamalarını söyleyin. Uyarılmayı kaldıracak kapasitem yok."

Vaughn parmağını kızın yanağında gezdirdi. Kadın dönüp ona bir bakış fırlattı. "Bana dokunma *dedim*."

"İlk tanıştığımızda, o tek dokunuşla paramparça olmakla tehdit ederdin." Bir kaşını kaldırdı. "Şimdi anlaşılabilirsin."

Ona baktı. "Beni duyarsızlaştırdığını mı söylüyorsun?" "Hayır, Red. Seni hassaslaştırıyorum."

Faith o kedi gözlerine baktı ve içindeki niyeti merak etti. "Seni anlamıyorum."

Vaughn ağzına bir kavis vererek arkasına yaslandı ve kolunu kanepenin arkasına doladı. Başını koltuğa yasladığında Vaughn'un parmaklarının saçlarını okşayacağını fark etti. Bu onun için bir fark yaratmamalıydı ama konuşmaya başladığında kendini öne doğru eğilmiş buldu. "İmgelemleri durdurmayı öğrenmem gerekiyor."

"Neden sana yardım edebileceğimizi düşünüyorsun?" Sascha sordu.

Faith yanındaki şekil değiştirenle ilgili farkındalığının ötesini düşünmeye çalıştı. Medeni davranmaya karar vermiş olabilirdi ama bu her an değişebilirdi; o atlamadan önce kendi kendine verdiği görevi tamamlaması gerekiyordu. ". Tek bildiğim daha önce de söylediğim gibi, beni Konsey'e ihbar etmeyeceğin."

"Ne zamandır imgelemler görüyorsun?"

"Yaklaşık üç aydır. Yavaş yavaş geliyorlar. İlk başlarda sanki... üzerimde ağır bir yük varmış gibi hissettim." Bu ağırlık onu ezmişti, ta ki monitörlü sandalyede değil de yatağında uyumaya başlayana kadar. "Gece terlemeleriyle uyanmaya başladım, kalp atışlarım o kadar hızlı atıyordu ki M-Psy'yi aramalıydım ama aramadım." Parmaklar saçlarının arasında fısıldadı ve farkında olmadan bir şekilde geriye doğru eğildiğini fark etti.

Vaughn, "Bana korku gibi geliyor," dedi.

"Ben Psy'ım. Korku hissetmem." Uzaklaşarak başını ona bakacak şekilde eğdi.

Adamın ona odaklanması o kadar yoğundu ki, kendini çırılçıplak hissetti. "Peki buna ne diyorsun?"

"Bilinmeyen stres faktörlerine karşı fizyolojik bir tepki."

Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Peki, başka hangi fizyolojik tepkileri deneyimlediniz?"

Onun kendisine gülüyor olabileceğini düşündü ama bu sonucun doğruluğunu değerlendirmenin hiçbir yolu yoktu. Şimdiye kadar karşılaştığı hiçbir yaratığa benzemiyordu. "Gece terlemeleri

gece terörü denen şeye dönüştü. Çılgık atmanın eşiğinde uyanır, karanlık hayallerin beni uyanık hayatıma kadar takip ettiğine ikna olurum."

Vaughn'un parmak uçlarının bir kez daha saçlarının arasından geçtiğini hissettiğinde, yerinden kıpırdamadı ve teması kesmedi. Tehlikeli olabilirdi ama şu anda onun tarafında gibi görünüyordu. Ve ne kadar mantıksız olursa olsun, onun imgelemleri durduracak kadar tehlikeli olabileceğini düşündü.

"Normalde ne gördüğünüzü bilmiyorum. Bunlar içerikten daha mı farklıydı?" Sascha başını arkadaşının omzuna yasladı, konsantrasyon çizgileri alnını kırıştırıyordu.

Faith başını salladı. "Genellikle imgelemlerim çok odaklıdır. Bu şekilde başlamasalar bile, onlara ince ayar yapabilirim. Ama bunlar... Hiçbir şey yapamadım. Bunu direksiyonunda başka birinin olduğu bir araçta olmaya benzetiyorum." En rahatsız edici kısım da buydu. "Kontrolüm dışındaydılar ama kaotik değillerdi."

Vaughn'un eli saçlarının altından kayarak ensesini örttü. Sarsıldı ama uzaklaşmadı. Vaughn haklıydı; imgelemleri yenemeyebilirdi ama fiziksel uyarılara dayanma kapasitesini güçlendirebilirdi. "Ama artık değil," dedi çok ama çok sessiz bir şekilde, onun bakışlarına karşılık vererek.

Her şeyin üstesinden çok uzak olduğunu fark edecek kadar pratik zekâlıydı. Tek bildiği, Vaughn'un elinin ağır ısısına karşı mevcut bağıışıklığının adrenalin tarafından beslendiğiydi. Kaçınılmaz çarpışma geldiğinde, kendini zorlamasaydı daha kötü bir duruma düşebilirdi.

"Göreceğiz," dedi usulca ve gözlerinde ne olduğunu çözemediği bir bakış vardı. Belki de bu bir meydan okumaydı, kulübesinin yalnızlığında yuttuğu sayısız kitapta okuduğu bir şeydi. Okuma hızı ve doymak bilmezliği, birçok konuda inanılmaz bir bilgi birikimine sahip olduğu anlamına geliyordu. Ama bunlar bağlamı olmayan bilgilerdi. Özellikle de insanlar ve Dönüşenler söz konusu olduğunda.

İhtiyatlı seçeneği tercih ederek dikkatini Sascha'ya geri verdi. "Birkaç hafta sonra karanlık vizyonlar daha ayrıntılı olmaya başladı. Anlık görüntüler, parçalar halinde görüntüler, bir yapbozun parçalarını görmeye başladım." Aklını başında tutan bir başka hobi. Ya da herhangi bir F-Psy'nin aklı başında olduğu kadar. "Ama yine de kontrolüm dışındaydı çünkü parçaları bir araya getiremiyordum."

Vaughn'un başparmağı tenine sürtündü ve o da başını çevirdi. "Evet?"

"Bize gelmek için neden bu kadar beklediniz?"

Adamın sesindeki talep onu yakalamıştı. Bunu fark etmişti. İnsanlar ondan sık sık bir şeyler talep ederdi. "Çünkü Marine öldürülene kadar bu imgelemlerin gerçek olup olmadığını bilmemin hiçbir yolu yoktu. Zihnimin parçalanmakta olduğunu düşünüyordum - bu tüm F-Psy'lerin başına gelen bir şeydir, ama genellikle yaşamın beşinci on yılına kadar olmaz. Çöküşümün erken başladığına inanıyordum."

"Bunu hiç duymamıştım," diye fısıldadı Sascha.

"Bu şaşırtıcı değil. PsyClan'lar kusurlu Psy'lar ürettiklerinin bilinmesini istemezler ve biz kötüleştığımızda, düşüşümüz sırasında gizli tıbbi bakım sağlayacak kadar servet biriktirmiş oluruz." Olacakları düşünmemeye çalıştı, kendini tutarlı cümlelerle konuşamaz ya da öngörü ile gerçeklik arasındaki farkı ayırt edemez halde hayal etmemeye çalıştı. Ama bu kaçınılmazlıktan habersiz olduğu anlamına gelmiyordu. Bazı NightStar telepatlarının engelleme konusunda uzmanlık eğitimi almalarının nedeni de buydu. F-Psy son kez çöktüğünde, deliliklerinin PsyNet'e sızmasını engelleyenler, parçalanmış F-Psy'nin artık sürdüremediği kalkanları sağlayanlar engelleyicilerdi.

"Bence bu tam bir saçmalık." Vaughn'un eli bir parça sıkılaştı ama bu onun tüm vücudunu sarmış gibi hissetmesine neden oldu.

Onu aşırı tepki vermekten alıkoyan tek şey adamın sözlerine konsantre olmasıydı. "Ne demek istiyorsun?"

Sözlü bir şikâyetle bulunmamasına rağmen dokunuşu yumuşadı, okşayan başparmağı durdu. "Sascha'yı onun

onun için yarattıkları kalıba uymadığı için deliriyordu. Kulağa aynı şey gibi geliyor."

Faith Sascha'ya baktı. "O anlamıyor."

"Ne?" Vaughn'un sesi çok hırıltılıydı.

Cevap veren Sascha oldu. "F-Psy, Sessizlik'ten önce bile en yüksek akıl hastalığı oranlarından birine sahipti."

Lucas'ın kolları arkadaşına sıkıca sarıldı. Faith, Lucas'ın duyup da kendisinin duymadığı ne duyduğunu merak etti çünkü Sascha'nın yüzündeki ifadeden tam da ihtiyacı olan şeyin bu olduğu anlaşıyordu. "Ama en yükseği herkese hitap etmiyor, değil mi Sascha sevgilim?"

Faith gözlerini Lucas'ın elinin Sascha'nın bukleleri üzerindeki hareketini takip ederken buldu. Ta ki Vaughn'un başparmağı tekrar teninin üzerinde fısıldayana kadar. Kıpırdamadı, adamın daha da yaklaştığını görünce hazırlıksız yakalanmıştı. Ama ona geri çekilmesini söylemek için bile konuşamadı. Belki de işlemeye zorlandığı yeni malzemenin miktarıyla başa çıkma yeteneğini tüketmişti.

"Sana söylenen her şeye inanma, Faith."

Adını ilk kez söylüyordu ve kulağa ilginç , sanki onu çağırmak için kullanışlı bir etiketten daha gibi, kulağa ... Bunu nasıl tarif edeceğini bilmiyordu ama daha önce hiç duymadığı bir şey olduğunu biliyordu.

"Psy Council kendi amaçlarına ulaşmak için yalanlar uydurma konusunda uzmandır."

Hiç uyarmadan ayağa kalktı ve kapıya yöneldi, adımları kararsız ama kararlıydı. "Nefes almam lazım." Geceye doğru yürürken verandanın parmaklıklarına tutundu ve soğuk gece havasından birkaç yudum aldı.

Bir saniye sonra Vaughn'un sıcaklığını yanında hissetmek hiç de şaşırtıcı değildi. Ona bakabilmek için sırtını korkuluklara yasladı. Elini kaldırdığında kadın başını salladı. "Lütfen, yapma."

Durakladı. "Sen bundan daha güçlüsün."

"Hayır, değilim. Eğer güçlü olsaydım, o görüntülerden kaçmak yerine onlarla yüzleşirdim ve kız kardeşim hala hayatta olurdu." İşte, babasının ona Deniz'den bahsettiği andan beri sakladığı gerçek ortaya çıkmıştı. "Eğer güçlü olsaydım, gördüklerimin ne olduğunu anlardım." Ormanın karanlığına baktı, lanet değil bir armağan olan karanlığa.

"Çocukluğumdan beri bir şeyler gördüm. İyi huylu, faydalı şeyler. Piyasanın ne zaman yükseleceğini ya da düşeceğini görüyorum. Yeni bir icadın tutup tutmayacağını görüyorum, böylece işletmeler başlangıçta para yatırabiliyor. Yeni başlayan bir girişimin başarılı olma potansiyeline sahip olup olmadığını görüyorum." Elleri korkuluğun tahtasına kenetlendi ve zihninin arkasında bir kaos hissi, kendi ruhunun içinden gelen bir tehdit hissetti. Delilik böyle başlamıştı - fiziksel tepkileri kontrol edememekle. "Ben ölüm ve kan görmüyorum. Cinayet görmüyorum."

"F-Psy eskiden." Vaughn'un sesi derin bir mırıltıydı ve kadının iç dünyasına rahatsız edici derecede samimi bir şekilde sürtünüyordu. "Felaketleri, cinayetleri, acıyı ve dehşeti görürlerdi."

Sonunda ona baktı. "Çıldırımlarına şaşmamalı."

"Sadece bazıları."

Ama bugünlerde tüm F-Psy'ler eninde sonunda bu kaderle yüzleşiyor. Adamın ne söylemeye çalıştığını anladı ama kabul edemedi. Çok fazla. Çok fazlaydı. "Her şeyi özümsemek için zamana ihtiyacım var."

Tanıştıkları andan beri onu zorladığı gibi, onun da kendisini zorlamasını bekliyordu. Ama o başını salladı. "Devam et." Başını kapıya doğru salladı. "Sascha odalardan birinde senin için bir yatak hazırlıyor."

"Size bir soru sorabilir miyim?" "Sor."

"Sascha ve Lucas - nasıl?" Kardinal bir Psy'nin Değişkenler dünyasına girmek şöyle dursun, ağ bağlantısının kopmasından nasıl kurtulabildiğini bile anlayamıyordu.

Vaughn'un yüzü ince bir değişim geçirdi. "Bunu görüyor musun?" Sağ kolunu kaldırdı ve Vaughn ilk kez pazularındaki dövmeyi gördü.  sivri kesik izgi, Lucas'ın yüzündeki işaretleri andırıyordu. "Ben bir nbetiyim. Sadakatim Sascha ve Lucas'a. Ve sen hâlâ bir tehdit olabilirsin."

Bunun göğsünde neden garip bir his yarattığını merak etti. "Gerekirse beni gerçekten ldrebilirsin."

"Evet." O kedi gözleri karanlıkta parlıyor gibiydi. "yleyse oyna güzel."

"Nasıl oynanacağını bilmiyorum." Hiç oynadığını hatırlamıyordu. Böyle bir şey. "Anlaşılabilir bir cümle kurabildiğimden beri çalışıyorum."

BÖLÜM 6

Vaughn'un canavarı zihninin duvarlarını **tırmalıyor**, Faith'in yanından geçip kulübeye girerken onu daha yakından koklamak istiyordu. Bu kez kediye tasmaladı. Faith çok ince iplerle tutunmaya çalışıyordu. Onu uçurumun kenarına itip o ipi tamamen koparmak gibi bir arzusu yoktu.

Çünkü gerçek şu ki, onu tereddüt etmeden öldürebileceğinden emin değildi. Bu da onu temkinli yapıyordu. Psy'ların hepsi Sascha gibi nazik ve empatik değildi. Bazıları soğukkanlı katillerdi. DarkRiver bunu çok iyi biliyordu; bir yıldan kısa bir süre önce Kylie adında genç bir dişiye bir Psy seri katiline kurban vermişlerdi ve kan müttelikleri SnowDancer kurtları da neredeyse kendi dişilerinden birini kaybediyordu.

Kaçırılan ve işkence gören SnowDancer Brenna, Sascha ve şifacıların ona yardım etmek için yaptıkları her şeye rağmen derin bir hasar almıştı. Vaughn bunun nedenini tahmin edebiliyordu; katilin izini süren ve infaz eden avcılardan biri olarak, ona dokunan kötülüğün yüzünü görmüştü ve Psy'nin ne tür vahşetler yapabileceğini çok iyi biliyordu.

Faith görüldüğü gibi biri olmayabilirdi. Vaughn emin olana kadar onun etrafındayken verdiği tepkilere güvenmemek zorundaydı. Psy'nin genellikle değişenlerin zihinlerini manipüle etmekte zorlandığı doğru olsa da, Sascha hiçbir şeyin imkânsız olmadığını kanıtıyordu. Ve alfasının eşinden aldığı eğitime rağmen o Psy değildi, Faith ise bir kardinaldi.

Avını evin içine kadar takip ederek, Sascha ile kadının oturma odasının ortasında buluşmalarını izledi. Elini kaldırıp kolundaki dövmeyle ovuşturdu; DarkRiver'a sadakati en acımasız ihanet eyleminden kaynaklanıyordu ve taşın kazınmıştı.

Önem verdiği herkesi ve her şeyi kaybettiği bir anda yardımına koşan leoparlardı. Ve onu her şeyi tüketen bir öfkenin vahşi sınırından geri getiren dostluk elini uzatan Lucas'tı. Onun için hayatını ortaya koymuştu.

alfa ve bu ana kadar hiçbir şey ve hiç kimse bu odağın yoğunluğunu değiştirmekle tehdit etmemişti. Faith'in sadece birkaç saat sonra bunu yapıyor olması, verdiği tepkinin gerçekliği konusunda onu şüpheyeye düşürdü.

Faith başını yastığa koyduktan saniyeler sonra **uykuya daldı**, hem bedeni hem de zihni yorgun **düşmüştü**. Ama bu imgelemleri durdurmadı. Onu bulmaya kararlı olduklarında şey onları durduramazdı.

Karanlık bilincini sardı. Kalp atışları hızlandı. Bu karanlığı tanıdı. Dostça değildi, görmek istediği bir şey değildi. Ama onun izlemesini istiyordu. İçinde çarpık bir zevk vardı, anladığı bir zevkti çünkü bu zevk kendisine ait değildi, karanlık tarafından yaratılmıştı. Bu imgelemler sırasında o karanlıktı ve eğer korku hissetseydi, bu gerçek onu dehşete düşürürdü. Ama tabii ki korkmuyordu - o Sessizliğin bir ürünüydü.

Karanlık henüz ezilmiyordu. Tatmin olmuş hissediyordu. İhtiyaçları şimdilik karşılanmıştı ve bu kanlı telaşın tadını çıkarıyordu. Ama sonra ona geleceğin bir anını gösterdi. Nefes almayı durduramayacağından daha fazla göremeyeceği bir gelecek.

Boğulma.

İşkence.

Ölüm.

Bu çirkinliğe dayanamayarak geri çekilmeye çalıştı. Ona izin vermeyi reddetti. Kalbi tehlikeli, pürüzlü bir ritimle atıyordu. Pratik Psy zihni bunun imkânsız olduğunu göstermeye çalıştı. Ama ruhunun ilkel çekirdeği tarafından bastırıldı. Çığlık atıyordu çünkü bunun mümkün *olduğunu* biliyordu.

Bazen hayaller peşimi bırakmazdı. Asla. Sonuç o kadar derin ve gerçek bir delilikti ki, geriye zihnin çarpık başka bir şey kalmıyordu. Faith karanlığı pençeledi ama tutunacak, içinden çıkmak için savaşıacak hiçbir şey yoktu. Her yerde ve hiçbir yerdeydi, kıramayacağı bir hapishaneydi.

Zihni tüm enerjisini bir çıkış yolu bulmaya yoğunlaştırırken, hızla atan kalbi yavaşlamaya başladı. Sadece boş bir duvara çarpmak için.

Dokunma araya girdi, o kadar şok edici bir duyuşal alardı ki imgelemin kıvrımlı iplerini kopardı. Bir solukla uyandı, gözleri insana pek benzemeyen bir çiftle çarpıştı. Kesik kesik bir nefes aldıktan sonra kollarının üst kısmını tutan ellerin farkına vardı. *Ten tene.* terden sırlıklam olmuştı ve aşırı duyuşal yüklenme yüzünden bayılmaya başlaması gerekirdi ama "Bırakma," dedi. Sesi törpülenmişti. "Bırakma yoksa tekrar içine düşerim."

Vaughn Faith'in gözlerindeki ifadeden endişelenerek elini daha sıkı tuttu. Gözlerinde odaklanamadığı bir şeyler vardı, sanki tamamen uyanık değilmiş gibiydi. "Konuş benimle, Faith."

Sarsıntılı, düzensiz nefesler almaya devam etti ve sonra, onu şaşırtacak şekilde, ellerini uzatıp çıplak göğsüne dayadı. Adam serinlik beklerken onun dokunuşu saf bir sıcaklıktı. Yanıyordu ve jaguar daha fazlasını istiyordu. "Tekrar düşmeme izin verme. Lütfen Vaughn. *Lütfen.*"

Onun neden bu kadar korktuğunu anlamıyordu ama o bir nöbetçiydi, nasıl korunacağını biliyordu. Dakikalar önce duyuları uyarıcı bir şekilde parlamıştı ama Faith hiç ses çıkarmamıştı. Sessiz adımlarla odasına girmiş, onun uyanmasını ve kendisine defolup gitmesini söylemesini beklemişti. Bunun yerine, onu zorlukla nefes alırken, teni ter içinde, elleri yumruk şeklinde kıvrılmış, tırnaklarının açtığı küçük kesiklerden kan akarken bulmuştu.

Şimdi aynı içgüdülerle kollarını ona sıkıca dolamıştı. Dokunuş Faith'i tedirgin etti; belki de onu gittiği yerden geri getirecek kadar tedirgin edecekti.

Saf siyah.

Sonunda onun gözlerinde kendisini endişelendiren şeyin ne olduğunu fark etti - yıldızların tamamen yokluğu. Sascha'nın gözlerinin bunu yaptığını daha önce de görmüştü ama bu gece Faith'te farklı bir şeyler vardı,

Sanki görebildiği karanlığın ardında daha derin bir karanlık varmış gibi. Bir elini kadının sırtında ve saçlarının altında gezdirerek ensesine yaklaştırdı. Saatler önce karşılaştığı kadın onu itip kakıyor ve nöbet geçirmekle tehdit ediyordu. Bu kadın çok hareketsiz, çok pasifti.

"Seni öpeyim mi Red?" Bu bir meydan okumaydı. "Daha önce hiç bir Psy'yi öpmemiştim. Eğlenceli olabilir."

Nefesi kesildi ve ıslaklıktan kurtulan bir kedi yavrusu gibi başını ona doğru salladı. *Sonra* onun göğsünü itti. Şeytan onu bir saniye daha yanında tutmasını sağlamış olabilirdi ama kızın vücudunun kendi vücudu üzerinde beklenmedik bir etki yarattığının farkındaydı. Cinselliğine alışkındı; alışkın olmadığı şey, tamamen kendi isteklerine karşı tepki vermesiydi. Faith'in serbest kalmasına izin vererek, sırtı yatak başlığına dayanana kadar geriye doğru çırpınışını izledi. Onun gözlerinin içine bakan gözleri geniş ve yıldızlarla doluydu.

Gülümsemesini yavaşça alaycı bir hale getirdi. "Ee, döndün mü?"

Başını salladı, sanki onu tatlı olarak görebilecek büyük bir vahşi hayvanmış gibi ona bakmaya devam etti. Çok da haksız sayılmazdı. Kedi bu Psy'nin kokusundan kesinlikle hoşlanıyordu ve adam da onu rahatsız edici derecede büyüleyici buluyordu.

"Daha önce hiç kimseyi öpmekle tehdit ederek korkutmamıştım," diye yorum yaptı, yüzünde onu güvende hissettirecek kadar korkutan her neyse onun izlerini kontrol ediyordu.

"Korku hissetmiyorum."

Kızın atletini çekiştirdi. "Yine fizyolojik tepkilerinin kontrolünü kaybettin, ha?"

Nemli kumaşı adamın elinden çekip aldı. "Psy bile uykuda terlemeyi kontrol edemez."

"İyi olacak mısın?"

Faith onun gitmesini istemiyordu, bu mantıksız bir tepkiydi. Vaughn imgelemleri durduramazdı, eğer gelmeye kararlılarsa, ama onun mantıksız bir parçası, eğer giderse karanlığın

geri dönecekti ve bu sefer hiçbir şey onu . "Elbette."

"Öyle görünmüyorsun." Kaşlarını çatı ve elini kızın saçlarını yüzünden çekti. "Duş almak ister misin?"

Onun dokunuşu tüm sinir uçlarını ateşledi ama o güçlü durdu. Bununla başa çıkabilirdi. Onu imgelemekten geri getiren şey buydu ve karanlığı uzak tutmaya yardımcı olan her şeyle başa çıkmayı öğrenecekti. "Evet. Sascha ve Lucas'ı uyandıracak mıyım?"

"Burada değiller."

"Yalnız mıyız?" Birden kendini kadınsı bir şekilde savunmasız hissetti, bu tamamen yeni bir duyguydu.

"Alfa ve eşinin kardinal Psy'in bildiği bir yerde kalmasına izin vereceğimi düşünmedin değil mi?" Homurdandı. "Gözlerini bağlamış olabiliriz ama Psy'nin bilmenin başka yolları da var."

"Başkalarını buraya getireceğimi düşündün." "Bu bir olasılıktı."

Ne diyeceğini bilemiyordu, Sascha'nın onu bu şekilde terk etmesini beklemiyordu. Gerçi bir kez düşününce, bu varsayımının gerçekte hiçbir dayanağı olmadığını anladı.

"Gitmek istemedi," dedi Vaughn ve neredeyse fiziksel bir tepki vererek onu korkutacaktı. "Ama kalbinin onu tehlikeye atmasına izin veremezdik."

"Kalbi mi?" "O bir

E-Psy."

Faith zihnindeki bir dosyayı karıştırdı. "E tanı mı diye bir şey yoktur."

"Var mı senin duş ve Ben yaparım. söyle sen bir şey başka Konseyin senden saklıyordu. Saat neredeyse beş oldu, kahve ister misin?"

"Tamam." Faith bilgisinde tuhaf boşluklar olduğunu farkındaydı ve kahvenin tadı da bunlardan biriydi. Bunu biliyordu,

Tabii ki. Onun kadar çok okuyan hiç kimse bunu bilmeden edemezdi ama hiç içmemişti.

Vaughn yataktan kalktı ve kadının gözleri yağsız kasların ve erkek gücünün değişimini takip etti. Mükemmel bir orantıya sahipti, güzel yapıydı. Kas yapısı iyi tanımlanmıştı ve teni sağlıklı bir ışıltıyla parıldıyordu... *ilginç*, diye düşündü umutsuzca, aynı zihin başka bir kelime sokmaya çalıştığında.

"Teftişi geçtim mi?"

Gözleri karanlıkta hafifçe parlayan gözlerle buluştu ve onlarda şimdi kahkaha olarak tanıdığı bir şey gördü. Cevabı, varlığından haberdar olmadığı bir yanından geldi. "Sağlıklı görünüyorsun ama kesin bir yargıya varmak için seni incelemem gerekir."

Kadının şaşkınlığı karşısında adamın dudakları kıvrıldı. "Demek sonunda oynayabiliyorsun."

Tartışmak istedi ama adam çoktan dışarı çıkmıştı. "Bekle!" Düşünmeden ağzından çıktı.

Döndü. "Sorun nedir?"

Artık o durduğuna göre, bunu söyleyemezdi. Ya adam giderse ve karanlık onu tekrar bulursa? "Duş, nereden havlu bulabilirim?"

"." Dışarı çıktı.

Adam geri döndüğünde, kadın daha hızlı nefes almaya başlamıştı. Kapıdan içeri girer girmez durakladı. "Korku kokusu alıyorum, Red."

Yataktan kalktı ve havluyu almaya gitti. Kendini güvende hissettirdiği için ona gittiğini düşünmesine bile izin veremiyordu. "Hayal görüyorsun." Havluyu çekti.

Onu tuttu. "Ben bir kediye. hatalar yapmam.

."

Tartışması gerektiğini bilse de bunu yapacak iradeye sahip olmadığından, yatak odasından çıkarken onu takip etti. Adam tek bir ışık bile yakmadığında, bunun adamın mükemmel bir şekilde görebilmesinden kaynaklandığını fark etti.

karanlıkta. Bunu yapamadığı için zihniyle uzandı ve onlar o odaya girerken mutfağın ışığını yaktı.

Dondu kaldı. "Telekinezi mi?"

"Bir dokunuş." Gerçekte Tk gücü yok denecek kadar azdı ama bunu itiraf etmenin akıllıca olduğunu düşünmüyordu.

"Bilmem gereken başka 'dokunuşlar' var mı?" Ona delici bir bakış attı.

Omuz silkti. "Ne yapıyorsun?"

"Sana bakıcılık yapmadan önce kahveye başlayayım." Tezgâhın üzerinde duran ve arka duvar boyunca uzanan bir kutuyu açtı.

Sanki ona tokat atmış gibi hissetti. "Havluyu bana ver. Bebek bakıcılığına ihtiyacım yok."

Onu görmezden gelerek kahve makinesini kurmayı bitirdi. "Şaka yapıyordum Red. Tüylerin diken diken olmasın." Koridoru işaret etti. "Git şu duşu kullan, ben de dışarıda oturup seni bekleyeyim."

Adamın uzattığı havluyu aldı. "Ben iyiyim." Onu böyle bir yalan söylemeye iten şeyin ne olduğunu bilmiyordu. Asla yalan söylemezdi, bunun için bir nedeni yoktu. "Ve benim kürküm yok." Ama tuhaf bir nedenden ötürü kendini, onu ilk takip ettiğinde gördüğü o siyah ve altın rengi kürkü okşamanın nasıl bir şey olacağını hayal ederken buldu.

"Güzelce sorarsan sana izin verebilirim."

Onun zihnini ikinci kez okumuştı. "Telepatik misin?"

Onu duşa doğru itti. "Hayır, doğru dürüst yalan söyleyemiyorsun. Her şey gözlerinde. Ayrıca bir kadının beni okşamayı düşündüğünü anlarım."

"Seni okşamayı düşünmüyordum." Koridorda ona doğru ilerledi. "Kürkünü hayal ediyordum."

Sırtında bir sıcaklık ve kulağına karşı sert bir fısıltı. "Sen benim seni okşamama izin ver, ben de senin beni okşamana izin vereyim, tenine karşı bir şeyler hissediyorum."

Faith'in onunla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Bu yüzden banyonun kapısını açtı ve içeri girdi. "Uzun sürmez."

Adamın gözleri kızın üzerinde oyalanırken, kız tenine yapıştığını, dolgun göğüslerinden kalçasının kıvrımlarına kadar her yerini ortaya çıkardığını fark etti. "Acele etme."

Faith neden işaretlenmiş gibi hissettiğini merak etti. Ona dokunmamıştı ama yine de dokunmuştu.

Vaughn banyonun yanındaki duvara yaslanırken duşun açıldığını **duydu**. O duş alırken orada kalacağını söylemişti ve öyle de yaptı. Ve tek nedeni tüyler ürpertici korkunun keskin kokusunu almış olması değildi. O kâbus dolu odada çok daha rahatsız edici bir şey vardı; kedinin doğal ve iyi bir şey olmadığını fark ettiği üçüncü bir varlık.

Kalıcı miazmayı insan, şekil değiştiren ya da Psy olarak tanımlayamamıştı ama Faith'e ikinci bir deri gibi yapışmış, sadece mutfak ışığında kaybolmuştu. Artık gitmiş olabilirdi ama Vaughn gördüğüne ikna olmaktan çok uzaktı. Faith pekâlâ bir tür psişik taşıyıcı olabilir ve DarkRiver'a sızmak için bir kanal sağlıyor olabilirdi.

Ancak içgüdüleri aksini söylüyordu. O karanlıkta kötücül bir şey vardı, vahşi ve çirkin bir şey. Ve kızıl saçlı Psy hakkında emin olmasa da, canavarı onda bu çirkinlikten hiçbirinin kokusunu almamıştı. Faith sıcak ve dişi kokuyordu, baştan çıkarıcı ve davetkâr.

Her ne oluyorsa, Faith'in kendisinin bunun farkında olmadığını hissediyordu. PsyNet'in kovan zihnine olan bağlantısı aracılığıyla başka birinin onun bilincine giriyor olması bile mümkündü.

Duş kapandı. İşte o zaman Faith'e terden sıırılsıklam olmuş pijamalarını değiştirmesi için hiçbir şey vermediğini fark etti. Onun da aynı şeyi anlamasını bekledi. Bir dakika sonra kapıyı açtı. "Yeni giysilere ihtiyacım var."

Döndü ve bir kolunu duvara dayayarak kendini destekledi. "Bilemiyorum. Bence onlar olmadan da iyi görünüyorsun."

Gece gökyüzünün gözleri gözlerini kırpmadan ona baktı. "İyi oynamıyorsun."

"Çabuk anlıyorsun, Red." Kapıdaki boşluktan, kadının havluyu küçük bedenine göre şaşırtıcı derecede cömert görünen göğüslerinin üzerinde kapalı tuttuğunu görebiliyordu. Canavar zihninin yüzeyine daha da yaklaştı.

"Benim adım Faith."

"Hmm." Parmaklarının arasından bir tutam ıslak ipeği geçirecek kadar hareket etti. Şu anda saçları ona kalp kanını hatırlatan koyu bir kırmızıydı. "Çantanda fazladan kıyafet var mı?"

"Bir gömlek ve daha önce giydiğim pantolon." Kız dokunuşuna itiraz etmedi ve adam sadece birkaç saat içinde ne kadar ilerlediğinin farkına varmadığını merak etti. Faith'in içindeki bir şey duyumsamayı arzuluyordu ve bu onu sessizlik altında koşullanmasını bozmaya itiyordu. Adam bundan memnundu. Çünkü ona dokunmaktan hoşlanıyordu. Kedi bu konuda yalan söylemek için hiçbir neden görmüyordu.

"Sana bir tişört getireyim, sonra tekrar uyumaya karar verirsen diye günlük kıyafetlerini giyersin." Dolaplarda yedek kadın kıyafetleri vardı, ama onun kendi kokusuyla kaplanmasını istiyordu. Ve bunu neden istediğini umursamayacak kadar hayvandı. Sadece istiyordu. "Burada bekle."

Bu sefer durmasını istemedi ama koridor boyunca gözlerinin üzerinde hissetti. Adam geri dönene kadar bir santim bile kıpırdamamıştı. Gördüğü şey her neyse, onu çok korkutmuş, normal soğukkanlılık kalkanını kıracak kadar ürkütmüştü.

"Al."

"Teşekkür ederim." Kapıyı kapattı ve onu bir sürü şey hayal etmek zorunda bıraktı. Kadın dışarı çıktığında tişörtünü onunla değiştirmekle ilgili bölüme geliyordu.

"Havluyu kurutma çubuğunun üzerinde bıraktım." Saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı.

Eski siyah tişörtünün dizinin birkaç santim yukarısına denk geldiğini ve beklediğinden çok daha fazlasını örttüğünü gördü. "Boyun kısa."

"şimdi mi fark ettin?" "Nesin sen, beş iki mi?"

"Tam olarak yüz elli beş santimetre."

Bu da onu ondan çok daha kısa yapıyordu. Bu da yatakta işleri çok ilginç hale getirecekti. Duvarı itti, düşüncelerinin yönüne ama bu düşüncelerin gücünden rahatsız olmuştu. Kediler duygusal oyunlardan hoşlanırdı ve Faith çok baştan çıkarıcı bir dişiydi, ufak tefekti ama biçimi tam kıvamındaydı. Ve o ten, onda onu yalama isteği uyandırırıyordu.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" Faith bir adım geri çekildi ve başını ne eğdi.

Ses tonunda ya da ifadesinde duygu yoktu. Arzu kokusu yoktu. Ama kedi onu ilgi çekici bulduğunu çok iyi biliyordu.

"Evet, bu işleri çok ilginç hale getirecek." Onu kolayca duvara yaslayabilir ve içine girebilirdi. Sertçe. Ama belki de bunu sonraya saklamalıydı - Psy'si muhtemelen ilk birkaç seferde biraz daha az coşkudan hoşlanacaktır.

"Vaughn, gözlerin her zamankinden daha fazla jaguarlaşıyor."

Keskin bir hareketle başını salladı ve koridorda ilerledi. "Sanırım kahve hazır." Bu Psy ona ne yapıyordu böyle? DarkRiver'da buz gibi bir uzaklığa sahip olmasıyla tanınırdı. Yeni olgunlaşan dişilerin çoğu diğer erkeklere hava atarken ondan uzak dururdu çünkü onun taşaklarından yönetilmediğini bilirlerdi. En azından şimdiye kadar.

Faith ona yetişti. "Yiyebileceğim herhangi bir yiyeceğiniz var mı?"

"Beslenme mi?" Kaşlarını attı. "Yemek mi demek istiyorsun?"

"Eğer istemiyorsan çantamda biraz beslenme çubuğu var."

"Sen Sascha'dan daha kötüsün." Elini kızın beline koydu ve onu mutfağa doğru itti.

Haşlanmış bir kedi gibi sıçrayarak uzaklaştı. "Sana dokunmamamı söylemiştim.

Ben."

Boğazından çok alçak sesle hırladı. "Dakikalar önce Bırakmamam için bana yalvarıyor. Kararını ver, Red." Sesinin Faith'in muhtemelen kaldıracabileceğinden biraz daha fazla jaguar gibi çıktığının farkındaydı.

"Uyandığımda kontrol tamamen bende değildi." Ona temkinli bir dikkatle baktı ama geri . Sonra onu daha da şaşırttı ve bir adım daha yaklaştı. "Ve sen bunu biliyorsun."

Kedi yine hırladı ama memnundu. Bu kadın kırılgan görünebilirdi ama saf çelikten bir omurgası vardı. "O kadar mantıklı olduğuma emin misin?"

"Hayır. Ama sen de bir hayvan değilsin."

Onu duvara yaslayana kadar yaklaştı, kolları vücudunun iki yanında duruyordu. Basit bir hareketle onu cinsel merhametine teslim edebilirdi. "İşte burada yanılıyorsun, bebeğim." Dudaklarını kızın kulağının üzerinde gezdirdi. "Ben de onlar kadar hayvanım." Kadın bir şey söyleyemeden, adam onu itti ve mutfağa doğru yürüdü.

Birkaç saniye sonra kızın kesik kesik soluğunu duydu. "Gerçekten mi?"

Omzunun üzerinden baktı. "Ne düşünüyorsun?"

BÖLÜM 7

Daha da yaklaştı. "Gözlerin pek... insan gibi değil."

Çoğu insan bunu asla anlayamadı, sadece alışılmadık bir renk olduklarına inandılar. "Canavarım çoğundan daha güçlüdür." Ve jaguara dönüşüp kalarak hayatta kaldığı o haftadan beri de öyleydi. Çünkü yavru bir jaguarın bile ormanda hayatta kalma şansı on yaşındaki bir insan çocuğundan daha fazlaydı. Ama bu kadar genç yaşta bu kadar uzun süre kedi formunda kalmak onu kalıcı olarak değiştirmişti.

Onun sakinleşen ses tonuyla rahatlamış gibi bir adım daha attı. "Bu ne anlama geliyor?"

Bir fincana biraz kahve doldurdu. "Süt? Şeker?"

"Bilmiyorum."

"Al, tadına bak." Sade kahveyi dudaklarına götürerek bir yudum almasını izledi.

Gözlerini kapadı ve *tadına* bakarken kokuyu içine *çekti*. Daha önce hiçbir kadının bunu Faith kadar yoğun bir şekilde yaptığını görmemişti, bu eylemdeki doğal duygusallığın hiç bu kadar farkında olmamıştı.

"İyi mi?"

"şeker koy," emretti, gözleri kapalı kaldı.

Vaughn emirlere pek uymazdı ama bu farklıydı. Ona göre bu bir tür oyundu ama Faith muhtemelen böyle düşünmüyordu. Çok yazık. Çok ilgili bir kediyle oynuyordu ve o kedi bir şeylerle ilgilenmeye başladığında, reddedilmekten hoşlanmazdı. "Al bakalım." Şekerli kahveyi tatmasına izin verdi.

Bir kez daha derin bir nefes aldı ve tadına baktı. "Süt." "Hepsi hazır."

Bir dakika sonra gözlerini açtı. "Tatlar... alışılmadık." Kelimeleri arıyor gibiydi.

"Beğendin mi?"

"Hoşlanmak mı? Psy hoşlanmak ya da gibi bir şey hissetmez." Başını iki yana salladı. "Ama belki de bunun nedeni bana hiç karşılaştırma yapabileceğim kadar farklı tatlarda yiyecekler verilmemiş olmasıdır. I. . . kahveyi şekerli tercih ediyorum ama sütlü değil."

Onun için hazırladı, kızın duygulara yakın bir şey hissettiğini bile itiraf etmemek için bir şeyler söylemeye çalışmasıyla eğlendi. "İşte." Bir yudum alması için onu yalnız bırakarak buzdolabına doğru yürüdü ve kapıyı açtı. "Sen de açsın ben de. Pastırma ve yumurtaya ne dersin?" Malzemeleri toplamaya başladı.

"Tamam." Kız onun hemen yanında duruyordu.

Elbette hareket ettiğini duymuştu ama onu rahat bıraktı. Hâlâ korkuyordu ve Vaughn istediğinde ısırarak yerine okşayabiliyordu. Ekmeği ve diğer şeyleri tezgâhın üzerine koydu ve buzdolabını kapattı. "Haydi, Red. Yemek pişirme dersi zamanı."

Kahve fincanını onunkinin yanına koydu. "Ben hazırım."

Bir parmağını kızın yanağında gezdirdi ve kız sıçradığında gülümsedi. "Emin misin?" Bu kadar yakından bakınca, teninin kremi olmasına rağmen pek çok kızılınki gibi soluk beyaz olmadığını, onu daha da cazip kılan zengin bir altın tonuna sahip olduğunu gördü. "Senin geçmişin nedir, Faith NightStar? Bu kızıl saçları ve bu teni nereden aldın?"

"NightStar PsyClan'ında çok sayıda kızıl saçlı var - bu özelliğin genetik bir üstünlüğü var. Benim tenim de hem annemden hem de babamdan gelen bir dizi gen sayesinde oluştu." Yumurtalara uzandı ve onları havaya kaldırdı. "Beslenmeye ihtiyacım var."

Ona ilk yumurtayla ne yapacağını gösterdi ve sonra denemesine izin verdi. "Yani sen tamamen Amerikalı mısın?"

"Hayır. Annem eski Özbekistan devletinde doğmuş ve çocukken Amerika'ya taşınmış. Bir NightStar olan babamdır. Büyük büyükbabası Asya kökenli olsa da, esasen İngiliz-İtalyan kökenlidir."

"Psy'nin nasıl karıştırdığını biliyorsun - ısıya dikkat et, şekerim." Elini ısıtma ünitesine çok yaklaştığında geri çekti.

Elinden çekip aldı. "Teşekkür . Sanırım yumurtalar pişti."

"Uh-huh." Onları bir tabağa koydu. "Pastırmayı şuradaki kaba koyarsan sıçramadan pişer."

"Yemek yapmayı nereden biliyorsun? DarkRiver'a gelmeden önce okuduğum kitaplarda, yırtıcı erkek Dönüşenler her zaman çok baskın ve ev işlerini öğrenmeye isteksiz olarak tasvir edilirdi."

"Yemek yapmayı sevdiğimi hiç söylemedim. Ama durum gerektirirse yapabilirim."

"Psy hakkında ne diyordun?"

"Eğer gerçekten insandan insana temas olsaydı, bunu karıştırma şekliniz daha etkileyici olurdu. Bunun yerine, her şey genetik düzeyde gerçekteşiyor. Ailen şehvet içinde çıldırıp seni zevk içinde yaratmadıysa tabii?" Yemek pişirmek gibi basit bir işi yaparkenki konsantrasyonunu izledi ve bunu garip bir şekilde tahrik edici buldu. Faith'in de *her şeyi* aynı konsantrasyonla yapacağını hissediyordu.

"Psy'nin şehvet ya da zevk hissetmediğini biliyorsun." Pastırmayı çıkardı ve bir kenara koydu.

Parmağını tekrar kızın yanağında gezdirdi. "Vücudun bir şeyler hissediyorsa, şehvet her zaman bir olasılıktır."

Lucas, Sascha'nın yatak odasında adım atışını **izledi** ve manzaranın tadını çıkardı. Çıplak bir ten değildi ama yine de nefisti -pratik Psy'sı internetten ayrıldıktan sonraki aylarda dantelli kadınsı iç çamaşırlarına delicesine aşık olmuştu.

"Beni Faith'i Vaughn'la bırakmaya ikna ettiğine inanamıyorum." Ellerini bembeyaz bir önlüğün zar zor örttüğu kalçalarının üzerine koydu ve ters ters baktı. "Dün gece tamamen çılgınca davranıyordu."

"Hepimiz vahşiyiz, Sascha sevgilim." Kızın külotunu tekrar giyip giymediğini merak etti. "Buraya gel."

"Saat sabahın altısı. Vaughn'un onu gece boyunca delirtmemeyi başarıp başaramadığını kontrol etmek için yola çıkmalıyız."

"Vaughn'dan hoşlandığını sanıyordum."

"Biliyorum, ama Faith'in başa çıkamayacağı kadar güçlü biri; onu kuduz bir kaplanla da bırakabilirdik."

"Vaughn buna itiraz ederdi." Arkadaşıyla eskrim yapmaktan hoşlanıyordu, bir zamanlar sadece soğuk Psy odağına sahip olan gözlerde ateş görmekten zevk alıyordu.

"Ciddiyim, Lucas." Sonunda onun yanındaki yatağa geri süründü. "Faith için endişeleniyorum."

"Vaughn ona zarar vermez."

"Bilerek değil." Bir elini onun göğsüne koydu. "Ama tam olarak neyle karşı olduğunu anlamıyor. Değişkenler dokunmanın her zaman iyi olduğunu düşünürler ama öyle değildir, Faith gibi biri için değil. Bu konu hakkında düşünüyordum ve bence bu gerginlik altında gerçekten kırılabilir."

Kaşlarını çattı. "O kadar zayıf mı?"

"Hayır." Sascha diz çökme pozisyonuna geçerken elini bastırdı. "Ama hayatı boyunca bir boşlukta yaşadı. Onu aniden havaya maruz bırakırsanız ne olacağını sanıyorsunuz?"

"Kahretsin." Lucas doğrulup oturdu. "Hadi gidelim." Vaughn'a sonuna kadar güveniyordu ama Sascha haklıydı, jaguar Faith'i bulduklarından beri alışılmadık derecede agresif davranıyordu. Bilmeden kızıl saçlı Psy'yi uçurumun kenarına itebilirdi.

Faith günlük giysileriyle yatak odasında **oturuyordu**. Vaughn'la yemek yemek tam bir maceraydı. Vaughn yemeğin ortasında onu terk etmekle tehdit ettikten sonra ona bir daha dokunmamıştı ama Faith kahvaltıyı bitirdikleri anda bu sözün sona erdiğini biliyordu. Eğer bu odadan çıkarsa, Vaughn onu tekrar zorlamaya başlayacaktı.

İşin tuhafı, Sascha gelene kadar burada kalmak istemiyordu. Vaughn'un yaptığı şey akıl sağlığını tehdit ama aynı zamanda... onu uyarıyordu. Hayatında ilk kez kendini zihninden daha fazla canlı hissediyordu. Vücudu her zaman tam olarak ona ait olmayan bir şey gibi görünmüştü ama şimdi kesinlikle onun bir parçasıydı-Vaughn tüm duyularını en uç noktalara kadar zorluyordu.

Ve karanlığı ortadan kaldırdı.

Ayağa kalkarak avuçlarını uyluklarına sürttü. O kapıdan çıkıp gitmek için mantıklı bir neden yoktu ama Faith bugün mantığının ona pek yardımcı olmayacağına karar verdi. Dönüşenlerin bölgesindeydi, yırtıcı Dönüşenlerin bölgesinde. Onlar farklı kurallara göre yaşıyorlardı.

Beklediği gibi onu koridorda beklemiyordu. Oturma odasında da yoktu. Dışarı çıkmış olabileceğini düşünerek verandaya yürüdü ve önceki gece fark etmediği bir sandalye salıncağına oturdu. Salıncağın hareketi rahatlatıcıydı ama Vaughn'u göremediği gerçeği onu tam olarak rahatlatamadı.

Pençelerin tahtaya sürtünmesi.

İri bir jaguar köşeyi dönüp sinsice yaklaşırken kıpırdamadan oturdu. O vahşi, yabani yüzün içinden onu izleyen gözler tanıdıktı ama daha az tehlikeli değildi. Ağır, sıcak bedeninin yan tarafını bacaklarına sürterek yanından geçti.

Bu his tarif edilemezdi.

Yeni bilgileri işlemeye çalışırken zihni allak bullak oldu. Kürkün giysiler üzerinde kayması, insan olmayan ağır ısı, kendisine bu kadar yakın olan yaratığın saf güzelliği. Bir yanı uzanıp dokunmak istiyordu, o kadar kalın duvarların içinde bir hayat yaşamıştı ki, dokunma mesafesinde başka hiçbir canlı varlık yoktu. Ama başka bir yanı da kaçmak istiyordu. Çünkü bu yırtıcı hayvanın çok keskin dişleri vardı ve onun dost mu düşman mı olduğuna henüz karar vermemişti.

Döndü ve bir kez daha bacaklarına süründü. Nefesi boğazında düğümlendi, kalbi kaburgalarına sertçe çarptı. Ve aşırı yüklenme seviyesine ulaştığını biliyordu. Zihni kritikleşmek üzereydi - bu sabah onunla çitleşmesine izin veren sahte güvenlik duygusu, zihinsel bir çağlayanın yaklaşan gerçekliği altında kayboldu. Ayaklarını salıncağın üzerine çekti ve kollarını dizlerine doladı. Karanlığın yaklaşan kanatlarıyla umutsuzca savaşıırken alçak, gırtlaktan gelen bir hırıltı duydu.

Gözlerini açmayı reddetti, zihnine daha fazla his girmesine izin vermedi. Duymayı, hissetmeyi ve görmeyi bırakmalıydı. Belki o zaman içinde kontrolden çıkan sinirleri kontrol edebilirdi. İşte o zaman insan eli yüzünü kavradı ve her şey koptu.

Vaughn Faith'in onun dokunuşu altında tamamen hareketsiz kaldığını hissetti. Bir saniye sonra vücudu öyle bir şiddetle kasıldı ki kontrolünü kaybettiğini . İkinci kez, başını sertçe salıncağın arkasına çarpmadan önce onu zar zor yakaladı, ama çoktan bayılmıştı.

"Hayır," diye fısıldadı, sesi titrekti. Konsey'in kazanmasına izin vermeyecekti ve eğer Faith'i yalnız ve dokunulmamış bırakırsa, onlar da kazanacaktı. Bu Psy'nin kendisine emredilenler dışında seçimler yapabilecek kadar güçlenmesi onun için bir zorunluluk haline gelmişti.

Onu içeri almamaya karar vererek tam ayağa kalkacaktı ki yaklaşan bir arabanın uzaktan gelen sesini duydu. Eko-motorun sesinden arabanın geldiğini anlayınca hatırı sayılır hızını kullanarak eve girdi ve üzerine bir şeyler giydi. Lucas ve Sascha arabayı durdurduğunda Faith kucağındayken dışarıda salıncaktaydı. Sascha neredeyse araçtan fırlayıp merdivenlerden yukarı koşacaktı.

"Oh, Tanrım, Vaughn!" Hızla kararan gözleri Faith'in sessiz bedeninde gezindi. "Nasıl olur-"

"Ben ne yaptığımı biliyorum." Sascha bir E-Psy olabilirdi, ama jaguar bu noktada geri adım atmıyordu. Kedi onun bilmediği bir şeyi biliyordu, en derin, en ilkel düzeyde biliyordu. Eğer birisi

Vaughn'dan açıklamasını isteseydi, eminliğini kelimelere dökemezdi, ama bu onu daha az güçlü yapmazdı.

"O kadar baygın ki ona ulaşamıyorum ve siz ne yaptığınızı bildiğinizi mi sanıyorsunuz?" Sözcükleri hızla kurşunlaşıyordu.

"Lucas," dedi Vaughn sessizce.

Alfa'nın gözleri onunkilerle buluştu. "Emin misin?" "Evet."

Sascha öfkeyle arkadaşına döndü ve yüksek sesle konuşmadığında Vaughn onun Lucas'a zihninden zihnine bağırıldığını anladı. Lucas konuşma yayını yapamıyordu ama ikili Lucas'ın onu gayet iyi duyabildiğini keşfetmişti. Lucas'ın büyük büyük büyükannesinin Psy olduğu düşünülüğünde bu çok mantıklıydı.

Alfa yüzünü buruşturdu ve Sascha'yı belinden yakalayarak kendi bedenine doğru çekti. "O bir nöbetçi. Korur. Bırak öyle kalsın, sevgilim."

"Koruyabilir ama bu koruma İnanç'a kadar uzanmaz." "Artık öyle."

Herkes sessizliğe gömüldü. "Ne zamandan beri?"

Lucas sordu. "Karar verdiğimden beri."

"Tamam."

Sascha bir erkekten diğerine baktı, sonra da bariz bir hayal kırıklığıyla başını salladı. "Bakalım durumu daha iyi mi?" Lucas'ın elinden kurtularak yanına geldi. "Kozadan çıkan bir kelebek gibi."

Anladı ve saygı duyduğu birkaç varlıktan biri olduğu için, "Kanatlarını zedelemeyeceğim, Sascha sevgilim," dedi.

Bu küçük alay karşısında dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Sana ne oldu böyle?"

Ellerini Faith'in vücudunda gezdirip duygusal sıcaklığını okumaya çalışırken cevap vermedi. Gerçek şu ki, cevabı bilmiyordu. Az önce verdiği söze rağmen

Faith hakkında emin değildim. Hikâyesi mantıklıydı ama yine de zekice bir numara da olabilirdi. Kedi öyle düşünmüyordu ama yırtıcı doğasına rağmen kedi bazen insan erkeğinin asla olamayacağı kadar masum olabiliyordu.

"Komaya benzetebileceğim bir noktaya kadar kendini kapattı - ne zaman çıkacağını bilmiyorum."

Vaughn Faith'i göğsüne yasladı. "Birkaç dakika içinde iyi olacak."

Sascha çömeldiği yerden kalktı. "Bunu nereden biliyorsun?" "Belki de ben Psy'imdir."

İç çekti. "Kahvaltı kokusu mu alıyorum?" Cevap beklemeden evin içine doğru yürüdü.

Lucas sadece onun duyamayacağı bir yerde konuştu. "Senin kararlarını hiç sorgulamadım ve şimdi de sorgulamayacağım."

"Ama?"

"O Sascha gibi değil, Vaughn. Sascha bize gelmeden önce de hissedebiliyordu. Faith'in anlattıkları tamamen doğru olsa bile, o da ırkının geri kalanı kadar soğuk. Bunu unutmayın."

Kollarında onun kalp atışlarını ve kanının akışını hissetti. "Bildiğinden daha sıcak."

"Ne oldu?"

"Bence sen ve Sascha'nın bunu duymaya ihtiyacı var. Kahvaltı edin ve Faith'e uyanması için zaman tanıyın."

Lucas başıyla onayladı ve arkadaşını içeri kadar takip etti. Vaughn omuzlarından garip bir gerginliğin boşaldığını hissetti. Kaynağını tam olarak kestiremiyordu ama Lucas kelimenin tam anlamıyla arkadaşı olsa da diğer kediyle ilgili bir şey onu germişti. Hiçbir zaman sadece alfa ve nöbetçi olmamışlardı. Çocukluklarının karanlık günlerinde oluşan sadakat her iki taraf için de geçerliydi; diğer erkek ona ne kadar güveniyorsa o da Lucas'a o kadar güveniyordu. Ama birdenbire içgüdüleri sanki diğer adam bir tehditmiş gibi tepki vermeye başlamıştı.

Kaşlarını çatarak dikkatini kollarındaki kadına verdi. Onu dışarıda tutmak için bir nedeni vardı. Sascha'nın DarkRiver'in bir parçası olduğundan beri onlara anlattıklarına bakılırsa, Psy'lar kutularda yaşamaya alışkındı ve görünüşe göre Faith çoğundan daha fazla kutuya kapatılmıştı. Ama tek başına ormana girmekte bir sakınca görmemişti, belki de bu Psy'nin içindeki gizli bir his vahşi doğada bulunacak özgürlüğü arzuluyordu.

Küçük bir hareket. Elini kolunda aşağı yukarı gezdirdi, gömleğinin kumaşını parmakladı ve onu okşayarak kendine getirdi. Başı göğsüne doğru kayarken, ayaklarını kullanarak salıncağın hafifçe ileri geri sallanmasını sağladı. Kızın kirpikleri kalktı ve tekrar aşağı indi, sonra tekrar kalktı.

"Kestirmen nasıldı, Red?" Bu konuşmayı gizli tutmak için sesinin tonunu alçalttı.

Adamın göğsüne bir yumruk indirdi. Ağzından çıkan ilk kelimeler "Neden bana dokunuyorsun?" oldu. Yumuşak ve biraz boğuktu.

"Neden tekrar nöbet geçirmiyorsun?"

Gece gökyüzü gözlerini kırıştırdı ve doğrulup iki eliyle saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Haklısın. Neden başka bir nöbet geçirmiyorum?"

Şaşırmıştı ama cevap vermedi. Sascha ve Lucas o anda dışarı çıktılar. Sascha'nın Faith'i uyanmış ve görünüşe bakılırsa farkında olarak gördüğünde yüzünde beliren ifade paha biçilemezdi. Lucas evin içinden birkaç sandalye almış ve Vaughn ile Faith'e bakacak şekilde yerleştirmişti. "Otur."

Sascha itaat etti, elleri iki tabak yemekle doluydu. Lucas onun elinden büyük tabağı alırken, "İyi misin?" diye sordu.

"Sanırım öyle." Faith şakaklarını ovuşturdu. "Tüm kalkanlarım..." Durakladı ve sonraki sözcükleri söylemeye zorlanıyor gibiydi: "PsyNet'e karşı." Bu ifadede çok rahatlamış bir şey vardı ve Vaughn birdenbire Faith'in en büyük

Korku. Kız kucağından inmek için hamle yaptığında, onu kalmaya zorlamak için bir dürtü duydu, ama bu dürtü onu bırakmasına neden oldu.

Titrek ayakları üzerinde durdu ve derin bir nefes aldı. "Evet, sanırım iyiyim. Yine de PsyNet hakkında konuşmaya karşı olan blok oldukça güçlü."

"Onlara gördüğün şeyi anlat, Red." Onun ne gördüğünü tahmin etmişti ama bu konuda konuşmasını, yüzleşmesini istiyordu.

Küpeşteye kadar olan küçük mesafeyi kat etti ve dikkatini ağaçların katı yeşiline odaklamış görünüyordu. "Ağır, şekilsiz karanlığın başka bir görüntüsüydü, başlangıç. Baskıyı hafifletecek bir cinayet olana kadar artacak. En azından ben böyle düşünüyorum. Daha önce bir katille hiç temasım olmamıştı."

"Neden buna karanlık diyorsun?" Lucas sordu.

"Hiçbir şeyi ayrıntılı olarak göremiyorum. Sadece *karanlığı* hissediyorum." Sanki bunu tarif edecek başka bir kelime bulamamış gibiydi. "Karanlığın içinde kötülük var, kötü niyetli bir niyet anlıyorum, ancak daha önce böyle şeyleri hiç deneyimlemedim." Sesinde Vaughn'un neredeyse tadına varabileceği bir gerginlik vardı. "Sanırım bunun nedeni, imgelem gördüğüm süre boyunca bir şekilde aslında o olmam."

"Bunların herhangi biri normal mi?" Sascha çatalını tabağına bıraktı.

"Hayır." Faith'in sırtı dikleşti ve sonunda onlarla yüzleşmek için döndü. "Genelde son derece net görürüm, seri numaralarına kadar ayrıntıları, ama hepsi çok temizdir. Ben asla bir katılımcı değilim."

"Ama bu sefer değil." Vaughn onun kucaklanmaya ihtiyacı olduğu apaçık ortadayken kendini gruptan ayırmasından hoşlanmamıştı.

"Hayır." Gözleri tekrar siyaha dönüyordu ve bu etki ürkütücüydü. "Sanki uzanıp beni yakalıyor. Sen bana dokunana kadar o görüntüden kurtulamadım."

"Gel buraya otur," diye emretti, sabrının sonuna gelmişti.

Kadın başını salladı. "Mesafenin korumayacağını."

"Tam da ihtiyacın olan şey bu."

"Sen kim oluyorsun da bu kararı veriyorsun?"

"Bu sabah odanızda bir şey gördüm. Buraya gel de sana ne olduğunu söyleyeyim."

Bu noktada gözleri tamamen kararmıştı ve şüphe doluydu. Gelip salıncağa oturmadan önce birkaç saniye düşündü... fiziksel olarak ondan mümkün olduğunca uzağa. Kedi hırlamak istedi ama erkek ne zaman talep edeceğini ve ne zaman kendi haline bırakacağını biliyordu.

"Ne gördün?" diye sordu. "Sen Psy değilsin, ne görmüş olabilirsin ki?"

"Uyandığında etrafında bir şey vardı. Dokunulabilecek kadar gerçek görünen fiziksel bir siyahlık."

"Vaughn, emin misin?" Sascha öne doğru eğildi.

"Ona yapışan bir gölge gibiydi."

Faith dalgın bir şekilde salıncağı ileri geri hareket ettirmeye başlamıştı. "Anlamıyorum. İmgelemlerimin hiçbiri bu şekilde ortaya çıkmadı ve üç beri izleniyorum."

"Ama sen hiç bu tür imgelemler görmedin," dedi, kızın profilindeki incelik dikkatini çekmişti. O kadar kolay kırılabilirdi ki. Ona hiç zarar vermemişti ama diğerleri o kadar dikkatli değildi ve Psy Konseyi canavarlardan oluşuyordu.

"Hayır. Bu yüzden sana geldim. Onları nasıl durduracağımı bilmem gerekiyor."

Vaughn başını kaldırıp baktı ve Sascha'nın cevap verirkenki acı dolu ifadesini yakaladı. "Faith, üzgünüm ama yapabileceğini sanmıyorum."

Faith'in elleri koltuğun kenarına sıkıca yapıştı. "Bir yolunu bulmak zorundayım. Eğer bulamazsam, kabul edilebilir seviyelerde çalışamayacağım."

"Bize imgelemlerin sona ermesini istediğin için gelmedin." Vaughn kız ona bakana kadar bekledi. "Senin istediğin şey

Böylece zihninizin size göstermeye çalıştığı şeyin ne olduğunu görebilirsiniz."

Başını iki yana salladı. "Hayır. İmgelemlerle başa çıkabilecek kapasitem yok. Neden devam etmelerini isteyeyim ki?"

O abanoz gözlere bakarak aralarındaki boşluğu kapattı. "Çünkü o zaman kız kardeşin için suçluluk duymayı bırakacaksın."

Vücudu buza dönüştü ve dümdüz önüne baktı. "Ben Psy. Suçluluk hissetmiyorum."

"Yapabileceğin hiçbir şey yoktu." Kalçasını onunkine bastırarak dikkatini tekrar kendisine çekmeye zorladı. "Şu anda gördüğün türden şeylerle başa çıkmak için hiç eğitilmedin."

"En başta onlarla görüşmemeliydim." "Neden?"

BÖLÜM 8

Faith cevap vermek için ağzını **açtı** ve gerçek bir cevabı olmadığını fark etti. Ona Protokol yüzünden imgelemlerin her zaman dar bir konu olan ticarete odaklanacağı öğretilmişti. Ama aynı zamanda yırtıcı Dönüşenlerin ne pahasına olursa olsun kaçınılması gereken vahşi yaratıklar olduğu da öğretilmişti. Ve ona Sascha Duncan'ın başarısız bir Psy olduğu, oysa diğer kardinalin gücünün canlı bir alev olduğu öğretilmişti.

"Faith." Sascha'nın sesi nazikti, gözleri daha da nazikti. "Belki de her zaman görmem gereken şey buydu."

Mantıksal bağlantıları kurmuştu ama kendini bir sonuca varmakta tereddüt ederken buldu. "Neden bana bu konuda yalan söylesinler ki?"

"Çünkü cinayeti durdurmak için para gerekmez." Lucas'ın sert sesi sessizliği böldü.

"*Hayır.*" Sallanma hareketini aniden durdurdu. "Kimse beni bu hale getiremez."

". Görüyorsun," diye hatırlattı Vaughn ona.

"Yirmi dört yaşındayım. Karanlık vizyonlar neden şimdi gelsin ki?"

"Belki de bazı Psy'larda koşullanmanın bozulmaya başladığı nokta budur," diye mırıldandı Sascha. "Ben sadece iki yaş büyüğüm."

Faith diğer kardinalin yüzüne baktı. "Senden neyi şart koştular?"

"Her şeyi." Sascha eşinin okşayan eline doğru eğildi. "Beni sakat bıraktılar, kardinal olmadığımı söylediler. Bu beni neredeyse delirtiyordu."

Delilik. Faith'in uyanık olduğu her saatte onu takip eden, kulağına fısıldayan ve hayatının sonunda onu bekleyen iblis. "Bana olacağını düşündüğün şey bu mu?"

"Eğer yeteneğinizi benimsemezseniz, evet."

"Bu bir hediye değil. Bu bir lanet." Korku ve acıyı, dehşeti ve kötülüğü görmek, *hissetmek* istemiyordu. "Kendi başına beni delirtebilir."

"Gerçekten o kadar zayıf olduğunu mu düşünüyorsun Red?" Vaughn'un sesi kulağına karşı boğuk bir mırıltı gibiydi. "O çite tırmandın ve hiç duraksamadan Dönüşenlerin bölgesine girdin. Dişlerimiz ve pençelerimiz var ve sen bizi alt ettin. Buna kıyasla, imgelemler kolay olmalı."

Faith döndü ve o inanılmaz vahşi gözlerle karşılaştı. "Yapabileceğin tek şey beni öldürmektir. İmgelemler beni yürüten ölümlerden biri haline getirebilirdi."

"Neden onlardan bu kadar korkuyorsun?" Sascha sordu.

"Korku hissetmiyorum." Faith sarsılarak ayağa kalktı. "PsyClan'ım her zaman benimle ilgilenilmesini sağladı. Neden beni herhangi bir şekilde engellemek istesinler ki?" Biliyordu, mantık yürütebilirdi ama bunu dile getirecek kişinin başka biri olmasını istiyordu.

Vaughn kıpırdandı ve Vaughn göz ucuyla hareketi yakaladı. "Bunun cevabını biliyorsun."

Onun kolay yolu seçmesine asla izin vermeyeceğini tahmin etmeliydi. "Para." PsyClan'ı onu para için satmıştı. "Neden ilk kırılan ben oluyorum?"

"Belki de değilsin." Sascha onunla yüzleşmek için ayağa kalktı. "Belki de keşfedilip susturulmayan ilk kişi sensindir."

Faith, Sascha'nın işaret edemeyecek kadar nazik olduğu gerçeği gördü. "Rehabilite edildim demek istiyorsun, değil mi?"

"Ya da belki daha kötüsü, değeriniz göz önüne alındığında. Soy ağacınızda garip kaybolmalar var mı?"

"Büyükanнем en son babamı doğurduktan kısa bir süre sonra görülmüş. Beş yıl önce de kuzenlerimden biri ortadan kayboldu - Sahara sadece on altı yaşındaydı." Kendini bunun ne anlama gelebileceğini düşünmeye bıraktı. "Sence Konsey ya da PsyClan onları saklıyor olabilir mi?"

Akılları başlarındayken onları çalıştırıp, değilken karanlık hayallerin onları mahvetmesine izin vererek mi?"

"Bilmiyorum, Faith. Ben F-Psy değilim."

Faith Vaughn'un arkasında durmak için yürüdüğünü hissetti. Bir şekilde bu ona ihtiyacı olan gücü verdi. "Öyleyim. Ve biliyorum ki deliliğin içinde bile berraklık anları var. Baba tarafından teyzem bir bakım tesisinde tutuluyor - altıncı on yılında geleneksel olarak delirdi -Ama yılda dört ya da beş kez milyon dolarlık tahminler yapmaya devam ediyor. "Bakım masraflarını karşılamaya yeter de artar bile." Deliliğinde onu rahat ettirmek için.

Faith teyzesini en son bir iletişim ekranı aracılığıyla görmüştü - Carina NightStar artık herhangi bir yakın temas kurmaya dayanamıyordu. Gördükleri Faith'in ölene kadar peşini bırakmayacaktı. Eğitimcilerinden biri olan buz gibi Gradyan 7.5 Psy, neredeyse yüzde seksen beş isabet oranına sahip bir kadın, artık insana benzemeyen bir yaratığa dönüşmüştü. Kendi dudaklarını çiğnemiş, kendini o kadar çok ısırılmış ve tırmalamıştı ki tırnaklarının ve dişlerinin çoğunu çıkarmak zorunda kalmışlardı. Giysileri yırtılmış, saçları keçeleşmişti. Gözlerinin arkasında garip ve *yanlış* bir şeyler vardı.

"Ama teyzemin aksine, karanlık vizyonları görenlerin geri kalanımızla konuşmasına asla izin verilemezdi. Bu tüm Protokol'ün başarısını sorgular hale getirirdi. Zihinsel bozulmaya kurban gitmeden *önce* kilit altında tutulmaları, kafese kapatılmaları gerekirdi." Faith bu Dönüşenlerin kendisinden kabul etmesini istedikleri şeyin ne kadar insanlık dışı olduğunu görmeye başlamıştı.

"Kafesteki Psy hala öngörülebilir bulunabilir. Aslında, onlar mükemmel araçlar olurdu

-Kimsenin varlığından haberdar olmadığı, muameleleri hiçbir yasaya tabi olmayan makineler. Ve eğer şartlandırmanın diğer bazı bölümleri kasıtlı olarak bozulursa, bu onları her şeye açık hale getirecektir... iktidardakilerin çok işine yarayabilecek komplo veya isyan vizyonları da dahil."

"Faith," diye başladı Sascha.

"Ben Üzgünüm." O yükseltilmiş a Elini. "İ ihtiyaç zaman için Şimdiye kadar öğrendiğim her şeyi işliyorum."

"Çok fazla zamanınız kalmamış olabilir." Sascha'nın ses tonu hiç de sert değildi.

"Beni tekrar göreceksin? Sanırım beş gün içinde kaçabilirim ya da

öyl

e." "Tabii ki."

Faith bu beş gün içinde bir şeyler yapıp yapamayacağını merak ediyordu.

Görünüşe göre üzerinde büyüdüğü yalanlar sürüsünden bir anlam çıkarıyordu. Neyin doğru neyin yanlış olduğunu? Dönüşenler bazı konularda haklı olabilirlerdi ama her konuda haklı olduklarını kim ? Sadakatleri farklıydı, hayatları duygular tarafından kontrol ediliyordu.

Belki de yanılıyorlardı. Belki de kendi insanları onu sadece para kazandıran bir varlık olarak görmüyordu. Belki de.

Vaughn Faith'e ağaçların kenarına kadar **eşlik etti**. "Çitlere tırmanırken iyi mısın?"

"Evet." Çantasını dikkatlice sırtına yerleştirdi. "Beş gün içinde burada olacak mısın?" Gözleri ondan başka her yere bakıyordu.

"Sözlerimi tutarım, Red." Elini kızın ensesinde dolaştırdı. "Hatta seni daha erken ziyaret edebilirim. Yaptığımız onca iyiliği geri almak istemem."

"İyi mi?"

Başparmağını kızın teninde gezdirdi. "Dokunuşum altında hissettiklerin hoşuma gidiyor."

"Gelme Vaughn. yakalarlarsa canını yakarlar."

Canavarı onun ses tonunda hoşuna giden bir şey duydu. "Ben asla yakalanmam bebeğim. Eğer SnowDancer inine onları ele vermeden sızabilirsem, o zaman bu çocuk olur."

"Bölgeyi canlı yaşam belirtilerine karşı tarayabilen Psy muhafızları var."

"Bu ormanlar Dönüşenlerin bölgesidir; onlara göz kulak olacağımızı bilmeleri gerekir. Benim için endişelenmeyin. Ben koca ." Ama onun endişesi hoşuna gitmişti, çünkü havada kokusunu aldığı şey kesinlikle buydu.

"Sascha ile bir sonraki toplantımı berbat etmek istemiyorum. Yakalanırsan beni daha sıkı gözetim altına alırlar." Teni yumuşaktı ama omurgası bir çubuk kadar dikti.

Dudaklarını kızın yanağına değdirdi. Kız nefes nefese kaldı ve uzaklaştı. "Git, Red. Muhafızlar en uygun mesafedeler."

Çitlere doğru hızla koştu ve kadınsı bir zarafetle tırmandı. Evet, yatakta işleri kesinlikle çok ilginç hale getirecekti. Ve onu oraya götürmek için her türlü niyeti vardı. Onun dudaklarındaki tadı şimdiye kadar hissettiği en sarhoş edici şeydi.

Diğer tarafta ayaklarının üzerine düştü ve sanki onu arıyormuş gibi arkasına baktı. Gözlerinin ormandaki gece ışıltısına dalmasına izin verdi ve onu fark ettiği anda anladı. Sonra gitmiş, Psy dünyasının çitlerinin ardına saklanmıştı.

İyi ki kediler mükemmel tırmanıcıları.

Ertesi sabah **erkenden**, Faith PsyNet'in sonsuz kütlesine karşı kalkanlarını güçlendirdi ve yatak odasından dışarı bir adım attı. Beklediği gibi, gelen çağrıların sesi kesilmedi. M-Psy, üç günlük dinlenme süresi resmen bitmeden önce onu kontrol ediyordu. Cevap vermezse, muhtemelen bunu evine girmek için bir gerekçe olarak kabul edeceklerdi.

Geçmişte, bu bilgi onu rahatlatmıştı - eğer bir vizyon yanlış giderse, parçaları toplamak için orada olacaklardı. Ama bugün, mahremiyet eksikliği, herhangi bir şekilde gerçek bir hayat yaşama yeteneğinin olmaması, onu
- Tepkisini tarif edecek bir kelimesi yoktu. Hissettiğini ima etmeyen hiçbir kelime, kucaklayamadığı tek şey.

Dokunmatik yüzeydeki cevap tuşuna bastı. "Evet?"

Xi Yun'un yardımcılarında birinin sakın yüzü ona baktı. "Daha önceki iki çağrımıza cevap vermediniz. Bilinçli ve mantıklı olduğunuzdan emin olmak istedik."

Çünkü F-Psy'nin mantıksız ve öfkeli olma gibi bir alışkanlığı vardı.

Faith, M-Psy'nin bunu her zaman kurnazca belirttiğini ve başının üzerinde beliren tehdidi unutmamasına asla izin vermediğini fark etti.

Bir çocuğa bir şeyi yeterince sık söylerseniz ona inanmaya başlar.

Sascha'nın sözleri zihnine fısıldadı ve çitleri aşmadan önce içinde bulunduğu izole, kabullenici duruma dönmesine izin vermedi. Ve hayal edebileceği en tehlikeli yırtıcıya doğru koşmaya başladı.

"Güvenliğimi sağlama ihtiyacınızı kabul etmekle birlikte, üç gün boyunca müsait olamayacağımı bildirdim. O süre bu akşama kadar bitmeyecek. Bunu anlamak çok mu zor?" Sesi soğuktu, izolasyonun ateşinde dövülmüş bir bıçak gibiydi. "Yoksa seni tayin ettirip yerine benim söylediklerimi anlayan birini mi getirmemi istersin?" Geçmişte hiç böyle bir tehditte bulunmamıştı ama içinde uyanan isimsiz şey, bağımsızlığına yönelik bu son tehdit karşısında sessiz kalmayacaktı.

M-Psy gözlerini kırıştırdı. "Özür dilerim Öngörücü. Bu hatayı bir daha yapmayacağım."

Ayrıca onun olağandışı davranışlarını da kaydedecek ve onu tam bir fiziksel muayeneden geçirecekti. Faith başka bir şey söylemeden iletişim konsolunu kapattı, kendi ayağına kurşun sıktığının farkındaydı. Artık izlenmeden güvende olabileceği tek yer özel bölgeleri olacaktı ve bu bile kesin değildi. Çenesini kapalı tutması çok daha mantıklı olurdu. Yoksa mi olurdu? Durdu ve davranışını gözden geçirdi. Yirmi dört yaşında, neredeyse mükemmel bir doğrulukla üretim yapan bir F-Psy'ydı. Sascha'nın tahmin ettiği gibi milyonlar değil, milyarlar değerindeydi. Ve psişik gücünün ona aksi takdirde sorun olabilecek pek çok şeyden bağışıklık sağladığını biliyordu.

Merkezde gözetim altında tutulması, "rehabilitasyon" sürecinde zihninin temizlenmesi gibi.

Bu şekilde ifade edersek, kibir neredeyse verili bir şeydi. Duygularına boyun eğdirmiş olmaları, halkının artık sınıf, zenginlik ve güç ayrımlarının farkında olmadığı anlamına gelmiyordu. İlk kez, kendi siyasi gücünün kullanılmayan rezervuarını düşündü. Belki de koltukta oturduğu zamanlar dışında kendisine dair tüm görüntüleri silmeye yetecek kadar gücü vardı. Belki bir anda değil ama yavaş yavaş?

Hayatının çoğunu üzerinde geçirdiği nesneye bakarak kararını verdi. Üzerine kaymak yerine yatak odasına döndü ve yatağa uzandı. Bu boş zamanı PsyNet'te sörf yapmak, daha önce var olabileceğini hiç düşünmediği bilgileri aramak için kullanacaktı - çünkü bakıcıları onu o kadar çok pamukla sarmıştı ki, bu bir hapishaneye dönüşmüştü.

Onu Ağ'a çok fazla maruz konusunda uyaracak kadar ileri gitmişler, zihninin diğer unvanlardan daha savunmasız olduğunu ve bu nedenle daha kolay ihlal edilebileceğini söylemişlerdi. Buna karşılık Faith daha da güçlü güvenlik duvarları inşa etmiş ve bunların dışına nadiren çıkmıştı. Ama eğer Sascha Duncan kusurlu bir Psy değilse, belki de Faith NightStar zayıf bir Psy değildi. Zihninde anıların titreşimleri dalgalandı. Vaughn ona dokunmuş, onu öpmüş, kişiliğinin yoğun doğasını asla gizlememişti. Ama nasıl başa çıkacağını öğrenmeye başlamıştı. Ve eğer bir jaguarı idare edebiliyorsa...

Derin bir nefes alarak gözlerini kapattı ve zihnini PsyNet'in karanlık kadife gecesine açtı. Karanlıkta yıldızlar parıldıyordu ama bu titrek ışıklar canlıydı, milyonlarca psişik varlığın eşsiz zihinleriydi. Ağ'a adımını attığı anda, mobil güvenlik duvarları sörf yapan ruhunu korumak için yükseldi. Güvenlik duvarları olmayanlar sabotajlara ve olası pusulara karşı savunmasızdı, çünkü gezgin zihni fiziksel beyinden koparmak geri dönüşü olmayan bir komayı garantilemenin kesin bir yoluydu. Çoğu Psy güvenlik duvarları konusunda fanatikti. Faith doğrudan saplantıya dönüşmüştü.

En fazla birkaç dakikadır dışarıdaydı, amaçsızca bilginin içinden süzülmesine izin veriyordu ki neosentetik bir şeyin ona doğru yaklaştığını hissetti. NetMind. Durakladı ve sanki doğruluyormuş gibi ikinci bir fırça daha hissetti.

Görünüşe göre onun beyin kalıplarından tatmin olan NetAkıl yoluna devam etti. Duraklama olağandışıydı ama Faith bunu anlayabiliyordu - her şeyi gören NetAkıl bile muhtemelen veri akışlarında aktif bir sörf yapan F-Psy'lerden birini nadiren kaydetmişti.

Etrafında, Ağ bilgi ve faaliyetle uğulduyordu. Zihinler çeşitli hedeflere sorunsuzca uçuyor, bazıları Faith'in zihninin göremediği bağlantıları takip ederken uyarı vermeden kayboluyordu. Bu normaldi. PsyNet bir dereceye kadar her Psy'nin halihazırda bildiklerine dayanıyordu; nasıl olur da hiçbir izi olmayan bir zihne ve dolayısıyla bir yere bağlanabilirdi?

Etrafındaki akışların yoğunluğu ve yabancılığı onun sessizce hareket etmesine ve varlığını belli etmemesine neden oldu. Kardinal yıldızı geride kaldığında, o sadece Ağ'daki başka bir Psy'di. Kardinallerin çoğu dolaştıklarında bile süpernova parlaklıklarını koruma zahmetine girmezdi ama Faith gizli seyahat etmeyi tercih ediyordu. Karmaşık güvenlik duvarları onun anonim kalmasını sağlıyordu. İşin tuhafı, kimliğini maskeleyen teknikleri ilk öğreten PsyClan'dı - Rehin alınmasına karşı bir önlem olarak düşünmüşlerdi.

Daha önce hiç yapmadığı bir şey yaparak psişik bir sohbet odasına daldı. M-Psy, bu tamamen öngörülemez mekanda aşırı yüklenme tehlikesi konusunda çok açık konuşmuştu.

"Duyduğuma göre adayları tartışıyorlarmış," diye söze bir zihin.

"Yeterince uzun sürdü," diye cevap verdi bir başkası.

Üçüncü bir akıl, "Santano'nun gücünde bir kardinali kaybetmek bazı zayıf üyeleri endişelendiriyor olmalı," dedi.

Faith, eski meclis üyesi Santano Enrique'nin ismine rastlamasaydı ne konuştukları hakkında hiçbir fikri olmayabilirdi

Sascha Duncan üzerine yaptığı araştırma sırasında. Daha fazla dikkat ederek, göze batmayan bir dinleme noktası buldu ve zihin sessizliğine geçti.

"Konsey Üyelerinin hiçbiri zayıf değildir," diye karşılık verdi ilk akıl. "Böyle düşünmeyi sevenler sadece adaylar."

"Olasılıklar hakkında bir haber var mı?"

"Konseyin yayın yasağı koyduğunu duydum. Bunu ihlal eden herkes otomatik olarak rehabilitasyona tabi tutulacak."

"Santano'ya ne olduğunu gerçekten bilen var mı? Tek söylenen bilinmeyen bir sebepten öldüğüydü."

"Duyduğum kadarıyla kimse bir şey bilmiyor."

Santano'ya soruyu yönelten aynı zihin şimdi de "Asıl bilmek istediğim Sascha Duncan'ın Net'ten nasıl ayrıldığı" dedi.

"Bu eski bir haber - zayıftı ve bağlantıyı sürdüremedi. Muhtemelen zihni hiçbir zaman bunu sürdürmek için tasarlanmamıştı, bu yüzden hayatta kaldı."

"Düzenli bir cevap, ama sizce de biraz fazla uygun değil mi?"

Küçük bir sessizlik oldu ve sonra birisi "Belki de bu konuşmaya daha güvenli bir yerde devam etmeliyiz" dedi. Zihin göz kırptı ve diğer ikisi de onu takip etti, muhtemelen üçünün de bildiği bir yere gidiyorlardı.

Duydukları karşısında meraklanan Faith kendini diğer odalara bıraktı ama başka hiç kimse bu tür kışkırtıcı konuları tartışmıyordu. Bununla birlikte, görünüşte odaklanmadan süzülüyor olması da iyiydi, çünkü sonlara doğru iki gölgesi olduğu anlaşıldı. Zihninde geriye doğru iz sürdü ve onların en başından beri orada olduklarını fark etti.

Onları üzerine salanın kim olduğunu çok iyi biliyordu. PsyNet'in sözde anonimliğinde bile yalnız bırakılamayacak kadar değerliydi. İçine bir tür soğuk öfke yerleşti ve bu öylesine saftı ki onu yakıtını hissedebiliyordu. Ve bunun duygusal bir tepki gibi görünmesi umurunda değildi.

Mümkün olduğunca düz bir çizgide zihnine geri döndü. Zihninin duvarlarının ardına geri döndüğü anda gözlerini açtı ve bir sonraki hamlesini düşündü. Mahremiyet talep ederse içindeki değişimlere çok fazla ihanet etmiş olur muydu? Asla yalnız bırakılmayacağını bilerek yaşayabilir miydi?

Hayır.

Şartlandırılmış sessizliğinin duvarlarını zorlayan şeyleri yutarak ayağa kalktı, saçlarını düzgün bir şekilde topladı ve tahmin yaparken giymeyi tercih ettiği dökümlü elbiselerden birini giydi. Bu elbise koyu pas kahverengisiydi, spagetti askıları vardı ve etek ucu ayak bileklerine kadar iniyordu. Hayaller onu bırakmayı reddetse bile, vücudu en azından kendini özgür hissediyordu.

Hazır, oturma odasına doğru yürüdü ve sandalyede her zamanki pozisyonunu aldı. Oturma alanına girer girmez izleme başlayacaktı ama şimdi seans beklentisiyle oturuyor olacaktı. Bunun yerine, hayal edebileceği en güçlü blokları fırlattı - imgelemleri durduramazdı ama zaman zaman onları bir süreliğine kontrol altına alabilirdi - ve bir kitap okumaya başladı.

İki saat sonra bitirdiğinde, sabırsızlanmaya başlamış olmaları biliyordu. Sandalyeyi asla böyle sıradan şeyler için kullanmazdı. Sonra başka bir kitap aldı. On dakika sonra iletişim konsolundan gelen bir çağrı sesi duyuldu. Uzaktan kumandayı kullanarak sandalyeye bakan ekranı açtı.

"Baba."

Bu unvan ona atıfta bulunmanın uygun bir yolundan başka bir şey değildi. Anthony Kyriakus, PsyClan'ın yönetici gücü olması dışında onun için bir yabancıydı; damarlarında akan kanın yarısı onun kanı olsa da fark etmezdi. "Faith, Tıp bana senin düzensiz davranışların hakkında bilgi verdi."

İşte geldi, diye düşündü, tam bir zihinsel ve fiziksel inceleme talebi. "Baba, özgür bir vatandaşı olarak PsyNet'te izlenmesini haklarınızın ihlali olarak görür müsünüz?" An

son derece mantıklı bir soru. "Yoksa nereye gidersen git seni gölgelememe izin var mı?"

Anthony'nin kahverengi gözleri ekranda soğukkanlılığını korudu. "Bu senin kendi güvenliğin içindi."

"Soruma cevap vermedin." Kitabını tekrar eline aldı. "Görünüşe göre kendimi özel olarak bilgilendiremeyeceğim için, bunu herkesin önünde yapmam gerektiğini düşündüm." Tehditlerin en incesi.

"Hiçbir zaman tam bir izolasyon arzusu göstermediniz."

İzolasyon, mahremiyet değil. Hayatı boyunca onu nasıl belli bir yola doğru sürükledikleri giderek daha iyi anlaşıyordu. Ama haklıydı; bir açıklama yapmadan bu kadar büyük bir değişim gösteremezdi. Ağdan gelen bir anı titreşimi ona ilham verdi ve eğer bu ona imgelemleri gösteren aynı parçasından geliyorsa, bunu görmezden gelmeyi seçti. "Belki de yetişkin bir kardinal, nadir F unvanlarından biri, başka fırsatlarla ilgilenebilir... ama bu fırsatların bebek bakıcısı olan birine sunulması pek olası değil."

Anlayış Anthony'nin yüzüne o kadar çabuk yansıdı ki, onun da zaten aynı şeyleri düşündüğünden emin oldu. "Bu tehlikeli bir oyun. Sadece güçlü olanlar hayatta kalır."

"Bu yüzden zayıf görünemem."

"Somut bir şey duydun mu?"

"Zamanı geldiğinde sana söylerim." Bariz bir yalan çünkü Anthony neye inanırsa inansın o zaman asla gelmeyecekti. Konsey, manastıra kapanmış bir kâhini olası bir üye olarak düşünmeyecekti. Ama mahremiyet nedenlerine gelince, bu mükemmele yakındı.

Acımasız ve çirkin bir şey imgelemlere karşı kurduğu duvarları *zorladı* ve patlayıp onu açığa çıkarmadan önce buradan gitmesi gerektiğini biliyordu. Çünkü iş vizyonları hiç bu kadar güçlü, bu kadar saldırgan olmamıştı. Kitabı yere bırakarak bacaklarını sandalyenin kenarına doğru salladı. "Cevabım, baba?"

"Mahremiyet bir vatandaşın hakkıdır." Başını salladı. "Ama yardıma ihtiyacınız olursa, benimle iletişime geçin."

"Elbette." Daha fazla veda etmeden ekranı kapattı; içinde bulunduğu durumda vedalaşmanın gereksiz olduğunu çocukken anlamıştı. Ama en azından artık internette yalnız kalacaktı, bu da ileriye doğru atılmış büyük bir adımdı. Bu aşamada kimse ondan şüphelenemezdi - Sascha hakkında öğrendiği bilgiler bile halka açık ilan panolarından gelmişti. Ancak bundan sonraki aramaları o kadar da masum olmayacaktı.

Aklına bir itme daha geldi. Odadan dışarı çıktı ve soğutucudan su ve birkaç beslenme barı almak için kendini zorladı. Elini bir bara götürdüğü anda Vaughn'un alaycı gülümsemesi zihninin ekranında belirdi. Seçtiği yiyeceğe ne diyeceğini hayal edebiliyordu ve tehlikeli bir oyun olmasına rağmen kendini şımarttı ve yatak odasına giden yol boyunca ona odaklandı. İçeri girdiğinde yemeği bıraktı ve kapıyı kapattı.

Bir sonraki itiş neredeyse ayaklarını yerden kesecekti. Sallandı ama dik durdu; düşerse kapının dışındaki sensörler bunu algılayacak. Dikkatlice nefes alarak, yere yığılmadan önce bir şekilde yatağa ulaştı. Elleri ve şakakları terden ıslanmıştı; bilinmeyen stres faktörlerine karşı fizyolojik bir tepkiydi bu.

Korku.

O Psy'dı. Korku hissetmemesi gerekirdi. Ama şimdi görmeye zorlandığı şeyi de görmemeliydi. Sonra karanlık, savunmasının dayanıksız duvarlarını aştı ve pençelerini zihnine geçirdi. Sırtı kamburlaştı, elleri kenetlendi, dişleri ezici bir güçle kapandı ve artık görüntüden başka hiçbir şeyin farkında değildi.

BÖLÜM 9

Sanki karanlık ne zaman yalnız ve en çaresiz olduğunu biliyordu. Gölgelelerde avının gardını düşürmesini bekleyen acımasız bir canavar gibi, görüş kanallarından içeri süzüldü ve duyularının kontrolünü ele geçirdi. Ve sonra onu, eğer durdurulmazsa başına gelecekleri izlemeye zorladı.

Kan, ellerinde, saçlarında, teninde çok fazla kan vardı. Elinin soluk kırılganlığı, zengin, koyu renkli kaplamanın altında neredeyse görünmezdi. Bundan daha yaşlıydı, kana bulanmış ince çocuktan onlarca yıl daha deneyimliydi. Ama aynı karanlık, aynı kötülük vardı. Ne gördüğünü anlıyordu, gerçi böyle bir şey başına nadiren gelmişti.

Öngörü yeteneğinin beklenmedik bir ifadesi de geçmişi görme yeteneğiydi. Öncelikle geçmişi gören F-Psy'ler çok ama çok nadirdi. Faith son elli yılda hiçbirini düşünemiyordu. Ortaya çıktıklarında da İcra'ya yönelme eğilimindeydiler. Ama aktif F-Psy'lerin çoğu yıl içinde bir ya da iki kez geçmişi görürdü. Onun durumunda, her zaman görmeye çalıştığı gelecekle bağlantılı zararsız görüntüler yakalamıştı.

Daha önce hiç bu kadar kana bulanmış olmamıştı, her nefeste demirden zengin metalik kokusu içine çekiliyordu. Kirpikleri kurumuş sıvıyla kabuk bağlamıştı ve tırnaklarının altındaki kan o kadar koyuydu ki neredeyse siyahtı. Yerdeki kan katılaştıkça ayak izleri de yerleşmeye başlamıştı. Kullandığı bıçak bir elindeydi. Bıçağı kaldırdığında meşalenin ışığı parladı.

Meşale mi?

Döndüğünde kendini bir düzine siyah takım elbiseli adam tarafından kuşatılmış buldu. Görüşü aniden kırıldı ve gözlerini bir sonraki açışında beyaz üzerine beyaz bir odanın sınırları içindeydi. Damarlarında kana susamışlık kükrüyordu ve daha yaşlı olduğunu fark etti, yıllar daha yaşlı. Ve aç. Çok aç. İnsan avı için.

Zaman çizgisi boyunca bir başka şiddetli sarsıntı. Bir kez daha koyu renk takım elbiseli adamlarla birlikteydi. Onu bir labirentin başında serbest bıraktılar ve o da avlanmaya başladı. Avında hissettiği korku onu bir uyuşturucu gibi kendine çekti. Uygun bir kurban seçeceklerini bildiği için güçlü adımlarla koştu. Hep öyle yaparlardı.

Eli bıçağın üzerinde sıkıştı. Sert zemine tökezlemiş olan kızın savunmasız ensesini gördü. Yüzündeki beklentiyi bir gülümseme kırdı. Bu çok eğlenceli olacaktı.

Hayır! Hayır!

Faith kendini hayalden o kadar şiddetli bir şekilde kopardı ki yere düştü. Cenin pozisyonunda kıvrılıp iniltilerini bastırmaya çalıştı, beynindeki kan lekesini silmeye çalıştı. O uzun anlar boyunca katil olmuş, kız kardeşinin canını alan kötülüğün ta kendisi haline gelmişti. Onu kendine getiren de buydu.

-Devam etmesine izin verirse, kendi ellerinin kız kardeşinin boğazına dolandığını hissedebileceğini biliyordu.

Başucundaki iletişim konsolu çaldı. Düştüğünü duymuşlardı elbette. Dış sensörler çok hassastı ve büyük bir gürültü çıkarmıştı. Kendini ayağa kalkmaya zorlayarak, görmeden cevap verdi. "Bir şeye takıldım."

"Yaralandın mı?"

"Hayır. Ben iyiyim. Lütfen beni sabaha kadar rahatsız etmeyin." Ses maskesinin çatlamak üzere olduğunun farkında olarak bu çıplak ifadeyle iletişimi kesti. Sesi titremek, ağlamak istiyordu.

F-Psy çılgınlığına giden kaçınılmaz yolda ikinci adım.

Bu klostrofobik yerleşkeden çıkmak zorundaydı. Ama gidemezdi. Şimdi gidemezdi. Herkes onun uyanık olduğunun farkındaydı, hatta emirlerine rağmen onunla tekrar iletişime geçmeye çalışabilirlerdi. Kaçma dürtüsü o kadar güçlüydü ki, sanki derisi patlamanın eşiğindeki etin üzerine gerilmiş gibi hissediyordu.

Dürtülerini tatmin edemedi, özgürce kaçamadı, güvenli bir yere doğru yürüyemedi ve o kadar ölümcül bir yırtıcının gece parlayan gözlerine doğru yürüyemedi ki, onunla aynı nefeste düşünmemeliydi.

güvenlik kelimesi. Zaten ulaşamayacağı bir yerdeydi; herkesin evim dediği bu yerde bir mahkûmdu. Burası bir gün onun mezarı mı olacaktı?

Bu ürkütücü düşünceyle ürpererek yatağına geri döndü ve orada yattı, tavana baktı, kan ve dehşet anıları onun tek yoldaşydı. Bir şey hissettiğini itiraf etmeyi reddetse de, yalnızlık kalbini pençesine almıştı.

Acıdı.

Faith, biri boynuna doğru bir nefes fısıldadığı anda **uyandı**. Kalbi hızla çarpmaya başladı. O erkeksi kokuyu tanıyordu ama burada bulunması imkânsızdı. Bunun stresli zihninin bir yanılsaması olduğunu düşünerek gözlerini açtı ve kendini insan bir jaguarın yüzüne bakarken buldu. Onun yanında yatıyordu, başını bir eliyle destekliyordu.

"Yatağımda ne yapıyorsun?" diye sordu, sorusunu bastıramayacak kadar şaşırmıştı.

"Sadece bunu yapıp yapamayacağımı bilmek istedim." Saçlarını açmamıştı ve tek ışık küçük bir gece lambasından gelse de parlayan kehribar sarısı bir dalga halinde omuzlarına dökülüyordu.

Bu küçük lamba genellikle uyanıklık ile rüya arasındaki çizgiyi belirlemesine yardımcı olurdu ama şu anda nerede durduğundan emin değildi. Bir elini kaldırarak onun saçlarına dokundu. Sıcak teller parmaklarının arasından kaydı. Beklenmedik his şoku elini geri çekmesine neden oldu. "Sen gerçeksin."

Dudaklarının en küçük kıvrımı. "Emin misin?" Ağzının üzerine bir öpücük kondurdu.

Çok kısa süren bir dokunuştı ama yandığını hissetti. "Sen kesinlikle gerçeksin." Bir suçlama.

Hiç pişmanlık duymadan kıkırdadı.

"Yüksek ses çıkarma," diye uyardı. "Bu oda ve banyom özel ama diğer her şey izleniyor. Sen de mi

-"

"Burada olduğumu bilmiyorlar." atıya baktı. Kimsenin aamaması gereken bir tavan penceresi. "Psy tehlikeyi yukarıdan izlemez."

Bunu nasıl yaptığını anlayamamıştı ama bu onu şaşırtmamıştı, ne de olsa o bir kedi. "Seni Sascha mı gönderdi?"

"Sascha, verilirse seni yiyip bitireceğimi düşünüyor."

"Yapacak mısın?" Vaughn'dan, onun gözlerinin güzelliğinin ardındaki karanlıkta sinsice dolaşan jaguardan emin değildi.

Bir parmağı yüzünde gezindi ve hareket etmemek için kendini zorladı. Güçlüydü ve bu engeli aşacaktı. Parmakları Vaughn'un saçlarının duysal anısıyla karıncalandı ve onun teninin nasıl bir his olduğunu merak etti.

"Yaklaş ve öğren." Sesi sertleşmişti ama tehditkâr bir yanı yoktu. Neredeyse...

Zihninde sözlüğü aradı ve cevabı buldu. "Beni kandırmaya çalışıyorsun." Daha önce hiç kimse böyle bir şey yapmamıştı. Talep etmişler, emretmişler, baştan çıkarıcı terimlerle sormuşlardı ama hiç kimse kandırmamıştı.

Adam ona daha yakındı ama kadın onun hareket ettiğini fark etmemişti. Ama o aşağıda yatarken adam çarşafın üstünde kalmıştı. O zaman neden adamın vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordu, sanki adam ondan daha sıcak yanıyormuş gibi?

"Belki."

Sorduğu soruyu hatırlaması bir saniyesini aldı. "Neden?" Elleri arşafın üstünde, göğsünün çıplak teninden kıl payı . Gözleri irileşti. "Çıplak mısın?"

"Bana verecek bir giysiniz yoksa, evet." Sesi bu konuda fazlasıyla rahattı.

"Bir kadının yatak odasına çıplak giremezsin." Bu hiçbir ırkta kabul edilebilir bir davranış değildi.

"İçeri girdiğimde giyiniktim... kürkümün içindeydim." Altın rengi gözleri ve pırıl pırıl teniyle o kadar güzel bir erkekti ki, kendisiyle aynı dünyadaki varlığına hayret etti. "İstersen eski halime dönebilirim."

Bu bir meydan okumaydı. "Tamam." Onun istediği her şeyin yanına kâr kalacağını düşünmesine izin vermeyecekti.

"Odanızda bir jaguar istediğinize emin misiniz?"

"Sanırım zaten bir tane var." Ama içindeki bir şey değişimi görmek istiyordu, Vaughn'un güzel olduğunu bilen aynı şey, erkek güzelliğini tanıma kapasitesine sahip olmamasına rağmen.

", Red."

Dünya onun etrafında gökkuşağı parlaklığında bir ışıltıya dönüştü. Hiç beklemediği bu manzara karşısında donup kaldı. Değişimin onun için acı verici olacağını düşünmüş, bunu yapmasını gerçekten beklememişti. Ama bu olayda acıdan değil, sadece huşudan söz ediliyordu.

Bir kalp atışı sonra, parıltı kayboldu ve kendini çok keskin dişleri olan ve gözleri dakikalar önce o alanı işgal eden adamınkilere tıpatıp benzeyen bir jaguarın yanında yatarken buldu. Yutkundu. O Psy'dı - korku hissetmiyordu. Ama bu kadar ölümcül bir şeye karşı tetikte olmak pratikti.

Jaguar ağzını açtı ve neredeyse onun duyma mesafesinin altında hırladı.

"Bu bir soru muydu?" diye cüret etti. "Çünkü ben jaguar dili bilmiyorum." Bu da nereden çıkmıştı? Bu tamamen mantıksız bir ifadeydi - elbette jaguarca konuşmuyordu.

Jaguar başını eğdi ve boğazına sokuldu. Kalbi derisini yırtıp dışarı çıkmakla tehdit ediyordu. "Ben bundan daha güçlüyüm," diye fısıldadı ve kendini zorlayarak bir elini jaguarın başının üzerinden geçirdi, ta ki parmakları jaguarın boynuna değene kadar. Çekiştirdi. Adam hareket etmeyi reddetti. Tekrar çekti, daha sert. Kemiklerinde titreşen bir hırıltı.

"Kes şunu, Vaughn."

uyarı olmadan kürk ellerinin altından kayboldu, inanılmaz yumuşaklık gökkuşağı parlaklığında kıvılcımlara dönüştü ve tepesinde çıplak bir erkekle son buldu. Elleri şimdi kehribar sarısı saç telleriyle kenetlenmişti. "Yani kediye dokunacaksın ama erkeğe dokunmayacaksın öyle mi?"

"Seni hareket ettirmeye çalışıyordum." Saçlarını bırakmadı, bırakamayacağını anladı. Kokusu havanın her yerindeydi, teni altın sarısıydı ve dokunulacak kadar yakındı, gülümsemesi saf kedi idi.

"Nereye taşınmamı istersin, küçük sevgilim?"

Adamın "küçük" kelimesini bilerek eklediğini biliyordu. "Benden uzak dur." "Emin misin?" Gülümsemesi hınzırlaştı. "Eğer hareket edersem pazarlık ettiğinizden daha fazlasını göreceksiniz."

"Bu tür davranışların leoparlar arasında kabul görmediğini biliyorum." Teknik olarak konuşursak, böyle bir şey bilmiyordu. Sadece doğru olması gereken bir şey gibi görünüyordu. "Tanımadığınız bir erkek kız kardeşinizin yatak odasına bu şekilde girse hoşunuza gider miydi?"

Bir anda yüzündeki tüm eğlence silindi. Kıpırdamadan durdu, o kadar kıpırtısızdı ki sanki taştan yapılmıştı. Zekâsını onunkine karşı kullanmaktan hatırı sayılır bir entelektüel uyarım elde eden yanı, çok tehlikeli bir şeyi uyandırdığının farkına vararak sustu.

"Saçımı bırak, Faith. Ve gözlerini kapat. Onları açtığında, ben gitmiş olacağım."

Son dakikalarını onu gitmeye ikna etmeye çalışarak geçirmişti ve şimdi kabul ettiğine göre, gitmesini istemediğini fark etti. İlk kez, onu görmeye gelen biriyle birlikteydi. Sadece onunla. F-Psy Faith NightStar değil, yeteneğinden ayrı bir birey olan Faith.

"Özür dilerim," dedi tereddütle. Dönüşenlerin etkileşimi hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama onun incinmesine neden olduğunu anlamıştı. Duyguları tanımayı öğrenmek eğitiminin bir parçasıydı.

onu kovmak için. Bu yüzden biliyordu. Kalbinin yakınında hissettiği tuhaf duyguyla hiçbir ilgisi yoktu. "Eğer seni kırdıysam özür dilerim. Niyetim... oynamaktı."

Vaughn bu son kelimeyle tamamen hazırlıksız yakalanmıştı. Bilinçli kontrolü olmadan kasları gevşedi. "Fikrini mi değiştirdin Red?"

"Emin değilim." Saçlarını tutmayı bıraktı ama sonra saçlarını okşamaya başladı. "Daha önce hiç deneyimlemediğim bir şeysin. Kurallar bu gibi durumları kapsamıyor."

"Kurallar mı?"

"Sessizliğin kuralları." Parmakları adamın omuzlarının derisini okşadı. Haşlanmış gibi geri , eli yastığa doğru uzandı. "Sorum seni neden rahatsız etti?"

Vaughn geçmişi hakkında kimseyle konuşmazdı ama kendini Faith'e cevap verirken buldu - bu neredeyse bir zorunluluktuk, ne insanın ne de hayvanın karşı koyabileceği bir şeydi. "Kız kardeşim ben on öldü."

Skye yedi yaşındayken o kadar kırılgan, o kadar zayıftı ki jaguar formunda bile hayatta kalamamıştı.

Ona yemek getirmiş, sahip olduğu her şeyi vermişti ama Skye ailelerinin onlar için geri gelmeyeceğini anladığı anda savaşmaktan vazgeçmişti. Sanki ruhu uçup gitmişti ve yaptığı hiçbir şey onu geri dönmeye ikna edememişti. Yemeyi, içmeyi ve kısa süre sonra da nefes almayı bırakmıştı.

Vaughn o zaman da neredeyse ölüyordu çünkü Skye onun kalbinde başka hiç kimsenin yaşamadığı kadar yaşamıştı. Skye yürümeye başladığından beri Vaughn'un peşindeydi, sürekli bir aktivite ve enerji vızıltısı halindeydi. Anne babasından öfkeyle nefret ediyordu ama bunun nedeni onu terk etmeleri değildi. Hayır, Skye'ın kalbini kırdıkları içindi.

"Onun senin için ne ifade ettiğini anlayamıyorum," dedi Faith, sesinde Psy'lardan birinden asla beklemeyeceği sessiz bir nezaket vardı, "ama tahmin edebiliyorum. Onun için yas tutuyorsun."

"Marine için yas tutuyor musun?"

Gözlerindeki hızlı gümüş ışıklar karanlığa karşı donuk yankılar haline gelene kadar sönükleşti. "Psy yas tutmaz. Yas tutmak için hissetmek gerekir."

"Ve sende hiç yok." "Yok."

"Emin misin?" Başını eğerek keskin dişleriyle kızın kulak memesini ısırды ve sonuçta ortaya çıkan çığlığını avucuyla yakaladı.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı, adamın elini iterek. "Bedenin hissediyor, Faith. Vücudun açlık çekiyor." Onunla konuşurken kulağına. "Beden ve zihin birbirinden bu kadar uzak olamaz. Değil mi?"

Cevap vermedi. Kalbinin hızlı atışını duydu ve onu çok fazla zorladığını anladı. Ama bu yeterli değildi. Daha ileri gitmeli, daha fazlasını anlamalıydı. Bu bir zorunluluktı. Jaguar nedenini biliyordu ama adam dinlemeye hazır değildi.

"Sorunun cevabı şu ki, eğer kız kardeşimin yatağında yabancı bir adamı çıplak bulsaydım, onu paramparça ederdim." Dudaklarını kızın boynunda gezdirdi ve başını kaldırıp yüzüne bakmadan önce nabzının öfkesini tattı. "Yatağında bulacağım başka bir adama da aynısını yaparım."

Faith gözlerini kırptırdı ve kirpikleri yukarı kalktığında Vaughn tavan penceresinden kayan bir gölgeye dönüşmüştü. Ama hiçbir şey onun çarşaflarındaki, tenindeki kokusunu silemezdi. Dudaklarının boynunun aniden hassaslaşan derisi üzerindeki hissi, hiç yokmuş gibi görünen kontrolü bulma çabasıyla ellerini sıkmasına neden oldu. Bunu ona nasıl yapabilirdi? Nasıl mı?

Onun gücü sessizlikte, duygularını boğucu bir şekilde tutmasında yatıyordu. Eğer bırakırsa, jaguarı onu başka hangi hislerle tanıştırebilirdi? Beyni isyan etti, ona teyzesinin dudaksız yüzünün ve kuduz gözlerinin görüntülerini göstermekte ısrar etti. Bu, hatırlatmaların en açık olanıydı; arızalı ruhunun kontrolünü yeniden ele geçirmesi gerekiyordu, yoksa görüntüler şu anda bile olduğu gibi onu ele geçirecekti

tehdit ediyordu. Mantıklı olan, M-Psy'ye gidip şartlanmasının bozulduğunu kabul etmek ve yeniden eğitilmesini istemektir.

Ama ona istediğini verecekler miydi, yoksa bunu onu "güvenli" bir yere koymak için bir bahane olarak mı kullanacaklardı; şimdi ara sıra özel anlar isteyerek onlara verdiği rahatsızlığın hiçbirine neden olmadan tahminlerde bulunabileceği bir yere?

M-Psy'nin ne yapacağı önemli değildi, çünkü onlara gitmeyecekti. Hiçbir seçeneğin olmadığı bir seçim yapacaktı; kendisini kaçmak istediği deliliğe açık hale getirebilecek bir şekilde hareket edecekti. İçindeki o garip, bilinmeyen uyanış parçası, sanki ona aitmiş gibi, sanki her talebine evet demiş gibi ona dokunan jaguardan büyülenmekten vazgeçmek istemiyordu.

Dikkat et, Faith. Sessiz bir fısıltıydı. *Sen söylediğinde durmayacak.* Çünkü o Psy değildi, onun her emrini yerine getirecek biri değildi, istemediği *hiçbir* emri yerine getirecek bir adam da değildi. Yine de mesafesini korumayacaktı.

Hızlanan düşüşünün bundan daha iyi bir kanıtı olabilir miydi?

Vaughn, Lucas'ın aerie'sinin doğusundaki ormanların derinliklerinde bulunan inine **girdi** ve doğal taş basamakları tırmanarak sonunda gerçek girişe ulaştı. Evine, savunma çemberi olarak işlev gören mağara benzeri bir sistemden geçilerek ulaşıyordu. Yaşam alanı, birkaç doğal havalandırma deliği ve düşük teknoloji aynaların akıllıca kullanılmasıyla gündüzleri parlak bir şekilde aydınlatılan merkez çekirdeğindeydi.

Yukarıdan bakıldığında, ininin orman tarafından ele geçirilme tehlikesi olan bir tepeden başka bir şey olmadığı görülüyordu. Bugüne kadar hiç kimse kazara ya da kasıtlı olarak inine rastlamamıştı. Yalnızca en yakın arkadaşları nerede yaşadığını ve dış mağaralardaki tuzaklarla nasıl başa çıkılacağını biliyordu. Bilmeyenler ise... Jaguarlar nezaketleriyle ünlü değillerdi.

Çekirdeğe ulaştığında, oturma odasından yatak odasına doğru adımladı, burada tekrar insan formuna geçti. Çıplaktı,

Taş duvardan çağlayan bir şelale gibi görünen duşa girmeden önce kollarını başının üzerinde gerdi. Bu illüzyonu yaratmak için saatlerini harcamıştı çünkü canavarı fazla insani, fazla medeni görünen hiçbir yerde mutlu değildi.

Ama hem insan hem de jaguar hislerden ve zevkten hoşlanırdı. Ve sudan. Bu yüzden evinde bir şelale ve her yıl topladığı, üzerinde patilerinin ya da ayaklarının hiç ses çıkarmadığı yemyeşil halılar vardı. Duvarlar, birçok müzede görülenlerden daha ince el yapımı duvar halılarıyla kaplıydı. Bunlar sadece güzellik objeleri olmakla kalmıyor, aynı zamanda kışın -evinin her tarafına uzanan ince borulardaki suyu ısıtmak için eko-jeneratörler kullandığında- sıcaklığı da muhafaza ediyorlardı. Bu sıcaklık, soğuk keskiler ve sert kenarlarla çok fazla temas gerektiren bir parça üzerinde gece boyunca çalıştığı zamanlarda özellikle yararlı oldu.

Koltukları rahattı, yatağı yayılmak için yeterince büyüktü ve ne kadar enerjik hisse derse hissetsin bir sevgiliyi ağırlamak için fazlasıyla yeterliydi. Ama buraya daha önce hiç kadın getirmemişti. Ancak bugün, yastıkların üzerinde koyu kırmızı saçları, kalın battaniyenin üzerinde krem si uzuvları hayal edebiliyordu. Faith en iyi siyah kadifeden bir yatağa uzanmış egzotik bir mücevher gibi görünecekti.

Uyarılma onu kısıvrak yakalayıp sertçe sarsarken boğazından bir hırıltı yükseldi. Fiziksel acıyı kendisi de dindirebilirdi ama bunu yapmak istemedi. Hâlâ teninde kokusunu alabildiği Psy'yi istiyordu. Adam dikkatli olmasını tavsiye etti, onun zihniyle oynamadığından emin olmak için beklemesini söyledi, Konsey tarafından DarkRiver'ı içeriden sakatlamak için gönderilmiş bir köstebek değildi, ama kedi içgüdüleriyle yaşıyordu ve Faith'in onun olduğunu söylüyordu.

Pek çok Dönüşen için insan tarafı muhtemelen kazanırdı. Ama Vaughn'un hayvani yanı diğerlerinin çoğundan daha güçlüydü. Şelaleden dışarı adım atarak derin bir nefes aldı. Havanın toprak ve orman kokması gerekirdi ama bunun yerine ateş ve kadının alaycı ipuçlarını barındırıyordu.

Saçlarını gözlerinden uzaklaştırarak orada durdu ve bir sonraki adımını düşündü. Faith ilk karşılaşmalarından bu yana uzun bir yol kat etmişti.

Küçük dokunuşlara katlanabiliyordu, kısa süreli öpücüğüyle bayılmamıştı, çıplaklığına tepki vermişti ama başka herhangi bir kadının vereceği tepkiyle aynı şekilde. Bu anıyı hatırlayınca gülümsedi. Ne kadar aksini iddia etmeye çalışsa da Faith soğuk değildi.

Ancak tüm bunlar, kedinin arzuladığı türden bir dokunuşu kabul etmekten çok uzak olduğu gerçeğini ortadan kaldırmıyordu. Onu tepeden tırnağa yalamak, yumuşak ve kadınsı yerlerinde durup onu bir uyuşturucu gibi kendine çekmek istiyordu. Ancak, ondan zihninin kaldırabileceğinden daha fazlasını istediği anda, onu kaybedebilirdi. Ve bu kabul edilemezdi. Peki, bu onu nereye götürüyordu?

"Adım adım," diye mırıldandı nefesinin altında, vücudu beklentiyle gerilmişti. Faith NightStar avlanmak üzereydi. Ona zarar vermeye hiç niyeti yoktu ve onları ayıran şehvetli duvarları yıkmak için her türlü niyeti vardı. İşini bitirdiğinde, Faith vücudunun açlığının esiri olacak, kadın özü onun için çığlık atacaktı.

Bu sabır gerektirecekti ama Vaughn avını saatlerce, günlerce... haftalarca ara vermeden takip etmeye alışkındı.

BÖLÜM 10

Faith ertesi gün **kendini** açıklanamaz bir şey yaparken **buldu**. Zamanını açıkça arızalı olan kalkanları güçlendirmekle harcamak yerine, Vaughn'un teninin parmak uçlarının altında nasıl hissettirdiğini, çok sıcak, kendininkinden çok farklı olduğunu düşünmeye devam etti. Bu anıya kapılıp parmaklarını kolunun üst kısmında gezdirdi. İlk kez vücuduna işlevselliğinin dışında şehvetli bir nesne olarak davranıyordu.

Gizli bir alarm çaldı.

Yine de irkildiğini belli etmeyecek kadar disiplinli bir şekilde alarmı sonlandırdı. Saat öğleden sonra birdi ve işe başlaması gereken saati çoktan geçmişti. Kalkanlarını hızlı ama kapsamlı bir şekilde gözden geçirdikten sonra, ki aslında kalkanlarının tehlikede olmadığı kanıtlanmıştı, dışarı çıktı ve sandalyeye uzandı. İzleme fonksiyonları, insan kulağının duyamayacağı bir uğultuyla devreye girdi, ama o her zaman vücudunun derinliklerinde bilinmeyen bir hisle duymuştu.

Birkaç saniye sonra, sandalyenin koluna yerleştirilmiş küçük iletişim cihazından bu seansı yöneten M-Psy'nin sesi duyuldu. Görüntü yoktu çünkü çocukken başka bir yüzün dikkatini dağıtmasını istememişlerdi ve o da bunun değiştirilmesini hiç istememişti. Ancak kendisini göremedikleri gibi bir yanılsamaya kapılmamıştı.

"Tüm biyolojik ve nörolojik fonksiyonlarınız kabul edilebilir sınırlar içinde. Bununla birlikte, ham psişik potansiyelinizde bir artış oldu."

Bu sürpriz oldu. Bir kardinal olarak Gradyan'ın dışındaydı ama görünüşe göre M-Psy onun yeteneklerindeki dalgalanmaları ölçebiliyordu. "Artış mı?" Sadece soğuk bir ilgi gösteriyormuş gibi yaptı. "Bu zihinsel bozulmanın bir işareti mi?"

"Aksine, bu bir sağlık işaretidir. Bu tür artışlar zaman zaman yüksek Gradyanlı zihinlerde kaydedilmiştir - 10.0'dan sonraki kardinalleri lemiyoruz, ancak yeteneklerinizin her iki yönde de değiştiğini söyleyebiliyoruz," diye açıkladı ve herkesin, hatta Psy'nin bile bildikleri hakkında konuşmaktan hoşlandığı gerçeğini ortaya koydu. "Zihnin yıllar boyunca sürekli kullanımla psişik kısayolları öğrendiğini ve böylece ekstra kapasite yarattığına teorize ediyoruz."

İkili konuşma, diye düşündü Faith. Gçlerinin artmasının nedeni şartlanmanın ortadan kalkıyor olmasıydı. Mantıksal bağlantı reddedilemezdi. Gr kanalları ticaretin dar alanından daha fazlasını kapsamaya zorlanıyor, böylece daha geniş hale geliyordu. Yeni imgelemlerin konusu ya da lezzeti önemsizdi. Var olmaları bile onun kullanılmayan potansiyelinin, kasıtlı olarak bastırması öğretilen potansiyelinin yeterince kanıtıydı.

Bu, başka nelerin engellendiğini merak etmesine neden oldu. Sessizlik içinde yaratılmamış, genetik olarak düzenli bir gelir akışı sağlamak için seçilmemiş olsaydı kim olabilirdi? Normal olmak, kesin bir delilik korkusu olmadan doğmak, Vaughn'u alt edebilecek kadar kadın doğmak nasıl bir şey olurdu?

"Seansa başlayalım mı?" diye sordu M-Psy. "Yoksa yeni beyin taramalarını gözden geçirmek mi istersiniz?"

"nce biraz çalışmak istiyorum. Rastgele diziye başlat, tam listesi."

şeffaf bir panel sandalyenin arkasından yükselerek kadının üzerine doğru kıvrıldı gözleri. Kirpiklerinden yarım santimetre uzakta durdu ve opaklaştı. Bir saniye sonra, sabit bir kelime akışı yüksek hızda kaymaya başladı. Bu, onun şu anda uykuda olan isteklerinin listesiydi. ngr ynlendirilebilirdi ama tamamen kontrol edilemezdi, bu da pek çok işletmeyi hayal kırıklığına uğratırdı. Ancak Faith neredeyse kesin bir bahisti, bu yüzden bu kadar yüksek bir fiyat etiketi vardı.

İlgili tetikleyicileri zihnine girdikten sonra, genellikle bir veya iki hafta içinde bir imgelem görüyordu ve bunlar herhangi bir yerde - bahçede yürürken, uyku sırasında, M-Psy ile bir toplantıdayken - gerekleşebiliyordu. Ancak yıllar geçtikçe

Zihnini alıcı bir çerçeveye sokarsa, imgelemlerin daha kontrollü bir ortamda yönlendirilebileceğini biliyordu. Bu özel beceri ona yirmi dört/yedi izlenmekten biraz olsun kurtulma imkânı veriyordu ama bu sandalyenin dışında tek bir imgelem bile gördüğü sürece asla tam bir mahremiyete sahip olamayacaktı.

Gözü, kayan veri yığını arasında Tricep sembolüne takıldı. Diğer bilgilerin hızına ve miktarına rağmen onu tekrar tekrar seçmeye devam etti. Zihni seçimini yapmıştı. Gözlerini kapatarak nefes alışının değişmesine izin verdi. Bu, kendisini kişisel olarak askıya alınmış animasyon olarak adlandırdığı yarı uykuya sokmanın ilk adımıydı. Askıdayken ne bu dünyada ne de Ağ'da var oluyordu ama F-Psy'nin tek başına gidebileceği bir yerde, dünyanın zaman akışlarının bir parçası haline geliyordu.

Sonra psişik kanallarını açtı. Aslında onları asla kapatamazdı ama konsantrasyonla onları n'inci dereceye kadar genişletebilirdi. Beyninin bir parçası olan bu kanallara PsyNet'ten erişilemiyordu; bu kanallardan yalnızca imgelemler geçebiliyordu. Ve eğer hangi imgelemlerin içeri girmeyi seçeceğinden emin olmayan bir parçası varsa, bu belirsizliklerin bilinçli zihnine süzülmesine izin vermedi.

Tricep tahmini çocuk oyuncağıydı. Artık aşına olduğu, zihinsel kaslarını zorlukla esnetmiş olma hissiyle çıktı. Gördüklerinin ayrıntılarını anlatırken, bu yolda ilerlemeye devam ederse kesinlikle delireceğini fark etti

-Sıkıntıdan. M-Psy'nin ekran kaydırmasını yeniden başlatmasını sağlayarak, dur demeden önce ona iki mükemmel okuma daha yaptı.

"Zihninizi zorlamak istemiyoruz."

Bu seans onun hatırı sayılır güçlerinin çok küçük bir kısmını kullandığından, Faith onu geçersiz kılabilirdi ama yapmadı. Zamanı ve enerjisiyle yapacak başka işleri vardı. "Ben özel odamda olacağım."

"Faith, izleme seviyelerin son zamanlarda oldukça düştü."

Yani artık her gün her dakika gözetlenmiyordu. "Babamla görüştüm." En iyi ihtimalle geçici bir önlem. Anthony çok geçmeden Konsey saflarına katılmaya yanaşmadığını anlayacaktı; o zaman gözetimden kaçmak için nasıl bir bahane bulacaktı?

Yatak odasına vardığında, bir beslenme çubuğu yutarken aynı anda elbisesini çıkardı, ardından pamuklu pijama altlarını ve atletini giymeden önce hızlı bir duş aldı. Hazır olduğunda, yatakta bağdaş kurarak klasik yoga pozisyonunu aldı ve Net'e girmeye hazırlanmak için zihninin nehirlerini sakinleştirmeye başladı.

Böyle bir durumda olmak gerekli değildi-Psy Ağ'a istediği zaman girip çıkabiliyordu. Aradaki fark Faith'in kendini bu devasa bilgi arşivine açmaya alışık olmamasıydı. Son seferinde bile veri açısından en zengin ve dolayısıyla en kaotik alanların dışında kalmıştı. Ama mükemmel şartlandırılmış bir makine olmayı bırakmıştı; programlanmış stres tepkilerinin onu hapsetmesine izin vermeyecekti.

Peki, başka hangi fizyolojik faktörlerle ?

Vaughn'un eğlenen sesi zihnine sürüklendi ve meditasyonunun meyvelerini yok etmekle tehdit etti. Kendi kendine onun teninin kokusunu, bacaklarının yanından geçerken jaguar formunun ağır sıcaklığını, dudaklarının hissini unutmamasını söyledi.

"Odaklan," diye mırıldandı ve bir öngörü için bekleme listesindeki şirketlerin listesini ezbere okumaya başladı. Tamamlaması yirmi dakika sürdü ve sonunda zihni tamamen sakinleşmişti.

Zihin gözünü açarak dünyanın en büyük ve sürekli güncellenen veri arşivine adım attı, F-Psy hakkında, kendisi hakkında bilgi aramaya hazırды. Ancak bugün tüm konsantrasyonuna rağmen Ağ ona hiçbir şey vermedi. F tanımlama yetenekleri yüzeyin altında bir şeyler yakalamıştı ama bunun bir yankı mı yoksa bir tahmin mi olduğunu bilmesine imkân yoktu.

Saatler sonra, nihayet sonuçsuz arayışından vazgeçti ve başka bir beslenme çubuğu veya bir fincan çorbadan kaçınarak

yatağındaki ince battaniyeye sarıldı. Genelde zihinsel olarak çok yorgun olduğunda imgelem görmezdi ya da görse bile bilincinde olmazdı. Ama karanlık son kez istila ettiğinde tatmin olmamıştı.

Şimdi, bunu ona ödetecekti.

Vaughn genişletilmiş sınırdaki nöbetini **tamamladı** ve yerine geçen Dorian ile buluştu. Gizli erkek, leopara dönüşme yeteneği olmadığı için insan formundaydı. Bu onu daha az yetenekli ya da ölümcül yapmıyordu. Aksi takdirde asla nöbetçi rütbesine ulaşamazdı.

Hepsi gibi Dorian'ın da değişmez bir sadakat çekirdeği vardı. Hiçbir nöbetçi asla ihanete sürüklenemezdi. Ama başka bir şeye ayartılmak tamamen başka bir meseleydi.

"biliyor musun?"

Dorian başını sallayarak sırtına bir tüfek astı. Bu onun görünürdeki tek silahıydı. "Herhangi bir sorun var mı?"

"Bazı kurt yavruları doğu bölgesinde avlanmaya çalışıyor."

"Onları vurabilir miyim?"

"Artık arkadaşız." İki sürü aslında kan bağıyla bağlıydı. Ama Lucas ve SnowDancer alfası Hawke'ın bu bağı sadece birkaç ay önce kabul ettiği düşünülürse, her iki sürünün de uyum sağlaması zaman alıyordu. "Onları atış talimi için kullanmak yok."

Dorian'ın gülümsemesi vahşiydi. "Sadece yaralamak için ateş edeceğime söz veriyorum." "Eminim Lucas ve Hawke bunu takdir edecektir." Dorian'a genç nöbetçi diğer hareketler hakkında hızlı bir özet ızgara, tekrar jaguar formuna dönüştü ve havalandı.

Biraz uyumak için kendi inine gitmesi gerekiyordu - vücudu onu dün gecenin çoğunda ayakta tutmuştu. Uyuduğunda ise kendini ağır hislerle dolu rüyalarından uyanırken bulmuştu,

yuvarlanmaya ve kendini çok özel bir kadın bedenine bırakmaya hazırđı.

Eğer açlığının bir başkasıyla giderilebileceğine inansaydı, istekli bir sevgili bulmakta hiç zorlanmazdı. Onların leoparına karşı jaguar olabilirdi ama DarkRiver'daki dişiler onu her zaman tatmin edici bir cinsel partner olarak görmüşlerdi. Ve onlar, bir erkeğin yeterli olmadığını söylemekten çekinecek türden kadınlar değildi.

Ancak, o misafirperver kedigillerden birine doğru değil, içindeki öfkeyle nöbet geçirebilecek bir Psy'a doğru koştu. Bu, benliğinin her iki yarısı için de kabul edilemezdi. Onu işaretlemişti ve yavaş yavaş öperek ikna etmesi gerekse bile ona sahip olacaktı. Kediler ikna etme konusunda iyiydi. Bu sadece en sevdikleri oyun olan takip etmenin daha şehvetli bir yönüydü.

Jaguar, saati ile evi arasındaki mesafeyi ormandaki en tehlikeli şey olmanın verdiği etkili bir güvenle kat etti. Ama bu gece, yaklaşma sesini duyunca gölgelerin arasına dalan küçük yaratıklarla hiç ilgilenmiyordu.

Çünkü bu gece zevk avındaydı.

Faith'in içgüdüğü karanlığın emici kenarlarıyla savaşmaktı, ama Marine'in öldürölmesinden önceki haftalarda öğrendiği gibi, ne kadar çok mücadele ederse, o kadar sert tutunurdu. Bu yüzden onun kendisini altına almasına ve kendi dünyasına çekmesine izin verdi.

Karanlığı belli belirsiz kırmızı tonlarla çalkalanıyordu. Kan açlığı tahmin ettiğinden çok daha hızlı bir şekilde yeniden uyanıyordu - Marine'in öldürölmesi bu yaratığı doyumamış, sadece iştahını .

Artık kaçma şansı kalmadığında onu serbest bıraktı. şimdi izleyecek ve görecekti, şimdi onun izleyicisi ve müridi olacaktı, çünkü o büyük bir varlıktı ve başkalarının saygı göstermesini bekliyordu. Kendisi, onun ne olduğunu bilen yalnız bir bireydi.

dehası büyük bir öfke kaynağıydı ve bu öfkenin acısını, onu her kötü niyetli eylemine tanıklık etmeye zorlayarak çıkarıyordu. Bunlar henüz gerçekleşmemişti ama bir şekilde katilin zihniyle bağlantılı bir hayalin çarpık sarmalları içindeyken, bunlar onun gerçekliği idi.

Şiddetli bir kırmızı girdap, zihnine girerken düşüncelerini ikiye böldü. Tüm benlik duygusunu, Faith adında bir kardinal olduğunu kaybetti ve acı ve korku dolu bir yaratığa dönüştü. Karanlık onu deliliğin en uç noktasına itmiş, hissetmemesi, hatta sahip olduğunu bile kabul etmemesi için eğitildiği duygularla tehdit etmişti. Çaresizliği katili güldürdü. Onu dişleriyle yakaladı ve sertçe sarstı.

Onun sadece izlemesini değil, hastalıklı arzularını anlamasını da istiyordu. Bunu yapmaması, yapamaması onu öfkeliyordu. Öldürücü öfkenin acımasız kalınlığıyla kuşatılmış olan Faith kendini korumak için yapabileceği tek şeyi yaptı. Zihninin medeni düşünme vazgeçti ve ruhunun duvarlarla çevrili iç çekirdeğine çekildi, cenin pozisyonuna giren bir çocuk gibi kendi etrafında kıvrıldı.

Yine de karanlık onu hırpalıyordu. Onun kendisiyle başa çıkamamasıyla eğleniyor, onunla bir kedinin kapana kısılmış bir fareyle oynadığı gibi oynuyordu. Onu öldürmek istemiyordu. Hayır, istediği şey direnmeyi bırakıp zihnine tecavüz etmesine izin verene kadar gücünü sergilemekti. O zaman ona tüm arzularını, gelecekte planladığı her bir eylemi, sonsuz bir dehşet makarasını göstermekte özgür olacaktı.

Korku hissetmemesi gerektiğini hatırlayamayacak kadar ruhunun en hayvani kalbinin derinliklerinde olan Faith, içindeki her şeyle mücadele etmeye başladı.

Ve kaçmayı başaramadı.

Vaughn sessizce Faith'in yatak odasındaki yumuşak halının üzerine **indi**. Ayakları çıplaktı ama bacakları örtülüydü - o günün erken saatlerinde ormanda bir kot pantolon bulmuştu, Faith'i zaten skandala uğrayacağından daha fazla skandala uğratmak istemiyordu. Of

Tabii yine de onu ikinci gece üst üste orada bulduğunda gözlerindeki şaşkınlığı görmeyi dört gözle bekliyordu.

Ancak, yatağa doğru bir adım attığı anda duyuları kırmızı alarma geçti. Battaniyesi yerde bir yığın halindeydi, Faith sımsıkı bir top gibi kıvrılmış yatıyordu, nefesi kesikti ve kalp atışları kedinin keskin kulakları için yavaştı. Orada olmaması gereken, oraya *aît* olmayan bir şeyin kokusu havaya sinmişti. Yarı karanlıkta gözlerini kıstığında, tıpkı kulübede yaptığı gibi Faith'in etrafındaki daha aşırı bir karanlığı seçti.

Karanlığın Vaughn'un müdahale etmek üzere olduğunu bilse onu daha sıkı kavrayacağına inanarak sessizce yatağa uzandı. Bir sonraki hamlesi şimşek hızındaydı. Onu kucağına alarak kendine doğru bastırdı ve vücudunun onunkinin üzerinde kıvrılmasıyla karanlığı fiziksel olarak engelledi. Mantık bunun işe yaramayacağını savunuyordu - ona saldıran her neyse bunu psişik düzlemde yapıyordu. Ama içgüdüler bunun işe yarayacağını söylüyordu. Ve içgüdü haklı çıktı.

Karanlık bedeni tarafından ikiye bölünürken, katıksız kötülüğün soğuk boşluğunu üzerinde hissetti. İçindeki hiçbir şeye tutunamıyordu çünkü o çok farklıydı, çok hayvandı. Vaughn boğazında bir hırıltının yükselmesine izin verdi - Faith'i güvenli bir yere sürükledikten hemen sonra pençeleri kesilmişti. Şimdi bir insan kafesi tarafından korunuyordu ve artık ondan beslenemeyen karanlık şey solup gitmişti.

Vaughn bakışlarını Faith'e çevirmeden önce havanın zararlı kokudan arınmasını bekledi. Pençelerini geri çekerek bir eliyle yüzündeki saç tellerini temizledi. Teni serindi, çok serindi. Ve kalp atışları gittikçe yavaşlıyordu, sanki güvende olduğunun farkında olmadan tüm gücüyle savaşmaya devam ediyormuş gibi. Şiddet uygulamak istedi. Ama bunun yerine, bir elini ensesinin altına kaydırды ve onu öptü.

Sadece dokunmak Faith'i zihninin psişik doğasını kıracak kadar derinden etkiliyordu. Çoğu insan onun öpücüğünün hayvani yoğunluğu karşısında şok olurdu ama o insan değildi. Ve şok olmamıştı.

Faith'in en mahrem iç derisi boyunca **bir şey cızırdadı** ve acı vermese de *talep etti*. Bunun bir numara olmasından korkarak, ama sinir uçlarının uyanıklığa geçmesiyle alevlenen acıyı görmezden gelemeyerek, koruyucu çömelışinden sıyrıldı. Ve zihninden yayılan enerjiyi gördü, gümüş ve parlak, tutkulu ve durdurulamaz, kötü huylu karanlığın kalan yakıp yok eden bir şimşek fırtınası.

Kanı yakıcı bir sıcaklıkla pompalanmaya başladı. Etrafında binlerce ateş canlandı. Ortada duruyordu, korunuyordu ama cehennemden korunmuyordu. Bu alevler onu okşamak, dokunmak, okşamak istiyordu.

Fırtınanın vahşı açlığına, yangının yoğunluğuna dayanamayarak kendini rüyadan uyanık hayata bıraktı. Ama rüya onu dışarıya kadar takip etti. Dudakları yanıyordu. Vücudu ısıdan patlıyordu. Onu saran daha güçlü bir alevdi, kendisinininkinden daha yüksek bir sıcaklıkla yanıyor gibi görünen bir deri, ensesine, altına, sert kaslı bir yüzeye bastırıldığı yanağına uzanan canlı bir sıcaklık.

Nefesini içine çekmeye çalıştı ama ağzı çoktan kapılmıştı. Kirpikleri yukarı doğru fırladı. Gece altın sarısı gözler onunkilerle buluştu, acımasız, vahşı... ve güvenli. Dudakları nefes alması için geçen bir saniye boyunca serbest bırakıldı ve sonra tekrar geri alındı. Elinin adamın omzunda olduğunu, ona tutunduğunu, onu tuttuğunu fark etti.

Zihni çok fazla hisle dönüyordu ama alternatifi daha kötüydü. Tam olarak bilinçli olmayan durumunda, bu aşırı yükten kurtulursa karanlığın geri dönmeyeceğinden emin değildi. Bu yüzden onu kucakladı ve kollarını yatağındaki tehlikeli erkeğin boynuna dolayarak vücudunu onunkiyle birleştirdi.

İş deliliğe varacaksa, karanlığın sadist zalimliğinin içine çekilmektense sıcakta boğulmayı tercih ederdi. İçindeki kadın kalbi, adamın ellerinin sırtında olduğunun, onu kendisine bastırıldığının ve bu eller büyük ve güçlü olsa da, hiçbir şey yapmadıklarının farkındaydı.

Zarar. Sonra bu düşünce bile şok dalgasının altında kaldı ve etten başka bir şey değildi, akli ve düşünceleri olmayan bir yaratıktı. Gözleri kapandı.

Vaughn Faith'in tamamen teslim olduğunu hissetti. Kedi kendisine ait olanı almaya hazırdu ama adam bunun onu tatmin edecek türden bir teslimiyet olmadığını ve Faith'i yaralayabileceğini biliyordu. Ona teslim olmuyordu. Karanlıktan kaçmak için onu kullanıyordu. Vaughn Faith tarafından kullanılmayı umursamıyordu ama Faith'in kime sarıldığının farkında olmamasını umursuyordu.

Öpüşmeyi kesti ve onun geri dönmesini sağlamaya çalışırken tırnaklarının tenine battığını hissetmenin zevkini yaşadı. "Faith."

Daha da yaklaştı, gözleri kapalı kaldı.

"İnanç." Sesini bir hırıltının sertliğiyle kenarlı bir komut haline getirdi. Zor olmadı. Bu kadar tahrik olmuşken canavarı kontrol etmekte zorlanıyordu. Bu Faith'in başa çıkmayı öğrenmesi gereken bir şeydi ama bugün değil. Bugün onu güvende tutmakla ilgiliydi. "Gözlerini aç."

Kadın başını salladı ama elleri adamın boynundan aşağı kayarak göğsünde yumruk oldu.

Dudaklarına yavaş bir gülümseme yayıldı. "Çıplak değilim." Kadınsı bir yumruğu alıp kot pantolonunun kalçasına bastırdı, ardından elin parmakları açılıp kasıklarına doğru bir his gönderdiğinde cinsel bir talebi geri çevirmek zorunda kaldı.

"Sen gerçek misin?"

Bu soru, adam onu çekip çıkarmadan önce zihninin ne kadar derinlerine indiğini acımasızca ortaya koyuyordu. Öne doğru eğilerek boynunun derisini ısırdı. Kadın sarsıldı ve sonunda gözlerini açtı.

Gece gökyüzünün derinliklerinde gümüş şimşekler çakıyordu, canlı ve Vahşi.

BÖLÜM 11

" **Ne?**" diye sordu, adam bakmaya devam edince.

"Şimşeği görebiliyorum."

"Nasıl-?" Başını salladı ama kucağından inmedi ve bu ona bilmesi gereken her şeyi anlattı. "Teşekkür ederim."

"Bir değil."

Ona temkinli bir bakış attı. "Neden bu kadar hoşgörülü davranıyorsun?"

Çünkü kedi onu kızdırmayı eğlenceli buluyordu. "Ben her zaman kabul edilebilirim."

Tedirginlik tam anlamıyla bir inançsızlığa dönüştü. "Benimle kedi oyunu oynuyorsun."

Onun hızlı anlayışı karşısında şaşırان adam omuz silkti. "Ben bir kedi."

"Haklısın." Sonra öyle bir şey yaptı ki ondan dışarı. Vücudunu yukarı çekerek derin bir nefes aldı ve adamın dudaklarına kısa bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim. Bunu tek başıma başaramazdım."

Ham öfke şakacılığı yok etti. "Böyle bir görüntünün içine tek başına girerek ne halt ediyordun?"

"Onları kontrol edemeyeceğimi biliyorsun."

Pençelemekle tehdit eden elleriyle onu da yakınına bastırarak, doğrudan o şimşek fırtınası gözlerine baktı. "O zaman öğren."

Faith gözlerini kırptırdı, Vaughn'un o anki ruh haliyle nasıl başa çıkacağından emin değildi. Ama yırtıcılar hakkında öğrendiği her şey, Vaughn hakkında öğrendikleri, ona güven eksikliğine ihanet etmemesini söylüyordu. "Kurallar olmadan bir şeyi kontrol etmeyi zor öğrenirim," diye belirtti, "ve F-Psy için hiçbir yok, imgelemlerin sadece istediğim zaman gelmesini sağlayan hiçbir yok. Evet, onları genellikle belirli işaretlerle tetikleyebiliyorum ama uzun süreler boyunca tutamıyorum."

"Kim demiş?"

"Eğitmenlerim, PsyClan, Konsey..." Anlayış ortaya çıktı. "Eğer bir yolu varsa neden bana imgelemleri engellemeyi öğretmediler?"

"Bu kontrol PsyClan için ne anlama geliyor?"

"Gelirimde önemli bir artışa katkıda bulunacaktır," dedi. "Emir üzerine üretim yapabilirim - şu anda bazen olduğu gibi uyku sırasında ya da hatırlamamın tehlikeye girebileceği başka bir durumda imgelem görme şansım olmaz. Dolayısıyla, eğer bunu nasıl başaracaklarını biliyorlarsa, bana kontrolü öğretmemeleri hiç mantıklı değil."

"Faith, neden sensörlerle çevrili bu evde yaşıyorsun?"

Cevap vermek istemiyordu ve bu dürtü her türlü mantıklı davranışa o kadar aykırıydı ki buna boyun eğemeyeceğini biliyordu. "Bazen imgelemler bedenimi ve zihnimi zorluyor. Yardıma ihtiyacım olması ihtimaline karşı gözetim altında tutulmam gerekiyor."

"Ve eğer imgelemleri kontrol edebilirsen, güvenli bir yere ulaşana kadar onları kontrol altında tutabilirsin. Burada kafese kapatılmana gerek kalmazdı."

Faith ellerini yavaşça onun bedeninden çekti. "Bana kontrolü öğretmediklerini söylememi istiyorsun çünkü bu şekilde onlara bağımlı oluyorum, yeteneklerim onların emrine amade oluyor. Tahmin etmekten başka seçeneğim yok."

"Senden istediğim o mantıklı Psy beynini kullanman.

-Eğer vizyonlarınızı kazançlı ve iş odaklı olacak şekilde eğitebiliyorlarsa, herhangi bir anda bir vizyona teslim olmak isteyip istemediğinize karar vermeniz için sizi eğitebileceklerini düşünmüyor musunuz?"

Önce davranıp sonra düşünmekle ünlü bir ırkın üyesi için çok fazla mantıklıydı. "Her ne olursa olsun," dedi onun reddedilemez mantığıyla yüzleşmek yerine, "şu anda onları kontrol edemiyorum ve karanlık vizyonları kesinlikle kontrol edemiyorum. Daha fazla eğitim isteyerek şartlanmamın bozulmasına ihanet etme riskini de göze alamam."

"Sen bir kardinalsın." Vaughn kızın çenesini kaldırdı, ta ki kız artık o vahşi altın bakışlarla karşılaşmaktan kaçınamayana kadar. "Kimsenin elini tutmasına ihtiyacın yok."

"Ama karanlığı zapt edecek birine ihtiyacım var." Karanlığın artan gücüyle mücadele edebilecek kadar kısa sürede kontrol konusunda yetkinleşmesi mümkün değildi. "Bana kancayı taktığında onun elinden kurtulamam."

"Belki de onunla savaşmak için ihtiyaç duyduğun şeyi kilitlediğin içindir." Adamın göğsünü itti ve yanına diz çökmek için aşağı kaydı.

"Duygu."

Sırt üstü uzanmış, sanki burası onun bölgesiymiş gibi davranıyordu. Yırtıcı erkek şekil değiştirenlerin, ister toprak ister cinsel eş olsun, bölge talep etmekten hoşlandıklarını okumuştı. Daha önceki şimşekli fırtınayı hatırlayarak içinden alevler geçti.

"Ateşe ateşle karşılık ver, Red."

Eğer gözlerini yatağında dikkatsizce yatan cesedin üzerinde gezdirmemeye konsantre olmasaydı, düşüncelerinin yankılanması onu ürkütebilirdi. İri ve tehlikeli olan Vaughn'da aynı zamanda son derece okşanabilir bir şey vardı.

"Yapamam." Garip dürtüsünü bastırmak için başını salladı. "Sessizlik Protokolü'nün uygulanmasından önce F-Psy'ye bulaşan çılgınlığın boyutunu anlamıyorsunuz." Kayıtları görmüştü, kimsenin tahrif edemeyeceği kayıtlar. "Kendi aile kayıtlarım nesilden nesile deliler olduğunu gösteriyor."

"Bir nesilde kaç tane var?"

Zihnindeki hafıza dosyalarını tetikledi. "En az bir tane." "Her nesilde kaç F-Psy var?"

"NightStar PsyClan her zaman alışılmadık derecede yüksek sayıda F unvanı üretmiştir. Her nesilde en az bir, bazen de iki F kardinali ve yaklaşık on altı Kademe öngörücü olmuştur."

"On bir ya da on iki de bir ihtimal, şu anda karşı karşıya olduğunuz durumla kıyaslandığında oldukça iyi bir ihtimal gibi görünüyor."

Şanslıysa yirmi ya da otuz yıl içinde kesin delirecek, sonraki elli ya da altmış yılı parçalanmış zihninin cehenneminde kilitli geçirmeye mahkûm olacaktı. "Ama daha önce delirenler gençti. Ya bu nesildeki kusurlu kişi bensem? Sessizliği bozarsam, düşerim."

"Ve eğer onu kırmazsan, hayatını bir kafeste geçirirsin."

"Senin için söylemesi çok kolay." Başını iki yana salladı. "Sen dışarıda büyüdün, her şeyi hissettin ve deneyimledin. Benden düşünmemi istediğin şeyi hayal bile edemezsin."

İri bir el sırtında, poposunun kıvrımından birkaç santim ötede duruyordu. "Bana bak, Faith."

Ayak parmakları neredeyse kot pantolonunun kalçasına değene kadar vücudunu çevirdi, gözleri onun yüzündeydi. Uysal biri değildi ve bu onu cezbediyordu. Ama o farklıydı. "Hatırladığım tüm hayatım boyunca bu yerleşkede yaşadım. PsyNet'in özgürlüğü bile bazı çok hassas şartlandırmalar yüzünden bana neredeyse kapalıydı." Tam olarak açıklayamadığı sıcak bir parıltıyla, kendi kendine kıldığı koşullanmalar olduğunu fark etti. "Bunu değiştiriyorum. Ağa giriyorum ve sunduğu bilgileri görüyorum."

"Bunların hiçbirisi güvenli küçük kozanızdan çıkmanızı gerektirmiyor."

Bu, hayvani yönü yalan söylemek için hiçbir neden görmeyen bir adamın açık sözlü yanıtıydı.

"Bunun beni korkak yaptığını, dışarı çıkıp dünyayı deneyimlemem gerektiğini düşünüyorsun. Anlamadığınız , dünyanın beni öldürebileceğı."

"O zaman söyle bana."

Yatağına uzanmış, pırıl pırıl teni ve kehribar sarısı saçlarıyla bu jaguarı kabullenmenin kolay olmayacağını biliyordu. "Kimsenin taklit edemeyeceğı bir şey varsa, o da çok sayıda korumasız tarafından çevrelendiğinde benim atamamın verdiği tepkidir. Hepsi

Türlerin doğal bir kalkanı vardır, gerçi Dönüşenlerin kalkanı çok daha sağlamdır ama zihnin üst katmanı, yani kamusal benlik neredeyse evrensel olarak korumasızdır."

"Benim mi?" Çenesi gerildi.

Başını iki yana salladı. "Tamamen bloke olmuşsun. Bu bazı kişilerde olur -doğal kalkanın bir uzantısı. Ancak senin durumunda Sascha'nın bununla bir ilgisi olduğunu tahmin ediyorum." Adam cevap vermedi ve kadın içinde bilinmeyen bir şeyin büzüştüğünü hissetti. "Güvenine layık değil, değil mi?"

Parmakları kadının omurgasına hafifçe bastırdı. "Güven kazanılır." "Sana güveniyorum."

"Öyle mi? Yoksa bu pozisyona zorlandınız mı?"

Ona verebileceği bir cevap yoktu, çünkü bilmiyordu. Hareket edince parmaklarının sırtından düştüğünü hissetti, ama şimdi ayak parmakları onun jean kaplı kalçalarını dürtüyordu. "Halkın zihni," diye başladı, kendini topraklamanın bir yolu olarak aşına olduğu şeye dönerek, "sürekli bir düşünce ve duygu bombardımanı yapar. Tüm Psy'lar bu rastgele veri parçalarına karşı kendilerini korumak üzere eğitilmiştir, öyle ki çoğu artık arka plandaki konuşmaları fark etmez bile. Ancak kalkanları ne kadar güçlü olursa olsun, F-Psy'nin bu düşüncelerden etkilendiği iyi belgelenmiştir."

"Nasıl etkilendi?" Adamın eli, kadının üstündeki ince kumaşın altından kayarak omurgasının alt kısmına uzandı.

Midesinde sıkı bir düğüm oluştuğunu hissetti. "Bana dokunmayı bırakmalısın."

"Neden?"

"Bu çok fazla." Özellikle de kendi halkına, kendi ailesine atfetmesini istediği ihanetlerin üzerine. "Lütfen, Vaughn."

Orada otururken çok kırılgan görünüyordu, tüm gece gökyüzü gözleri ve kremsi teni. Başka bir kadınla olsa, onu aşağı çeker ve sıkıca sarılırdı. Ancak bunu Faith'le yapmak, onun

ve Şu anda onu Şekilde savunmasız bırakmak istemiyordu - karanlık onun savunmasında bir kırılma bekliyor olabilirdi. Ama kaçmasına da izin veremezdi. "Ne zaman istediğini yapsam, PsyClan'ının ve Konsey'in seni hapsetmesine yardım ediyorum."

"Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Dokunma korkusu sizi nasıl manipüle ettiklerinin bir parçasıdır."

Dizlerine doladığı kolları sıkılaştırmış gibiydi. "Nöbet geçireceğim ya da bilincimi kaybedeceğim için teması istersem, bunu yapmak zorundasın. Ancak bu Şekilde bana yaklaşmana izin veririm."

Memnuniyet onun kanında vardı. "Yani bir süredir Ben."

Başını öyle bir kibirle eğdi ki her kedi gurur duyar. "Ben bir kardinalim. Hepimiz payımıza düşenden daha fazla güçle doğarız - ilk buluşmamızdan bu yana geçen süreyi bunları hücumda nasıl kullanacağımız üzerinde çalışarak geçirdim."

"Anlat bana."

"Hayır." Kendinden emin yaramazlıklarıyla cezbeden gözleri artık ilk gece gördüğü o soğuk kayrak gibi değildi. "Güvenmediğim birine -ve bana güvenmeyen birine- sırlarımı neden göstereyim ki?"

"Ah." Parmaklarını kızın narin omurgasında aşağı yukarı gezdirdi. "Boğazına nasıl saldıracağını biliyorsun."

"Beni hayatta tutuyor."

Jaguar bunu duymaktan hoşlanmamıştı, onun böyle silahlara ihtiyacı olduğu düşüncesi hoşuna gitmemişti çünkü bu tehlike anlamına geliyordu. "Gitmek zorundasın. Kalkanlarını güçlendirmenin bir yolunu bul, böylece dışarıda başa çıkabilirsin ve git."

Gülümsemesinde herhangi bir eğlence belirtisi yoktu. "Öleceğim. Bu inkar edilemez bir gerçek. PsyNet'ten çıktığım ve gerekli biyolojik geri beslemeyi kaybettiğim anda zihnim kapanacak. Tabii Lucas'ın Sascha için yaptığı şeyi benim için yapamazsan."

"Bunu nasıl anladın?"

"Ben aptal değilim Vaughn. İki si arasında bir tür psişik bağlantı olduğu açık." enesini dizlerinin üzerinde kavuşturduğu ellerinin üzerine bıraktı. "Neredeyse dokunabiliyorum ama tam olarak değil. Sanki ağın dışında bir şey gibi ama ağın yanından geçiyor."

Tüm duyuları alarma geçti. Psy alfa çiftini nbetilerine bağlayan Ağı , DarkRiver önemli taktik avantajlarından birini kaybedecekti. Ancak, eğer Faith olağandışıysa, bu neden sorusunu akla getiriyordu. Cevap hakkında çok iyi bir fikri vardı ama kedi asla başarıdan tamamen emin olmadan saldırmazdı. Onu bu kadar etkili bir avcı yapan da buydu.

"Ve eğer seni Ağ'dan ıkarabilseydim, benimle başa çıkabileceğini düşünüyor musun?" Parmaklarının ucunu kadının sırtının alt kısmına biraz daha sert bastırdı.

Omurgası sertleşti. "Beni zorlama, kedi."

İlk kez ona gerçekten pençe atıyordu. Merakla avucunu açtı ve kaburgalarının kıvrımına kadar kaydırđı. Göğüsleri o kadar yakındı ki, daha da yukarılara doğru okşamamak için kendini zor tutuyordu. "Yoksa ne olur?"

"istemezsin."

"Belki biliyorumdur." Kendi türünün hayvani hızıyla hareket eden adam, kız cevap veremeden onu sırtüstü yatırıp üzerine ıktı. Gözleri kadife siyahı gibi parladı ve sonra gümüş çizgiler zengin karanlığı yırtarak sivri çizgiler oluşurmaya başladı. "Bu da ne-?" Tam o sırada odanın bir köşesindeki dev kurdu gördü. Kudurmuş olduğu her halinden belli olan yaratık saldırıya hazırlanmak için melmişti.

Jaguar iğdleri devreye girdi.

Faith'i yana iterek, kurda doğru sessizce atladı. ... ve doğruca içinden geçti. Sadece evikliği onu haliya sertçe inerken gürültü yapmaktan kurtardı. Yumuşak kadın kahkahalarının farkına vardı, o kadar alçaktı ki zar zor yakalayabildi, ses paslanmış ve kullanılmamıştı, ayağa kalkarken gözlerini daralttı.

"Çok komik." Yatağa uzanmış onu izleyen kadının gümüş siyahı bakışlarıyla karşılaştı, koyu kızıl saçları ellerinin üzerine koyduğu yüzünün etrafına dökülüyordu. Daha önce hiç bu kadar güzel bir manzara gördüğünü sanmıyordu. cinselliğe aç kedi hemen bunu değiştirdi - eğer kadın çıplak olsaydı, bu daha da iyi olurdu.

"Kötü köpeği yendin mi?" diye sordu.

Onun ne olduğunun farkında bile olmadığını biliyordu. Gülmüştü ve şimdi de alay ediyordu. Bu değişim sürecektiydi yoksa üstünü örtmeye mi çalışacaktı? Vaughn'un onun ikinci seçeneği seçmesine izin vermeye hiç niyeti yoktu. "İllüzyonlar mı? Bunun için zihgirmen gerekmiyor mu?" Ve onun zihni bir Psy'nin bulaşması neredeyse imkânsız olan bir değişimdi.

"Ben bundan daha iyiyim," dedi Faith, ses tonunda kibirden eser yoktu. "Benim yanılsamalarım, odada bir kamera olsaydı onun da kurdu göreceği anlamında somuttur."

Ona doğru yaklaştı ve o muhteşem şimşek çakan gözlerin titremesini ve sonra da imgelemlerden sonra içlerindeki saf karanlıktan bir şekilde daha yumuşak olan bir siyaha dönüşmesini izleme zevkini yaşadı. Yatağın yanında dizlerinin üzerine çökerek ellerini kızın saçlarının altından geçirdi ve yüzünü kavradı. "Kadın gibi hissediyorsun." *Benim kadını.*

Başını eğerek onu öptü. Onun bakış açısına göre iffetli bir öpücüktü, tıka basa doymak istediğinde sadece bir tattı, ama kız inledi ve ona sarıldı. Beş saniye kadar. Sonra çekip gitti. Adam nefesinin altında küfür etti, dili sert ve açıktı. Eğer Faith masum bir öpücükten daha fazlasına katlanamıyorsa bu iş yürümeyecekti - dokunmak onun olduğu şeyin temeliydi.

Çocukken vahşi doğada geçirdiği o haftadan sonra, DarkRiver leoparlarının ona yanıt vermesini sağlamanın tek yolu etrafını sararak ona dokunmaktır. Sürüdeki ilk ayında, diğer kürklü bedenlerle çevrili kedi formunda uyumuştur. Dokunuştan mahrum kaldığında, gittikçe daha saldırgan, daha vahşi olma eğilimindeydi; içindeki kedi, adam derinlere gömülene kadar yüzeye çıkıyordu. Sürü genellikle yardımcı olurdu ama bugünlerde başka birinin okşamasını istiyordu,

"Vaughn." Faith sesini son derece itaatkâr, son derece çatışmasız bir hale getirdi. "Vaughn, pençelerin çıktı." Onları kafa derisinde ve yüzünde hissedebiliyordu ve bunu itiraf edecek kadar dehşete düşmüştü. Verdiği tepki Sessizlik'ten, medeniyetten önce var olan ilkel benliğinden geliyordu. Tek derdi hayatta kalmaktı... ne pahasına olursa olsun.

Psişik gücün şok dalgası onu esir tutan yırtıcıyı sersemletebilirdi ama muhtemelen kalıcı hasara yol açabilirdi. Bunun düşüncesine bile katlanamıyordu. "Bana zarar verme Vaughn." Kasıtlı olarak yine onun adını kullandı. "Senin yanında güvende hissetmeye ihtiyacım var." Ne kadar mantıksız olsa da, şu anda bile böyle hissediyordu.

Ona kedi gibi davranmıştı ama pençeleri tenine o kadar hafifçe bastırmıştı ki kesmek şöyle dursun, çürütmekle bile tehdit etmiyorlardı. Yine de, kontrolün ince bir sınır olduğunu biliyordu ve şu anda Vaughn'un gözlerindeki jaguar bunun en ince kısmında yürüyordu. "Bana zarar verirsen kendini asla affetmezsin."

"Sana asla zarar vermem." Sesi, insanlık ve içindeki hayvan arasında sıkışmış, gırtlaktan gelen bir sestti. "Dokun bana."

Reddetmek üzereyken kendini durdurdu. Neden şu anda böyle bir istekte bulunuyordu? Zekiydi, bunu çözebilirdi. Vücudunun içgüdüsel savaş ya da kaç tepkisini bastırarak gözlerini kapadı ve zihinsel berraklığı teşvik etmek için kendini bir düzende nefes almaya zorladı. Vaughn'un vahşi ve topraksı kokusu içine doldu ama bir şekilde kaotik düşünce süreçleri üzerinde merkezleyici bir etkisi oldu. Bir şekil değiştiren bu kadar kontrolden çıkmışken neden dokunulmayı talep ederdi? Mantık, bunun disiplini yeniden tesis etmeye yardımcı olacağına inandığı için olduğunu söylüyordu. Peki ya mantık yanılıyorsa?

"Sana güveniyorum." Adamın kınından çıkarılmış pençelerinin dayanılmaz bir şekilde farkında olan kadın yavaşça hareket etti ve dudaklarını onunkilere değdirdi. Kendini sıcak, ilkel ve erkek gibi hissetti. Zihni neredeyse anında teklemeye başladı. Bu gece, Vaughn ona kedi gibi davranmadan önce bile onu çok zorlamıştı. Beyni bir çöküşün eşiğinde olduğunu haykırıyordu. Çok kötü oldu. Vaughn'un onu öldürmesine izin vermeyecekti.

Aşağı. Onu kâbusundan çıkarmıştı; onun için daha azını yapamazdı.

Dişleri yanlışlıkla adamın alt dudağını sıyırdı ve adamdan gelen hırıltı ağzına doldu. Kadın dondu kaldı. İşte o zaman keskin dişler alt dudağını yakaladı ve baştan çıkarmayı fısıldayacak şekilde ısırıldı. İçinde alçak ve derin bir şey yandı ve zihnindeki yangına vücudunun titreyen sıcaklığı katıldı.

Karnı gerildi, teri teninde parıldadı ve bir şekilde elleri Vaughn'un saçlarında kenetlendi, kafa derisi parmak uçlarının altındaydı. Isı ve dokunuş, arzu ve ihtiyaç, güç ve öfke, hepsi en içteki kalkanlarını yırtıp atan acımasız bir dalgayla içine doğru itildi. Birdenbire zevk acıya dönüştü ve acı görüşünü siyahla kapladı.

Vaughn, Faith'in öpücüğünü bıraktığı anda bunu hissetti. Pençelerini çoktan geri çekmiş olan Vaughn, Faith bunu yapamayacak gibi görüldüğü için öpücüğünü geri çekti. "Faith."

Nefes nefese, kötü siyah gözlerini açtı. "Beni altına alıyor." Bu sözler kaçınılmaz olanın ifadesiydi.

Öfke, yeni bulduğu kontrolünü paramparça etmekle tehdit ediyordu. "Hayır, değil." Yerden kalkarak, yatağın ortasında yan yatmak üzere kendini yeniden düzenlemesini izledi. Gözleri onun her hareketini takip ediyordu. "Sana yardım ettim mi?"

"Evet." Dudaklarındaki kızın tadını yaladı.

"En azından bunu yapabilecek kadar güçlüyüm."

"Tüm bunları aşacak kadar güçlüsün. Çok kısa bir süre içinde hiçbir şeye katlanamaz durumdan bir öpücüğü kabul eder ve verir duruma geldin." Tekrar yatağa tırmandı. İçgüdülerinin her birine ters düşse de, onu bunaltmamak için aralarında yeterince mesafe bıraktı.

"Keşke daha fazlasını yapabilecek kadar güçlü olsaydım... daha fazlası olsaydım." Sesi bir fısıltı gibiydi ama kedi bir alt ton duyduğundan emindi

Soğuk öfke. Güzel.

"Geleceği görüyorsun, Faith. Bu seni olağanüstü yapıyor."

Bir santim daha yaklaşarak onu şaşırttı. "Ben uyanana kadar gitme. Karanlık imgelemlerin tekrar gelmesinden endişe ediyorum ve kalkanlarım şu anda parçalanmış durumda."

Başka bir deyişle, korkmuştu. Ve eğer korkuyu hissedebiliyorsa, o zaman zevki de yaşayabilirdi. "İstesen bile seni terk edeceğime dair sana ne zaman bir işaret verdim?"

"Yarından sonraki gece beni bekler misin? Beş gün dediğimi biliyorum ama imgelemler çok . Sanırım bunu halledebilirim, böylece kimse beni özlemeyecek."

"Dikkatli ol." PsyClan'ı bağlantı kurulamayacak kadar güçlüydü. Klanın en değerli varlığı hakkında en ufak bir şüphe duyulması halinde Konsey Faith'i tamamen tecrit altına alırdı ve onu oradan çıkarmak çok daha kanlı olurdu. Kana aldırıyordu ama Faith'in çapraz ateşte kalmasına aldırıyordu. "Uyu Kızıl. Seni tutuyorum."

Gözleri kapandı ve kısa bir süre sonra onu saran korkunun kaybolduğunu hissetti. O uyurken, o da nöbet tuttu. Belki Psy ona psişik bir varlıkken fiziksel düzlemde hiçbir faydası olamayacağını söylerdi ama onu tutsak eden tehdidin çirkin gerçekliğini iki kez görmüş ve koklamıştı. İçgüdüleri, o karanlığı ondan uzak tutabilirse, onu güvende tutabileceğini

Şafak sökene ve gözleri açılana kadar onu bırakmadı.

BÖLÜM 12

Faith tam zamanında **uyanıp** Vaughn'un kendini tavan penceresinden çektiğini gördü. O kadar çevik, o kadar güçlü ve o kadar egzotikti ki büyülenmekten kendini alamadı.

"Bana ne yapıyorsun?" diye fısıldadı adam gittikten çok sonra.

Dün gece, parçalara ayrılmış, şartlanmayı kırmış *ve hissetmişti*. Ama bunun bedeli ağır olmuştu; uykuya dalarken zihni tam anlamıyla durmuştu. Ve acı çekmişti, öyle dayanılmaz bir acı. Vaughn'un bunun boyutunu görmesine izin vermemişti, bir şekilde acısının onu inciteceğini biliyordu. Ama şimdi o acıyı hatırlamasına, zihninin bölüm bölüm kapandığı o soğuk boşluğu hatırlamasına izin veriyordu.

Dönüşenlerle tanıştığından beri onlara tepki veriyordu, Vaughn'a tepki veriyordu. Kendisini hissetmeye zorlamalarına izin vermekle kalmamış, Sessizliği bozma olasılığını da düşünmeye başlamıştı. Bugün farklı olduğunu biliyordu. Engeller o kadar kolay aşılamazdı. Evet, bir şekilde yasağın üst seviyelerini atlatmış, biraz dokunuşa katlanabilmiş, biraz duygu yaşayabilmişti. Ama daha derine inmeye çalıştığı anda, acımasız bir hızla cezalandırılmıştı.

Şimdi bunun geçerli olabilmesi için koşullanmanın içine elbette acının yerleştirilmiş olması gerektiğini çok iyi anlıyordu. Bu klasik bir Pavlov tekniğiydi - "kötü" davranış için acı, iyi davranış için ödül. Bir yetişkin olarak bu yöntemin mantığını çözebilirdi ama bir çocuk olarak hayal bile edemeyeceği kadar savunmasız olurdu.

Tek yapmaları gereken, "uygunsuz" davranışları yüzünden canını yeterince yakmaktı ki acıdan kaçsın ve taleplerine uysun. Odaklanmış acının itaati sağlamak için kullanılan tek yöntem olmadığı da kesindi. Ancak bunun Protokolün davranış değiştirme bölümünün ana bileşenlerinden biri olduğunu tahmin ediyordu.

Koşullanmanın altında yatan temeli bilmesi, bunu kırabileceği anlamına mı geliyordu? Asıl zor soru, bunu isteyip istemediğiydi. Dün gece, olduğu kadından daha fazlası olmayı dilediğini söylemişti. Ama o kadın olmak için bildiği her şeyden vazgeçmesi, tüm dünyasına sırtını dönmesi gerekiyordu. Babasını, PsyClan'ını, halkını terk etmek zorunda kalacaktı.

Elde edeceği tek şey, kendisinden tamamen farklı bir ırkla dışarıda bir yaşam olacaktı. Onlarla nasıl başa çıkacağı hakkında hiçbir fikri yoktu, kendisini doğaya aykırı bir iğrençlik olarak gören bir ırkla. Hayır, diye düşündü, bu hiç de adil değildi. Vaughn onun duygusuz bir makine olduğunu düşünmüyor gibiydi. Ama o bile değişmesini, olduğu gibi olmamasını, Sessizliği parçalamasını ve farklı bir hayat yaşamasını istiyordu.

Ancak Kardinal F-Psy ve NightStar Grubu'nun en önemli varlığı olan Faith NightStar kimliğinden vazgeçmek kolay bir seçim değildi.

Vaughn, Mercy'nin nöbetini devralmadan önce birkaç saat boyunca bir ağacın yüksek dallarına . Onun insan kılığında beklediğini görünce konuşmak istediğini anladı. Yer değiştirerek ona attığı pantolonu yakaladı ve üzerine geçirdi. "Ne oldu?"

"Önemli bir şey değil," dedi. "Şu andan itibaren iki Cuma günü benim yerime bakabilir misin diye soracaktım. Geç saatte bir partim var." Mercy, DarkRiver ve SnowDancer tarafından finanse edilen bir iletişim ağı olan CTX için çalışıyordu. Bir nöbetçi için iyi bir pozisyondu - iş, Paket işine göre ikinci plandaydı ve yönetim bunu tamamen anlamıştı. Muhtemelen yönetim kurtlar ve kedilerden oluştuğu için.

"Sorun değil."

"Son eserin nasıl gidiyor?"

"Bitti." Yeni bir projeye başlamıştı bile. Tutku ve ateş, baştan çıkarma ve gizem dolu bir kadının mermerden heykeli. "Barker'la karşılaşırsan, ona teslim almaya hazır olduğunu söyler misin?"

Mercy başını salladı, kızıl saçları rüzgârda usulca dalgalanıyordu. Bu renk ona Faith'i hatırlatıyordu ama Psy'nin saçları daha koyu, daha

olgun kirazlar gibi. "." El sallayarak veda etti. "Sonra görüşürüz."

Vaughn nöbetin bir kısmını insan formunda tutmaya karar verdi; hızı ve gücü çoğu davetsiz misafiri alt etmek için fazlasıyla yeterliydi. Hareket ederken yeni eserini düşündü. Çarpıcı olacağını, şimdiye kadar yaptıklarının en iyisi olacağını biliyordu. Ayrıca onu asla satamayacağını da biliyordu.

Koşarken orman hızla yanından geçiyordu, akli gece gökyüzü gözlü bir kadının kıvrımlı hatlarındaydı. Ama dikkati sadece orman olması gereken yerde leopar sarısının bulanıklığını kaçırarak kadar dağılmamıştı. Geri dönüp kokuyu takip ettiğinde iki yavrunun sahte bir savaşa tutuştuğunu gördü. Hırlamasıyla ikiye ayrılıp ona bakmaya başladılar. Başlarının büyük belada olduğunu biliyorlardı.

"Tamsyn'in bugünü Sascha ile geçireceğini söylediğini duyduğumu sanıyordum." Kollarını göğsünde kavuşturmuş, Tamsyn'in -DarkRiver'in şifacısı ve yavruların annesi- saçını başını yolmadan bu çifte sorunla nasıl başa çıktığını merak ediyordu. "Burada ne yapıyorsun?" Yavrular doğaları gereği meraklıydı; keşfederken başıboş dolaşmaları alışılmadık bir durum değildi ve Karanlık Nehir topraklarında güvendediler. Ama yine de sınırlara ihtiyaçları vardı. Ve ilk kural, içinde bulunmaları gereken evin bir milden fazla dışına çıkmamaktı.

Yavrular karınlarının üzerine çöktüler ve miyavlayarak bu durumdan kurtulmaya çalıştılar.

"Ben Sascha ya da anneniz değilim," dedi onlara, her ne kadar eğlenmiş olsa da. Bu ikisi büyüdüklerinde iyi birer asker olacaklardı. Ayrıca, daha yaşlı olan Kit'in şu anda yaptığı gibi kadınları da cezbedeceklerdi. "Hadi gidelim."

Ayağa kalkarak onun önüne doğru ilerlemeye başladılar. İnsan formunda tek yumurta ikizleri olan Julian ve Roman, kedi formunda da birbirinin aynısıydı. Sadece onları çok iyi tanıyanlar birini diğerinden ayırt edebirdi. Vaughn bunu her zaman yapabilmişti, belki de canavarı yüzeye çok yakın olduğu için. Onları güvenli bölgeye geri götürürken, onların seviyesine kadar eğildi. "Kuralları biliyorsunuz. Bunlar sizin korunmanız için ve kadınların

delice." Bu yalan değildi. Anne dişiler, yavruların ve gençlerin yaptığı bazı numaralar yüzünden zaten uçurumun kenarına sürüklenmişti. "Sascha'nın seni aramak için delirmesini mi istiyorsun?"

Kedicik kafaların küçük sallanışları.

"O zaman çemberin içinde kal." Sascha'nın psişik yeteneklerini kullanarak ikizlerin izini sürebileceğini biliyordu ama bu kuralları değiştirmiyordu.

Küçük pençeli bir pençe kolunu tırmaladı. Bir diğeri de vücudunun diğer tarafında ona katıldı. Kıkırdadı. "Hayır, o kadar da kızgın değilim. Hadi, gidip Sascha'ya iyi olduğunu söyleyelim." Yer değiştirerek birkaç dakika kendisiyle oynamalarına izin verdikten sonra onları kaçtıkları pansiyona geri götürdü. Sascha ağacın dibinde duruyordu.

"Sanırım ikinize de tasma takacağım," dedi, sesi çok ama çok emin ve çok ama çok Psy gibi çıkıyordu. "Yaramazlık yaparsanız sizi fareye çevirmekle ilgili bir şey söylememiş miydim?"

İki yavru da dondu kaldı.

"Ne düşünüyorsun, Vaughn?"

Başıyla onayladı. Julian ona bir hainmiş gibi baktı ve Roman bir ağacın arkasına saklanmaya çalıştı. Sascha gülerek Roman'ı ensesinden tutup kaldırdı ve tüylü yüzünü öptü. Julian koşarak geldi ve dikkat çekmek için hırlamaya başladı. Sascha onu kucağına alırken Vaughn'a başıyla selam verdi. "Korkunç İkili'yi bulduğun için teşekkürler. Yemin ederim, bir saniyeliğine arkamı döndüğümde gitmiş."

Ona sorun olmadığını bildirmek için derin, gırtlaktan bir ses çıkardı.

"Zara ile kompleksteki yeni evlerden biri için revize edilmiş bir plan üzerinde çalışıyorum," dedi ona, dış-Pack tasarım danışmanlarına atıfta bulunarak. "Görünüşe göre kurtlar mutlu değil." Adam hırlayınca gülümsedi. "Evet, biliyorum. Lanet kurtlar. Birbiriniz kötüsünüz, hiçbiriniz yeni anlaşmayı tam olarak benimsemeye hazır değilsiniz."

Julian ve Roman onun kollarında kıpırdandılar ve o da yere baktı. "Tamam, tamam. Lucas ve Nate'le buluşmak için şehre gidiyoruz." O sırada

Babaları Nate'den bahsedince yavrular heyecanlandı. "Siz iki küçük canavar için arabada kıyafetlerim var."

Vaughn gitmek için dönmek üzereyken Sascha, "O nasıl?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. Faith ona ihtiyaç duyduğu yerin yakınında bile değildi. Ve birine bu kadar derinden ihtiyaç duyduğunu kabul etmekten rahatsızdı.

Faith, FireFly Industries için kârlı bir tahmin üretmişti ki iletişim konsolu çaldı. Uzaktan kumandasını kullanarak açtı ama daha konuşmadan çağrı kesildi. Omuz silkerek hatalı bir kod olduğunu düşündü ve sandalyeden kalktı. Bu vardiyadaki M-Psy'ye "Ben yürüyüşe çıkıyorum," dedi. "Devriyelere bana yaklaşmamalarını söyle." Bu, özellikle güçlü bir öngöründe bulunduğu her seferden sonra yaptığı aynı istekti. Psy duyuları bu tür öngörülerin ardından her zaman daha yüksek bir seviyede çalışıyor gibiydi. Muhafızların sözde korunaklı zihinlerinden gelen konuşmalar da dahil olmak üzere etrafındaki her şeyi duymaya başlamıştı.

Ancak bugün her zamanki aşırı duyarlılığının hiçbirini hissetmiyordu, aslında önceki gece olanlara rağmen tamamen kontrol altındaydı. Ve bunun nedenini düşünmek için yalnız kalmak istiyordu. Bileklerine kadar uzanan sade elbisesinin iş göreceğine karar vererek serin öğleden sonra havasına doğru adım attı.

Muhafızları göremiyordu ama orada olduklarını biliyordu. Görünüşe göre pek de iyi değillerdi -Vaughn sorunsuzca girip çıkıyordu. O da buna hiç aldırmıyordu. Dün gece karanlık imgelemlerin öldürücü öfkesi karşısında korku duyduğunu kabul etmişti. Bugün, Vaughn'dan hoşlandığını, onun vahşiliğini ve hatta tehlikesini sevdiğini itiraf etmesine izin verdi. Ama daha güçlü duygular onun erişemeyeceği şeyler olmaya devam ediyordu.

Dönüşenlerin dünyasındaki hiç kimse, bir ömrü duygusuz geçirdikten sonra aniden her taraftan istila edilmenin nasıl bir şey olduğunu anlayamazdı. Karanlık tehdit getirmişti ve

şeytani, psikopatça bir şehvet ve sadistçe bir ihtiyaç girmişti hayatına. Vaughn ona zevk, arzu ve oyunbazlık getirmeseydi bu ağırlığın altında ezilebilirdi. Başa çıkması kolay bir erkek değildi ama onu bu kadar büyüleyici yapan da buydu. Dün gece, insanlığının yüzeyine çok yakın yaşayan hayvanla yüz yüze gelmişti ve-

"Faith NightStar."

Koyu yeşil bir köknarın gölgesinde beliren ince, neredeyse narin esmere baktı. Bu arazide kendisinden ve muhafızlarından başka kimse olmamalıydı. "Kimsin sen?"

O soluk mavi gözleri aydınlatmak için hiçbir şey yapmayan soğuk bir gülümseme. "İlginç. O kadar izole olmuştunuz ki bizim için hatırı sayılır işler yapmış olmanıza rağmen kimliğimden habersizsiniz."

Hafızası o sesle birlikte titredi. "Shoshanna Scott." Psy Konseyi'nin bir üyesi ve onun güzel ve fotojenik halk yüzü.

"Mahremiyetinizi ihlal ettiğim için özür dilerim ama bu konuşmanın kaydedilmesini istemedim."

"Daha önce aramıştın," dedi Faith, içindeki bu tür şeyleri bilen hisle. Aynı zamanda çok tehlikeli biriyle karşı karşıya olduğunu da biliyordu; uyarıda bulunmadan saldırabilecek ve daha birkaç saat önce karşılaştığı "hayvan"ın hiçbir kontrolüne sahip olmayan bir kadın.

"Evet. İzleme sistemini kontrol ediyorduk. Çok kapsamlı."

Faith Konsey'in kendisinden istediği her neyse onu bekledi. İstekleri her zaman PsyClan aracılığıyla iletilirdi ama belki de bu tamamen radar altında tutmak istedikleri bir tahmindi.

"Doğruluğun etkileyici, Faith."

"Teşekkür ederim."

"Yürüyelim mi?"

"Lütfen." Konsey'le nasıl konuşulacağını biliyordu; izole edilmiş olabilirdi ama aptal değildi. "Tahmin etmemi istediğiniz bir şey var mı?" Denemek, çünkü tahmin komutla çalışmıyordu. Ama Vaughn haklıysa, zihnine gelen imgelemlerin kenarlarını kontrol etmeyi öğretebilirdi. Bu baştan çıkarıcı bir düşünceydi.

"Sadece seninle konuşmak istedim." Shoshanna ellerini arkasında birleştirdi, siyah üzerine siyah takım elbisesi parmaklarının iskelet gibi beyaz görünmesine neden oluyordu. "Genelde bu tür kıyafetler giyer misiniz?"

Faith bunun normal Psy kıyafeti olmadığını biliyordu. "Müdahale gerektiğinde Tıp'ın işini kolaylaştırıyor." Ancak, gerçek şu ki o elbise giymeyi tercih ediyordu... seviyordu.

"Elbette. F atamalarından biriyle hiç konuşmamıştım. Geleceği görmek nasıl bir şey?" Küçük bir göletin yanında durduklarında soluk mavi gözler onunkilere dikilmişti.

"Başka bir şekilde hiç yaşamadığım için bir karşılaştırma yapamam," dedi ve kendine çok dikkatli olması gerektiğini hatırlattı. Tek bir hatasında Shoshanna bu F-Psy'de doğru olmayan bir şeyler anlayacaktı. "Bununla birlikte, çoğu Psy'nin şekillenmeden kaldığı bir zamanda bana bir amaç verdi."

"Üç yaşından beri tahminlerde mi bulunuyorsun?"

"Resmi olarak. Ama ailemde daha önce de düzensiz ama doğru sözsüz tahminlerde dair kayıtlar var." Bunu itiraf etti çünkü Shoshanna'nın geçmişini zaten bildiğine inanıyordu - Konsey üyeleri konuşmak istedikleri kişiler hakkında bir şeyler bilmeyi kendilerine iş edinmişlerdi.

"Protokol'den geçmek yeteneklerinizi nasıl etkiledi?"

Protokol. Sessizlik. Nesiller önce şiddeti yok etmek için yapılmış ama aynı zamanda neşeyi, kahkahayı ve sevgiyi de yok etmeyi başarmış bir seçim. Psy'ları iş dünyasında ve teknolojide mükemmel olan ama sanat dalı, harika bir müzik, edebiyat eseri üretmeyen duygusuz, robotik bir ırk haline getirmişti.

"İmgelemlere ince ayar yapma becerim Protokol'deki ilerlememle birlikte hızla arttı. Onları tetiklemek için birkaç işarete ihtiyaç duymak yerine, sadece bir veya iki işarete ihtiyaç duymaya başladım." Söylemediği şey, ilerleme kaydettikçe karanlık imgelemler görmeyi de bıraktığıydı.

Beklenmedik anı bir anda ortaya çıkıvermişti. Sanki Shoshanna'nın dürtüklemesi zihnindeki gizli bir bölmenin kilidini açmış, çocukluğunda karanlığı gördüğü bir zaman olduğu gerçeğine gözlerini açmıştı. İfadesini sakın tutmak, kendine hakim olmak için bir egzersiz haline geldi.

"İlginç." Shoshanna bir kez daha yürümeye başladı.

Faith sessizce onu izledi. Diğer kadın güzeldi ama Konsey'in bir parçasıydı; kimse kan dökmeden o makama ulaşamazdı. Zihninin gözü titreşti ve bir an için Konsey Üyesi'nin ellerini boyayan koyu kırmızı maddeyi tam anlamıyla görebildi. İmgelem geldiği gibi hızla kayboldu ama o uyarıya kulak verdi. Çünkü kanı görmenin ötesinde, bir şeyler de *biliyordu*.

Yakında bir gün Shoshanna Scott'ın ellerinde Faith NightStar'ın kanı olacaktı.

Geleceği değiştiremediği sürece. F-Psy bu yüzden bu kadar değerliydi - gördükleri gelecek sabit değildi. Şirketler rakiplerinin önemli bir buluşa imza atmak üzere olduğunu bilirlerse rakiplerini saf dışı bırakabilir ya da yükseleceği tahmin edilen bir şirketin hisselerini satın alabilirlerdi. Faith daha önce kendisini bu kadar doğrudan etkileyebilecek potansiyele sahip bir şey görmemişti.

"İşinden tatmin oluyor musun?" Shoshanna'nın sesi, rüzgârdaki yaprakların fısıltılarını kesen serin bir sestti.

Faith Shoshanna'nın ne istediğini bilmiyordu, bu yüzden gerçeği söylemeyi tercih etti. "Hayır. Bu çok kolay hale geldi. olursa uykumda bile trendleri paylaşabilirim. Buna meydan bir şey yok." Protokol onları duygulardan arındırmış olabilirdi ama zihinsel uyarıma duydukları azalmayan ihtiyacı engellemek için hiçbir şey yapmamıştı.

"Ben bu yarımkürenin en iyisiyim. Güney Yarımküre'de bana ara sıra meydan okuyan tek kişi PsyClan PacificRose'dan Sione."

"Yine de daha yüksek bir pozisyona girmek için hiç başvuruda bulunmadınız."

Faith bu ziyaretin ne hakkında olduğuna dair bir fikir edinmeye başlamıştı ama kendini buna inandıramıyordu. "Aslında son zamanlarda bunu düşünüyordum. Ancak yaşım bir engel teşkil edeceğinden, bekleyip öğrenmeyi düşündüm."

"Çok verimli." Shoshanna aslında bu yalandan etkilenmiş gibiydi. "Kimse bir F sınıfı kardinali bu tür bir gölgeleme için izlemeyi düşünmez. İlginç bir şey öğrendin mi?"

Faith, Shoshanna'nın neredeyse kesinlikle zaten bildiği temelinde bir kez daha dürüst olmaya karar verdi. "PsyNet'te muhalefet işaretleri var. Konsey Üyesi Santano Enrique'nin gizemli bir şekilde hayatını kaybetmesi dengesiz bir spekülasyon seviyesine yol açtı."

"Spekülasyonları durdurmak için ne yapmamız gerektiğini düşünüyorsunuz?"

Faith bunun durmasını istediğinden emin değildi - tartışma ve değişim Net için durgun itaatten daha iyi olmalıydı. Ama bunu söylemek yanlış türden bir dikkat çekmek olurdu. "Eminim Konsey benim sunabileceğim her şeyden çok daha iyi bir çözüm bulmuştur."

Shoshanna bir kez daha Faith'in asla benimsemediği o soğuk Psy gülümsemesini takındı. Eğer hiçbir eğlence ya da umut hissetmiyorsa, neden gülümsesin ki?

"Beni gücendirmek konusunda endişelenme, Faith. Senin ne yapacağını bilmek istiyorum."

"Kitlelere bir cevap verirdim. Somut bir cevap. Hiçbir şey varsayımları reddedilemez bir gerçek kadar çabuk durduramaz." Ancak Ağ'da gördükleri daha derin bir memnuniyetsizliğin mırıltılarını barındırıyordu. Konsey çoktan zemin kaybetmişti, önemli bir zemin. Şimdi ne söylerlerse söylesinler, bazı insanlar ikna olmayacaktı.

Shoshanna durdu ve Faith ilk buluşma noktalarına geri döndüklerini fark etti. "Sizin görüşünüzü ben de paylaşıyorum. Belki ileride bu konuyu daha ayrıntılı olarak tartışabiliriz."

Görevden alındığını anlayan Faith başını salladı. "Dört gözle bekliyorum Konsey Üyesi." Sonra bir gün ellerine kanını bulaştıracak olan kadına sırtını döndü ve telaşsız adımlarla evine döndü. İyi ki Shoshanna Vaughn gibi bir kedi değildi, yoksa kalbinin düzensiz atışları onu ele verebilirdi.

Ancak bu karşılaşmadan iyi bir şey çıkmıştı; babasına dürüst bir yüz ifadesiyle yalan söyleyebilir ve "daha önce tartışılan nedenlerle" mahremiyet talep edebilirdi. Eve girdiğinde tam olarak bunu yaptı.

"Sizinle temasa geçildi mi?" Anthony sordu.

"Bir anlamda," diye geçiştirdi, ilk yalanının asla o kadar basit bir şey olmadığını kabul etmeye başlamıştı. "Bunu genel iletişim ağında konuşmanın akıllıca olduğuna inanmıyorum."

"Elbette. Hadi buluşalım."

Bu istediği son şeydi. "Henüz değil, baba. Bu aşamada herhangi bir şüphe uyandırmak zararlı olabilir." Sağlığına kesinlikle. Adayların rekabetten kurtulmak için ne tür şeyler yaptıklarını duymuştu.

Anthony başıyla onayladı. "Beni güncel tut. Bir dahaki sefere PsyNet'i kullan."

"Evet, efendim."

O gece karanlık gelmedi. Ama Vaughn da gelmedi. Faith'in mantıklı yanı ona, Psy kalkanlarına yaptığı sürekli saldırıya verdiği arayı, tamamen başarısız olma riski taşıyan şartlandırma hatlarını sıkılaştırmak ve güçlendirmek için kullanmasını söyledi. Ama bu mantıklı kısmın önceki geceye dair anılarına karşı hiçbir şansı yoktu - kemik kıran dehşet ve bir jaguarın dokunuşunun tehlikeli güvenliği.

Gerçek şu ki, önceki gecenin yoğunluğundan sonra onun burada olmasını beklemişti, fiziksel varlığına güvenmeye başlamıştı - o, kendi alanında başka kimsenin olmamasına alışkın bir kadın. Ve şimdi o burada değildi. Bunun bir önemi yoktu. O Psy'ydi, dedi kendi kendine battaniyesini tekmelerken ve açıklanamayacak kadar rahatsız yastığını daha iyi bir şekle sokmak için yumruklarken. Hiçbir şey hissetmiyordu. Kesinlikle hayal kırıklığı ya da öfke değil.

BÖLÜM 13

Bir gece önce tüm otokontrolünü **tüketmiş olan** Vaughn Faith'i bekliyordu ve bunu sabırla yapmıyordu. İnsan formunda rağmen ağaçlara çıkmış, gözcülük yapmak için çitin üzerine çömelmişti. Kadınsı formu şimdiye kadar ortaya çıkmış olmalıydı.

Beş dakika daha geçti. Sonunda bulutlarla kaplı gecenin zifiri karanlığında onu fark ettiğinde peşinden gitmeyi düşünüyordu. Çitlere ilk seferinde olduğu gibi kolayca tırmanmış ve birkaç saniye sonra onun bulunduğu yere yaklaşmıştı. Aşağı atlamadan önce biraz daha ilerlemesine izin vermeye karar verdi, böylece çığlık atarak ırkilmeyecekti.

Ona ulaştığında durdu ve dallara doğru baktı. "Vaughn? Umarım sensindir."

Kedi, kadının onu keşfetmesine sinirlenmişti. Adam nedenini bilmek . "Kadın sesi çıkarma."

Ayakları çıplak ama üzerinde kot pantolon ve tişört olan adam yüzüne doğru eğildiğinde gözleri kesildi. "Kimseye haber vermeden buraya gelmek için bu kadar zahmete girdikten sonra bunu yapmam pek mümkün değil." Saf, kibirli kadın.

Onu ısırarak istedi. İşaretlemek için yeterince sert. Sahiplenmek için. "Orada olduğumu nereden biliyordun?"

"Seni hissedebiliyorum. Bu, yeteneklerimin daha önce uykuda olan bir yönünü gösteriyor olmalı."

"Peki ya diğer Dönüşenler?"

"Bilmiyorum. Başka kimseyi hissedemiyorum - burada başka biri var mı?"

Gülümsedi, bunun onun tükürmek istemesine neden olacağının farkındaydı. "Bunu sana söyleyemeyeceğimi biliyorsun." Aslında Clay çok yaklaşmıştı, Vaughn'un nöbetinin bu bölümünü devralmaya gelmişti. Vaughn'un yarım saatini takas etmişlerdi.

Ama leopar Faith ve Vaughn'un sağ salim çıkmalarını sağlamak için etrafta kalmıştı. Vaughn'un içindeki vahşı bir şey Faith'in diğer nöbetçiyi hissedememesi karşısında sakinleşti. "Bu bilgiyi ne için kullanabileceğini asla bilemezsin."

"Benden ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu, sesi yakacak kadar soğuktu. "Sadakatimi kanla mı yazayım?"

"fke, öfke."

"fkeli değilim. Bütün gece orada durmayı mı planlıyorsun? Kaybedecek zamanım yok." Dönerek ormanın içinde ilerlemeye başladı.

Vaughn, Clay'e her şeyin yolunda olduğunu işaret etmek için nefesinin altından ıslık çaldı. Alçak bir hırıltı ona geri döndü ve onu şaşırtacak şekilde içinde hafif bir kahkaha tonu barındırıyordu. "Dikkat et kedi," diye mırıldandı, bir Dönüşen dışında kimsenin duyamayacağı kadar alçak sesle. "Faith'in eğlenmesine izin verilen tek kişi benim."

Bir hırıltı daha, bu seferki daha yakındı ve sonra sessizlik. Clay şimdi kendi işini yapıyordu. Genellikle DarkRiver'in hatırı sayılır ana menzilinın sınırlarında devriye gezenler askerlerdi, nöbetçiler ise alfa çiftinin savunma şebekesine odaklanırdı. Ancak bu bölgenin daha yakından gözetim altında tutulması gerektiğine karar verilmişti. Faith tamamen güvenilir olduğunu kanıtlasa bile, o bir asker ya da nöbetçi değildi ve bilmeden düşmanı kapılarına kadar götürebilirdi.

Vaughn Psy'sini düşününce tekrar gülümsedi, deli gibi kızgın ama bunu kabul etmek istemeyen bir Psy. şartlandırılmış tepkilerinin birer birer çökmeye başladığı açıktı. Buna çok sevinmişti. Her iki yarısı da geceleri, görünürde hiçbir rahatlama olmadan uyarılmış halde geçirmekten hoşlanmıyordu. Sabırsızdı ve onu doğru yola itmeye fazlasıyla istekliydi. Kedi, onun da uzun ve yavaş bir tat istediği ortadayken adil davranmak için hiçbir neden görmüyordu.

Ona yetişerek biraz arkasından yürüdü, kalçalarının salınımını hayranlıkla izleyebileceği kadar uzağa. şekli tam olarak doğruydu - kısa olmasına rağmen çok zayıf değildi, vücudunda

tatmin edecek ve baştan çıkaracak kadar kıvrımlıydı. O dolgun kalçanın onun üzerinde hareket edişini izlemek istiyordu. Aralarındaki boy farkı göz önüne alındığında, bu manzaranın tadını çıkarmak için en iyi pozisyon, onun oturduğu ve kadının onu göğsüne doğru aldığı pozisyon olacaktı. Boğazından bir inilti çıkmak üzereydi.

Faith omzunun üzerinden baktı. "Kes ."

"Ne?" Kadının teninin her yerinin o krem si altın rengine olup olmadığını merak etti. Bitlenebilir.

"Ne yaptığınızı biliyorsunuz."

"Soru, sen nasıl biliyorsun?"

"Ben Psy'im."

"Sen bir F-Psy'sin, telepat değil."

Gözleri kısıldı ve adam onun bu hediye jestinin farkında olmadığını biliyordu. Ve bundan gurur duysa da, ev dediği o hapis haneye dönmeden önce onu bu konuda uyarmak zorunda kalacaktı. "Ben bir kadı nım. Bu sensörlerle doğ arız. O yüzden kes şunu."

"Neden?"

"Neden?" Ona kibirli bir Psy bakışı attı. "Senin beni ve bedenimi düş ündüğ ün gibi ben de seni düşün sem hoş una gider miydi?"

Sırıttı. "Nasıl hoş uma gideceğini biliyorsun." Kadının yorumundaki bir şey onu duraksattı. "Benim gördüğ ümü gerçekten görebildiğini mi söyl üyorsun?"

Yanakları donuk bir kırmızıya büründü ve adam sevinç le onu izledi.

Fiziksel kondisyonu umduğ undan çok daha derin bir seviyede aş ınmaya başlam ışı tı-Psy'nin yüzü kızarmadı. "Evet. Senden başka bir şey okuyamazken nedenini bilmiyorum. Engellerimin hiçbir i iş e yaramıyor gibi gör ünüyor. O yüzden kendini tut."

Önden gidip onu arabaya götürürken bunu düş ündü. Yeni göz bağı yolcu koltuğ unda duruyordu; onun için özel olarak satın aldığı siyah ipekten bir ş erit. Omurga yeterince sert

Faith arabayı önce eşyalarını arka koltuğa koydu. "Çabuk ol."

Şeridi kızın gözlerine dayadı ve göğsü kızın göğüslerinin kışkırtıcılığına bastırana kadar hareket etti. "Yavaştan hoşlanırım." Kasıtlı olarak, gözleri bağlıyken onu cinsel olarak kızdırmanın nasıl bir şey olacağını hayal etti. "Benim merhametimle."

"Sana söyledim, düşündüğün kadar güçsüz değilim." Bunlar kavga sözcükleriydi ama sesi boğuktu. Psy olduğu konusundaki ısrarına rağmen, Faith artık tamamen Sessizlik'e bağlı değildi. Bu sorun anlamına geliyordu. Ama şu anda Vaughn için önemli olan zevkti.

"İllüzyonlar beni korkutmaz, bebeğim." Düğümü bağlamak için zaman ayırırken, zihninin onun gözleri bağlı ve çıplak, ellerini yatağının başlığına dayamış ve dengesini korumak için bacaklarını ayırmış görüntüleriyle dolmasına izin verdi. Ve sonra o krem si teni nasıl okşayacağını, dilini nasıl her yerinde gezdireceğini, parmaklarını poposunun yemyeşil etine nasıl batıracağını ve onu alırken nasıl yerinde tutacağını hayal etti.

Parmakları kadının tenine dokunduğu yerde elektrik çarptı. "Orospu çocuğu!" Bir hırıltıyla geri çekildi. "Bu acıttı." Ama acının keskin şoku şimdi bile parmak uçlarından geri çekiliyordu.

"Bir dahaki sefere beni dinlemelisin." Faith tereddüt etmeden arabanın içine girdi ve kapıyı kapattı.

Vaughn ona, yaptıklarının onu daha az değil, daha çok çekici kıldığını söylemeli miydi diye düşündü. Jaguarlar kadınlarını sert severdi. Gülümseyerek parmaklarını kot pantolonuna sürttü ve sürücü koltuğuna oturmak için yürüdü.

Faith, o arabayı çalıştırana kadar hiçbir şey söylemedi. "Seni gerçekten incittim mi? Bu yeteneği daha önce yaşayan bir varlığa karşı hiç kullanmamıştım."

Hissetmeyen Psy'si vicdan azabı . "Eğer yaptıysan, bunu hak ettim." Parmağını kızın yanağında gezdirdi. "Bu duracağım anlamına gelmiyor ama seni nasıl bağladığım konusunda biraz daha dikkatli olacağım."

"Seni daha sert şoklamalıydim." Kollarını göğsünde kavuşturdu.

Araba sürmeye başladı. "Sascha böyle bir yetenekten hiç bahsetmemişti.

Ayrı bir tanımlama altında mı yer alıyor?"

"Sana neden söyleyeyim ki? Bana sırlarını anlatmıyorsun."

"İnternete bağlısın." Kesin bir gerçek. "Sana söyleyeceğim her şey sızdırılabilir ve sen bunu yaptığının farkında bile olmayabilirsin."

"Haklısın." Sesi çok yumuşamıştı. "Sürekli gözetim altındayım ve dün ..."

"Dün mü? Dün ne oldu?"

Neredeyse kadının ağzının kapandığını duyacaktı. "Ben senin casusun değilim Vaughn. Kukla istiyorsan başka birini bul." İfade, mazur görmesini sağlayabilecek herhangi bir duygudan yoksundu, yanındaki kadının kardinal bir Psy olduğunu hatırlatan hoş olmayan bir hatırlatmaydı. Düşmanlardan biri.

"Bize geldin," diye bağırdı. "Bize geldin çünkü değerli dünyanda kimseye güvenemiyordun - seni kurumaya bırakırlardı. DarkRiver kayıp Psy'lar için bir hayır kurumu değildir." Sözleri tüylerini diken diken eden adam yolda hızlandı. "Yardımlarımız karşılığında bize bir şeyler vermenizi istemek iyi bir iş. İşten anlıyorsun, değil mi?"

Kelimeler ağzından çıktığı anda, öfkesine hakim olması gerektiğini anladı. Kendini nadiren kaybederdi ama kaybettiğinde de acımasız olma eğilimindeydi. Faith'in acısı Psy Sessizliği'nin kırılğan zırhının altında saklı olduğu için daha da acı vericiydi ama bunu hissedebiliyor, erkekliğinin kalbinde hissedebiliyordu. "Özür dilerim Kızıl. Bunu yapmamalıydim."

"Neden? Sen sadece gerçeği söyledin." Sesi o kadar soğuktu ki Vaughn havada buz sarkıtlarının oluştuğunu görmeyi bekledi.

İçindeki bir şey rahatlamıştı. Faith'in öfkesine aldırımıyordu - nefret ettiği duygusuz maskesiydi bu. "Evet ama bu yüzden söylemedim."

"Anlamıyorum." Merak belirtisi yok, saf Psy sakinliği.

"Beni kızdırdığın için söyledim." Yapraklı bir yoldan döndü ve yanında hareketsizce oturan kıza baktı. "Bize verdiğin bilgileri toplamaktan çekinmiyoruz - sen Ağ'da kaldığın sürece mümkün olduğunca çok bilgi toplamamak aptallık olur.

-Ama bunu sizin arkanızdan yapmıyoruz, o yüzden bizi suçlamayın."

Faith nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu. Yirmi dört yıl boyunca çok farklı ilkelerle işleyen bir dünyada yaşamıştı. Hiçbir şey bu kadar açık bir şekilde ve hiçbir hile iması olmadan söylenmemişti. Shoshanna Scott'ın ziyareti bunun canlı bir - Konsey Üyesi imalar ve ipuçlarından ibaretti, Faith'ten ne istediğini asla tam olarak söylememişti ama Faith'in çok iyi bir fikri vardı. Anlamadığı şey ise nedeniydi.

Vaughn'la bu konu hakkında konuşmak neredeyse onu zorluyordu ama yapamıyordu. Henüz konuşamazdı. Kesin bir bilgisi olmamasına rağmen Konsey'i kedilere teslim ederse, o zaman bir anlamda Psy ırkına olan sadakatini de teslim etmiş olacaktı. Ve onlar onun ırkıydı. Onun ne olduğunu, neler yapabileceğini ve ödediği bedeli anlıyorlardı. Ona saygı duyuluyordu, saygıdan da öte. Eğer Shoshanna'nın ziyareti bir gösterge ise, daha da yükseğe tırmanabilirdi, PsyClan'ındaki en yüksek mertebeye.

Vaughn'un istediği gibi yapsaydı ve başarılı bir şekilde Net'ten çıksaydı, ne olurdu? Hiçbir şey. Irkı ya da ailesi olmayan kırık bir Psy. Doğuştan gelen yeteneğinin insan-melez dünyasında her zaman saygı görmediğini bilecek kadar okuma yapmıştı. Pek çok kişi öngörü fikriyle alay ederdi. Bazıları onun bu unvanını sahtekârlık olarak nitelendirecek kadar ileri gitmişti.

Elbette, yetenekleri kaosa dönüşmeye devam ederse bunların hiçbiri bir şey ifade etmeyecekti. Karanlık imgelemleri engelleyemese bile onları kontrol etmenin bir yolunu bulmalıydı. Vaughn'un parmakları yanağının üzerinde fısıldadı. Refleksif hareketini durduramadı. "Evet?"

"Buradayız."

Gözbağını çıkarırken, Vaughn'un dokunuşunun kalıcı hissi, kendi bedeni ve zihni üzerindeki hâkimiyetini yeniden kazanmaya yönelik son kararının gücünü lekelemekle tehdit etti. Herhangi bir şey hissetmenin tehlikeli olduğunu, duyguların onu uçuruma sürükleyebileceğini biliyordu ama bu Vaughn'la her düzeyde -fiziksel, zihinsel ve duygusal- ilişki kurma isteğini azaltmıyordu. Çünkü yeteneğinin karanlık tarafını dizginlemeyi başarır ve normal varoluşuna geri dönerse, hayatının geri kalanını en şehvetli yollarla alay etmeyi seven, onu korkularıyla yüzleşmeye iten ve oldukça basit bir şekilde ona yaşadığını hissettiren bir jaguar olmadan yaşayacağını biliyordu.

Göz bağını arabanın ön koltuğuna bırakarak dışarı çıktı ve kapıyı kapattı. Vaughn çoktan ışıklandırılmış verandaya çıkmış, Sascha'yla konuşuyordu. Faith Lucas'ı göremiyordu ama yakınlarda olduğunu tahmin etti; alfa, eşine karşı son derece korumacı görünüyordu. Konsey'in Sascha Duncan'a basit bir yasak koymaktan daha fazlasını yapıp yapmadığını düşündü.

"Merhaba, Faith." Sascha gülümsedi ve yanındaki sandalyeyi işaret etti onun.

"Merhaba." Faith koltuğa oturdu ama yüzüne bakamaz hale geldi. Vaughn. Sadece varlığıyla bile ondan çok şey istiyordu ve ona ne cevap vereceğini bilmiyordu.

"Yakında olacağım." Vaughn köşeyi dönerek uzaklaştı ve imkânsız olsa da onun değiştiğini hissettiğini düşündü.

"Lucas nerede?" Faith onun arkasından gitmek ve onu bir kez daha jaguar olarak görme ihtiyacını gidermek yerine sordu. Her iki haliyle de çok güzeldi, ölümcül bir kılıç gibiydi ve onu okşamak için yanıp tutuşuyordu. Ama jaguarken bunu daha fazla haklı çıkarabilir, parmaklarının insan erkeğinin teninde gezinmesine izin vermekle aynı şey olmadığını kendine söyleyebilirdi. Elbette, hangi yolu seçeceği konusundaki kafa karışıklığı bir yana, ne insana ne de kediye parçalanmadan dokunabileceğinden emin değildi.

"Arkadaşımın gereken başka bir işi vardı."

Bu beklenmedik açıklama Faith'in dikkatini yanındaki kadına çevirdi. "Yalnız gelmene izin mi verdi?"

Sascha saç örgüsünü omzunun üzerinden savurdu. "Ben hatırı sayılır güçte bir kardinalim. Neden herkes bir bakıcıya ihtiyacım olduğunu düşünüyor?"

"Alınmak istememiştim."

"Alınmadı." Diğer kadın başını salladı. "Haklısın, DarkRiver erkekleri son derece sahiplenici ve korumacıdır. Ama buna boyun eğemezsin, karşı koymayı öğrenmelisin yoksa sonu felaket olur."

Faith, Vaughn'un dünyası hakkında bir şeyler öğrenme fırsatının ilgisini çektiğini fark etti. "Nasıl?"

"Tüm yırtıcılar gibi kediler de fiziksel ve duygusal olarak çok güçlüdür. Eşlerinden aynı türden, doğru kelime neydi... geri bildirim almazlarsa, kelimenin en kötü anlamıyla saldırgan olma eğilimindedirler." Sascha omuz silkti. "Hükmetmeye çalışırlar ama hükmedilen bir eş onları mutlu etmez. Kediler pençe görmekten hoşlanır."

Vaughn'un ona yaptığı şey bu muydu? Pençelerini göstermesi için onu zorluyor muydu? "Bana eşin Dönüşen tanımını söyleyebilir misin?"

"Bu evlilikten de öte bir şey ve Psy'nin bildiği her şeyden çok ama çok daha fazlası." Sascha'nın dudakları kıvrıldı. Yüzünden sıkıca örülmüş saçlarıyla mükemmel hatlara sahip bir güzelliği vardı. "Hayal etmeye bile cesaret edemediğim her şey."

Faith çok daha fazlasını sormak istiyordu ama zamanları kısıtlıydı; şafak sökmeden önce yerleşkeye dönmesi gerekiyordu. "Karanlık beni avlamaya devam ediyor."

"Avlanmak mı? Kullanmak için garip bir kelime."

"Ama bu durumda doğru. Psikik olarak, sanki karanlık beni arıyor ve bana kilitleniyor gibi hissediyorum."

"Sanki öngörü değil de zoraki bir telepatik bağlantı gibi geliyor."

Faith başını salladı. "Evet, ama öyle değil. Geleceği görüyorum ama görülerim katil aracılığıyla aktarılıyor, yani aslında aynı anda iki zaman akışıdayım. Katilin plan yaptığı zihninde ve gerçek olayların gerçekleştiği gelecekte."

Diğer Psy uzun bir aradan sonra, "et," dedi.

"Bir kez kilitlendi mi, belki telepatik bir müdahale de vardır," diye itiraf etti, "kurtulmanın, imgelemi sona erdirmenin bir yolunu bulamıyorum. Beni ne zaman serbest bırakacağına o karar veriyor."

"Ama?"

"Vaughn beni dışarı çekebilir. Dokunarak." Vaughn'un dudaklarının Vaughn'un dudakları üzerindeki anıları, Vaughn'un pençelerini yüzünün hassas derisinde hissettiğinde yaşadığı şokla birleşti. "Başka bir şey daha var." Ellerini kot pantolonuna sildi. "Sanırım çocukken, belki de üç yaşına gelmeden önce karanlık imgelemlerin parçalarını görüyordum. Çok küçük olduğum için anılar güvenilir değil ama bunun güçlü bir olasılık olduğuna inanıyorum."

"İlginç." Sascha öne eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı. "Protokol doğumdan itibaren başlayabilir, ancak psikolojik gelişimin belli bir noktasına kadar gerçekten 'alınmadığını' duydum - bu nokta çocuğa göre değişir."

"Bir yıl önce benzer bir rapor okumuştum. Protokoldeki bu kusuru gidermek için bir yöntem arıyorlar - fikir birliği, yetişkin kusurluların o dönemde ortaya çıktığı yönünde." Kelimeyi söylerken bile, bu kelimenin yanındaki kadını tanımlamak için kullanıldığını fark etti, kusurlu olmaktan başka her şeye sahip bir Psy'ydı. Başka bir yalan. Kendi insanlarına duyduğu güven duvarında bir başka çatlak.

Sascha başını salladı. "Bunun düzeltilebileceğini sanmıyorum. Çok küçük çocuklar temel hayvan doğalarına çok daha yakındırlar. Beynin kendisini yeniden düzenlemekten başka hiçbir şey bunu değiştiremez."

"*Psy-Med Journal*'da ortaya atılan olası çözümlerden biri de buydu." O zaman bile, zihni sapıtmaya başlamadan aylar önce, Faith bu fikirden entelektüel olarak tiksindiğini fark etmişti. Beyin Psiler arasında kutsal kalan tek şeydi.

Bunu yeniden düzenlemek bireyin silinmesi anlamına gelir ve PsyNet'i gerçek bir ortak akıl haline getirir.

"Sana inanmamak istiyorum, şaşırmak ve isyan etmek istiyorum." Sascha kalp atışlarını düşürmeye zorladı. Yıllarca her şeyi sakladıktan sonra, hissetme özgürlüğü bazen onu duygulara sürüklüyordu. "Ama Konsey'i, güçlerini pekiştirmek için çocukların beyinlerini yok etmekten vazgeçeceklerine inanmayacak kadar iyi tanıyorum."

"Prosedür henüz uygulanmadı. Tamamen teorik." Kelimeler net bir şekilde gerçeklere dayanıyordu ama Sascha diğer kadının dehşetini hissedebiliyordu, öyle derin bir dehşet ki Sessizlik'in pençelerine yakalanmış olan Faith bunun öfkesinin farkında bile değildi.

Sascha anlamıştı. Odher ırklarının herhangi birinde, böyle teorik bir fikir bile iğrenç, yetişkin ve çocuk arasındaki güvenin temelden ihlali olarak kabul edilirdi. "Onları durduran ne?"

"Potansiyel psişik yeteneklerine zarar gelmesinden korkuyorlar." Faith'in gözleri yıldızlardan oluşan aşılmaz bir alan gibiydi. "Bu sorunu nasıl etkisiz hale getirebileceklerini anlayamıyorum."

Sascha o kadar emin değildi. "Sessizlik de bir zamanlar teorik bir fikirdi." Son birkaç ay içinde ırkının tarihi hakkında pek çok bilgi edinmişti ve araştırmalarının büyük bir kısmı en alışılmadık yollardan, insan kütüphanelerinden geçmişti.

Psy tarafından modası geçmiş ve verimsiz olduğu gerekçesiyle reddedilen kütüphanelerde gezinirken, Sessizlik'in başlangıcını anlatan el yazısı mektuplar ve belgeler keşfetmişti. Gerçek başlangıcı. 1979'da olmamıştı - Enrique yanılmıştı, kurbanlarının her birine yetmiş dokuz kesin kesik atarak yaptığı "övgü" bir hataydı. Ve bu onu sadece kana susamış yeni ailesinin gerçekten anlayabileceği bir anlamda sevindirmişti.

"Bunun Konsey tarafından en ünlü Psy-Med araştırmacılarımızla birlikte başlatıldığını sanıyordum." Faith'in sesi Sascha'yı hafızasının acımasız tiyatrosundan geri çekti.

"Hayır," diye yanıtladı. "Başlangıçta Mercury adlı tarikat benzeri bir grup tarafından yetiştirildi."

O zamanlar kimse onları ciddiye almamıştı. Ancak, fikirlerini yayınladıktan yirmi yıl sonra Mercury ilk başarılı deneklerini üretti. Test mezunları sadece gençti ve koşullandırma başarısızlığa meyilliydi, ancak bir şeyleri değiştirmek için yeterliydi. Mercury çoğunluk tarafından bir tarikat olarak anılmayı bıraktı ve bir düşünce kuruluşu olarak konuşulmaya başladı.

Psy'nin kurtarıcıları olan bir grup vizyonere dönüşmeleri yüz yıl sürdü. "Sessizlik yanlısı ilk Konsey'e Merkür'ün yardımcıları hükmediyordu. İkisi Protokol'ün beta versiyonunun mezunuydu."

"Sascha?"

Böylesine mutlak bir Sessizliğin bedelinin ne kadar ağır olduğuna dair acı dolu düşüncelerinden irkilerek döndü. Faith'in eli uzanmıştı, bir dokunuşla düşüncelerinin ortasında durdu. "Daha dikkatli olmalısın," dedi nazikçe. Sessizliğin deli gömleğini pekiştirmek gibi bir arzusu yoktu ama diğer kardinal Ağ'da olduğu sürece hiperfarkında olmak zorundaydı.

Faith'in eli yumruk şeklinde kıvrıldı ve kalçasının altına sıkıştırdı. "Değişiyorum, Sascha. Bununla savaşmak istiyorum ama değişim durduramayacağım bir seviyede gerçekleşiyor. Ve bunun iyi bir şey olduğundan emin değilim."

"Neden?"

"Ben bir F-Psy'yim, ırkımız arasında değer görür ve korunurum. Burada olsaydım, bir hiç olurum."

"Bu doğru değil." Sascha empatik yeteneklerini kullanarak Faith'in içindeki zedelenmiş acıyı, kalbinde bir kaya gibi hissettiği acıyı yatıştırmaya çalıştı. "Eğer yeteneklerini farklı bir şekilde kullanmayı ve yönetmeyi öğrenebilirsen, burada çok değerli olacaksın. Düşünsene, felaketlere ve şiddete karşı uyarabilirsin. Pek çok hayat kurtarabilirsin."

Faith başka tarafa baktı. Defterin diğer tarafını görmek istemiyordu, daha kolay bir yol seçmiş olan her kâhinin vicdanındaki ölümleri düşünmek istemiyordu. Onun gibi. "Elinizde hiç

normal kalkanlarımın neden başarısız olabileceği hakkında bir fikriniz var mı? Bu korumalar özellikle F-Psy'yi vizyonlar sırasında korumak için tasarlandı ama beni karanlığa karşı koruyamazlar. Beni güvende tutamazlar."

Bunu sadece Vaughn yapabilirdi ve onun neden zahmet ettiğini merak ediyordu. Öngörücüler Sessizliğe çekilmemiş olsalardı, belki kız kardeşi de yaşayacaktı.

BÖLÜM 14

"Bu imgelemler sırasında **ne** hissediyorsun?" Sascha, Vaughn'un yapacağı gibi onu konuyla yüzleşmeye zorlamadan sordu. "Burada bizden başka kimse yok."

"Ve çok iyi duyan bir kedi." Faith onu göremiyordu ama dışarıda volta attığını, koruduğunu biliyordu.

"Aslında iki," diye düzeltti Sascha. "Tahminimce Lucas'ın aşırı korumacı olmasının bir sonucu, ama yine de nöbetçilerin bunu kendi başlarına yapabileceklerini düşünmezdim." Gülüşü hem eğlendirici hem de kızgındı.

"İki mi?" Vaughn'un itirafını duymasına katlanabilirdi, çünkü arabada ne söylemiş olursa olsun ona güveniyordu. Ama başka bir kedi?

"Merak etmeyin. Vaughn onun duyma menziline girmesine asla izin vermez."

Diğer kadının ses tonundaki bir şey Faith'in hareketsiz kalmasına neden oldu. "Ne?"

Sascha gülümsedi. "Hiçbir şey. Peki, sen ne hissediyorsun?"

"Öfke, acı, kötülük, hiddet, kana susamışlık." Tecavüzcü zihnin sadist cinselliğinin verdiği hastalıklı hazzı listelemeye dili varmıyordu. Çünkü imgelemler sırasında o ve aldığı zevk de kendisine aitti.

Bu onda kusma, kendi zihnini yırtma isteği uyandırdı. F-Psy'nin korkakça bir çıkış yolu seçmesine ve Sessizliğin temiz ticaretine teslim olmasına şaşmamalı.

"Protokolden çıkmak için mümkün olan en kötü yol." Dönek kardinalin yüzü yumuşadı. "Bence kalkanlarınızın neden başarısız olduğunun anahtarı duygular. Geçmişte Psy'lar muhtemelen ateşe ateşle karşılık verir, eylemleri karşısında duydukları dehşetin derinliğinden güç alan blokları yukarı iterlerdi."

Faith, Vaughn'un daha önceki yorumlarının yankılanmasıyla irkildi. "Devam et."

"Bu benim açımdan bir spekülasyon ama kalkanlarımın çatladığını biliyorum çünkü duygular benim gücümken onları eziyordum."

Faith Sascha'nın yetenekleri hakkında daha fazla soru sormadı. Faith ağa bağlıydı. PsyClan onu izliyordu. Bunun da ötesinde, Konsey şu anda ona alışılmadık bir ilgi gösteriyordu. "Ama benim yeteneğim duygulara dayanmıyor."

"Bence yanılıyorsunuz. Öngörünün duygular olmasaydı, F-Psy bir zamanlar yaptıkları şeyleri asla göremezdi, cinayet ve felaketleri asla göremezdi. Bunları gördüler çünkü onlar başkalarını önemseyen, kötülüğü durdurmaya çalışan insanlardı."

Faith, Sessizlik'ten önceki zamanda bir önsezici olmanın, olabileceklerin sonsuz bir dizisi içinde ölümü ve acıyı görmenin gerektirdiği gücü hayal bile edemiyordu. "Sessizlik'in zihnimin karanlığı görme kapasitesine sahip bölümünü, duygusal merkezi korumasız bırakmış olmasının mümkün olduğunu söylüyorsun. Böyle bir merkezin varlığını kabul etmek bile şartlanmaya aykırı olurdu. Bu mantığı izleyerek, var olmayan bir şeyi koruyamam." Onu, izleyiciye ihtiyaç duyan bir katilin kötü niyetli gücüne tamamen maruz bırakıyor.

"Kesinlikle." Sascha'nın gözleri parladı ve Faith neredeyse renkleri gördüğünü hayal edecekti. İmkânsızdı. "Sanırım Vaughn'un seni dışarı çekebilmesinin nedeni de bu - onun dokunuşu o gömülü merkezi uyandırıyor."

Faith'in midesi, bir şekilde hayatının ayrılmaz bir parçası haline gelmiş olan kediden söz edilince sıkıştı. "Haklı olsan ve beynimin o bölgesini bulup korumaları yeniden başlatsam bile, bu imgelemleri durdurmayacak, sadece kaçmalarını kolaylaştıracak, değil mi?"

"İnanç." Sascha içini çekti. "Yeteneğini yirmi dört yıldır engellendiği gibi engellemeye çalışmaya devam edersen, kendini içten dışa yok edeceksin."

Ve delireceğim, diye sessizce bitirdi Faith, elleri altında sert toplar halinde kenetlenmişti. "Eğer bu imgelemleri kabul edersem, bu duyguları kabul etmekle aynı olacak ve bunu uzun süre saklayamayacağım. Çok yakından izleniyorum. Sonuç aynı olacak - bir akıl sağlığı hapsedilmek." Çıkış yolu olmayan bir başka tuzak.

"Her zaman seçenekleriniz vardır. Asıl soru, onları görmeye istekli misiniz?"

Yoksa sessizlik kalkanının arkasına saklanan bir korkak mısınız?

Sascha'nın asla söylemeyeceği ama Vaughn'un bir çırpıda söyleyeceği sözler. Yanındaki kardinal gibi nazik değildi. O bir yırtıcıydı ve boğazına saldırırdı. Ve Vaughn altın sarısı ve siyah bir parıltıyla karşısına çıkana kadar ormanda onu izledi; bir jaguar onu çevreliyor, koruyor, belki de kafese kapatıyordu. Kaçmaya çalışmalıydı, kaçmaya çalışmalıydı ama tabii ki gidecek hiçbir yer yoktu.

Gerçek tehdit kendi zihninin içindeyken değil.

Vaughn menzilini bir kez daha taradı ve bölgedeki ikinci nöbetçi olan Dorian'ın dış sınırdaki **kaldığını** doğruladı. Sadece Vaughn'un Faith'e bu kadar yaklaşmasına izin vardı. Dorian'ın aynı geniş menzilde olması bile onda acımasız bir şiddetle tepki verme isteği uyandırmıştı. Jaguar birdenbire çiftleşme dansı sırasında DarkRiver erkeklerini saran aşırı sahiplenme duygusunu anlamış, bazılarının neden vahşileşmeye yaklaştığını anlamıştı.

Çünkü aynı şiddetli öfke şimdi de onun üzerindeydi.

Kükredi ve ormandaki her şey sessizliğe gömüldü. Düşünceli ama her zaman tetikte, açlığının nesnesini nasıl baştan çıkaracağını bir kez daha düşünmeye başladı. Aptal değildi. Seksin aralarındaki elektriği azaltmayacağını, artıracığını biliyordu. Ama onu yakında edemezse, bir pençesini kemirebilirdi.

Kedi adama sinirlenmişti. Al onu, dedi; zevk onun korkusunu yok edecek. Adam kabul etmek istedi. Bu çok kolay olacaktı. Ama bu bir yalan olurdu. Hiç kimse Faith gibi yetiştirilmemişti.

Ev dediği mahremiyetsiz kutu, onun ihtiyaçlarının vahŖetine bu kadar çabuk uyum sağlayabilirdi. Peki ya bir Psy? İmkânsızdı.

Seks aslında onu beklemeye Ŗartlandırıldıđı nöbetlere sokabilirdi.

Ama onu psiŖik düzeyde hissediyordu, hiç beklemediği bir yakınlıktı bu. Sadece en erotik dŖncelerini alabilmesi onu memnun etmiŖti. Bu ona her iki dünyanın da en iyisini veriyordu - mahremiyeti ve onu dokunmaya maruz bırakmadan baŖtan çıkarma yeteneği, ki bu onu uçuruma sürükleyebilirdi.

Kanındaki her dalgalanmada Ŗehvetli bir açlık hissederken, Faith'i ve onu elde etmek istediği tüm yolları dŖnmeye baŖladı. Jaguar, bir jaguar olarak, ona arkadan girmek istiyordu. Hiçbir Ŗeyin kıyaslanamayacağı bir manzara, diye kabul etti adam. O çaresiz yatarken keŖfedilecek, okŖanacak çok Ŗey vardı. Vücudu ona, daha önceki kışkırtmasına verdiği yanıt olan keskin acı ısırığını hatırlattı. Belki de o kadar çaresiz değildi, diye içinden sııttı. Ama bu onun fantezisiydi ve kadın burada ona boyun eğiyor, dokunulmayı, plmeyi, üzerine çıkılmasını istiyordu.

Zihninde bir Ŗey "ınladı".

DokunuŖun tadını aldığında yırtıcı hayvan sessizliğine büründü. Sascha, nöbetçileri alfalarına bağlayan Yıldızlar Ağı'nı keŖfettiđinden beri onun taktiksel kullanımlarını deniyorlardı. Sascha Ŗimdiye kadar tek baŖına Lucas'a dil gnderebilmiŖti ama hem Vaughn hem de Clay kaba anlamda "vuruŖ" yapabildiklerini kanıtlamıŖlardı.

Vaughn da Sascha tarafından gönderilen duyguları hissedebiliyordu ama daha önce baŖka hiçbir Ŗeyi "duymamıŖtı". Sascha herkesi algılayabilen tek kiŖi olarak kalmıŖtı ama Lucas zihnini aynı Ŗeyi yapabilecek Ŗekilde eğitebilir gibi görünüyordu. Vaughn Web'deki alıŖmalarının bir sonucu olarak sürü arkadaŖlarının zihinsel kokularının fiziksel aynı olduğunu đrenmiŖti. Ve hepsinin tadının neye benzediğini biliyordu.

Kesinlikle kadın ve açlık, ihtiyaç ve korku, tutku ve misk değil.

Kedi mırlamak istedi. Cesaretleterek erotik fantezilerine devam etti, kendisinin olduğuna karar verdiği bir kadınla oynuyordu. Faith aynı fikirde olmayabilirdi ama Vaughn işaretli avını asla kaybetmemişti. Şimdi ellerini onun kalçaları üzerinde gezdirdiğini, o baştan çıkarıcı krem ve altın rengi teni, onun sıcaklığını ve kadın yumuşaklığını okşadığını hayal ediyordu. Önce onu seveceğini, inatçı bir kedi gibi nazik davranacağını düşündü. Sonra eğilip boynuna doğru yalayarak ilerleyecek, nabzının vahşi atışına ulaşana kadar tenini tatma arzusunu tatmin edecekti.

Başka bir zihinsel itme. Çok daha sert. İçinden gelen bir zevk hırıltısıyla karşıladı. Faith'i hafife almıyordu -bir kardinal bir Dönüşen'in zihnini kolayca manipüle edemeyebilirdi, ama onu parçalayıp öldürebilirdi. Ancak bunu yapmayacağını biliyordu, henüz kabul etmeye hazır olmadığı bir şeyi biliyordu. Bu gerçeğin sonucu Faith'in ona zarar veremeyeceğiydi.

Hayalinde, dişlerini onun nabzının üzerine kapattı. Onu çok kötü hırpalayabilirdi ama bunu asla yapmayacak olması ona güç veriyordu. Bu onun henüz öğrenmesi gereken bir şeydi. Eli göğsünün üzerine kapanıp parmakları meme ucunu bulduğunda, küçük bir parça daha sert ısırdı, sadece işaretlemeye, damgalamaya yetecek kadar.

Zihnindeki bir sonraki itiş çaresizlikle doluydu. Onu çok fazla zorladığının farkındaydı ama bu onun için yeterince uzak değildi, bedeninin zihninden kaybolmasına izin verdi ve kendini onun göremediği düşünceleri düşünmeye zorladı. Aralarındaki bağlantının nedenini bilmemek muhtemelen Faith'i delirtiyordu. İyi oldu. Vahşi doğanın kuralsızlığını deneyimlemesi gerekiyordu yoksa Sessizlik'ten asla kurtulamayacaktı. Ve o duvarları yıkmak zorundaydı. Artık başka seçeneği yoktu.

Lucas Sascha'yı almak için sabah ikiyi biraz geçe **geldi**. Aracın karanlığın içinde kayboluşunu izleyen Faith, Vaughn'u beklemeye başladı. Onu içinde, kimsenin gereken bir yerde hissedebiliyor, olduğunu biliyordu. O, Vaughn'un

doğruluğu kanıtlanmış. Kalkan arabadan gelen son ses fısıltısından bir saniye sonra insan ayakları üzerinde ormandan çıktı.

Çıplaktı.

Parmakları verandanın destek direğine kenetlenmiş, tüm vücudu kaçmak için çığlık atan şimşek patlamalarıyla dolmuştu. Ona, kendisini böylesine küstah bir ateşle düşünmeyi bırakmasını söylemek, bedenini zar zor anlayabildiği bir şekilde kendisine *ait* gören bu yırtıcıya karşı durmak niyetindeydi.

Ama tek yapabildiği onun kendisine doğru yürüyüşünü izlemektir. Adamda ölümcül bir zarafetten başka bir şey yoktu, her hareketi insan olmadığını, Psy olmadığını, medeni bir şey olmadığını ilan ediyordu. Saçları omuzlarına dökülmüş, o vahşi, pek de insan olmayan gözlerini ortaya çıkarıyordu ve vücudu saf kıvrak kaslardan oluşuyordu.

Kendi gözleri onun emirlerine itaat etmeyi reddetti ve bunun bir hata olduğunu bildiği halde vücudunda kaymaya devam etti. Adam bunu bir davet olarak görecekti. Ama yine de göğsünü tozlandırıran ve göbeğinde daha koyu bir tonda yeniden ortaya çıkan ince tüylerin üzerinde oyalandı. O ince çizgi aleni bir meydan okumayla aşağıya doğru iniyordu; kendine başka tarafa bakmasını söyledi ama artık çok geçti. Adam kalın ve sert bir şekilde dışarı çıkmıştı.

Boğazından bir inilti çıkarken, eli direğin etrafında kasıldı. Adam muhteşemdi. Daha önce hiç bu kadar çıplak ve rahat bir adam görmemişti. Kalbi canını acıtacak kadar şiddetli çarpıyordu. Kaçmak zorundaydı. İzlemek zorundaydı. Sonra adam onun bir adım altında durdu ve o zaman bile daha uzun, daha güçlü, temelde, geri dönülmez bir şekilde erkekti.

Yarı insan gözleri onunkileri yakaladı. "Ne istiyorsun?"

"Bilmiyorum." Cevap hamdı, onun gizli , hem ürpertici dehşet hem de en nefis açlık kapasitesine sahip bilinmeyen kısmından koparılmıştı.

"Dokunabilirsin." Sesi, canlı bir kürkün en yumuşak, en şehvetli okşaması gibi onun üzerinde yuvarlanan bir mırıltıydı. "Sana dokundum - bu ödeşmek için bir şans."

Dokunmak mı?

Bu çok kötü bir fikirdi. Büyük olasılıkla zihnini tamamen parçalayacak ve onu paramparça bir karmaşa halinde bırakacaktı. "Yapamam."

"Sadece istediğin kadar," diye ikna etti. "Seni serbest bırakacağım." Kollarını kaldırarak parmaklarını verandayı koruyan çıkıntının kenarına geçirdi. "Söz veriyorum."

Bir kediye güvenmek mi? Deli olması gerekirdi. "Geri dönmeliyim," diye fısıldadı ama gözleri adamın dudaklarındaki şehvetli dolgunluktaaydı, zihni adamın erotik düşüncelerinin yankılarıyla çalkalanıyordu.

"Birkaç saat için değil. Oynamak için bolca vaktimiz var."

Kalkanlarını onarmak için yeterli zaman var mıydı? PsyNet'e karşı olanlar dayanıyordu ama bu gece öğrendiği her şeye rağmen, karanlığa karşı korunmak ve Sessizliği bozduğu için cezalandırılmaktan korunmak için henüz bir yöntem bulamamıştı. Bu önemli değildi. O zaten kızgındı. Çünkü Vaughn'un davetini kabul edecekti. Ve bundan zevk alacaktı. Kan dolaşımındaki şimşek sıcak bir okşamaydı, bacaklarının arasındaki nabız rahatsız edici ama enfes bir zevkti.

Hissetti.

Direği tutmayan elini kaldırırken, onun hayvani doğasını tereddüt etti. "Söz mü?"

Ağızına çok yakın duran parmaklarını şakacı bir şekilde tersledi. "Söz veriyorum."

"Ben bile..." Söylemek istediği şeyi nasıl söyleyeceğini bilemiyordu.

"Beni emsen ve orgazm olmadan bıraksan bile. O zaman bile."

Onunla bu şekilde oynama fikri gözlerini kırmızı bir ateş dalgasıyla kapladı; bu, insan ve Dönüşen kadınlar için taşıdığı çekiciliği daha önce hiç anlayamadığı kadar skandal yaratacak kadar samimi bir yoldu. Bir dişi bu hareketten nasıl bir tatmin duyabilirdi? Artık biliyordu. Onunla bu kadar yakın olma düşüncesi

Merhamet, ona bu kadar zevk vermek, başlı başına bir uyuşturucuydu. Belki de çok güçlü bir uyuşturucu. "Ters tepki verebilirim." Denedikleri her şeye.

"Çok ileri gitmeden seni durduracağım. Çaresiz kalmama izin vermeyeceğim." "Çok uzak" artık bir zamanlar olduğu gibi kesin bir çizgi değildi. "Ben sana güvenmek için."

"Evet." Şaşırtmaca yok, sadece açık gerçek.

Konuşmasını bitirdiğinde parmakları adamın dudaklarına değdi ve kadın korku dolu anın gelmesini bekledi. Acının. O an geldi, zihninin şartlanmış kabuğu bu eylemden geri çekildi. Geri çekilmek yerine, şimşeği tamamen dizginledi. O kadar aşırı, o kadar çığdı ki, korkuyu ve acıyı saf bir his çığının altına gömdü. Ve o özgürdü.

Dudaklarına bastırdı ve adam tek bir parmağını içeri kaydırmasına izin vermek için dudaklarını ayırdı. Ağzının emişi doğrudan bacaklarının arasındaki titreşen ete doğru ilerledi. "Nasıl?" Bu kadar basit bir hareketin yarattığı yoğunlukla sarsılan kadın parmağını çekmeye başladı.

Dişleri ısırarak tehdit etti ama acısız bir sıyrıktan sonra onu serbest bıraktı. "Çünkü o benim."

Verdiği yanıtın küstahlığına itiraz etmek istedi ama gözlerindeki bakışta bir şey vardı, gerçek gibi hissettiren bir şey. Kesik kesik bir nefes alarak parmaklarını onun omuzları üzerinde tereddütle gezdirdi.

Sanki vücudu onun için yanıyormuş, sanki en soğuk gecede bile onu sıcak tutacakmış gibi parlıyordu. Bu fikrin baştan çıkarıcılığı karşısında irkilerek neredeyse elini geri çekecekti ama bu kadar kolay bırakamayacak kadar çok istiyordu. "Ben güçlüyüm," dedi, Vaughn "Evet, öylesin," diye cevap verene kadar yüksek sesle konuştuğunun farkında değildi.

Parmakları göğsündeki altın rengi tüylerin arasından geçti ve kalbinin avucunun altında güçlü, sabit ve biraz da hızlı attığını hissetti. Bu vahşi açıklıktan o da en az kendisi kadar etkilenmişti ama korkmuyordu. Çünkü o da vahşiydi.

Kendi nabzı her yerdeydi. Kafasında, ağzında, göğsünde, bacaklarının arasındaki sıcaklıkta, terden nemli teninin her santiminde. Kendini zorladığını biliyordu ama umurunda değildi. Ona doğru eğilip derin derin nefes alırken zihni Vaughn'un topraksı kokusuyla doldu. Bu bir aceleydi, sahip olduğunun farkında bile olmadığı bir bağımlılık. Meme uçları uzun zaman önce gerilmişti ama şimdi sanki göğüsleri şişmiş ve çok fazla baskı varmış gibi sutyenine sürtünerek sıcaktan yanıyor gibiydiler.

Kendi etini sıkıp acısını hafifletme isteği duydu. Avucunun altında Vaughn'un nabzı sertçe atıyordu. Başını kaldırdığında Vaughn'un gözlerinin içten içe parladığını gördü, derinliklerinde karanlık bir bilgi vardı. "Bırak beni," diye hırladı ve bu bir hırlamaydı. İnsan derisinin bu kadar ince bir şekilde örttüğü hayvandan korkması gerekirdi ama yapması gerekeni yapmayı çoktan geçmişti.

"Hayır." Eğer ona dokunursa, her şey biterdi.

Boğazından tekrar hırladı ama sözünden dönmedi. Çatı kenarını daha da sıkı kavrarken kollarının üst kısmındaki kaslar keskin bir şekilde ortaya çıktı. Çok güçlüydü ve bu güç onun emrindeydi. Güç baş döndürücüydü, yoksa bu arzu kanını ateşe mi çeviriyordu?

Dikkatini adamın vücuduna vererek, sonunda direği ölümüne kavradığı elini bıraktı ve iki elini adamın göğsünden aşağı kaydırды. Dudaklarını yalamak istemesine neden oldu. Onu yalamak. Daha önce hiçbir şey, hiç kimse onda böyle bir açlık uyandırmamıştı.

"Yap ," diye emretti.

Adamın ne istediğini biliyordu; kalın boyu kanla doluydu. Onu şaşırtan kendi açlığıydı. Ama onu durduracak kadar değil. Bilinçsizce yaklaşarak bir elini adamın kaburgalarında bıraktı, diğer eli ise aşağı kayarak ereksiyonu boyunca hafifçe gezindi.

Keskin bir nefes çekti, vücudu gerginlikle gümbürdüyordu. Büyülenmiş bir halde hareketi tekrarladı.

"Yapma. Alay etme."

Onun erkekliğinin gururlu kanıtlarını bir kez daha izlerken, saf duygunun kan öfkesi arasında onu zar zor duydu. Vücudu kasıldı. Ve kadın onu tutmak için keşfedici parmaklarını kıvırdı.

BÖLÜM 15

Faith parmaklarını onun etrafında tamamen kapatamadığını **fark etti**. Bu kadar kalın bir şey onun vücuduna nasıl sığabilirdi? Ve neden bunu öğrenme merakıyla yanıp tutuşuyordu?

O son emirden beri tek kelime etmemişti, tüm vücudu sadece onun için çarpan esnek bir taş gibiydi. Elindeyken neredeyse dayanılmaz derecede ipeksiydi, sertliğini örten deri narindi ve onu şaşırtıyordu. Jaguarının hiçbir yerde narin olabileceğini düşünmemişti. Bu aklına gelen son tutarlı düşünceydi.

Kapalı yumruğunu, içindeki hayvanı, sadece açlığı, ihtiyacı ve seksi bilen ilkel varlığı şımartarak, onun dolgun uzunluğunda aşağı yukarı gezdirdi. Göğüsleri o kadar çok acıyordu ki giysilerini yırtıp göğsüne sürtünmek istiyordu ama bu onu serbest bırakmak anlamına gelirdi ve bunu yapmak istemiyordu. Tek istediği onu sıkmak ve tekrar tekrar okşamaktı. Ve tekrar tekrar.

"Dur, Faith."

İstenmeyen kesintiden kurtuldu ve ona yapmak istediği milyonlarca başka şeyi düşündü. İlk olarak, ağzını onun göğsünün koyu altın renginin üzerine yerleştirecek, terin ve sıcaklığın tadına bakacaktı. Belki de vücudunu onunkine yapıştırmanın bir başlangıcı olarak kendi kıyafetlerini bile çıkarırdı.

"Bebeğim, dur." Bir el saçlarında düğümlendi.

Kadın geri çekilmeye çalıştı ama adam çok güçlüydü. Sonra başka bir büyük erkek eli, ereksiyonunun etrafındaki parmaklarını kapladı ve onu rahatlatmaya çalıştı. Kadın, serbest elinin tırnaklarını adamın göğsüne geçirerek ve ereksiyonunu daha sert sıkarak tepki verdi.

Hırıltısı vücudundaki tüm tüyleri diken diken etti. Onun kendisini ısırmasını bekliyordu. Bu onun için sorun değildi. Beklemediği şey, onun elinin üzerine koyduğu elini sıkması, canını yakacağını düşünene kadar bastırmasıydı.

"Hayır!" .

Jaguar hızıyla ulaşamayacağı bir yere adım attı, o kadar hızlıydı ki kendini dik tutmak için direğe tutunmak zorunda kaldı. Başı dönüyordu. Serbest kalan elini ona uzanırken buldu. "Vaughn." Neredeyse hıçkırıyordu. "*Lütfen.*"

"Şşş." Kız onun hareket ettiğini bile göremeden arkasındaydı. "Seni rahatlatmama izin ver."

"Aşağı mı?" İhtiyaç teninde geziniyor, zihninin duvarlarını zorluyordu. Ama tam dönecekken, adam onu yerinde tutmak için ellerini kullandı. Vahşi bir şeyin çılgın öfkesiyle mücadele ederken, büküldü ve tekmeledi, zihninin saldırı yeteneklerine dair hiçbir anısı yoktu. O anda tamamen fiziksel bir yaratıktı ve o arenada adam çok güçlüydü.

"Hayır! Hayır!" Şimşeklerin üzerinde çalkantılı öfke bulutları toplandı.

Vaughn Faith'i kollarının üst kısmından tutarak yerinde tutmaya devam ederken, vücudunun başka hiçbir yerinin Faith'in vücuduna değmemesini sağladı. "Duvarlarını kaldır, bebeğim." Jaguar seçimine karşı çıktı ama söz sözdür.

"Hayır!"

Kelime o kadar inatçıydı ki, onu harekete geçiren şeyin pek de akli başında olmadığını biliyordu. "Önündeki ormanı görüyor musun?"

Asık suratlı bir sessizlik. Sonra, "Evet."

"Orada bizi görebilecek başkaları da var."

"Başkaları mı?"

"Evet. Başkalarının beni görmesini ister misin?" Varlığından haberdar olmadığı bir parçasıyla konuşuyordu, oysa tam da bu parçası açlığını daha da şiddetlendiriyordu.

Cevap hiç duraksamadan geldi. "Hayır."

"O zaman kalkanlarınızı kaldırın." Eğer tamamen farkında olsaydı, kabine kolayca girebilecekleri konusunda ona meydan okuyabilirdi. Ama tabii ki farkında olmanın yakınından bile geçmiyordu.

Vücudu ürperdi ama tartışmayı bıraktı. "Artık bana dokunmayı bırakmalısın. Ve lütfen üzerine bir şeyler giy."

Bu sefer onu zorlamadı, tam olarak istediği gibi yaptı. Olabileceklerin vaadinden uzaklaşmak onu yarı yarıya öldürdü.

Sanki tensel aşırı yüklenme diğer koşullanma hatlarından bazılarına kısa devre yaptırmıştı. Deliliğin ince sınırında kaymaya başladıktan bir saat sonra Faith salıncakta oturmuş kahvesini yudumluyordu, Vaughn karşısındaki parmaklıklara yaslanmış hayattan daha büyük bir varlıktı. Yine de aklı başkasındaydı.

"Kız kardeşimin adı Marine'di." Güvene doğru bilinçli bir adımdı. "Sadece yirmi iki yaşındaydı ama şimdiden PsyClan'ın iş biriminin ayrılmaz bir parçası olmuştu."

Vaughn tek kelime etmedi. Belki de sadece onun varlığına ihtiyacı olduğunu, düştüğünde onu yakalamak için orada olacağını bilmeye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ne de olsa o da bir kız kardeşini kaybetmişti.

"Tanıdık bile değildik, onu yılda bir ya da iki kez görürdüm, o da belki. Ama onu takip ederdim."

Bunu her zaman PsyClan'ı bir bütün olarak takip etmek olarak gerekçelendirdim ama bu bir yalandı. Kız kardeşimi tanımak istedim." Her okul raporunu, her eğitim günlüğünü saklamıştı. "O bir kardinal telepatı." Onun anlayıp anlamadığını görmek için başını kaldırdı.

Gözleri parlamıyordu ama yine de gecenin yumuşak delip geçiyorlardı. "Son derece güçlü."

"Evet." Kahveden biraz içti. Vücudunu ısıttı ama içindeki ürperti için hiçbir şey yapmadı. "Çoğu telepat bir şekilde uzmanlaşmıştır, ama Marine saf bir telepatı - hayal bile edemeyeceğiniz mesafelere gönderip alabilirdi." Marine'in enfes zihninin güzelliğini anlamasını istiyordu.

"PsyNet'e sahipseniz bu neden böyle bir değer olsun ki?"

"İnternetin fiziksel konumumuzdan bağımsız olarak iletişim kurmamızı ve buluşmamızı sağladığı doğru, ancak aynı zamanda bir düzeyde kırılganlık da içeriyor. İnternetteyken zihinlerimiz hacklenebilir. Ayrıca internette söylenen her şey, en kalın zihinsel kasaların ardında söylenen sözler bile, bir şekilde internetin bir parçası haline gelir. Kimse ona erişemeyebilir ama veri oradadır. 'Pathing bu iki faktörü de ortadan kaldırır. Hacklenme ihtimali yok. Herhangi bir kayıt yok."

"Mükemmel güvenlik," diye düşündü Vaughn. "Hizmetleri çok talep görmüş olmalı."

"Evet." Ama Faith'in aklının karıştığı gün için yoğun programından zaman ayırıp bir engelleyici olarak eğitim almıştı.

"Sana benziyor muydu?"

Faith başını salladı. "Anne DNA'mız farklıydı. Benim doğumumdan sonra PsyClan başka bir F kardinal üretme riskine girmemeye karar verdi. Nadir olduğumuz ve piyasayı doldurmak istemedikleri için bize değer verdiler." Bu soğuk mantık ona uzun zaman önce açıklanmıştı, kimse çok özel bir amaç için üretilmiş bir üründen başka bir şey olmadığını fark etmenin bir çocuk üzerinde yaratabileceği psikolojik etkiyi düşünmemiş gibiydi.

"Bu yüzden M-Psy genetik geçmişinde kâhin bulunmayan bir dizi anne adayı seçti." Ayrıca, Faith'in bir gün bir koruyucuya ihtiyaç duyacağı ve babasının gücü yakın ailesinin elinde tutmayı tercih ettiği için yüksek telepatik kadınları da seçmişlerdi. "İşe yaradı. Marine bir Tp kardinaliydi ve F tanımlama yeteneklerine dair hiçbir ipucu yoktu. Sütlü kahve gibi... bir cildi vardı ve zihinsel sesi o kadar netti ki, mükemmel ayarlanmış bir çanın tınısına sahipti. Annesi Karayipler'dendi."

"Ama PsyClan'ınızla birlikte yaşıyordu?"

"Bu üreme sözleşmesinin bir parçasıydı. Ailesinin anne tarafı bir F-Psy üretip üretemeyeceklerini görmek istiyordu, bu yüzden babam genetik materyalini kendi soylarından başka bir dişi üzerinde kullanmalarına izin verdi.

"Ortaya çıkan erkek yavru hiçbir zaman NightStar'ın bir parçası olarak görülmedi, çünkü Marine hiçbir zaman Karayip ailesinin bir üyesi olarak görülmedi." Adamın yüzündeki ifadeye bakarak durakladı. "Anlamıyorsunuz. Ben de . Anladığımı da hiç sanmıyorum. Anlamış olsaydım, Marine hakkında bilgi edinmeye bu kadar aç olmazdım.

"Çocukken onunla oynadığımı hayal ederdim - bu tür bir hayal gücü beni şartlandırmadan önce. O bir fanteziydi ve bir arkadaşta aradığım her şeydi." Ancak gerçekte birbirleriyle olan ilişkilerinde hiçbir zaman arkadaşlığa dair bir ipucu olmamıştı, damarlarında buzlu su akan iki mükemmel Psy. "Artık onu tanıma şansım hiç olmayacak. O artık ." Her zaman için.

Sabit bir şekilde Vaughn'un omzunun ötesindeki bir noktaya baktı. Vaughn yanında durmak için hareket ettiğinde, eli bağırsız saçlarını okşarken, ona uzaklaşmasını söylemedi. Vaughn'un onun sessiz üzüntüsünü duyduğunu, Marine'den haberdar olduğunu bilmeye ihtiyacı vardı. Birinin bilmesi gerekiyordu, Faith'in başaramaması ihtimaline karşı birinin hatırlaması gerekiyordu.

Yüzünden aşağı tek bir damla gözyaşı süzüldü ve hafızasında ilk kez böyle bir şey olmuştu. Cildinde sıvı bir ateş vardı, çok sıcak, çok saf. "Kana susamışlığını tatmin etmek için öldürüldü, hayatı söndürüldü çünkü karanlık acıya ve işkenceye açtı. *Ve ben onu durduramayacak kadar zayıftım.*" Bir elinin parmaklarını çözdü ve içinde düğümlenen suçluluk duygusunu hafifletmeye çalışarak kalbinin üzerine sürdü.

"Yeteneğin yoktu." Vaughn'un sesi o kadar bilinçli bir şekilde yumuşaktı ki canı yanıyordu.

"Öyle değil mi? Belki de imgelemlerin bana ne anlatmaya çalıştığını görmek istemedim, çok korkak davrandım."

"Suçluluk duygusu asla yok olmayacak," dedi ona değişen bir dürüstlikle, "ama onu bu kadar yıpratıcı olmaktan çıkarabilirsin."

"Nasıl?"

"Teraziye dengeleyecek bir şey yaparak, bir başkasının kızını ya da kız kardeşini kurtararak." Bilginin keskin bıçağı her kelimeyi kesti.

Adamın yüzüne baktı ve gözlerinin tamamen kediye döndüğünü görünce şaşırmadı. "Bana ondan bahsedecek misin?" Bu jaguarın yalnız yürüdüğünü zaten biliyordu. Ama en azından kendisine bu kadar güvenmesini istiyordu.

Eli hâlâ kızın saçlarının üzerindeydi. "Kız kardeşim açlıktan öldü çünkü onu hayatta tutmaya yetecek kadar yiyecek bulamayacak kadar genç ve zayıftım. Ve onu hayatımın her günü özleyorum."

Faith rahatlatmak için elini uzattı, bunu ilk kez . Adamın kalçasına koyduğu el çekingendi ama çok şey ifade ediyordu ve adam bunu onaylamak için hiçbir şey söylemese de tekrar saçlarını okşamaya başladı.

"Adı neydi?"

"Skye." Sesi insandan çok hırıltıya dönüşene kadar alçaldı. "Ailemiz bizi sırtımızdaki kıyafetlerden başka hiçbir şeyimiz olmadan yırtıcı hayvanların bölgesinde terk etti."

"Ama onlar Dönüşenlerdi."

"Hayvan olmak kötülüğe karşı bir garanti değildir." Vaughn'un kalçası elinin altında kaya gibi sertleşti. "Annemle babam kötü değildi, ama kötülüğe kapılmışlardı - aklımı başımda tutmak için bunu düşünmek zorundayım."

Sessiz kaldı, adamın kendisine verdiklerini ona da vermeye çalıştı.

"Annemle babam beni doğurduklarında çok genç ve evlenmemişlerdi - çoğu jaguar insan geleneklerine uymaz. Skye üç yıl sonra doğmuş. O iki buçuk yaşındayken yeni bir kiliseye katılmışlar ve evlenmişler. Kısa bir süre sonra dünyevi varlıklarından vazgeçtiler ve bir komünde yaşamaya başladık." Sesi sertti. "Bazı 'büyüklerin' Skye'a bakışlarını fark etmeye başlamamış bunun bir önemi olmazdı. O daha bir bebektir ve ellerini onun üzerine koymak istiyorlardı."

Faith bu kadar korkunç bir şeyi hayal bile edemezdi. "Sen korudun onu."

"Onu ben öldürttüm." Vaughn uzun süre bu bilgiyle yaşamıştı. Yirmi yılı aşkın bir süredir. "Ben her zaman onun yanımdaydım, onlara izin vermeyi reddettim."

yakın. Sorunlu çocuk olarak etiketlendim ve ailem beni yeni dinlerine göre disipline etmek zorunda kaldı." Saatlerce dayak, tecrit, "günah dolu" olduğunun söylenmesi.

Kendisi kilit altındayken Skye'a ulaşacakları düşüncesi onu korkutmuştu ama anne ve babası kendilerini tamamen kaybetmemiş olmalıydılar çünkü o cezalandırılırken Skye'ı hep yanlarında tutmuşlardı. "Pes etmeyeceğim ve diğer çocuklara da büyüklere karşı temkinli olmayı öğrettiğim anlaşılınca, bizden kurtulmak için bir kampanya başlattılar. Ailelerimize yeni Tanrılarına olan bağlılıklarını evlilik dışı doğurdukları 'günah meyvelerini' vererek kanıtlamalarını söylediler."

"Nasıl olur da... ?" Faith şaşkınlıkla başını salladı ve adam elini saçlarına ne kadar sert bastırdığını fark etti.

Tutuşunu yumuşatarak ipeksi kütleyi düzeltti. "Ailemin boyun eğmesi uzun zaman aldı." Ama sonunda annesi ona günah görmeden bakamaz hale gelmiş, babası da Skye'ın söylediği her şeyi duymaz olmuştu. "Bizi arabaya bindirdiklerinde ve geri dönmeyeceğimizi söylediklerinde çok mutlu olmuştuk." On yaşındaki kalbini saran umudun her bir ışıltılı yönünü hatırlayabiliyordu. Çünkü her şeye rağmen o hâlâ bir çocuktü.

"Bunun yerine bizi ormanın derinliklerine götürdüler ve orada bıraktılar." o zaman kendilerine telkin edilen kötülüğü kusmuşlardı. Skye ağlamış ve peşlerinden koşmaya çalışmıştı ama onlar yetişkin jaguarlardı ve Skye daha bir bebektü. Ardından Vaughn, Skye artık koşamayacak kadar bitkin düşene kadar beklemiş ve sonra onlara saklanacak bir yer bulmuştu.

"Oh, Vaughn."

"Beş gün sonra kollarımda öldü." Kalbi o gün o kadar kırılmıştı ki bir daha toparlanabileceğinden emin olamamıştı. "Onu bir mağaraya gömdüm." Asla yağmur ve bir daha asla üşümeyecek bir yere. "Daha sonra yürümeye devam etmeye karar verdim. Aileme istedim, böylece onları öldürebilecektim."

"Nasıl dışarı çıktın?" Sesi yumuşaktı, intikam alma ihtiyacını yargılamıyordu.

"Ben yapmadım. İki gün sonra bayıldım." Ama bitkin, kırılmış ve kaybolmuş olsa bile, en acımasız türden bir öfkenin pençelerine yakalanmıştı. "Bilmediğim şey, istemeden de olsa DarkRiver bölgesine girmiş olduğumdu." Eğer ebeveynleri onları ormanın derinliklerinde biraz daha az bırakmış olsalardı, Skye da hayatta kalabilirdi.

"Bir nöbetçi beni saatler içinde buldu. Konuşabildiğimde bana ne olduğunu sordular ve benim adıma kan almaya hazırıldılar. Ama buna gerek yoktu. Ailem o zamana kadar ölmüştü."

Faith' şokunu başının ani sarsılışında hissetti. "Ne?"

"Annem bizim için geri dönmeye çalıştı." Bunu bilmek ona biraz huzur, biraz da daha iyi bir Tanrı olduğu hissi veriyordu. "Babam onu durdurmaya kararlıydı. Hayvan formunda dövüşen iki yetişkin jaguar çok fazla zarar verebilir - onu öldürdü, sonra da intihar etti."

Faith ayağa kalktı ve adamın eli saçlarından çekildi. "Özür dilerim." Yaklaşarak, sadece bir saniye süren bir okşamayla onun yanağına dokundu.

Ancak, daha önce yaşadığı sinir krizinden sonra bunun ona ne kadara mal olduğunu çok iyi biliyordu. "Böylesi daha iyiydi. Eğer yaşasalardı, onları öldüren ben olurdum." Ve bu da onu her türlü kurtuluş umudunun ötesinde yok edebilirdi. "DarkRiver tarikat hakkında Enforcement'a ihbarda bulundu ve tarikat basılıp kapatıldı. Kurbanlar arasında ölüme karşı çıkan insanlar da olduğu için, Dönüşen yasalarına tabi tutulmak yerine hapsedildiler." Kana kan, ete et, cana *can*. Yargı ona öfkesini, hiddetini odaklayabileceği hiçbir şey bırakmamıştı.

Çok kötüye gidebilirdi ama DarkRiver buna izin vermedi.

"Nasıl hayatta kaldın?" Faith kollarını kendine sararak sordu. "Nasıl? O kadar acı çekerek mi? Nasıl, Vaughn? Nasıl bu kadar güçlü olabiliyorsun?"

"Bazen öfke iyi bir şey olabilir. Başka hiçbir şey kalmadığında sizi ayakta tutar." Gece gökyüzünü andıran o ürkütücü ve güzel gözlerle karşılaştı. "Kızgın ol, Faith. Karanlığın peşine düşerken intikam ihtiyacını ona karşı kalkan olarak kullan."

"Ya içimde bu yoksa? Ya çok zayıfsam?"

"Ya yaparsan?" diye karşı çıktı. "Ya sadece kapıyı açman ?"

Faith tam zamanında yerleşkeye dönmeyi başarmıştı. Ertesi sabah erkenden odasından çıkarken iletişim konsolu çaldı. Arayan yine Anthony'ydi.

"Baba."

"Faith, senin için bazı bilgilerim var."

"Anlıyorum." Ekranı kapattı ve odasına döndü. Kendini içeri kilitleyerek duvara yaslandı, gözlerini kapattı ve psişik düzlemde bir kapı açtı. Dışarı adımını attığında Anthony'nin gezgin bilinci onu bekliyordu. Onun gibi o da gizli seyahat etmeyi tercih ediyordu, gerçek gücü sıradanlık kalıplarıyla maskelenmişti.

"Beni takip edin."

Gerçek zamanlı olarak bir dakikadan kısa bir süre sonra bir NightStar kasasının duvarlarının arkasındaydılar. Ağda mahremiyet isteyen çoğu insan anında oluşturulabilen basit bir oda kullanma eğilimindeydi. Elbette bu odanın güvenlik durumu, yaratılmasında rol oynayan Psy'nin gücüne bağlıydı.

Buna karşılık, NightStar klanı, üyelerinin çoğundan gelen sürekli bir güç damlasıyla ayakta duran bir dizi kalıcı kasayı Ağ üzerinde tutmayı göze alabiliyordu. Bilgisayar korsanlığı söz konusu olduğunda tüm kasalar aşılamazdı ama Faith, NetAkıl'ın bunlara istediği zaman girip giremeyeceğini merak ediyordu. Ve eğer girebiliyorsa, Konsey'in topladığı verileri geri almak için bir yolu var mıydı?

Anthony ona "Konsey saflarında müttefiklerim var," dedi. "Konsey üyelerine yakın insanlar."

"Ne öğrendin?"

"Meclis Üyesi Enrique'nin yerine geçmek için favori adaylardan birisiniz."

"Diğerleri kim?" Faith zihinsel benliğini sakın tuttu. Fiziksel zihninin bozulmuş halinin bu gezgin benliğine bulaşmasına izin veremezdi. Babası bu anormalliği fark edemeyecek kadar güçlü bir Psy'ydi.

"Görünüşe göre bir M-Psy'nin adı da öne sürülmüş, ancak Konsey sizin ve Kaleb Krychek adlı bir Tk'nin üzerinde yoğunlaşıyor."

"Konsey'deki bazı olaylarla ilgili olarak onun adının geçtiğini duydum."

"Doğru. Kaleb çok genç yaşta çok yüksek rütbelere tırmandı - yirmi yedi yaşına girmek üzere. Güç oyunlarını okuma ve başlatma konusunda son derece yetenekli."

"Bu tür stratejik oyunlarda hiç tecrübem olmamasına rağmen." "Onda olmayan bir avantaja sahipsin."

"Ben bir F-Psy'im." Ve Konsey güçlü bir konumda olmaktan hoşlanıyordu. Onun yetenekleri bu gücü birkaç kat artıracaktı.

"Kaleb hakkında bir dosya hazırladım." Ona kasada dosyanın saklandığı yeri gösterdi ve o da bilgileri dolaşan zihnine indirdi. "Tehlikeli biri ve kanıt olmamasına rağmen kesinlikle cinayet işlemiş."

"Beklenmedik bir kazanın kurbanı olmamaya özen göstereceğim."

"Konsey üyelerinden sizi desteklediği ve hangilerinin Kaleb'i desteklediği belli değil, bu yüzden hiçbirinin yanında gardınızı düşürmeyin."

"Yanlarında gardımı indireceğim Psy değiller."

"Sana kim yaklaştı?"

"Shoshanna Scott."

"İzleniminiz neydi?"

"Kesin bir yargıya varmamıştı." Ellerindeki kan dışında. Faith bu dūřūnceyi uyanır uyanmaz ezdi. Net varlığını renklendirmesine izin verilemezdi. "Zamanı geldiğinde diğerlerinin benimle temasa geğeceğini varsayıyorum."

"Herhangi bir aşamada benimle konuşmanız gerekirse, formaliteler konusunda endişelenmeyin. 'Yol.'"

Başını salladı, bunun bir ayrıcalık olduğunun farkındaydı. Anthony onun babası olabilirdi ama sadece birkaç kiři onunla telepatik temas kurma hakkına sahipti. "Elbette. Dosya için teřekkūr ederim. Dikkatle inceleyeceğim." Bu konuda ciddiye. Zihni kontrolden çıkmaya başlamış olabilirdi ama ne zihni ne de kendisi henūz gitmemişti. Belki hālā akıl sağlığını ve bir Psy olarak nasıl yaşayacağını bildiği tek hayatı kurtarabilirdi.

Dūřūnmeyi reddettiği řey, bu hedefe ulaşmanın kaçınılmaz sonucuydu - bir daha asla acı veren olduğu kadar zevk de veren duyguların enfes ıstırabını yaşayamayacaktı... bir daha asla bir jaguarla boğuşamayacaktı.

BÖLÜM 16

Vaughn bütün gününü İnanç heykeli üzerinde çalışarak **geçirdikten sonra** o gece geç saatlerde diğer nöbetçiler ve onların alfa çiftiyle kalkan üzerinde çalışmak için buluştu. Buluşma yeri Lucas'ın inine yakın, bölgeyi ikiye bölen ve havayı nemli hale getiren küçük bir nehirden çok da uzak olmayan bir açıklıktı. Şifacıları Tamsyn de oradaydı.

Sascha onları Psy saldırılarına karşı savunmasız hale getirmek için acımasızca tekrar tekrar tatbikat yaptırdı ve ancak birbirlerine hırlamaya başladıklarında durdu. "Psişik körlüğünüz göz önüne alındığında, beklediğimden çok daha iyi gidiyorsunuz. Aslında normal şekil değiştiren savunmasının ötesinde bir seviyede kalkan kullanmayı öğreniyorsunuz."

"Oldukça güçlüler." Nate bir kolunu Tamsyn'in omuzlarına attı. Eşi gülümsedi ve parmaklarını onun elinin içinden geçirdi.

"Evet." Sascha başını salladı. "Yakında neredeyse yenilmez olacaksın."

Dorian sırtını bir ağaca dayayarak oturduğu yerden, "Zaten öyleyiz, Sascha sevgilim," dedi.

Sascha sarışın nöbetçiye doğru yürüdü ve hızlıca sarılmak için onu ayağa kaldırdı. Dorian artık kız kardeşi Kylie'nin seri katil ve eski Konsey Üyesi Santano Enrique tarafından öldürülmesinden hemen sonra olduğu gibi açık bir yara değildi ama hâlâ ağır hasarlıydı. Şiddetli kayıp bir nöbetçi olarak yeteneklerini etkilememişti ama onlar Pack'ti. Ve Sürü, kendilerinden biri zarar gördüğünde başka tarafa bakmazdı.

Dorian'ın ihtiyaçları, dokunma açlığının kabul gördüğü ve beslendiği bir sürüde ona daha az saygı duyulmasını sağlamıyordu. Özellikle Sascha'nın empatisi, gizli erkeğe herkesten çok daha derinden ulaşıyor gibiydi. Şimdi sırtını onun göğsüne yaslamış, kollarını beline dolamış ve gözlerini kapatmıştı. "Bu değişikliklerden herhangi birinin orada ortaya çıkıp çıkmadığını görmek için Web'i kontrol edeyim."

Bir saniye sonra gözlerini açtı ve Vaughn'un çömeldiği yere baktı. Ama Vaughn'un söylemek istediğini bildiği hiçbir şeyi söylemedi. "Her şey iyi görünüyor."

"O zaman okul bitti mi?" Dorian sordu. "Ceza alan var mı?"

"Fikrimi değiştirmeden git." Sascha onu öptü.

yanak, gülerek onun girişimine çalmak için bir daha samimi öpücük.

"Vaughn, kalabilir misin? Seninle bir şey konuşmak istiyorum."

Mercy bir kıyamet sesi çıkardı. "Teach ile başım belada, kedi. Zihinsel egzersizlerinizi yapmadınız, değil mi?"

"Dikkati dağılmış," diye mırıldandı Clay, karanlıkta neredeyse görünmez olan bir gölge.

"Konuşuyor!" Mercy ellerini havaya kaldırdı. "Bugün için kaç kelime eder bu. On mu?" Dorian'la birlikte eğitim alanından çıkarken hâlâ sessiz nöbetçiyle şakalaşıyordu.

Tamsyn Sascha'ya sarılarak vedalaştı. "Sanırım oğullarım sana aşık. Eve geldiklerinde nasıl olduklarını duymalısın- Sascha şöyle dedi, Sascha böyle dedi." Şifacı başını salladı. "Lucas dikkat etse iyi olur."

Bir kolunu Tamsyn'in beline dolayan Lucas onun saçlarına bir öpücük kondurdu. "Lanet veletlerine onu rahat bırakmalarını söyle."

"Lucas!" Sascha'nın sesi şok olmuş gibiydi.

Tamsyn güldü. "Onu ciddiye almayın. Dün Kit ve diğerleriyle birlikte benim sevimli veletlerimi koşuya çıkardı."

"Kusura bakmayın, etkileşim tarzınıza tam olarak alışamadım."

Arkadaşına arkadan sarılmak için yaklaşan Lucas, onun boynunu kemirmeye başladı.

"Merak etme tatlım." Şifacı, Sascha'nın Lucas'ı yola getirme çabalarına gülümsedi. "Sadece birkaç aydır kedisin. Biraz zaman ver."

Nate Tamsyn'in elini tuttu. "Lysa artık arkadaşımız olmadığına karar vermeden önce gidip Roman ve Julian'ı alsak iyi olur."

Lucas, Tammy ve Nate'in duyamayacağı kadar uzaklaşmasını bekledikten sonra, "Neden konuşmak için eve gitmiyoruz? Koşarsak uzun sürmez."

"Peki ya ben?" Sascha birinden diğerine bakarak sordu. Dürüst olmak gerekirse, onun kürklü olamayacağını unutup durdular.

Lucas ona sırtını verdi. "Atla hayatım." Gülümsemesi günahkârın bu tarafındaydı ve ona kendisini ilk kez gezdirmeyi teklif ettiği zamanı hatırlatıyordu.

Daha sonra. Bu, bir söze dönüşen zihinden zihne bir uyarıydı.

Saniyeler sonra onun sırtındaydı ve koşuyorlardı. Bu yüksek hızda bile ona kesinlikle güveniyordu. Dönüşenler her iki şekilde de *hareket edebiliyordu*. Panterinin kaslı vücuduna tutunarak bu gece öğrendiklerini düşündü. Kesin olan tek bir şey vardı: Vaughn'un hayatı çok ama çok karmaşık bir hal almak üzereydi.

Yüzüne çarpan soğuk bir rüzgâr. Lucas'ın yollarına çıkan bir şeyi uyarırken çıkardığı hırıltı. Ormanın zengin kokuları. Tüm bunlar onu sıkıca fiziksel olana sürükledi. Kendini şımartma özgürlüğünün tadını çıkararak, sadece eski bir Sessizlik mahkûmunun yapabileceği gibi kendini bu deneyimin içine attı.

Ama heyecan verici yolculuk çok geçmeden bitmiş ve inlerine varmışlardı. Onu Vaughn'la yalnız bırakan Lucas içecek bir şeyler almaya gitti. Sascha karşısındaki pencere pervazına uzanmış olan erkeğe baktı. "Vaughn."

"Biliyorum." Jaguar kollarını göğsünde kavuşturmuş, dövmesi kot pantolonunun üzerine giydiği gri sweatshirt tarafından gizlenmişti.

Lucas odaya geri döndü. "Yakala." Vaughn'a bir bira fırlattı ve ona bir şişe kızılçık suyu uzattı - alkolün Psy zihinleri üzerinde tuhaf bir etkisi vardı.

Her iki adam da koyu yeşil şişelerden uzun yudumlar alıncaya kadar bekledi. "Web'de bir şey gördüm."

Lucas bir kolunu onun boynuna doladı ve örgüsünün ucuyla oynamaya başladı. "Ne?"

"Belki de açıklamayı Vaughn yapmalı." Kendini rahatsız hissetti. "Mahremiyetinizi ihlal etmek istememiştim. Gerçekten özür dilerim."

Jaguar yarısı boş şişeyi elden ele savurdu. "Aradaki bağı göreceğini biliyordum."

"Faith'le mi?" Lucas onun saç örgüsünü çekiştirmeyi bıraktı. "Neden bize çiftleştüğınızı söylemedin?"

"Çünkü Faith bilmiyor." Vaughn bir elini saçlarının arasından geçirdi, hayal kırıklığı her halinden belliydi. "O hazır değil."

"Bir eşi görmezden gelemezsin," diye belirtti Lucas. "Bağın beklenmedik anlarda kendini göstermesinin bir yolu vardır."

"Zaten kendini kapana kısılmış hissediyor - sence bu ona nasıl görünecek?" Vaughn topukları üzerinde geriye doğru sallandı. "Diğer Psy'lar bu bağı algılayabilir mi?"

Sascha bunu düşünmek için bir an durdu. ". Çiftleşme bağı doğası gereği değişkendir ve PsyNet'ten tamamen ayrıdır. Ama"-durakladı-"Faith her ikisiyle de bağlantılı. Bunun işleri nasıl etkileyeceğini bilmiyorum. Ona söylemelisin."

"Bu onun kaçmasına neden olabilir. yeterince yaşadı."

Sascha onun haklı olduğunu biliyordu. Vaughn, Sascha'nın her zaman en çok çekindiği nöbetçiydi; onda tehlikeli derecede ilkel bir şeyler vardı. Hayvanı derisine çok yakın dolaşıyordu. Faith'in böylesine saldırgan bir erkekle nasıl başa çıkacağını hayal bile edemiyordu. F-Psy duygular konusunda, herhangi bir şey hissetme konusunda yeniydi. Ondandır sadece Vaughn gibi bir erkeği değil, aynı zamanda çiftleşme bağının ima ettiği aşırı bağlılığı da kucaklamasını istemek çok fazla şey istemek olabilirdi

Ama Lucas'ın da daha önce vurguladığı gibi, aralarındaki bağ göz ardı edilemezdi. "Seni şaşırtabilir," dedi Sascha. "Onlarla nasıl başa çıkacağına dair hiçbir eğitim almadan korkunç şeyler görüyor ama yine de yıkılmadı. Bence Faith onun bile bildiğinden daha dayanıklı."

Vaughn'un vücudu onlarla yüzleşirken sıkı bir kas duvarına dönüşmüştü. "Onu Ağ'dan nasıl çıkaracağız? Web ikinizi de aynı anda taşıyabilecek mi?"

Sascha alt dudağını ısırdı. "Sanırım yeterince biyolojik geribildirim var." Hiçbir Psy'nin onsuz yaşayamayacağı geribildirim, PsyNet'ten ayrılmanın genellikle intihar anlamına gelmesinin nedeniydi. "İki Psy zihni teorik olarak çoğalma etkisini artıracaktır."

"Yapmalı mısın?" Lucas kaşlarını çatarak ona doğru döndü.

Vaughn, Sascha'nın kaşlarını çatmasını izledi. "Bu tamamen tahmin. DarkRiver's Web'in ilk etapta var olmaması gerekiyordu. Nasıl işe yarayacağını bilmiyorum ama denemek zorundayız. Başka seçeneğimiz yok."

Lucas ona döndü. "Kahretsin Vaughn. Gidip başka bir Psy'la çiftleşmek zorundaydın." Eşini daha yakına sürükleyerek boynundan hafifçe ısırdı. "Tamam, Web'i kullanmamız gerekiyor. Gerisini sonra hallederiz."

Vaughn yumruklarını sıkarak, "Yanlış yaparsak ve yeterli geri bildirim olmazsa dördümüzü de öldürebilir," dedi.

"O zaman Ağ'ı güçlendirmek için gereken buysa yeni nöbetçiler için kan yemini etmem gerekecek." Lucas'ın sözü, en karanlık ateşlerde dövülmüş bir dostluğun kararlılığını taşıyordu. "Ama önce Faith'i dışarı çıkarmalıyız. Bir fikrin var mı?"

"Diski kullanmak mı?" Sascha, Kylie'yi katleden ve Kar Dansçısı Brenna'nın zihnine tecavüz eden seri katili yakaladıklarında oluşturdıkları suçlayıcı kayıttan söz ediyordu.

Vaughn bu fikre kapılmak istedi ama o DarkRiver'ı korumaya yemin etmiş bir nöbetçiydi. "Başlangıçta kaydı yayınlamamızın nedenleri hâlâ geçerli. Konsey'in köşeye sıkışmış hissetmesi riskini göze alamayız." Bu durumdaki bir hayvanın öldürmeye çalışarak kaybedeceği hiçbir şey yoktu.

"O haklı," dedi Lucas. "Onlara daha kaç kez şantaj yapacağımızı bilemezler."

"Konuş benimle, Sascha." Vaughn kollarını kavuşturdu ve istediğini alıp sonuçlarına katlanma dürtüsünü dizginlemeye çalıştı. "Aklına gelen başka bir şey var mı?"

"Faith'in izole yaşam tarzı bizim lehimize olan bir şey." Sascha Lucas'ın yanına yaslandı. "İnsanlar onun adını biliyor ama çok azı onu gerçekten gördü. Onun ayrılması benim ayrılmam kadar büyük bir dalgalanmaya neden olmaz. Ama öte yandan, onu kaybetmek Konsey'in milyonlarını çalacak."

"Nasıl?"

"En temel anlamda vergiler," diye yanıtladı Sascha. "F-Psy muazzam miktarlarda para yaratıyor ve bu para yukarı akıyor. Annemden öğrendiğime göre, bazı durumlarda Konsey servetini çok daha doğrudan bir şekilde artırmak için ön-görenleri kullanıyor. Hizmeti ücretsiz ya da cömert bir indirimle alıyorlar."

"Dur tahmin edeyim," diye araya girdi Vaughn, arkadaşının o soğukkanlı canavarlar grubuna yardım etmek için herhangi bir şey yapması fikrine öfkelenerek. "Kimse ödeme isteyerek büyük, kötü Konsey'i kızdırmak istemez."

Sascha başını salladı. "Para alan insanların ortadan kaybolmak ve paralarını Konsey'e bırakmak gibi bir alışkanlıkları var."

"Bu yüzden onu ellerinde tutmak için çok mücadele edecekler. Sascha'ya yaptıkları gibi onun kusurlu olduğunu iddia edemezler." Öfke derisini gererken Lucas'ın yüzündeki izler keskin bir şekilde ortaya çıktı. "Ve o da bir kardinal. Bu gözler onun etkili bir şekilde saklanamayacağı anlamına geliyor."

"Kimse Faith'i saklamayacak." Vaughn sesinin birkaç oktav düştüğünü biliyordu ama artık umursamıyordu.

"Peki ya Faith?" Sascha yumuşak bir sesle sordu.

"Peki ya o?" Vaughn artık boş olan şişeyi pencere kenarına koydu.

"Ağdan ayrılmak isteyip istemediğini ona sordunuz mu?"

"O benim eşim." Tabii ki ağdan ayrılacaktı. "Bu fikre alışması için ona biraz zaman tanımaya çalışacağım ama sonuçta başka seçeneği yok."

"Sanırım öyle."

Vaughn'un canavarı benliğinin yüzeyine doğru ilerledi. "Nasıl?" Çiftleşmek Dönüşenler için bir zorunluluktur. En bağımsız dişiler, en çok savaşırlar bile, eşleri olması gereken erkeklerden uzun süre ayrı kalmakta zorlanırdı.

"O Dönüşen değil, yüzden onu seni etkilediği gibi etkilemez, tabii benim Lucas'a yaptığım gibi kendini ona açmazsa. Onun için rahatsız edici olabilir ama muhtemelen seni engelleyebilir."

"Emin misin?" Vaughn'un pençeleri insan o kadar yakındı ki, kırılmayı bekleyen uçların sert dikenlerini hissetti.

"Hayır. O benden farklı. Bir empat olduğum için Lucas'a karşı hissettiklerimi görmezden gelemedim. Faith'in sana bu kadar bağlı olup olmadığını bilmiyorum."

"Yani eşim olmamayı seçebilecek biriyle çiftleşebilir miyim?" Kabus gibi bir fikir. Çiftleşme tek seferlik bir anlaşmaydı. Bağlantı genellikle dişinin bir noktada verdiği bilinçli bir kararı içeriyordu, bu da Vaughn ve Faith'in bağı çok sıra dışı kılıyordu. Ama nasıl oluşmuş olursa olsun, bir kez kurulduktan sonra ölüm bile onu bozamazdı. Kimse iki kez çiftleşmezdi. Bir sevgili bulabilirlerdi ama içlerindeki delik asla onarılamazdı. *Asla*. "Kaçmam gerek."

Ama kendini tükenene kadar koştursa da, canavarı daha önce her zaman özgürlük anlamına gelen bir eylemde hiçbir rahatlık bulamadı. Çünkü zincirlenmişti, onu yok edebilecek bir kadına en derinden bağlıydı.

Faith jaguarını **özlemiştir**, onu normal davranırken tökezleyecek kadar çok özlemiştir.

Sabahın serin ışığında arazide geziniyor ve Vaughn'u, onun varlığını ve evet, dokunuşunu düşünmeye başladığında başka bir gece kaçışını nasıl ayarlayacağını düşünüyordu. Düşüncelerine o kadar dalmıştı ki neredeyse bir muhafızın üzerine yürüyordu. Sorun bu değildi. Sorun, sınırlarının alarma geçmeye hazır olmasıydı.

Tepkiyi eyleme dönüşmeden hemen önce yakalayarak başını eğdi. "Özür dilerim. Nereye gittiğime konsantre değildim."

"Hata bendeydi." Muhafız başıyla kısa bir selam verdi ve turuna devam etti.

Kendini ters yönde yürümeye zorladı, kalbi damarlarında davul gibi atıyordu. Dikkatli ol, dedi kendi kendine. Tek bir hata yeterliydi. Daha az kışkırtıcı bir şeyle dikkatini dağıtmaya karar vererek küçük bir bahçe bankına oturdu ve Anthony'nin ona verdiği zihinsel dosyayı açtı.

Kaleb Krychek ilginç bir hayat sürmüştü. İki düşük dereceli Tp-Psy'den beklenmedik bir Tk kardinal bomu olan Kaleb, neredeyse onun gibi yetiştirilmiş, tüm çocukluğunu bir eğitim tesisinde geçirmişti. Babası genç Kaleb'in eğitimcilerinden birinin Santano Enrique'den başkası olmadığını ortaya çıkarmayı başarmıştı. Enrique'nin neden ortadan kaybolduğunu bilmiyordu ama bu tarih parçası, ihtiyaç duyması halinde bir silah olabilirdi.

Kaleb, Protokol'den başarıyla mezun olduktan hemen sonra Konsey saflarına katılmıştı. Merdivenleri tırmanışı olağanüstüydü, hatta bir kardinal olduğu için daha da olağanüstüydü - çoğu kardinal, Konsey için çalışsalar da, siyaset ve güçle uğraşamayacak kadar beyinseldi.

Faith dosyada bir sayfa daha çevirdi ve kendini kayıp kişilerin listesine bakarken buldu. Konsey alt yapısının en az on yüksek rütbeli üyesi gizemli koşullar altında ortadan kaybolmuştu ve her durumda bundan yararlanan Kaleb olmuştu. Ancak, ona ait hiçbir iz bulunamamıştı - bu bir gerçektir

Bu da onu mevcut Konsey olan ölümcül varlıklar için daha cazip hale getirecekti.

Buna kıyasla Faith ormanda bir bebektir. Bu da onun neden aday olduğu sorusunu akla getiriyordu. Bunu hissettiğinde Kaleb'in dosyasının derinliklerine inmek üzereydi. Karanlığın itişini. "Hayır." Üç günlük psişik huzurdan sonra, şeytanın onu gün ışığında avlaması müstehcen görünüyordu.

İlk içgüdü, son kötü niyetli istilanın tekrarlanmasını önlemek için savaşıyordu. Ama kaçmakla işi bitmişti. Eğer bir jaguarla boğuşup sağ çıkabiliyorsa, o zaman kendi yeteneklerinin bu en çirkin yönüyle de başa çıkabilirdi. Tuttuğu nefesi bırakarak onun kendisini altına almasına ve zaferlerini sergilemesine izin verdi. Onun gözlerinden gördü, kendini henüz gerçekleşmemiş olanı izlemeye zorladı. Değişkendi, değişebilirdi. Yakında bir gün, fantezilerinin hedefini takip edecek, izleyecek ve planlayacaktı. Faith hedeflediği kurbanın her yönünü inceledi ve onun kim olduğunu, nerede olduğunu ve en önemlisi *ne zaman* olduğunu anlamaya çalıştı.

Takım elbisesi siyah, gömleği beyazdı, teni ise nesiller boyu Psy'lar arasında nadir görülen bir renk tonundaydı; soluk mavinin belli belirsiz tonlarını taşıyan saf bir beyaz. Ama yüzündeki ifadesiz soğukluk, onun aslında Faith'in ırkının bir üyesi olduğunu tartışılmaz kılıyordu. Bilinmeyen Psy'nin saçları teniyle uyumlu beyaz-sarıydı ve gözleri canlı bir maviydi. Marine'e hiç benzemiyordu.

Ama zihni ısrarla katilin Marine için aynı şeyi hissetmediğini fısıldıyordu. Kız kardeşiyle ilgili imgelemler ölümün kendisine ve katilin ölüm sırasındaki duygularına odaklanırken, bu yeni kurban takip edilecek, izlenecek, tadını çıkaracaktı. Evet, Marine'in canını almak onun için aceleye gelmişti ama bu aşırı beklentinin hiçbirini yaşamamıştı. Belki de yaşasaydı, zamanında anlayabilirdi... Marine'i nefesinin kesilmesinin acısından kurtarabilirdi.

Suçluluk duygusunun kurşunu zincirlerinden, başka bir hayata mal olabilecek zincirlerden kurtuldu ve daha önceki düşünce çizgisini takip etti. Yeni uyanan içgüdü, her şeyin anahtarının cevap vermekte yattığını söylüyordu

Marine ve bu yeni hedefin failde neden bu kadar farklı tepkilere yol açtığı sorusu.

Bu soruyla boğuşurken bile karanlık bilincinden uzaklaştı. Katil, onun rızasıyla yatıştırılmıştı ama bu güvenilmez bir etkiydi. Bir dahaki sefere onun zihnine tecavüz etmeye de karar verebilirdi. Ancak şu anda bu olasılığı düşünemiyordu. Çünkü biri onu izliyordu. Ve o biri vücudundaki her tüyü diken diken ediyordu.

Gözlerini açtığı anda kendini Konsey Üyesi ve Ağ'daki en tehlikeli kadınlardan biri olan Nikita Duncan'a bakarken buldu. Zihnindeki zehirin en ölümcül biyolojik virüsten bile daha öldürücü olduğu söyleniyordu. Ve Faith'i karanlık bir hayalin pençesinde bulmuştu.

Faith ayağa kalktı ve elbisesinin arkasını fırçaladı. "Konsey Üyesi Duncan."

"Sizi rahatsız ettiysem özür dilerim." Nikita'nın badem şeklindeki gözleri rahatsız edici bir şekilde odaklanmıştı. "İmgelemlerinizin izlenen bir ortamda gerçekleştiğini sanıyordum."

Faith başını salladı ve yarı doğruyu söyledi. "Bazen bir projeye en iyi nasıl yaklaşacağımı düşünürken istemeden bir tetikleyiciyi harekete geçiriyorum ya da zihnim bu çevreyi belirli bir vizyon için daha elverişli buluyor."

"Anlıyorum. Sanırım muhafızlardan çok uzakta değilsiniz, bu yüzden telaşlanacak bir durum yok."

Ve gerçek bir mahremiyet yok. "Hayır." Nikita'nın gözleriyle buluştu. "Bugün sizin için ne yapabilirim, Konsey Üyesi?"

Vaughn'un çitlerin üzerinden atlayıp Faith'in kokusunu arazinin gizli bir yerine kadar takip ettiğinde görmeyi beklediği **son şey**, Nikita Duncan'la derin bir sohbe dalmış olan eşiydi. Sascha'nın annesinin güçlü bir telepat olduğunun farkında olarak, canavarın zihninin yüzeyine çıkmasına izin verdi - eğer annesi onu fark ederse, onun bir Dönüşen olduğunu anlayamayabilirdi. Ayrıca, Sascha'yla arasına önemli bir mesafe koydu.

aralarında. Ama yine de konuştukları her kelimeyi duyabiliyordu. Ve duydukları, pençelerinin altındaki ağaç dalını parçalamak istemesine neden oldu.

"Aptal değilsin, Faith. Neden burada olduğumu bilmek zorundasın."

"Elbette. Ancak, aday gösterilmemin ardındaki nedeni bilemiyorum." Faith'in sesi bir neşter kadar soğuk ve etkiliydi, Vaughn'la konuşurken çıkardığı sestten tamamen farklıydı. Bu kadar iyi bir oyuncu olduğunu fark etmek onu sarsmış, hangi kişiliğin gerçek hangisinin sahte olduğunu sorgulamasına neden olmuştu.

"Kabul edilene kadar bilemeyeceğiniz şeyler vardır." "Ben anlıyorum ihtiyaç için Konsey için tutmak şeyler ama dürüst olmak gerekirse, benim için hiçbir avantaj görmüyorum. diğer olası adaylara göre."

Nikita'nın cetvelle çizilmiş siyah saçları, kızınıninkine hiç benzemeyen yüzünün etrafında oynaşıyordu. "Bu adaylar listesine kimi koyardınız? İnternetin nabzını ne kadar tutabildiğinizi merak ediyorum."

"Sakıncası yoksa Konsey Üyesi, düşüncelerimi kendime saklayacağım." Faith Vaughn'a doğru baktı ve Vaughn onun zihniyle kendisine ulaşmasını bekledi ama ulaşmadı. Öfkesine rağmen hayal kırıklığına uğrayan Vaughn izlemeye devam etti. Ve dinlemeye. "Önceden konuşulmaması gereken bazı isimler vardır."

"Doğru." Nikita birkaç saniye sessiz kaldı. "İzlemeniz çok kapsamlı."

Faith hiçbir şey söylemedi ve bunun Nikita'nın soru sormak yerine bir açıklama yapmış olmasından kaynaklandığını fark etti. Psy'nin soğuk mantığı işliyordu. Ve Faith hiçbir şeyi kaçırmamıştı.

"Pamuklara sarılmışken bir şeyi nasıl bilebilirsin ki?" Nikita sordu.

"PsyNet."

"Bana F-Psy'nin internete nadiren girdiği izlenimi verildi."

"Bazılarımız öyle." Ses tonunda bilgi vardı ve Vaughn'un içindeki avcı bunu takdir etti. Nikita'nın önünde zayıf görünmeyi göze alamazdı, kızını başka bir kadının çöprü atması kadar kolay bir şekilde kesip atacak kadar kalpsiz bir kadın.

"Güzel. Gitmeden önce, bazı Konsey üyelerinin adaylığınızı desteklemediğini bilmelisiniz." Nikita saatine baktı. "Önümüzdeki hafta içinde bir çağrı bekleyin."

Vaughn, Nikita'nın kokusu kapıda bekleyen arabanın içine girene kadar gizli pozisyonunu korudu. Sonra hain insan avını yerleşkenin başka bir izole bölümüne kadar takip etti. Adam jaguar formunda önüne indiğinde Faith'in gözleri irileşti ama geri . "Vaughn. Seni gördüğümü sandım."

Yalan söylediğini biliyordu. Onu görmemişti. Onu hissetmişti. Bu gerçeği kabul etmek istememesi, öfkesinin ateşini daha da körükledi. Mesajı alıp yere oturana kadar başıyla ona vurdu ve yer değiştirmek için yakındaki bir ağacın budaklı gövdesinin arkasına gitti.

Bir yanı onu çıplaklığıyla şok etmek istiyordu ama şu anda içinde çok fazla öfke vardı; onun uyanmakta olan cinselliğini öfkenin kanıyla lekelemek istemiyordu. Faith'le tanıştıktan kısa bir süre sonra jaguarın içgüdülerini kullanmış ve yakınlarda birkaç parça giysi saklamıştı. Bir çift pantolon bulduktan sonra, ona doğru ilerlemeden önce pantolonunu giydi.

Kollarını dizlerine dolamış bekliyordu, geldiği yöne doğru onu izliyordu ama adam hiç ses çıkarmamıştı. "Vaughn, muhafızlar-"

"-bir garnizonu uyandıracak kadar gürültü yapıyorlar, Psy cennetine kadar koktuklarından bahsetmiyorum bile." Onun önünde çömeldi ama dokunmadı. Kendine yeterince güvenmiyordu.

"Ne?"

"Boş . Sascha'nın annesinin burada ne işi vardı?"

Gece gökyüzünü andıran ve temkinliliğe yaklaşan gözleri sertleşti. "Benimle böyle konuşmaya hakkın yok. Her ne için beni korkutmayı planlıyorsan, gidip karanlık bir deliğe girebilir ve orada kalabilirsin!"

BÖLÜM 17

Jaguar Faith'in pençelerinden etkilenmişti. Eğer onun ihanetinden bu kadar emin olmasaydı, öfkesi yatışabilir, onun açık duygusallığıyla sakinleşebilirdi. Ama bugün böyle bir şey olmayacaktı. "Nikita Duncan Konsey'den, bizim düşmanımız. Onunla arkadaşlık ederek ne yapıyordun?" Ne duyduğunu anlamıştı ama Faith'in ona gerçeği söyleyip söylemeyeceğini bilmek istiyordu.

Ağzı inceldi. "Bu bir Konsey Üyesi'nin beni ikinci ziyareti. İlki Shoshanna Scott'tı."

"Bu benim soruma cevap değil." Öfke teninde ince bir titreme yaratmış, kasları vahşice kontrol altına alınmıştı. Ona asla fiziksel olarak zarar vermemiştir ama lanet olsun çok kızgındı.

"Beni jaguar olmakla tehdit etmek yerine dinleseydin sana söylerdim. Gözlerinin tamamen kediye dönüştüğünün farkında mısın?" Başını iki yana salladı. "Nikita da Shoshanna ile aynı sebepten dolayı buradaydı. Konsey'de Santano Enrique'nin yerini doldurmak üzere aday gösterildim."

Vaughn ellerini öyle sıkı yumruklar haline getirdi ki kemikleri itiraz etti. "Enrique Psy pisliğinin bir parçasıydı. Ve sen onun yerini mi almak istiyorsun?"

Faith sözlü tokat karşısında sarsıldı. "Konsey Üyesi Enrique hakkında ne biliyorsun?"

"Lanet olası değerli Konseyinize sorun." Artık kısmen bile insan olmayan gözleriyle ona baktı ve devam etmesi için cesaretlendirdi.

Daha önceki görüşüyle zaten sınırlarına kadar gerilmiş olan koşullanma çizgileri, duyulabilir bir zihinsel sesle kırıldı. Kızgındı. Gerçekten, gerçekten kızgındı. Psy normalliği görüntüsünü korumayı umursamayacak kadar öfkeliydi. Onu sesini sert bir fısıltıda tutmaya iten tek şey muhafızların farkında olmasıydı.

"Evet," diye tısladı. "Onlar benim değerli konseyim, ırkımın liderleri. Eğer senden Lucas'ın ölümünü kesmeni isteseydim ne hissederdin?"

Sadece benim doğru olduğunu söylediğim kurallara uygun davranmadığı için boğazını mı sıkayım?"

"Lucas katilleri kendi halkından saklamaz."

"Konsey de öyle." Bu içgüdüsel bir tepkiydi. Psiler iyi ya da kötü onun insanlarıydı. Sadakatini bu kadar kolay geri çekmeyi reddetti.

"Saçmalık." Vaughn öne doğru eğildi ve onu ne kadar öfkelerdirmiş olursa olsun, Vaughn'un dokunmasını umdu. Ama Vaughn ellerini kendine sakladı. "İmgelemlerinde gördüğün katil Psy ve onun gibi bir sürü katil var."

Başını iki yana salladı. "Seri katiller her zaman insan ya da şekil değiştirendir."

"Neden hiç gerçek bir temas kurmadığın ırklar hakkında imgelemler görüyorsun ki?" Bu kez başını sallayan adam değil, jaguarı andıran şiddetli bir hareketle başını sallayan oydu. "Tanrım, bebeğim, ağzından çıkanı kulağın duysun - bu piçin bir imgelem olması gerekiyor ama seni tutsak ediyor. Hiçbir insan ya da şekil değiştiren böyle bir yeteneğe sahip olamaz."

Sevgi ifadesi sertti, neredeyse bir hırıltı gibiydi ve bu onu kırdı. Çünkü adam çok mantıklı konuşuyordu. "Bu doğru olamaz. Sessizlik şiddeti sona erdirdi."

"Evet ve kız kardeşin hâlâ hayatta."

Ona tokat attı. Sertçe. Tokat atar atmaz tüm vücudu titremeye başladı. "Özür dilerim. Özür dilerim." Adamın yüzünde şimdi kanla dolan beyaz lekeye baktı. "Oh, Tanrım." Bu onun en büyük kâbusunun hayata geçmesiydi. "İçsel korumalarımın olduğunu sanıyordum ama yanılmış olmalıyım, tam bir psişik ve zihinsel çöküşün eşiğinde olmalıyım." Deliliğin başka bir adı.

"Kahretsin." Yüzünü kavradı, elleri nazikti. "Senin hiçbir sorunun yok. Çizgiyi çok aştım. Bana tokat atmaktan fazlasını yapmaya hakkın vardı."

Ellerini onunkilerin üzerine koydu. "Özür dilerim. Özür dilerim," diye tekrarladı, çılgınca zihnindeki çatlakları bulmaya çalışıyor ve bir sonuç alamıyordu. "Ben hiç kimseye vurmam. Vurabileceğimi bile bilmiyordum - sana neden vurdum?"

"Çünkü Marine senin kız kardeşindi ve bu kaybı sana karşı kullanmaya hakkım yoktu." Başını alınları birbirine değene kadar eğdi. "Özür dilemesi gereken kişi benim. Öyle bakma, Red. Eğer bir kedi olsaydın, muhtemelen pençelerininle yüzüme saldırırdın."

Vahşi görüntü karşısında başını salladı. "Bu doğru olamaz." "Biz insan değiliz," dedi yavaşça. "Farklı kurallara göre oynuyoruz ve tutkunun pençesindeyken asla medeni davranmayacağız, iyi ya da kötü. İşte o zaman hayvan en güçlü, en kuvvetli halindedir."

Faith onun altta yatan uyarıyı... altta yatan daveti hayal edip etmediğini merak etti. "Ama ben şekil değiştiren değilim. İnsanlara vurmam."

"İnsan kadınlar yüzyıllardır erkekleri piç oldukları için tokatlıyorlar. Siz doğal olanı yapıyordunuz."

"Bir Psy için değil."

"Faith, sessizlik normal değil. Bu bir dayatmadır. Onsuz olduğun şey normaldir." Kafasını kaldırdı. "Biri bu tarafa doğru geliyor."

Bir muhafızın zihnindeki küstahlığın çevresel kalkanlarına çarptığını hissetti. "Git," diye fısıldadı. "Git!" Onun için duyduğu korku diğer tüm duygulardan daha büyüktü.

"Önce bana bir şey söyle, teklifi kabul edecek misin?"

Adamın ondan ne söylemesini istediğini biliyordu ama ona yalan söyleyemezdi. "Bilmiyorum."

"Karar ver. Her iki dünyada da yaşayamazsın."

Sonra gitmiş, ağaç tepelerinde bir bulanıklık olmuş. Ayağa kalkarak eve doğru yöneldi ve yaklaşan muhafızdan uzaklaştı. Gözlerinin ortaya çıkarabileceği şeylerden korkuyordu. Çünkü ilk defa

Hayatında ilk kez, içindeki gece gökyüzü mükemmel bir kardinalin sonsuz sessizliğinden başka bir şey göstermeye başlamıştı; kırılmanlık göstermeye başlamıştı.

Hâlâ normal görünebilirdi, hâlâ kendi dünyasında yaşayabilirdi ama değişiyordu. Bu değişim ya tereddütsüz kabul edilmeli ya da geri dönölmez bir şekilde ruhundan silinmeliydi. Bunun ortası yoktu. Konsey'e katılırsa, Dönüşenlerin arkadaşı olarak kalmasını bekleyemezdi, Vaughn'un onu ziyaret etmesini, ona sarılmasını, onu uyandırmasını bekleyemezdi.

Seçim yapmak zorundaydı.

Vaughn tek bir sürü arkadaşıyla bile konuşmadan nöbet turunu **tamamladıktan** sonra geceye dönen günün mor ışıltısına doğru yola koyuldu. Saatlerce koştu, bir zamanlar sadece kurtlara ait olan Sierra Nevada'nın derinliklerine doğru ilerledi. Soğuk dağ havası kürkünü genellikle ona en büyük zevki verecek şekilde karıştırıyordu. Ama bu gece öyle değildi.

Bu gece, insan yarısı kontrolü ele geçirmişti ve bu öfkenin de ötesindeydi. Onu reddedip çekip gidebilecek bir kadınla çiftleşmişti. Sonsuza dek. Akıllı başına gelip aralarındaki bağı kabul edene kadar onu sarsmak istiyordu. Bunu nasıl göremezdi? Yine de görmedi.

Öfke ve acının kaotik bir karışımından güç alarak o kadar uzağa koştu ki bildiği her şeyi geride bıraktı. Ancak o zaman ağaçlara çıktı ve ormanın gece hallerini izleyebileceği ve düşünebileceği bir tünük buldu. Ama sonunda yaptığı şey düşünmek değildi, duyguları mantıklı bir şey için çok şiddetliydi. Bu yüzden kendini gecenin yalnızlığına bırakmaya çalıştı, kendine sessizliğin sesini öğretmeye çalıştı, eğer Faith aralarındaki bağdan vazgeçerse birlikte yaşayacağı sesi.

Yanıldığını anlaması sadece saniyelerini aldı. Yalnız değildi, onu takip eden panterde sürünün kokusu çok güçlüydü. Lucas, Vaughn'la aynı ağacın başka bir dalındaki bir noktaya doğru ilerlerken hiç ses çıkarmadı. O da yapmadı

Vaughn konuşmak için herhangi bir hamlede bulunmadı ve Vaughn tekrar havalandığında onun yanına koştu.

Vaughn onları evine geri götürdüğünde saatler geçmişti ve yer değiştirdiler. Çıplak olmalarına aldırmadan, mağaranın altında gömülü olduğu küçük tepenin üzerine oturdular ve parlak bir şafağın gökyüzünü aydınlatmasını izlediler.

"Sascha nerede?" Vaughn sordu.

"O ve Tammy, Brenna ile çalıştıktan sonra SnowDancer'ın sığınağında kaldılar."

Enrique tarafından tecavüze uğrayan SnowDancer dışisinden bahsedilince Vaughn'un kaynayan öfkesi tam anlamıyla patladı. "Onu kurtlara mı emanet ettin?"

"Evet. Hawke asla sözünden dönmez." Lucas sırıttı. "Ve o lanet kurt, kadınlarımızdan birine elini bile sürerse Clay ve Nate'in onu paramparça edeceğini biliyor. Onlar da yukarıda."

"Güven için çok fazla."
"Güven zaman alır."

Ve DarkRiver ile SnowDancers arasındaki ekonomik ortaklık neredeyse on yıldır sürerken, iki sürü arasındaki kan ittifakı sadece birkaç aylıktı. "Neden beni takip ettiniz?"

"Konuşmak isteyebileceğini düşündüm."

"Neden?" Vaughn neredeyse her hafta uzun koşulara çıkıyor, jaguar yalnızlık arıyordu.

"Sascha. O dedi bir şey önce Başlık yukarı için Kar Dansçıları."

"Ne?"

"Güçleri beklenmedik bir şekilde gelişiyor. Ya öyle ya da Web'in etkisi altında." Leopar erkek kollarını dizlerinin üzerinde kavuşturdu ve bir elinin bileğini diğeriyle kavradı.

"Bütün gün senden hiçbir şey hissetmedi ve endişelendi."

"Hiçbir şey hissetmediği için mi endişelendi?"

"Web'deki herkesin varlığının sürekli farkında olduğunu söylüyor, senin hayatta olduğunu bilmesini sağlayan bir uğultu. Ama dün o kadar şiddetli bir şekilde kapandın ki sana bir şey olmuş olabileceğini düşündü."

Vaughn gölgede kalma fikrinden pek hoşlanmamıştı. "Bana onu nasıl engelleyeceğimi öğretmesini istiyorum."

"Evet, o düşündü. Herkes için bir şeyler üzerinde çalışıyordu."

"Güzel."

"Yaralandın mı?"

"Hayır." Fiziksel bir şey yok.

"Konuşmak ister misin?"

"Benim lobotomi istediğim kadar." "O zaman teke tek yapmaya ne dersin?"

Vaughn, Lucas'a vurarak onu hamur haline getirmenin hayal kırıklığını ve öfkesini gidermek için mükemmel bir yol olduğuna karar verdi. "Peki."

Tekrar hayvan formuna dönüştüler ve birbirlerine girdiler. Lucas onun alfası olabilirdi ama bu gece sadece arkadaşları. Ve Vaughn bir jaguardı. Genelde leoparlardan daha büyük olurlardı, o da bir istisna değildi. Bununla birlikte Lucas daha hızlıydı, sürünün Avcısı olarak doğmasının bir sonucuydu bu, şiddetle yoldan çıkan eski sürü arkadaşlarını infaz etmekle görevlendirilmişti. Bir araya getirildiğinde, çoğu durumda denk oldukları anlamına geliyordu ama bugün Vaughn o kadar öfkeyle doluydu ki ölümcüldü; dişleri, pençeleri ve tehlikeli derecede güçlü çenesiyle vahşi bir sel gibiydi.

Sonunda işi bitirdiklerinde ikisi de morarmış ve biraz kanlıydı. Lucas göğsündeki kırmızı izi sildi. "Sascha çok kızacak. Belki o görmeden önce iyileşir." Bu boş bir umut değildi.

Değişkenlerde çoğu yüzeysel kesik ve çizik nispeten hızlı iyileşir.

"Gözün moraracak."

"Siktir." Lucas gözüne dokundu. "Bu gecedan önce iyileşmeyecek."

"Evet, neredeyse elimi koparıyordun." Lucas'ın pençesini tuttuğu için acıyan bileğini esnetti.

"Kulağımı koparmanı engellemek zorundaydım. Eşimin tek kulaklı bir panterden pek etkileneceğini sanmıyorum." Lucas sırtmaya başladı.

Vaughn kaşlarını çatı.

"Ne?" "Faith sana öğretecek."

Başını kaldırdığı dizlerinin arasına bırakarak sert bir nefes verdi. "Faith-" Bunu söyleyemezdi, ona Lucas'a bile ihanet edemezdi. O onun eşiydi. Bu sadakat her şeyden önce gelirdi. O gidene kadar, bu bağı bozana kadar, içindeki her şeyle onu onurlandıracaktı.

Lucas onun omzunu kavradı. "Seni herhangi bir hayvandan daha fazla parçalayacak, kalbinin binlerce parçaya bölündüğünü hissettirecek ama aynı zamanda seni kimsenin yapamayacağı şekilde iyileştirecek."

Eğer ona gelirse.

Yirmi dört yılı aşkın bir süredir ilk kez Faith tamamen kaybolmuştu. Doğduğundan beri hayatı sınırlandırılmıştı.

Aslında hiç seçim şansı olmamıştı. Ama şimdi tüm geleceğinin gidişatını değiştirecek bir seçim yapmak zorundaydı. Sorun şu ki, bu seçimi nasıl yapacağını bilmiyordu.

Bu yüzden sabahı zihnine bir yığın öngörü tetikleyicisi yükleyerek ve öğleden sonrayı Xi Yun müdahale edene kadar tahmin üstüne tahmin üreterek geçirdi. "Bu aktivite seviyesini sürdüremezsin."

Ne bildiğini gösterdi. "Beni durdurduğunuz için teşekkür ederim. Unutmuşum." Bir zamanlar gerçek olan şey artık kullanışlı bir bahaneden başka bir şey değildi.

"Bu benim işim." Küçük bir duraklama. "Mutfak bilgisayarınıza bir yemek planı gönderiyorum. Biyolojik ölçümlerinizi bazı minerallerin düşük miktarlarda olduğunu gösteriyor."

"Anlaşıldı." İletişimi sonlandırarak mutfağa gitti ve reçeteli çorbayı yudumlayıp yemek çubuklarını çiğneyerek zaman geçirdi.

Ama bitirdiğinde saat hâlâ öğleden sonra dörttü. Huzursuz bir şekilde yatak odasına gitti ve zihnini internetin veri akışıyla meşgul etmeyi tercih etti. Bu bir ertelemeydi ama buna hakkı olduğuna karar verdi; kimse önceki günlerde yaşadığı kadar çok şokla uğraşmak zorunda kalmamalıydı. Nefes almasına izin verilirse, belki bilinçaltı kendi kendine bir cevap bulabilirdi. Bu arada, bilinçli zihnini Konsey'in kendisine olan ani ilgisinin bulmacasını çözmeye verdi. Ve dikkatli olması gerekenler sadece onlar değildi.

Kaleb Krychek onun terfisi için gerçek bir tehdit oluşturduğuna karar verirse çok tehlikeli bir düşman olabilirdi. Onun hakkında daha fazla şey öğrenip öğrenemeyeceğini görmek istiyordu - yetenekleri göz önüne alındığında muhtemelen nafile bir görevdi, ama kafasını karıştırmak, meydan okumak ve onu çileden çıkarmak için orada olmayan bir jaguara kafayı takmaktan daha iyiydi.

Bir daha asla orada olamayabilir.

PsyNet de aynı yıldızlarla dolu karanlıktı; parlak, ışıltılı ve güzel. Vaughn ondan vazgeçmesini istediği şeyin ne olduğunu anlamıyordu. Bu genişleyen zihin ağı öyle bir enerji, öyle bir zihinsel kapasite, öyle bir güçle doluydu ki. Kardinaller süpernova parlaklığında ışıldarken, en alttaki Gradyanlar sadece parlıyordu, ama her bir zihin bütün bireyselliğin kara izolasyonuna ışık getirmeye katkıda bulunuyordu. PsyNet onun ırkının en büyük armağanıydı, yaratabilecekleri en büyük sanattı. Eğer Ağ'dan çıkarsa, ışığı kaybedecek ve daha önce hiç olmadığı kadar yalnız kalacaktı.

Konsej'in olası teklifi, Ağ'ın daha da derinlerine dalmak, bu muhteşem yaratımın bekçilerinden biri olmak için bir şanstı. Peki ya Vaughn? O da dokunmasına izin verileceğini hiç hayal etmediği muhteşem bir şey değil miydi? Varlığıyla içindeki yalnızlığı yatıştırıyor, ona Net'in asla sağlayamayacağı bir yakınlık, bir samimiyet veriyordu. Keşke ikisine de sahip olabilseydi.

Ama seçim yapmalı.

Cevabını bilmediği soruyu zihninden uzaklaştırmak için başını sallayarak kendini ana veri kanallarından birine götürdü. Bilgiye Ağ'ın herhangi bir yerinden erişilebilmesine rağmen, ham verilerin çoğu bu noktalardan geçiriliyordu ve bu nedenle en saf hallerindeydi.

Kırmızı bayraklar gönderebilecek bir aramadan kaçınarak, zihnini belirli anahtar kelimelere yanıt veren dosyaları kopyalamaya ayarladı ve ardından sürekli yüklemelerin içinden akmasına izin verdi. Davranışında olağandışı bir şey yoktu, bu yüzden onu takip eden biri olup olmadığını kontrol etme zahmetine girmede.

Neredeyse bir saat sonra istediği özelliklere uyan bir şey bulamayınca, internette gezinmek ve rastgele verileri önceden ayarlanmış filtrelerden geçirmek için akışı terk etti. Bu işlem kulağa geldiği kadar gelişigüzel değildi çünkü çok basit bir nedeni vardı: Ağ milyonlarca psişik varlığın zihninde demirlenmişti ve bu nedenle psişik enerjinin ilkeleri tarafından düzenleniyordu. Bugüne kadar hiç kimse bu ilkeleri tam olarak açıklamayı başaramamıştı ama Psy'nin bildiği tek şey, eğer bir şeyi yeterince odaklanarak ve yeterince uzun süre ararsanız, Ağ'ın size ilgili verilerin kurabiye kırıntılarını atmaya başlayacağıydı.

Faith için olduğu gibi.

Birkaç fısıltı ona ulaştı. Jaguarına söylediği gibi, Ağ içinde konuşulan bir şey asla Ağ'ı terk etmezdi, ancak kasaların ve kalkanların arkasında konuşulan kelimeler yerlerine kilitlenir ve gizlice bozulurdu. Kalkansız fısıltılar da eninde sonunda bozulacaktı ama bozulana kadar dünyadaki en büyük canlı bilgi sisteminin bir parçasıydılar.

*Kaleb Krychek Nikita Duncan ile görülmüş. Konsey'in
kısa bir listesi var.*

. . . muhtemelen bir F-

Psy... Enrique de Tk-Psy idi.

Fısıltılar onu şaşırtmıştı; Konsey gerektiğinde veri kesintisi sağlama konusunda yetenekliydi. Mantıken bu, kısa listeyi sızdırmış olmaları gerektiği anlamına geliyordu. Bir test mi? Kaleb ile Faith'i karşı karşıya getirip hangisinin sağ çıkacağını görmek için beklemek mi? Konsey'in verimlilik kisvesi altında böylesine barbarca taktikler uygulamasını yadırgamazdı ama bu durumda hiç mantıklı gelmiyordu.

Eğer saf ölümcül gücün soğuk Psy pratikliğiyle birleşmesini istiyorlarsa, Kaleb hiç şüphesiz doğru adaydı. Bunu defalarca kanıtlamıştı. Bu da sızıntının Kaleb'e bu kez denklemde başka bir şey olduğuna dair bir uyarı olduğu anlamına gelebilirdi. Eğer öyleyse, değersiz bir şeydi. Faith, etkisiz hale getirilmesi gerektiğine karar verirse hiçbir şeyin Kaleb'i onu alaşağı etmekten alıkoyamayacağını biliyordu.

Zihnine bir şey dokundu ve o kadar tanıdıktı ki üzerinde pek düşünmedi. Ancak NetZihin geçtikten saniyeler sonra, kendini onu aramak için dönerken buldu, ancak elbette görüleliyordu. Sadece oradaydı. Buluşma dokunuşundaki bir şey zihninin görme kanallarını barındıran bölümünü uyarmıştı. Bilme belirsizdi, bir önseziden ziyade NetAkıl'ın hayatı için önemli olacağına dair bir önseziydi.

Birkaç dakika daha düşünceyi rafine etmeye çalıştıktan sonra pes etti ve zihnindeki kaos yüzünden psişik enerjisi tükenmiş bir halde bedenine geri döndü. Karanlıktan kaçmanın bir yolu olarak uykudan kaçınmaya çalışmak cazip geliyordu ama bu sesle tartışılmaz bir mantıkla savaştı -görüntüler uyanık da olsa uykuda da olsa gelecekti. Bu konuda başka seçeneği yoktu.

Kalma ya da ayrılma kararında gerçek bir seçeneği olmadığı için Net.

Ama iki saat sonra, onu uyandıran dokunuş kötülükten değil, çok daha tehlikeli bir şeyden geliyordu. "Geri döndün."

Parmağı kızın yanağında gezindi. "Gözlerinin altında morluklar var, uyumana izin vermeliydim."

"Hayır. Konuşmamız gerek."

Ten tene teması kesti ve yatağa için akıcı bir şekilde ayağa kalktı. Ardından, onunla yüzleşmek için oturdu. "Ne istediğini, yapmamı istediğin seçimi düşünüyordum ama gerçek şu ki bu dünyada yaşamak zorundayım. Eğer ağ bağlantısını kesersem, ölürüm."

"Bir keresinde bana Lucas'ın Sascha için yaptığını senin için yapıp yapamayacağımı sormuştun. Cevabım evet."

Tüm kesinlikler paramparça oldu. "Nasıl?"

"Seçiminizi yapın ve sonra sorun. İnternete bağlıyken sana bu bilgiyi verme riskini göze "

"Sascha yüzünden." Kıskançlık olarak tanıdığı bir duygu pençelerini Faith'e geçirdi.

"Bir gün bu bilgiye ihtiyaç duyabilecek her Psy için."

"Beni çıkarabileceğinize olan inancınıza dayanarak tüm geleceğim, hayatım hakkında bir karar vermemi istiyorsunuz. Ya yanılıyorsan?"

"Yanılmıyorum." Sözlerinde, istediğini elde etmeye alışmış yırtıcı bir erkeğin güvencesi vardı.

"Nereden biliyorsun?"

Ona tekrar dokundu, dudaklarını hızlı ve şok edici bir şekilde onunkilere değdirdi. "Çünkü sen zaten dışarıdasın, yapman gereken tek şey gözlerini açıp görmek."

"Vaughn." İhtiyacını, hayal kırıklığını ve çaresizliğini içinde barındıran bir fısıltıydı.

"Her zaman." Nefesi kulağının kabuğunda sıcaktı.

Başını sitemle salladı. "Yaşamakta iyi olduğum hayatı yaşamaya devam etmeyi seçersem olmaz."

O pek de insani olmayan gözlerde bir şeyler dönüyordu. "O zaman bile, Faith. O zaman bile. Beni çağırırsan gelirim."

Ve bu onu parçalayacak, onur ve sadakat duygusunu yok edecekti... çünkü düşmanla yatıyor olacaktı. Ama bunun kendisi için neden bu kadar zor bir seçim olduğunu anlamasını sağlamak zorundaydı. "Bunlar benim halkım, benim Sürü versiyonum ve ben onlara pek çok bağla bağlıyım. Beni DarkRiver'ın seni sevdiği gibi sevmiyor olabilirler ama PsyClan'ımın bana ihtiyacı var."

"Eğer ayrılırsam, gardiyanlardan M-Psy'ye kadar benimle doğrudan bağlantılı yüzlerce iş gidecek. Ama asıl yıkıcı olan dalgalanma etkileri olacak. PsyClan'a para akışı duracak. Okulların masrafları , araştırmalar durdurulacak, çocuklar zihinsel zenginleştirme programlarından , oysa bazılarımızın Sessizlikle savaşmasını sağlayan tam da bu programlar olabilir."

"Sadakatten bahsediyorsun." Sesi alışılmadık bir şekilde tonsuzdu, ama canavarının sarmal yoğunluğunu sanki aralarındaki üçüncü bir varlıkmiş gibi hissedebiliyordu.

"Belki sizin sadakatiniz değil ama bu bir sadakat."

"Haklısın," diyerek onu şaşırttı. "Ama bebeğim, sadakat kazanılmalı ve onurlandırılmalıdır. Psyklan'ın bir gün seni bir akıl hastanesine kapatacak ve buna bakım diyecek."

Bunu zalimlik olsun diye söylemediğini biliyordu. Jaguar'ı sadece cephaneliğindeki tüm silahları kullanıyordu. "Belki de yapmazlar," dedi ve sessizce ona yalan söylemesi, bunu kolaylaştırması için yalvardı. "Eğer sen ve Sascha haklıysanız, o zaman gerçek yeteneklerimi benimsersem, karanlığın zaman zaman benim için geleceğini kabul edersem delirmeyeceğim."

Başını iki yana salladı. "İlk kez bir cinayet imgesi gördüğünüzde ve buna izin verecek beden bir parçası olduğunuzu fark ettiğinizde ne olur?"

Zihninde gölgeli bir farkındalık şekillendi ama onu kavrayamadan kayboldu. "Konsey neden-?"

"Sascha onlara çapa diyor. GrnŖe göre PsyNet'inizin onlara ihtiyaı var, ancak bazı nedenlerden dolayı Sessizliğin daha az bilinen yan etkilerinden biri olan katil sosyopatiye kurban olasılığı en yüksek olanlar onlar."

"Konsey'in onların öldürme ihtiyaını beslediğini söylüyorsun." Kalbi, gğsn içten dıŖa doğru ezen bir kaya gibiydi.

"yle olduklarını biliyoruz." Gözleri gece gibi parlıyordu, güzel ve vahŖi.

Ondan Ŗphe etmedi - Vaughn yalan söyleyemeyecek kadar hayvandı. "Neden?" Madem bu kadar temelden kusurlu olduğu kanıtlanmıştı, neden Protokol' desteklemeye devam ediyorlardı?

"nk yapabilirler." Acımasızca dürüst bir cevap.

Ve saklanamayacağı bir Ŗey. Konsey yüz yılı aŖkın bir süredir Psy ırkının mutlak yasasıydı. Sessizlik'ten önce, isyan ve anlaŖmazlıklar Ağ'da özgürce yayılıyor, yöneticilerini kontrol altında tutuyordu. Artık kimse konuŖmaya cesaret edemiyor ve kimse gözcülük yapmıyordu. "Diyelim ki her konuda haklısın. İçeriden ne kadar iyi Ŗeyler yapabileceğimi hayal edebiliyor musun? Gerçek güce sahip bir konumdan ırkımın zgrlğ için alıŖabilirim."

"Ve eğer serbest kalırsanız, halkınızın, srnzn kendileri için savaŖabilmesi için bir devrimin tohumlarını ekebilirsiniz."

"Gitmeme asla izin vermeyecekler."

"Eğer evet dersen kimse seni dıŖarı çıkarmamı engelleyemez." *Söyle, gözleri çağırdı, evet de.*

Faith içinde itaat etmek isteyen, a, çaresiz, acı verici bir Ŗey olan ihtiyaçla savaŖtı. "DŖnmeye ihtiyaım var. Bırak da dŖneyim."

"Yalnız mısın, Red?"

Karanlığın onu bu hale, kendi gözlerini kapatmaktan korkan, sinmiŖ bir yaratığa indirgemiŖ olmasından nefret ediyordu. "Evet." *Artık yok, diye dŖnd, öfkeyle. Artık yok.*

"Her zaman, Faith. Her zaman."

Onun tavan penceresinden çıkışını izledi. İnsan formunda kalmıştı ama daha az zarif, daha az görkemli değildi. Derisinin altındaki kas oyunu saf güzellikteydi, baştan çıkarıcı, ikna edici, baştan çıkarıcıydı. Bilinçli olarak farkında olmadan parmakları çözüldü ve ona doğru uzandı.

Ama o çoktan gitmişti.

BÖLÜM 18

Faith ertesi gün **daha yeni** giyinmişti ki kibar ama sert bir telepatik çağrı hissetti. Gözleri fal taşı gibi açıldı. Bu dokunuş yabancıydı ve sadece bir grup insan diledikleri kişiyle bu şekilde iletişim kurma hakkına sahipti. *Ben Faith NightStar.*

varlığınız Konsey odalarında talep edilmektedir. Kimlik doğrulama belgeleri kişisel gelen kutunuza gönderilmiştir.

Evet, efendim. Zihnin erkek olduğunu biliyordu ve Konsey'in en kıdemli üyesi olan Mareşal Hyde olduğunu tahmin etti.

Oraya kadar size eşlik edilecek. Telepatik bağlantı sonlandırıldı.

İlk yaptığı şey gelen kutusunu kontrol etmek oldu; Krychek'in kendisini tuzağa düşürmek için böyle taktikler kullanacağını tahmin bile edemezdi. Ama işte oradaydı, Konsey mührünün değiştirilemez gerçekliği. Yanakları bir sıcak bir soğuk yanarken, M-Psy'ye kendisini hiçbir koşulda rahatsız etmemesini söyledi ve düzensiz düşünce süreçlerini sakinleştirmeye çalıştı. Kafa karışıklığından hiçbir şeyin sızmasına izin verilmemeliydi. Hiçbir şeyin.

Oturmak için perdeli pencerenin yanındaki sandalyeyi seçerek derin bir nefes aldı ve PsyNet'e anonimlik pelerini olmadan girdi. Bugün, sessiz bir güç beyanı olarak kardinal parlaklığında parlaması gerekiyordu. İki zihin onu bekliyordu. Eğer kendi bedeninde olsaydı, ensesindeki tüyler ilkel bir uyarıyla diken diken olabilirdi, onlarda içten içe rahatsız edici bir şeyler vardı. Onu bağlantı bağlantı Ağ'ın merkezindeki karanlık çekirdeğe doğru yönlendirirlerken, Ok Ekibi'nden iki kişinin huzurunda olup olmadığını düşündü.

Varlıkları ya da yoklukları hiçbir zaman doğrulanmamış olsa da, Konsey'in kendisine olan ilgisini anlama arayışında ortaya çıkardığı araştırma materyallerinde bu birime dair söylentiler defalarca ortaya çıkmıştı. Karşısında, her ikisi de kendilerini yüksek düzeyde bir savaşçıdan başka bir şeyle tanımlamayan iki savaşçı zihin vardı.

seviye Konsey izi, Ok Takımı'nın sadece boş bir söylenti olmadığı konusunda isteksiz bir sonuca vardı.

Diğer şeylerin yanı sıra Konsey'i eleştirenleri kalıcı olarak susturmak için kullanıldığı iddia edilen gizli bir ekip fikri pek güven vermiyordu. Ancak Konsey'e sunduğu zihinsel yüz ifadesinde bunların hiçbiri görünmüyordu, bu yüzden konuyla ilgili olmayan düşüncelerini gömdü. Muhafızlar onu merkezdeki ilk iki kontrol noktasından geçirdikten sonra onu daha da derine götüren ikinci bir çifte teslim ettiler. Ancak son kasanın kapısı açıldığında, içeri tek başına girdi.

Kapı arkasından kapandı.

PsyNet'teki en güçlü ve ölümcül altı varlığın alev alev yanan zihinleriyle kilitlenmişti. Zihinsel virüsleriyle Nikita Duncan. Ming LeBon, zihinsel savaştaki becerisiyle ünlü. Tatiana Rika-Smythe, en derin kalkanları bozabilecek nadir bir yeteneğe sahip olduğu söylenir. Faith'in en çok dikkat ettiği kişi , çünkü eğer söylentiler doğruysa, Tatiana kurbanın haberi olmadan birinci seviye kalkanları bozabilirdi.

Faith'in dört kez kalkanla korunmasının nedeni de buydu. Belki aşırı bir tepkiydi ama kimsenin sırlarını öğrenmesini istemiyordu. ... Vaughn'un sırları. Katmanlamaya ek olarak, kalkanlarının asla durağan bir kalıba girmemesini ve bu nedenle tahmin edilmelerinin ve çözümlerinin neredeyse imkânsız olmasını sağlamanın alışılmadık ve son derece etkili bir yolunu da öğrenmişti. Sascha bunu ona o gece verandada öğretmişti - Faith koşullanmayı en mahrem düzeyde bozmadan önce.

"İnanç."

"Evet, efendim." Diğer düşüncelerini zihninin gizli bir bölümünde tutarak Marshall'a hiç duraksamadan cevap verdi. Konsey'le birlikteyken, kesinlikle tetikte olmaktan başka bir şey yapamazdı.

"Sizi Konsey üyeliği için değerlendirdiğimizin farkındasınızdır." Marshall'ın zihni başkalarının kanını akıtacak kadar keskin bir bıçak gibiydi.

"Evet, efendim." Vaughn haklıysa, Psy Konseyi Sessizliği korumak için katilleri koruyordu. Belki de onun uyarılarını takdir eder, cinayetleri Ağ'da dalga yaratmadan önce durdurmayı takdir ederlerdi. Ya sonra? Vaughn'un resmi yaptırımla işlenen cinayetlerle ilgili suçlamaları beyninde çınladı. Durduramayacağı, durduramamayı seçebileceği cinayetler, çünkü Konsey'in isteği buydu.

Vasiyeti.

O kadar insanlık dışı olabilir miydi? Dehşetin yavaş yavaş ürpertisi damarlarında dolaştı, minik pençeler parçaladı ve ısıracı bir acıya neden oldu. Halkını bu şekilde düşünmek istemiyordu, böyle bir şeye göz yuman bir ırkın parçası olmak istemiyordu.

"Bu konudaki düşünceleriniz nelerdir?" Ming LeBon, hiçbir haber yayınında yer ya da adı hiçbir yüksek profilli olaya karışmayan Konsey üyesi, Henry ve Shoshanna Scott tarafından sunulan medeni kamuoyu görüntüsünün ardında korkutucu derecede tehlikeli bir güç.

"Gencim," diye cevap verdi. "Bu, halkın bazı kesimleri tarafından bir zayıflık olarak görülebilir." Ve öldürmek için acımasız bir yeteneğe sahip değildi. Bir hayat çalma, karanlığın hastalıklı kötülüğünü kabul etmekle kalmayıp onaylama düşüncesi midesini bulandırıyordu.

Yine de Vaughn'un halkını, hatta belki de kendisini savunmak için öldürdüğünü ve yine öldüreceğini anlıyordu. Ama bu onu tiksintiyle doldurmuyordu. Belki de vahşi doğanın acımasız ama dürüst yasaları ile bunu kötüye kullanmaya en yatkın insanların gücünü artırmak için soğukkanlı, açık gözlü cinayet arasında bir fark olduğu içindir.

Bu doğru. Ancak, kalkanlarınız son derece güçlü. Saldırılara karşı koyabilecek kapasiteye sahip görünüyorsunuz." Ta-tiana'nın yorumu söylentileri doğrular gibiydi. Faith hiçbir şey hissetmemişti ama kalkanları belli ki test edilmiş ve yeterli görülmüştü. Bu onda ürperme isteği uyandırdı - kaç kişinin zihni Tatiana tarafından ihlalin farkına bile varmadan temizlenmişti?

Marshall, "Öngörü becerileriniz de çok işe yarayacak," diye ekledi.

Hayır.

Zihnini, halkını yanlış bir Sessizliğin esareti altında tutmayı amaçlayan hedeflerin ilerletilmesine vermeyecekti. O bir saniye içinde kararını vermişti. İşte o zaman başka hiçbir seçeneğin gerçekten uygulanabilir olmadığını fark etti - sadece bilinmeyene gitme korkusu öyle görünmesine neden olmuştu.

Şimdi tek yapması gereken Konsey'den sağ çıkmaktı.

"Aday olarak görülmek beni gururlandırır da ölmeye hazır değilim." Yaşamayı daha yeni öğrenmişken olmazdı. "Kaleb Krychek'in diğer adaylardan biri olduğunun farkındayım. Yeteneklerini mükemmelleştirmek için Konsey saflarında yıllar geçirdi." Rekabetten kurtulma yeteneği bunların başında geliyor.

"Gerçekten istediğiniz Psy o iken hedef haline getirilmek istemiyorum. Beni denklemden terfisini garantilemeye karar verirse onu yenebileceğime inanacak kadar kibirli değilim."

"Yani zayıf olduğunu kabul ediyorsun." Shoshanna, hiçbir zaman düşmandan başka bir şey olmamıştı. Faith'in çekirdek zihni, kendisini Shoshanna'nın ellerine bulaşan kanın dolaşımına bağlayan bağdan aşağıya bir bilgi fısıldadı. Gelecek değişmeden kaldı.

Konsey'e zayıflığını itiraf etmek asla iyi bir fikir değildi. "Size katılmayı düşünmemi istiyorsanız, Bay Krychek ile bir anlaşmaya varmadan bunu yapmayacağımı söylüyorum." Bırakın Kaleb'i dışarı çıkarmak istediğini düşünsünler. Elbette, Shoshanna Kaleb'i destekliyorsa, söylediklerinden odadan çıktıktan birkaç saniye sonra, hatta daha önce haberdar olacaktı.

Eğer dikkatli olmazsa hayatta kalmak riskli bir hal alacaktı. "Konsey tarafından Kaleb'in gücünü test etmek için bir piyon olarak kullanılmayı kabul etmeyeceğim. Hedef tahtasına oturtmak için başka bir hedef bulun."

Midesi düğümlenmişti ve kasları ağrıyordu ama oradan sağ çıkmıştı. Faith çok az zamanı olduğunu biliyordu. Ya Kaleb sabırsızlanacak ve kendi gündemini zorlamaya karar verecekti ya da Konsey Faith'in arkalarından ne çevirdiğini anlayacaktı. Ve yaptığı şey bir katili avlamaktı.

Marine'in katilini başka bir can daha alması için serbest bırakmayı reddetti. Her kimse, çok güçlüydü, zihinsel olarak çok güçlüydü. Yeni korumalarını atlatmanın bir yolunu bulmadan önce onun yerini tespit etmeliydi, duyguların zayıf, tehlikeli dallarını barındıran korumalar. Ölüm fantezileriyle ona yine işkence etmemiş olabilirdi ama bu denemediği için değildi; karanlığı iki gündür zihnini tırmalıyor, ona ne yapacağını göstermek istiyordu.

Bu gece, onu içeri alacaktı.

Ama önce mümkün olduğunca çok yararlı veri toplamak istiyordu. Kendisi için değil ama ona son derece kârlı bir makineden başka bir şeymiş gibi davranan tek insan olan Dönüşenler için. "Vaughn." Jaguarının adı bir tılsım gibiydi. Kürkü ellerine sürtündü, dudakları boynuna bastırdı, bu hisler o kadar gerçektir ki gözlerini kapatıp PsyNet'in yıldızlı alanına adım atarken onları koruyucu bir pelerin gibi etrafına sardı.

Parlak ve zayıf zihinler etrafında titreşiyordu, binlerce güzellik ve zarafet noktası. Bir kez daha, kendini gizlemek, olduğu şeyden başka bir şeymiş gibi davranmak için hiçbir çaba göstermedi - doğuştan kardinal, yıldızı yanacak kadar parlak. Kimse onu takip etmiyor gibi görünse de, PsyClan'ın onu bir şekilde izlemeye çalışmadığını düşünecek kadar aptal değildi.

Bununla başa çıkmak için bir plan yapmıştı, ona bu gece internette olmasını söyleyen aynı his tarafından önceden uyarılmıştı. Bu gece . Nedenini bilmiyordu ama katilin bir hata yapacağını umuyordu. Şimdilik, en basit şeyleri yapmak için buradaydı - Ağ'ın nabzını dinlemek, Konsey'in çok sessiz, çok gizli oldukları için duyamadığı sesleri duymak .

Ama bir şey ona mantıklı gelmiyordu. NetMind'in Konsey'in ilgisini çekebilecek her türlü konuşmayı işaretlemek üzere sık sık söylenirdi. Öyleyse Konsey neden mayalanmakta olan muhalefetin, isyan korlarının farkında değildi? Ve bunun farkında olmadıkları açıktı. Çünkü farkında olsalardı, bu sesler acımasızca susturulur, yemek yemek ve yıkanmak gibi basit işler için ancak yeterli nöronlara sahip olana kadar rehabilite edilirdi.

Rehabilitasyon Merkezi'ne dair düşüncelerinin de etkisiyle, mahremiyet kazanma planını uygulamaya koyarak, zaman ve mekân aşırıp İnternet'in uzak bir bölgesine gitti. Aynı zamanda anonimliğini sağlayan güvenlik duvarlarını da kaldırdı. Herhangi bir izleyici için, sanki varoluşundan fırlamış gibi görünecekti. İzleyicilerden kaçmak için çok basit bir yol, ama bu genel bağlantıya hiç gitmemişti, son gezintisi sırasında dikkat çekmeden izini kaydetmişti, bu yüzden belki de onu izlemenin bir yolu yoktu.

Bağlantıya ulaştığında, yerel veri akışlarıyla birleşmek için etrafından dolaştı. Bölgesel haberler ve diğer bültenlerden oluşan bilgilerde özellikle ilginç bir şey yoktu, bu yüzden akıştan çıktı ve halka açık bir sohbet odasına girdi. Katılımcılar itici güç teorisini tartışıyorlardı. Yine de kaldı. Böylece, gölgelerinden kurtulmayı başaramazsa ve aradığı şeyi bulursa, dinlediği diğer şeyler göz önüne alındığında, etrafta takılması garip görünmeyecekti.

Ne de olsa o bir F-Psy'ydi. Biraz tuhaf olmaları gerekiyordu.

İtici güç teorisini Net'teki en yeni yoga ustasına ayrılmış bir sohbet alanı izledi. Psy'lara zihinlerini lazer keskinliğine odaklamayı öğretmede etkili olduğu için yoga son derece faydalı bir egzersiz olarak kabul ediliyordu. Ancak Faith, Psy'ların neden bir zamanlar eski bir ruhani disiplin olan yogaya yöneldikleri konusunda farklı bir görüş oluşturmaya başlamıştı ve bunun odaklanmayla hiçbir ilgisi yoktu. Belki de sadece boşluğu dolduracak bir şeyler bulmaya çalışıyorlardı.

Yogadayken kendini, ıgır açan DarkRiver/SnowDancer-Duncan anlaşmasının şimdiden nasıl büyük kazançlar sağladığına dair konuşmalarla dolu bir haber odasında buldu. Faith anlaşmanın tüm detaylarını bilmiyordu ama şekil değiştirenlere yönelik bir konut projesiyle ilgili olduğunu biliyordu. Bu bir Duncan ailesi projesi olmasına rağmen, sadece şekil değiştirenlerin kendi ırklarının ihtiyaç ve isteklerini anlayabileceği teorisiyle tasarım ve inşaatı DarkRiver'a ihale etmişlerdi. Görünüşe göre SnowDancer kurtları DarkRiver aracılığıyla araziye tedarik etmiş ve projeyi türünün ilk rneği olan bir ortaklık haline getirmişti.

şimdi ilk ev satışa çıkmadan önce tüm sitenin satıldığını duymuştu. Ve siparişler . Bazı zihinler bu tür ortaklıkların Avrupa'da daha medeni Dönüşen gruplarıyla denenmesi gerektiğini öne sürdü. Bunun hemen ardından, leoparların ve kurtların pek de medeni olmadıkları ve başarılarının sebebinin de bu olduğu yönünde mantıklı bir karşı çıkış geldi.

Verileri dosyaladı-DarkRiver, Sascha'nın ilticasının gelecekteki ticaret olasılığını ortadan kaldırmadığını bilmekten memnun olacaktı. Aksine, Dönüşenlerin pazarlık gücü artmış gibi görünüyordu. Psy'nin Duncan dönmesiyle konuşmasına izin verilmeyebilirdi ama onun sürüsüyle iş yapmak tamamen farklı bir konuydu. Konsey'in durdurmaya çalışmayacak kadar akıllıca davrandığı bir şey.

Konuşma başka konulara geçtiğinde, ayrılmadan önce birkaç dakika daha dinledi. İki saat sonra, bilmenin suçluluk duygusunu yatıştırma ihtiyacından kaynaklanan bir serap olduğunu düşünmeye başlamıştı. Ancak bir sonraki salisede, diğerinin arkasına yarı gizlenmiş küçük bir odadaki konuşmanın kenarını yakaladı. Konumu göz önüne alındığında, içeridekilerin odayı aramaya geldikleri açıktı.

"-Son üç ayda iki üyesini kaybetti. Bu istatistiksel olarak açıklanabilir bir durum değil."

"İkisinin de kazara olduğuna karar verildiğini sanıyordum."

"Cesetler asla bulunamadı. Kaza olduklarına dair elimizde sadece Enforcement'ın sözü var."

"Hepimiz Enforcement'ın iplerinin kimin elinde olduğunu biliyoruz."

İlgilenmekten çok Faith dikkatleri üzerine çekmemeye çalışarak en uzak kenarda kaldı.

"Sharma-Loeb aile grubunun iki yıl önce benzer şekilde açıklanamayan koşullarda bir dişi kaybettiğini duydum."

"Bu konuyu en son konuştuğumuzdan beri diğer kayıpları takip ediyorum. Nereden bakarsanız bakın, rasyonalize edilemeyecek kadar çok sayıda kayıp var."

"Ne dair bir öneriniz var mı?"

"Eğitimin bazı bileşenlerinin dair söylentiler var."

Zekice, diye düşündü Faith. Psy kasıtlı *olarak Sessizlik* ya da *Protokol* kelimelerini kullanmamıştı, her ikisi de NetAklını potansiyel olarak isyankâr konuşmaya karşı uyarabilirdi. Ancak, bu konuşmanın Net'in kamusal alanında gerçekleşiyor olması bile başlı başına bir işaretti. Ya Konsey denetim konusunda gevşek davranmaya başlamıştı ya da halk kendine daha fazla güvenmeye başlamıştı.

Sohbetteki önde gelen zihinlerden birkaçı aniden göz kırptı, muhtemelen daha güvenli bir yere doğru gidiyorlardı. Ancak NetAkıl'dan güvende olup olamayacakları tamamen başka bir soruydu; Ağ'dan saklanmaya çalışmak havadan saklanmaya çalışmak gibiydi.

Ama sonra akli tekrar sordu, Konsey neden muhalefetin seviyesinden haberdar görünmüyordu? Kesinlikle çok büyük değildi ama görmezden gelinecek kadar da güvenli değildi. Ya da...! Aklına devrimci bir fikir geldi. Kaybedecek bir şeyi olmadığına karar vererek Ağ'a geri ve görünüşte amaçsız gezintisine devam etti, bu sırada başka bir isyan fısıltısına rastladı.

Ancak bu hoşnutsuzluk kırıltıları artık dikkatini çekmeye yetmiyordu. Marine'in ölümüyle ilgili nafile bilgi arayışı bile

Katil, bir vizyon olmanın sınırında gezinen bir bilgiden doğan yeni bir dürtüye arka planda kalmıştı.

NetMind ile konuşmak istedi.

Ancak, nasıl temas kuracağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Bu onların bildiği anlamda bir bilinç değildi. Başka bir şeydi, benzersiz bir şeydi, türünün tek örneği idi. Konuşmayabilir, düşünmeyebilir, onun yaptığı gibi hiçbir şey yapmayabilirdi. Onu nasıl bulacağını bile bilmiyordu. Her yerdeydi ve hiçbir yerde değildi.

Me Net'e girdiğinden beri birkaç kez yanından geçip gittiği için, en az ilgi çekici veri akışlarının olduğu sessiz bir alana gidip bir sonraki geçişini beklemeye karar verdi. Bunu yaparken mantığın ve aklın seslerini duymazdan geliyordu - belli bir jaguar ona mantığın her zaman doğru olmadığını öğretmişti. Bazen içgüdülerle, hatta uzun süredir gömülü ve paslanmış içgüdülerle hareket etmek gerekirdi.

Fırça geldiğinde o kadar ince ve tanıdıktı ki neredeyse kaçıracaktı. Geçidin arka kenarını yakalayarak, tüm bilincinin etrafındaki kısıtlı bir alana yönelik dar bir düşünce gönderdi. *Merhaba?*

Yanıt yok.

Beni duyabiliyor musun?

Var olup olmadığı ya da kendi kendine konuşup konuşmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Psişik bir düzeyde görülebildiğini ya da Konsey'in erişebileceği kalıcı bir çekirdeğe sahip olduğunu varsayıyordu ama eğer öyleyse, bu iyi korunan bir sırdı. Görünüşe göre bu sektörde yalnızdı ve çılgınca bir risk almaya karar verdi. Eğer AğZihni genç ve şekillenmemişse, normal olabilirdi. Ve eğer değilse, o zaman Konsey onun için gelecekti.

Ben zayıf değilim, dedi kendi kendine.

Hayır, değilsin Red. Vaughn'un sesi kulağına boğuk bir fısıltı gibi geliyordu.

Benim için gelirlerse, dövüşürüm ve . Evcilleştirmem gereken bir jaguar var.

Aklında bu düşünceyle, kalbinde Vaughn'la, hayatını tehlikeye attı.

Lütfen. Tek bir kelime ama ikna, neşe ve umutla parıldayan bir kelime. Duygular kullanılmadığı için garipti. Ama bu çorak yerde, nezaketin tek ipuçlarıydı.

Bir mikrosaniye sonra aklından bir şey geçti. Dokunun tadına baktı ve daha önce dokunduğu hiçbir şeye benzemediğini gördü... yoksa benziyor muydu? Vaughn'un görüntüsü zihninde parladı ve gözlerindeki vahşiliği, sesindeki alaycılığı, dokunuşundaki zevki hissetti. O da bu bilinç gibi canlıydı.

???

BÖLÜM 19

Neredeyse nefesi **kesiliyordu**. Çok dikkatli bir şekilde, zaten dar olan düşünce halkasını daralttı. *Benim adım Faith. Senin adın ne?*
???

Konuşmayı anlamıyor gibi görünüyordu ama duygulara tepki . Fiziksel dünyada dudağını ısırarak derin bir nefes aldı ve olduğu gibi bir görüntüsünü gönderdi; koyu kızıl saçlar, ortalamanın altında bir boy, bir kardinalin gözleri. Olağanüstü bir şey değildi ama eşsizdi ve NetMind da öyleydi. Mesajını anlayacak mıydı?

Uzun bir sessizlikten sonra aklını yitirdiğini düşündü ama sonra bir çığ gibi büyüyen görüntülerle, zihnini ezmekle tehdit eden sonsuz bir öfkeyle sarsıldı. Psişik düzlemdeki aşırı yüklenmeye karşı sendeledi ve fiziksel düzlemde elleri patlamak üzere olan kafasını kavradı.

Dur! Sonların görüntüleri, acı hissi. Ani duruş. Başka bir fırça. Sessizlik.

Yavaş. Bağışlama, temastan duyulan mutluluk, daha az hız ihtiyacını ifade eden resimler eşliğinde.

Sanki düşünüyormuş ya da korkmuş gibi bir sessizlik daha. Onu rahatlatmak isteyerek en sevdiği anılarından birini, Vaughn'un Marine'den bahsederken saçlarını okşayışını hatırladı. O okşayışın dayanılmaz şefkatini bir sonraki düşüncesine yansıtmaya çalıştı.

Daha yavaş bir görüntü akışı ona cevap verdi. Bir Psy için bile hızlıydı ama katlanılabiliirdi. NetZihin'in ondan çok daha hızlı düşündüğü, çok daha çabuk, çok daha kolay hesap yaptığı açıktı ama aynı zamanda genç olduğu da ortadaydı. Talimatlara ve daha da önemlisi bakıma ihtiyacı vardı. Onun açlığını anlamak belki de sadece kardinal bir F-Psy

ona istediğini, onun için önemli olanı göstermesine izin verdi. Bir çocuğun sırları.

Bunlar kendi başlarına görüntü değil, daha çok düşüncenin kırık parçaları gibiydiler. Bildiklerinin parçaları, gördüklerinin anlık görüntüleri, gizemin ipuçları. Onu test ediyordu. Eğer Konsey gerçekten de onu zincirlemeye çalıştıysa, onun temkinliliğini suçlayamazdı. Bu farkındalıkla birlikte halkının liderleri hakkındaki son kırılğan yanılsamaları da yok oldu, çünkü temas kurduktan birkaç saniye sonra NetZihin'in gerçekten hissedebilen bir varlık olduğunu biliyordu. Bu nedenle ona saygı gösterilmeli ve müdahale ya da manipülasyon olmaksızın gelişme özgürlüğü tanınmalıydı. Ama yine de Konsey bunları kendi halkına bile tanııyordu.

NetZihin'e neden kendisiyle konuşmayı seçtiğini sormak istedi ama soruyu temsil edecek bir görüntü bulamadı. Sonunda biriyle konuşurken bir görüntü gönderdi ama partneri bulanıktı. Cevap kırbaç hızında geri geldi ve NetZihin'in kendisini ne olarak gördüğünü gördü: PsyNet'e şekil verilmişti. Kendisinin gönderdiği görüntüyü taklit etmiş ama yıldızlarla aydınlatılmış geceyle renklendirmişti. Kadınsı şekline rağmen, hiçbir şekilde erkek ya da dişi olmadığı hissine kapıldı. Ama çok güzeldi ve bunu söylemeye çalıştı.

Cevap olarak ona ikinci bir otoportre gönderdi. Ama bu seferki ürkütücü derecede farklıydı. Bir değil, iki kadın yan yana duruyordu. İkincisinde yıldız ışığı yoktu, o kadar saf siyahtı ki gölgeler içinde gölgeler gibiydi. Faith hâlâ görüntüyü kavramaya çalışıyordu ki, NetZihin ona karanlık yıldızların kendi konumuna odaklandığı bir anlık görüntü gönderdi.

Faith düşünmek için durmadı. İçgüdüleriyle hareket ederek başka bir uzak bağlantı noktasına atladı, içgüdüleri bu karanlık yıldızların dostça bir şey olmadığını haykırıyordu. Ya Kaleb Krychek kirli işlerini yaptırmak için başkalarını tutmuştu ya da Konsey NetMind'ın yetkisiz bir kişiyle temas halinde olduğunu keşfetmişti. İkinci olasılığa güvenirdi -Krychek önden saldırmasıyla tanınmazdı.

???

Onu tekrar bulmuştu. Sessiz kaldığında, ona karanlık yıldızların yanlış bir izin yankılarında kaybolan görüntülerini gönderdi.

NetMind'in saniyeler içinde bıraktığı yanlış bir iz. Çünkü her yerdeydi.

Rahatlama zihninde serin bir rüzgârdı. Faith ona teşekkür etmek için buket gönderdi ve ona hatırlattığı çocuk gibi, görüntüleri yüz kat çoğaltarak ona geri verdi. Gülmek istiyordu, bu yüzden ona Vaughn'un dalga geçtiğinde ilham verdiği duyguların kopyalarını gönderdi. O da ona eve giden güvenli bir yol göstererek karşılık verdi; bu yol, arama yapanların etrafından dolanacak ve hiçbir alarma yol açmayacaktı.

Onunla ilgili çıkarımları yeniden değişti - bazı açılardan çocuksu olsa da, diğer açılardan sonsuz, yaşlanmayan bir zekaydı. Ona teşekkür etmek için bir gül göndererek, kendisine izlerini verdiği bağlantılar üzerinden eve doğru yola çıktı.

Suyun suda erimesi gibi öz benliğine kaydı, iç zihni gezgin benliğini tanıdı ve kabul etti. Güvende idi ama bu güvenlik en iyi ihtimalle tehlikeliydi. Güvenlik duvarları zaptedilemez olabilirdi ama hedefin hayatta kalması bir sorun değilse, büyük bir açık güç patlaması onu dakikalar içinde öldürebilirdi.

Vaughn bütün geceyi yeni bir heykel üzerinde çalışarak **geçirmişti**; Faith'in heykeli üzerinde çalışmaya dayanamıyordu. Ama uykusuz gecesine rağmen, kuşluk güneşi altında derisi enerjiyle ürperiyordu. Kedi, kurtlarla aynı bölgede olmaktan hoşlanmıyordu, etrafları toprak ve gökyüzünden başka bir şeyle çevrili olmasa bile.

"Güzel takım." Hawke, SnowDancer alfası ve sabah toplantısını düzenleyen kişi.

"Bu kadar acil olan ne?" Lucas kaşlarını çattı. "Duncan karargâhında bir toplantım var."

"Sascha seninle mi geliyor?" Kurt her zaman yaptığı gibi Sascha'nın adını söyledi, sanki onun üzerinde özel bir hakkı varmış gibi.

"Senden hoşlanması iyi bir şey." Lucas'ın derisi, yüzünün sağ tarafını çizen işaretlerin üzerinde gerildi. "Evet, benimle geliyor. O buz gibi kaltak Nikita'nın onu görmezden gelmesine izin vermeyeceğim.

Ve eşim onların sırlarını biliyor." *Benim* vurgusu. Yıllar süren mesafeden sonra Vaughn şimdi sahiplenme, işaretleme, damgalama dürtüsünü anlıyordu.

"Indigo bilmeniz gereken bir şey buldu." Hawke başını teğmenine doğru salladı.

Mavi-siyah saçları ve soğuk beyaz teniyle uzun boylu kadın çok güzeldi. Aynı zamanda ölümcüldü. Vaughn onun kendisinden iki kat büyük erkekleri gözünü bile kırpmadan yere serdiğini görmüştü. Kedinin pençeleri derisine battı.

"Devriye gezerken bir vaşağa rastladım." Becerilerinin her zamanki gibi keskin olduğunu gösteren yumuşak bir hareketle alfasının yanına adım attı.

"İzin yok mu?" Vaughn kaşlarını çattı. Yırtıcı sürülerin bölgelerine girişle ilgili kurallar açıktı; ziyaret etmek istiyorsanız izin isterdiniz. Aksi takdirde, çoğu durumda, hızlı bir ölüm için imza atmış olurdunuz. Acımasız ama gerekliydi. Bu kurallar olmasaydı, bölge savaşları onları uzun zaman önce yok ederdi.

"Evet. Ama işin eğlenceli kısmı bu değil." Indigo'nun çenesi gergin bir çizgiydi. "Jax konusunda aklını kaçırmıştı."

Zihin değiştiren madde Psy'ların tercih ettiği zehirdi. "Bir Dönüşen'in Jax'ın üzerinde ne işi vardı?" Bu maddenin Psy'lar üzerindeki etkisi iyi biliniyordu; bağımlılık yapan madde sonunda konuşma ve mantıklı düşünme kapasitelerini yok etmekle kalmıyor, onları Psy yapan yeteneklerini de ellerinden alıyordu. Bu onların ırkı hakkında ne söylüyordu?

"Bana söyleyemeyecek kadar kendinden geçmişti." Indigo'nun adaşı olan gözleri öfkeyle kısıldı. "Bunun arkasında Psy olmalı, maddeyi onlar icat etti. Lanet Konsey açık bir saldırıyı göze alamadığı için bizi zehirlemeye çalışıyor."

"Vaşak bir grubun parçası mı?" Lucas sordu, sesi leopar menziline düşmüştü.

"Belirli bir kokunun izini süremedim ve küçük aile gruplarında daha mutlu oldukları biliniyor." Alfa'sına baktı ve onun

başını sallayarak devam etti. "Darmadağındı ve Psy'nin Jax'e yaptığı gibi değildi. Onu bulduğumda insan formundaydı ama eli bir pençeydi ve vücudunda rastgele kürk parçaları vardı."

Vaughn sorunu anlamadı. "Üstünü mü değiştiriyordu?" "Hayır.

Vardiyanın ortasında sıkışmıştı. Yeterince gevezelik etti. birkaç günden beri doğru düzgün vardiya değiştiremediğini fark etti. o lanet şeyi ilk aldıktan sonra."

Bu korkunç bir düşünceydi. Hayvan olamamak, insanın ruhunu kaybetmesine benziyordu. "Nerede o?" Vaughn yaratığa karşı acıma hissetti. Onu saf, vahşi bir canavar değil de bir şekil değiştiren yapan şey buydu.

"Öldü." Düz bir cevap. "Yine de ben yapmadım. Yapamazdım. Bu yaralı bir yavruyu tekmelemek gibi bir şey olurdu. Kasılmalar geçirmeye başladığında onu şifacımıza götürüyordum. Vücudu birkaç kez değişime girdi ve sonra geri çıktı. Her şey bittiğinde ölmüştü ve... darmadağın olmuştu." Sesinde şok izleri vardı, buz gibi çelikten yapıldığı söylenen bir kadından beklenmeyecek bir şeydi bu. "İnsan, vaşak, derisi ters yüz edilmiş ve kemikleri yanlıış yerlerde. Tanrım, hiç böyle bir şey görmemiştim."

"Ceset mi?" Lucas Hawke'a baktı.

"İnde. Tamsyn'in dışarı çıkıp Lara ve diğer şifacılarla birlikte bir göz atmasını istiyoruz."

"Konuşmamız biter bitmez Nate ve Tammy'yi buraya göndereceğim."

"Onları arabadan alabiliriz," diye teklif etti Hawke, her iki şekilde de aynı tonda olan soluk mavi gözlerinde kesin bir bakış vardı.

Lucas homurdandı. "Eşini bizden birine emanet eder miydin?"

"Bu asla gündeme gelmeyecek." Hawke'ın ses tonu çok kesindi - sanki asla bir eşi olmayacağını *biliyormuş* gibiydi. Eğer bu doğruysa, alfanın ölümcül derecede kızgın olmasına şaşmamalı.

"Al."

Vaughn, Indigo'nun fırlattığı resim slaytını yakaladı ve bir göz attı. Midesi bulandı. "Siktir." Slaytı Lucas'a uzattı. "Bunu ortaya çıkaralım - hem birinin bu şeyi daha zayıf Dönüşenlere sattığı gerçeğini hem de yarattığı etkiyi. Bu, tadına bakmak isteyen herkesi durduracaktır."

"Bence resimlerin kopyalarını gönderelim," diye önerdi Indigo. "Onları gördüğünüzde, Jax'in fikri bile kurdeşen dökmenize neden olacak."

Hawke, Lucas'ın slaytı incelemesini izledi. "Yakında harekete geçmeliyiz. Bir başkasının daha içine çekilmesi riskini almak istemiyorum."

Lucas başını salladı. Vaughn da aynı fikirdeydi. Besin zincirinin en tepesinde olmak sorumlulukları da beraberinde getiriyordu. Saldırı altındayken, diğer Dönüşenlerin örnek aldığı yırtıcılardı. Kaliforniya'da da SnowDancer ve DarkRiver öyleydi.

"Cian bilginin yayılmasını sürünüzdeki kütüphaneci yaşlı kurtla koordine edebilir." Lucas slaytı geri verdi.

"Dalton." Indigo bakmadan onu cebine geri koydu. "Bu tür işlerde iyidir. Cian'la bağlantı kurmasını sağlayacağım."

Lucas, "Laurenler nasıl?" diye sorduğunda ayrılmak üzereydiler. Kurtlara sığınan Psy sığınmacılarının ailesinden bahsediyordu. Konsey Lauren'ların öldüğüne inanıyordu ve bu da kurtlara stratejik bir avantaj sağlıyordu. Ama eğer Hawke'ın kaşları çatıksa, bu kızgınlığı dengelemek için yeterli değildi.

"Arkadaşın Judd'ı Brenna konusunda kendisine yardım etmesi için kandırdı ve bunun Andrew ile Riley arasında ne kadar popüler olduğunu tahmin edebilirsin. Küçük kız kardeşlerinin yanında gözünü kırpsa onu doğrıyacaklar; ancak çılgın Psy hiçbir şeyi umursamıyor gibi görünüyor ki onu hayatta tutan tek şey de bu olabilir." Alfa kollarını kavuşturdu. "Ve evet, Walker yanlışlıkla oyunu ele vermemeleri için çocukları kalkanlarıyla bir şeyler yapmaları konusunda eğitmeye çalışıyor."

Bu da Sienna Lauren'i dışarıda bırakıyordu. Hawke'ın kaşlarını çatmasının nedeni muhtemelen gençti. Alfa, Vaughn'un tahminini doğruladı.

bir saniye sonra.

"Sienna o kadar çok sorun çıkarıyor ki, bu veledin kılık değiştirmiş bir dişi kurt olduğunu düşünmeye başladım."

"Ona karşı çok yumuşak davranıyorsun." Indigo'nun sözleri gözlerindeki eğlence kıvılcımıyla uyuşmuyordu.

Hawke alçak bir hırıltı çıkardı. "Bunun çok komik olduğunu düşünüyorsun, onu kendini savunma konusunda eğitme görevini sana veriyorum. Bir ev kedisi gibi dövüşüyor, tıslıyor ama ısırmıyor."

Indigo'nun rengi solmuştu ve bu Vaughn'un görmeyi hiç beklemediği bir şeydi. "Ne kadar sürecek?"

"Ne kadar sürerse." Hawke memnun bir şekilde gülümseyerek dikkatini Lucas ve Vaughn'a verdi. "Adamlarınıza göz kulak olacağız. Sascha sevgilime benden bir öpücük ver."

Kurt, Lucas'ın pençeleri tarafından boğazının parçalanmasından kıl payı kurtuldu.

Vaughn, Lucas'ın gölgesinde, Hawke'in toplantı çağrısı yaptığı yere yakın, Psy-Değişkenler'in ortak konutlarının bulunduğu alana doğru **ilerledi**. Alfası, arkadaşı, kenarda durdu ve yavaş bir nefes aldı. "Nikita'yı görmek Sascha'nın canını yakıyor. Neredeyse gözleri yaşaracak."

"Biliyorum." Vaughn, annesinin çekip gitmesini izlemenin bir çocuğa ne yaptığını çok iyi anlıyordu.

"DarkRiver'da başka bir Psy olduğunda her şey daha iyi olacak. Laurenler farklı. Kendi aile ağlarına kilitlenmiş durumdalar. İhtiyacı olan şey Ağ'da başka bir zihin."

Vaughn ellerini yumruk yaptı. "Faith'i zorlayamam."

"İkna etmeye ne dersin?" Lucas ellerini ceplerine sokarak topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı.

"Yeterince kontrol sahibi değilim." Açık gerçek. "Kendine güven. Ona zarar veremezsin."

"Kedi çaresizleşiyor." Vaughn'un pençelerinin sürekli olarak etine baskı yaptığını hissedebileceği kadar çaresiz, sadece bir düşünce uzakta. Faith'in narin teniyle kendine nasıl güvenebilirdi ki?

"O zaman besle onu," dedi Lucas sonunda. "Biz Psy değiliz ve Faith herhangi bir seçim yapmadan önce bunu kabul etmeli. Ona ne olduğunuzu gösterin."

"Şimdiye kadar ona pek nazik davranmadım."

"Ama sen de ihtiyacın olanı talep etmedin. Gerginliğini hissedebiliyorum ve bu daha şimdiden sürüdeki genç erkekleri etkilemeye başladı." Bir başka açık gerçek daha; her ne kadar kokulara karşı hassas olsalar da, Vaughn'un bitmek bilmeyen cinsel ihtiyacı muhtemelen gençleri çiğ çiğ yiyordu. "Onu alın ya da kaşıntısını kaşıyacak bir kedi bulun."

Öfkelendi. "Sascha'ya kazık atar ?"

"Aynen öyle." Lucas başını salladı. "Onsuz yaşayamazsın. Denemek bile istiyor musun?"

Yok artık! Ve o anda ne yapması gerektiğini biliyordu. "Bir ya da iki gün bensiz idare edebilir misin?" Kedinin canına tak etmişti. Her şeyi ele geçiriyordu.

Lucas'ın dikkati alanın diğer tarafında sessizce durmakta olan arabaya kaydı. "İyi avlar. Ben gidip kendi kadınımlı öpeceğim."

Vaughn ormana geri döndü, canavarı hayatının en önemli avının beklentisiyle kıpırdanıyordu. Faith'in kurallarına göre oynamayı bırakmıştı. Jaguar serbestti ve açtı. Boğazından sert ve tehlikeli bir kükreme geldi. Faith NightStar onu ele geçirmeye kararlı bir yırtıcıyla yüz yüze gelmek üzereydi. Taviz yok. Merhamet yok.

Faith BlueZ Industries, Sem-tech ve Lillane Contracting için tahminleri tamamladıktan sonra tetik panelini kapattı. "Ben arazide yürüyeceğim."

"Anlaşıldı."

Ancak dışarı çıktığında ve birkaç büyük ağaç tarafından gizlendiğinde derin bir nefes aldı ve ellerini kot pantolonunun ön kısmına sürttü. Sabahın erken saatlerinde gördüğü bir görüntü karşısında her zamanki elbisesi yerine onları giymişti.

Bir jaguar onun için geliyordu.

İmgelem bir uyarıydı: Seç. Ama kararını çoktan vermiş, onun iddiasını çoktan kabul etmişti. Bugünden sonra bir daha asla bu eve, güvenli, tanıdık yere dönmeyecekti. Marine'in katilini bulma arayışında başarısız olmuş olsa da - dün gece ya da bu sabah açık zihnini ısırmamıştı - PsyNet'ten ayrılmak zorundaydı. İntikam hâlâ onun olacaktı. *Biliyordu*.

Eve döndüğünde, öğle yemeğinden önce üç tahmin daha yaptı. "Stres hissetmediğinden emin misin?" Xi Yun üçüncüsünden sonra sordu.

"Sanırım bugün kendimi yeterince zorladım." Kendisine doğru gelen yırtıcıyla baş edebilmek için gücüne ihtiyacı vardı.

"Size bir sağlık ekibinin katılmasını talep edebilirim."

"Buna gerek yok. Ham psişik potansiyelimdeki artış göz önüne alındığında, güçlerimin ne kadar ilerlediğini görmeye çalışıyordum."

"Evet, tabii ki. Bana önceden söylemeliydiniz. Taramaların detaylarını size ileticeğim. Tahminler sırasında zihniniz vücudunuzu daha verimli bir şekilde düzenliyor gibi görünüyor. Hiç stres çizgisi yok."

"Mükemmel." Aklına bir fikir geldi. "Bu sabahki efordan sonra muhtemelen derin bir uyku çekeceğim, bu yüzden lütfen emekli olduktan sonra en az on iki saat boyunca rahatsız edilmememi sağlayın."

"Not edildi."

"Teşekkür ederim."

Var olmayan stresin bir sonucu olarak herhangi bir dengesiz davranışı olup olmadığının incelendiğinin farkında olarak, kendini normal rutinlerini izlemeye zorladı. Mutfak bölümüne geçerek, ihtiyacı olan vitamin ve minerallerin çoğunu taşıyan yüksek enerjili içecekten bir bardak doldurup tüketti, ardından yavaş yavaş iki enerji barı yedi.

düşündü. Ardından, söz verdiği tıbbi taramaları kişisel ajandasına indirdi ve üzerlerinden geçmek için salonda bir koltuğa oturdu.

İltica ettiğinde verileri de yanında götürmek niyetindeydi. Muhtemelen bu kadar detaylı taramalara erişmek için son şansı olacaktı ve bir F-Psy için beynin her bölgesini gösteren bu taramalar paha biçilmezdi. Zihinsel bozulmaya karşı en savunmasız bölümler de dahil. Çünkü ne olursa olsun, o bir F-Psy'ydi ve bununla birlikte daha yüksek bir delilik riski vardı. Her zaman vardı.

Ancak iki saat sonra gerindi ve yatak odasına girdi, gözleri dosyaları taramaya devam ediyordu. İçeri girer girmez dış görünüşünü bir kenara bırakarak, geride bırakmak istemediği birkaç şeyle birlikte sırt çantasını hızla hazırladı. Fazla bir şey yoktu; ajandası, PsyClan'ın veri tabanından indirdiği Marine'in bir holo görüntüsü ve babasının bir fotoğrafı. Bu geceden sonra onu bir hain olarak görecekti ama tüm soğukluğuna rağmen hayatında değişmeyen tek şey oydu ve onu özleyecekti. Sonunda kıyafetlerini değiştirdi ve hepsi bu kadar. Bugüne kadar yaşadığı hayat hakkında üzücü bir yorum.

Yaşam alanına geri döndüğünde, gelen bir telefonun zil sesini duyunca şaşırdı. "Evet?" diye cevap verdi sesli olarak.

"Baban seninle konuşmak istiyor."

"Ekranı açacağım."

"Gerek yok, o kapıda."

Elini ekran etkinleştirme tuşundan çekti, ağzı bir anda çöllerin en kurusu oluverdi. "Onunla bahçede buluşacağım." Söylemeyi planladığı şey bu değildi ama bir kez daha *bilme* duygusu ön plana çıkmıştı.

Telefon görüşmesini sonlandırarak evden çıktı ve sonunda kapıya ulaşan patikadan aşağı inmeye başladı. Anthony onu sadece gizli bir iş hakkında konuşmak istediğinde ziyaret ederdi ve dışarıda olmak gizliliği sağlamanın en kolay yoluydu. Onun bugün sürpriz bir şekilde ortaya çıkmasının iki nedeni olduğunu düşünebiliyordu. Belki de

Özellikle hassas bir tahmine ilişkin bir talep kadar basit, ancak çok daha tehlikeli bir konu hakkında da olabilir - Konsey'e olası adaylığı.

Sonra işte oradaydı, ona doğru yürüyordu. Uzun boylu, teni onunkinden iki ya da üç ton daha koyu, siyah saçları şakaklarında gümüşü bir renk almış bir erkek. Siyah takım elbisesi, beyaz gömleği ve lacivert kravatıyla mükemmel bir Psy gibi görünüyordu. Onun planladığı ilticayı öğrenirse ne yapardı?

Durdurun onu. pahasına olursa olsun.

"Baba."

"Benimle yürü, Faith." Ana yoldan çıkıp arazinin derinliklerine doğru kıvrılan bir yola saptı. "Bazı rahatsız edici haberler duydum."

Öğleden sonra güneşine rağmen vücudunu soğuk bir rüzgâr sardı. "Kaleb Krychek?"

Onu rahatlatmak için başını salladı. "Konsey'e başka seçenek bırakmamaya karar verdiğine dair söylentiler var."

"Beklemediğimiz bir şey değildi."

"Yarıştan çekilmeni istiyorum."

"Baba?" Yüzünü ona döndü, saf şaşkınlık onu olduğu yere mıhladı.

Anthony onun yanında durdu. "Saldırı manevraları konusunda eğitim almadın. Kaleb yıllarca pratik yaptı."

"Bunu biliyorum, ama-"

"Zarar görme riskini göze alamayacak kadar değerlisiniz."

Yani, parasal kârlılığı babasının hırsından daha ağır basıyordu. "Anlıyorum. İş . Ama ya teklifi istersem?"

"PsyClan elbette size yardımcı olacaktır. Ancak, iyi düşün Faith. Bir kardinal kâhin olarak, kullanmayı seçersen zaten hatırı sayılır bir siyasi güce sahipsin."

"Tamamen izole olmuş durumdayım."

"Eğer istersen bu değişebilir."

Düşünmeden konuştu. "Değişebilir mi?"

Anthony birkaç uzun dakika boyunca ona baktı. Onun bir şeyden şüphelenip şüphelenmediğini merak etti. Sonra şöyle dedi: "Zaten bir kızımı kaybettim. Bu kadarı yeter. Seni güvende tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

İfadesinde duygu, ilgi, sevgi okumak istedi ama bunun kendini kandıran bir yalan olacağını biliyordu. "Kaynaklarınız herhangi bir saldırı için bir zaman dilimi verdi mi? Ya da saldırının türü?" Kendini içindeki yalnız çocuğun ihtiyaçlarını düşünmeye zorlayarak tekrar yürümeye başladı.

"Önümüzdeki iki gün içinde. Tipine gelince, Krychek PsyNet'i kullanmasıyla biliniyor. Tk yeteneklerinin altında, tespit edilmeden saldırmaya izin veren belgelenmemiş bir güç alt kümesine sahip olduğundan şüpheleniliyor."

"Nikita Duncan'ın yeteneğine benzer bir şey olduğunu mu düşünüyorsunuz?" "Zihinsel virüsler mi?" Anthony bu fikri düşünmüş gibiydi. "Hayır.

Bu başka bir şey. Onun özel yeteneklerinin sonucu kullanılan benzersiz ve son derece rahatsız edici."

"Hedeflerinin ortadan kaybolma eğilimi olduğunu sanıyordum."

"Öyle. Ama ortadan kaybolma Krychek'in yapmadığını keşfettim. Bireysel aile grupları - onun kurbanlarıyla ilişkilendirilmek ."

"Hangi sonuçlar böyle radikal bir tepkiye neden olabilir?" Konsey'in en yeni üyesi olacağı neredeyse kesin olan bu adam hakkında toplayabildiği kadar çok bilgi toplamak istiyordu. Bilgi güç demekti ve güçsüz olmaktan bıkmıştı.

"Bilmek istediğine emin misin?"

"Elbette."

"Nikita'nın hedefleri ya ölüyor ya da kendilerine bakamayacak aciz hale geliyorlar -bazı kazara beyin hasarlarına benzer etkiler. Birey için talihsizlik ama

Organik ya da genetik hiçbir şey yok, geniş aile grubuna yansıyan hiçbir şey yok."

Bir konunun etrafında dans etmek babasına hiç yakışmıyordu.
"Krychek neden farklı?"

"Hedefleri klinik olarak deliriyor."

BÖLÜM 20

Faith, Anthony'nin bir adım gerisine düştüğü için **çok** ama çok memnundu, çünkü o anda dehşetini gizleyemezdi. "Deli mi?"

"Herkesin tespit edebildiği kadarıyla, hedefleri enfeksiyondan yaklaşık iki gün sonra oldukça dengesiz davranışlar sergilemeye başlıyor. Beşinci gün itibariyle artık hiçbir şekilde akli başında değiller, ancak gerçek psikolojik teşhis kişiden kişiye değişiyor."

İçindeki panik ve korkuyu bastırıp sakinleşmeye çalıştı. "Bu karar vermemi oldukça kolaylaştırıyor, zamanımdan önce delirmek gibi bir niyetim yok. Belki de evin reisi olarak Konsey'i bilgilendirmelisiniz. PsyNet'e girmek benim için sağlıklı olabilir. En azından Krychek adaylıktan çekildiğimi öğrenene kadar."

"Bunu şehre giderken yapacağım."

Geri dönmek için yollarına devam ettiler. "Teşekkür ederim." Faith, Anthony'nin ona asla veremeyeceği en küçük bir ilgi belirtisi için bile acı çekiyordu. Ama o onun babasıydı. Başka hiçbir şey olmasa bile onun onayına nasıl açlık duymazdı?

"İnanç."

"Evet, baba?"

"Dikkatli olun. Krychek sana başka bir şekilde ulaşmaya çalışabilir. Yarışı kabul ettiğinizi bildiğinden emin olana kadar kimseye güvenmeyin."

Ağa bağlı hiç kimseye güvenmediği için bu bir sorun olmayacaktı. "Ya yine de beni ortadan kaldırmaya karar verirse? Gelecekte rakibi olabilirim."

"Bu ihtimale karşı bir yol düşündüm. Anormal bir durum yüzünden tecrit altında tutulduğunuzu duyuracağım."

zihinsel kalıplar."

Bir kafes. Babası onu bir kafese koyacaktı. Faith kendine umursamamasını söyledi ama . Ve bu ona acı veriyordu. "Bu kurguyu daha ne kadar sürdürmem ? Sanırım bu PsyNet'ten uzak durmam gerektiği anlamına geliyor?"

"Ben bir yıl öneririm. Krychek'in senin bir tehdit olduğunu unutmaması gerekiyor."

Bildiği tek özgürlükten bir yıl boyunca mahrum kalmıştı. "Bu aşırı değil mi?" Başka ne yapmış olursa olsun, Anthony'nin onu güvende tutmaya çalıştığına her zaman inanmıştı. Ama bu... bu onu zincire vurma ve bunu koruma olarak gösterme girişimiydi.

"Bu senin hayatınla ilgili bir mesele. Bir yıl çok da büyük bir şey değil."

Önünüzde onlarca yıl sürecektir bir delilik varsa bir yıl her şey demektir. Yine de PsyNet'ten ayrılırsa belki Vaughn zihnindeki kırık parçaları bir şekilde iyileştirebilirdi. Bunu düşünürken bile bunun imkânsız bir hayal olduğunu biliyordu. Ama ne olursa olsun, tecrit altında geçireceği akıl sağlığı yıllarından daha uzun bir süreye sahip olacaktı; asla tersine çevrilmeyeceğinden şüphelendiği bir tecrit, onu tecrit altında tutmak ve neredeyse onu dönüştürdükleri makine gibi performans göstermesini sağlamak için nedenler buluyordu.

"Üç ayı kabul ediyorum. Ondan sonra durumu tekrar gözden geçirelim." Son zamanlardaki davranışları Anthony'nin ondan daha fazlasını beklemesine neden olmuşken pes edemezdi.

"Anlaştık. Ağdan uzak durun."

"Evet." Bir gün içinde, hatta belki de birkaç saat içinde PsyNet'ten sonsuza dek ayrılmış olacaktı. Ve eğer Vaughn onu düşerken yakalayamazsa, bu dünyadan da gitmiş olacaktı. Jaguar'ının ona duyduğu güvenin sınırlarını bilip bilmediğini merak ediyordu.

"Güle güle, Faith."

"Güle güle, baba."

Faith kendini eve dönmeye **zorladı** ama bir daha asla dışarı çıkmasına izin verilmeyeceğinden yarı yarıya korkuyordu. Kapı, bir sürgü kadar gürültülü hissettiren yumuşak bir tıkırtıyla arkasından kapandı. Derin bir nefes alarak, yeni başlayan paniğini ruhundaki küçük bir kutuya itti ve iletişim konsoluna doğru yürüdü.

Xi Yun saniyeler içinde sayfasına yanıt verdi. "Senin için ne yapabilirim, Faith?"

"İmgelemler sırasındaki zihinsel süreçlerimin önceki raporlarından bazılarını bana gönderebilir misiniz? Onları şu anki taramalarla karşılaştırmak isterim." Şimdi değil, ama bir gün.

"Ne kadar geriye gitmek istersiniz?"

Durakladı. Düzenleyici çok büyük miktarda veriyle başa çıkabilirdi ama yirmi dört yılla bile başa çıkamazdı. "On altıncı doğum günüme kadar." Yeteneklerinin nispeten istikrarlı hale geldiği yaş.

Xi Yun, "Ben de o dönemi tavsiye ederdim," dedi. "Ondan önce, biraz dengesiz olmaya devam ettiniz."

On altı yaşı şartlandırmanın gayri resmi sonuydu, on sekize kadar olan iki yıl ise "hatalara" karşı bir korumaydı. Sessizlik onun öngörüsünü disipline etmesine yardımcı olmuş muydu, yoksa düzensiz yerine kabul edilebilir kalıplar üretene kadar zihnini köreltmiş miydi? Bu anı ona başka bir şeyi hatırlattı. "Juniper nasıl?"

"Sekiz yaşında bir çocuk için iyi. Yetenekleri sizinkilerin o yaştaki seviyesinin gerisinde, ancak kendi yaş grubundaki diğer çocuklarla kıyaslandığında Protokol'de kayda değer bir hızla ilerliyor."

Bu da genç Gradyan 8.2 öngörücüsünün diğerlerinden daha hızlı bir makine haline geldiği anlamına geliyordu. "Onun kayıtlarını da görebilir miyim? Ona biraz eğitim vermeyi düşünüyorum." Bir kardinalin ailenin genç bir üyesi için yapması son derece meşru bir şey.

Böyle bir yardım özellikle kısıtlı öngörü alanında önemliydi ve Faith bu terk ediş için de suçluluk duyuyordu. Ama o

Juniper ve onun gibilere dışarıdan yardım etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordu.

"Bunu vasisiyle görüşeceğim ama bir sorun çıkacağını sanmıyorum.

Eğitim sırasında çalıştıkları kâhin sizsiniz."

"Bana her şeyi ne zaman verebilirsin?" Saat dördü birkaç dakika geçiyordu.

"Bir saat içinde."

Vaughn onu yakalamadan önce dosyaları indirmek için fazlasıyla yeterli bir süre.

Vaughn Faith'in yerleşkesinin etrafındaki çitlere planladığından saatler sonra **yaklaştı**. Web üzerinden bir uyarı gittiğinde ona doğru yolu yarılarmıştı-Sascha Dorian için duygularını gönderiyordu. Yönünü değiştirerek cevap verdi, diğerlerinin hepsinin bağlı olduğunun farkındaydı. Web üzerinden konuşulanları duyamadığı için, en yakın paket arkadaşının evine gidip yerini bildirmek zorunda kalmıştı, bu da başka bir küçük gecikmeydi.

Bölgeye vardığında Dorian'ı boğazına kadar öfkeli erkek yavrularına batmış halde bulmuştu. Nöbetçi onları kontrol altına almıştı ama bunu yapmak için birkaç kafa kırmak zorunda kaldığı açıktı. Kit'in yarılan dudağı kanıyordu ve Cory'nin çenesi kırılmış gibi görünüyordu. Diğerlerinin birçoğunda çürükler vardı ve Dorian hariç herkes çıplaktı; bu da leopar formunda olduklarının kesin bir göstergesiydi.

"Ne oldu?" diye sordu jaguardan insana geçerek.

Dorian bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Kit, Nicki'yle aşk yaşamaya karar verdi ve Cory de özel haklara sahip olduğunu düşündü."

"Konu bir kız mı?" Vaughn buna inanamıyordu, hele de genç kızların özgürlüklerini her şeyden ve herkesten üstün tuttukları bilinirken.

"Mesele bu iki mankafanın kimin daha alfa olduğuna karar vermek için kendi 'sürülerini' birbirlerine şikâyet etme bahanesini kullanması." Dorian, Vaughn'la göz göze geldi. İkisi de bu işi yapanın Kit olduğunu biliyordu.

Geleceğin alfasının kokusu. Çocuk diğerlerinden daha hızlı, daha zor incinen ve daha saldırgandı. Ama alfa statüsünü kanıtlayana kadar, o sadece başka bir çocuktur.

"Kit." Vaughn onu ensesinden tutup yukarı çekti. "Kendi sürünle ilgili bu saçmalık da ne?"

Çocuk elinin tersiyle ağzındaki kanı sildi. "Sadece arkadaş olan bir grup insanız."

Vaughn konuşmadı, göz temasını kesmedi.

Çocuk omuz silkti ama gözlerindeki öfke hâlâ duruyordu. İşte bu yüzden genç alfaların dikkatli bir rehberliğe ve eğer çizgiyi aşarlarsa sert bir disipline ihtiyaçları vardı. Çok kolay kötüleşebilirlerdi. "Kendimize sürü diyorsak ne olmuş yani?" Elleri yumak haline geldi. "Bunun hiçbir anlamı yok."

"Cory?" Vaughn bir ağaca yaslanmış olan sırık gibi çocuğa baktı. "Sen de aynı şeyi mi düşünüyorsun?"

Çocuk kan tükürdü. "Evet."

Dorian yenilenmiş bir öfkeyle ayağa kalkmaya çalışan birkaç kişiyi daha tokatladı. "Yerde kalın yoksa yemin ederim hepinizin çenesini kırarım."

Kimse itiraz etmedi. Dorian gizli olabilirdi ama aynı zamanda bir nöbetçiydi - bu çocukları hiç düşünmeden ikiye ayırabilirdi.

Vaughn dikkatini Kit'e geri verdi. Cory ne düşünürse düşünsün, gençlerin örnek aldığı kişi Kit'ti. "Eğer sürünün alfası sensen, otorite için sana meydan okumama aldırılmazsın herhalde."

Kit'in gözlerinden kibrin bir kısmı sızdı. "Ne?"

"Kendi sürüne liderlik etmek mi istiyorsun? Tamam. Ama başka bir sürünün alfası olursan, DarkRiver'in bir parçası olma hakkından vazgeçmiş olursun." Sert ama gerçek. "Sizinle hiçbir anlaşmamız yok, bu da yasaları ihlal ettiğiniz anlamına geliyor. İzinsiz girdiğiniz için sizi öldürme hakkına sahibim."

Kit bir damla kanı daha sildi. "DarkRiver'dan ayrılmak istemiyoruz." Solungaçlarının etrafı biraz yeşil görünmeye başlamıştı.

"Sadece bir *sürü* var. Ve hiçbiriniz alfa değilsiniz." Vaughn açıklıktaki her gencin gözleriyle karşılaştığından emin oldu. Birkaç kafa düştü. "Lucas'a bu unvan için meydan okuyabildiğinizde size saygı duyacağım. O zamana kadar, iki nöbetçi görevlerinden alarak savunma şebekesinin içine eden bir avuç mızımız veletsiniz."

Birden fazla çocuğun yüzünde yaralı bir gurur ifadesi vardı ama tahmin edilebileceği gibi konuşan Kit oldu. "Biz müdahale istemedik."

Vaughn aslında çocuğu omurgası için seviyordu ama onu rahat bırakacak kadar değil. Olay yerine girmeden önce yaptığı hızlı keşifte gördüklerinden sonra değil. Dorian'a baktı. Genç nöbetçi baygın bir çocuğu bir ağacın arkasından sürükleyerek çıkarmış ve Kit'in ayaklarının dibine bırakmıştı. "Bunu sen yaptın."

Yaralı erkeğin göğsü kesilerek açılmıştı. Eğer insan olsaydı, şimdiye kadar ölmüş olurdu. Ve bu, başındaki yarayı eklemekten önceydi. "Dorian'ın 'müdahalesi' olmadan durabilecek miydin?" Vaughn sorusunu bir kırbaç haline getirdi.

Kit yutkundu. "Oh, kahretsin. Oh, dostum - fark etmemiştim - Jase iyi olacak mı?" Birdenbire yeniden çocuk olmuştu, bir gün olacağı alfadan eser .

Vaughn çocuğu bıraktı.

Cevap veren Dorian oldu. "Tamsyn kurt ininden dönüyor. Jase'i öldürmeden ona ulaştırabilir misin?"

Kit başını salladı. "Evet."

"Sana yardım edeceğim." Cory ayağa kalktı, bir eli çenesindeydi.

İki çocuk önce birbirlerine sonra da nöbetçilere baktı. "Buradan sonrasını biz halledebiliriz."

"Artık benim güvenimi kazanmaya hakkın yok," diye karşılık verdi Dorian, tonu düzdü.

Vaughn bunun Kit üzerindeki etkisini görmüştü; çocuk sarışın nöbetçiye tapıyor, ona bir ağabey gibi bakıyordu. Ama onun için

kredi, sadece başını salladı. "Onu Tammy'nin evine götüreceğiz, yemin ederim."

"Her birinizi yarın Sürü Çemberi'nde görmek istiyorum. Cezanıza kadınlar karar verebilir," diye emretti Vaughn ve bu hiç de kibarca değildi. Leopar dişileri sürü kanunlarının ihlali konusunda çünkü Kanun olmadan çocuklarının birbirlerinin ellerinde teker teker ölmeye başlayacağını biliyorlardı.

Sürü Bir'di.

Bu nihai kuraldı.

Jase'in gezgin anne babasını ve disiplinden sorumlu anne dişiyi bulup haberdar etmek de dahil olmak üzere çocukların yarattığı pisliği **temizlemek** birkaç saatini aldı. Faith'in yerleşkesine ulaştığında saat neredeyse beşti ve kendini o kadar şiddetli bir şekilde sahiplenmiş hissediyordu ki muhtemelen ona gitmemeliydi. Ama daha fazla beklemesine imkân yoktu.

Dış çitten atlamak için bir ağaca tırmanmak üzereydi ki, yerleşkenin çevresindeki avının kokusunu aldı. Şaşırılmış bir halde temkinli bir duruşa geçti. Kızın kokusu, kalp atışlarının çarpıntısını ve nefesinin sesini duyana kadar yaklaştı. Ondandır birkaç santim uzakta durdu ve adam ağaç gölgelerinin arasından çıkınca başını salladı. "Ben hazırım."

Onun beklenmedik teslimiyeti canavarı sakinleştirdi ama sadece bir parça. Onu ormanın içlerine ve zulalarından birine doğru götürdü, sonra insan formuna geçip bir kot pantolon giymek için gözünün önünden çekildi - Faith'i zaten kendini zorladığından daha fazla zorlamanın zamanı değildi. Yine de ona döndüğünde yüzü hemen temkinli bir hal aldı.

"Gözlerin insandan çok kediye benziyor." "Biliyorum."

Ona doğru yürüdü. "Seninle eve geliyorum."

"Ne süre için?" Onu elinde tutacaktı. Bu tartışılmazdı. Sadece ne kadar ikna edeceğini bilmek .

Eli kalp atışlarının üzerine uzandı. Daha fazlası için hırlamama neden olan geçici bir dokunuş. "Her zaman için."

Bu beklemediği bir cevaptı ama içgüduları ona ne yapması gerektiğini söylüyordu. Parmaklarını elinin üzerine kapatıp ağzına götürdü ve parmak uçlarını öptü. Nabızı titredi ama geri çekilmedi. Kedi memnun olmuştu. İnce elini bırakarak ona sırtını döndü. "Atla."

Bir an tereddüt etti ve sonra elleri adamın omuzlarındaydı. Avuçlarını onun kalçalarının arkasına doğru kaydırды ve onun korkusunu, şaşkınlığını ve ihtiyacını hissetti. Ama adam yukarı doğru ittiğinde, kadın bacaklarını adamın beline doladı ve ona tutundu.

Vaughn kan dolaşımını heyecan kaplamış bir halde, gün ışığının yavaş yavaş kaybolduğu bir ormanda koşuyordu; gölgeliklerin altında gece daha çabuk çöküyordu. Faith'in ağırlığı, küçük çantası ve uzun mesafe göz önüne alındığında bile, hiçbir şey değildi. Jaguar onu kendi topraklarında, kendi dünyasında görmekten büyük mutluluk duyuyordu ama yine de onu güvenli bir şekilde Ağ'dan çıkarmaları gerektiğini biliyordu. Ama bu, hazır olduğu her an yapılabilirdi. Önce onu çok daha ilkel bir seviyede sahiplenmesi gerekiyordu.

Onu önce DarkRiver bölgesinin derinliklerine, sonra da kendi bölgesinin derinliklerine götürdü ve oraya getirdiği tek kadın olan ininin yatak odasına gelene kadar durmadı. Onu ayağa kaldırarak gerinmesine ve keşfetmesine izin verdi, artık evinde olduğu için bekleyebilirdi.

Yüzü o soğuk Psy ifadesini korumaya çalışıyordu ama merakı ara sıra ortaya çıkıyordu. "Eviniz inanılmaz. Sanki ormanın bir parçasıymışız gibi."

Kesik kesik bir nefes verdi. "Duş almamı ister misin?"

Dondu kaldı, gözleri adamın arkasındaki şelaleye kaydı. "Ne?"

"Koşu beni terletti." Gece soğuktu, rüzgâr sertti ama ince bir ter tabakası tenini kaplamıştı.

"Oh." Cevap yumuşak ve soluk soluğaydı. "Hayır, değil."

Konuşurken onun ağzını izledi ve farkında olmadan aralarındaki mesafeyi kapattığını fark ederek şaşırđı. Elini kaldırarak bir parmağını dudaklarının üzerinde gezdirdi. "Seni yemek istiyorum."

Gözleri büyürken bile, canavar beynini acımasız bir cinsel ihtiyaçla bulandırmaya başladı. *İstiyordu*. Ve beklemekle işi bitmişti. Faith onun eşiydi. Onu almak onun hakkıydı. Vahşi bir öpücük kondurmak için başını eğmişti ki birden başka bir şey devreye girdi; ona zarar vermesine asla izin vermeyecek olan koruyucu içgüdüleri. Ve eğer onu şimdi alırsa, onu kırabilirdi bile.

Bu acımasız gerçekte medeni düşüncelere daldığında, kendini şimdiye kadar yaptığı en zor şeyi yapmaya zorladı. Bir adım geri çekildi. "Bunu yaparsak sana zarar verebilirim." Tutkunun pençesindeyken kontrolünü kaybetme riskini göze alamayacak kadar gergin, çok aç ve çok güçlüydü.

Onun yutkunuşunu izledi ve kedi onun boynunu yalamak, nabzını ağzında tutmak ve kalp atışının gücünü hissetmek istedi. Bu seksle ilgiliydi, acıyla değil. Onu istismar etme düşüncesi ona iğrenç geliyordu ama canavarın şiddetli ihtiyacına boyun eğmekten ve mantıklı düşünme kapasitesini kaybetmekten korkuyordu. Ve hayvani açlıktan kurtulduğunda, pençelerinin Faith'in derisini kalıcı olarak yaraladığını, ısırıldığını ve kestiğini görebilirdi. Bu olasılık onu daha önce hiçbir şeyin korkutmadığı kadar korkutuyordu.

"Vaughn," dedi, "sorun yok. Bana zarar vermeyeceğini biliyorum. Endişelenmemiz gereken benim kondisyonum ve bunun yaratabileceğı etki."

"Kedi kontrolü geçirirse seni parçalara ayırabilirim. Sana zarar verdiğimi düşünmeyeceğim ama ." Sesinde bir büyümenin kalınlığı vardı - canavarı çocukken hayatını kurtarmış olabilirdi, ama talep ettiği ödeme bilincinin daha büyük bir parçası olmaktı. "Seni çok istiyorum, o kadar çok istiyorum ki istemeden de olsa sana zarar verebilirim."

Faith daha fazla yaklaşmadı. Bunun yerine durup onu izledi, ev dediğı bu mağaranın loş ışığında parıldıyor gibi görünen gece gökyüzü gözleriyle onu inceledi.

onu. Rahatlama belirtilerini fark ettiğinde bu onu şaşırtmıştı ama şimdi memnundu. En azından burada kendini güvende hissedebilirdi. *Onun* yerinde. Onu hırpalamak için bir tuzak olarak kullanarak bu duyguyu ondan asla çalamazdı.

"Ne kadar beklersek," dedi, sesi en pratik Psy'inki gibiydi ama gözlerinde şimşeğin ilk parıltısı vardı, "o kadar . Dokunulmaya ihtiyacın olduğu ve benim bunu sana vermediğim çok açık."

Bunu biliyordu. "Eğer bir yere bağlı değilsem, kendime güvenemem." Bu, gerçek hayal kırıklığını gizleyen hazırlıksız bir yorumdu. Dokunacak kadar yakın olmak ama bunu yapmaktan men edilmek dayanılmaz bir acıya neden oluyordu.

"O zaman seni ."

Kedi ve adam tamamen hareketsiz kaldı. "Ne?"

Yanaklarında hafif bir pembelik vardı. "İstediğim zaman çekip gidebileceğimi bilmem belki bana da yardımcı olur. Koşullanmanın tepkisi o kadar kötü olmayabilir."

"Beni mı?" diye tekrar sordu.

"Bu sadece bir öneriydi. Sizi kırdıysam özür dilerim."

Kaşlarını çattı. "Alınmadım. Ama bir şey olursa seni savunacak güçte olmak istemiyorum."

"Reflekslerin şimdiye kadar gördüğüm tüm yaratıklarınkinden çok daha hızlı. Ulaşabileceğin bir yere bıçak ya da bıçaklar koyacağım. Gerekirse onları tutup bağları kesebilirsin."

"Sana tehlikeli olduğumu söyledim ve sen yanıma bıçak mı koymak istiyorsun?" "Vaughn, bana zarar vermekten korkuyorsun çünkü beni çok istiyorsun.

çok." Psy mantığı, kadınsı öfkenin baştan çıkarıcı ipuçlarıyla birleşti. "Bir şey saklamadığınız sürece, üzerimde bıçak kullanmanın sizi tahrik etmesi pek olası değil."

Kadın haklıydı. Ona bilerek zarar vermekten değil, sahiplenmenin, tadına bakmanın, vücudunun sıkı kılıfına girmenin ortasında bunu yapmaktan korkuyordu.

"Kes şunu," diye fısıldadı, "eğer... oynamayacaksan-"

Değişken kelimesinin kullanımını, kadın arzusunun zengin misk kokusunu yakaladı. Ve bağlı olsa bile onu baştan çıkarmak için çaresiz kalmayacağını hatırladı. Odanın kenarına geçerek sandıktan eski bir gömlek çıkardı ve pençelerini kullanarak gömleği şeritler halinde kesti. "Senin ellerindeyim Kızıl." Pençelerini geri çekerek şeritleri ona uzattı.

Yatağın etrafında kolayca ulaşılabilecek yerlere birkaç silah yerleştirirken kızardı, gözleri onu izledi. "Bacaklarımı da ," diye emretti, onu yırtıcılardan biri yapan güçlü kaslarıyla ona zarar verebileceğinin kör edici bir şekilde farkındaydı.

Gözlerini kocaman açarak başını

salladı. "Vaughn?" "Evet?"

"Eğer bunu bitiremezsem, yanar mı?"

"Tabii ki. Ama taşaklarımın morarması beni öldürmez. Bu yüzden endişelenme. Başa çıkamadığında, kalk ve defol git. Eğer kedi gibi görünürsem, kapıyı arkandan kilitle ve arabayı al. Aşırı hızlı." Ona anahtarları gösterdi. "Araba girdiğin sol mağarada. Çıkış yolunu hatırlıyor musun? Sapmadan takip etmelisin yoksa savunmaları harekete geçirirsin."

Garip bir şekilde, kokusunda hiç korku yoktu. "Hafızam son derece eğitilmiş. Bir tuzağa yakalanmam konusunda endişelenme."

Aniden aklına bir şey geldi. "Bunu bir imgelemde mi gördün?"

"Hayır!" Psy maskesi düştü. "Hiç bu kadar zevkli bir şey görmemiştim." Gece gökyüzünün gözleri, kot pantolonunu çıkarıp bir kenara fırlatırken ellerine kaydı. Kadının yoğun odağı, zaten acı veren ereksiyonunun kalp atışlarıyla birlikte yankılanmasına neden oldu.

"Zevkli olacağını nereden biliyorsun?" Yatağa girdi ve uzandı.

Fısıltıyla nefes alarak yaklaştı ve bir bileğini yatak başlığına bağladı. Kedi hırladı ama onu serbest bırakmaya çalışmadı.

"Çünkü sana bakmak bile bana şimdiye kadar hissettiğim en büyük zevki veriyor."

"Tanrım, bebeğim, böyle konuşmaya başlamadan önce beni bağla." Şaka yapmıyordu. Canavarını tanıyordu, sınırlarını biliyordu, taleplerini biliyordu.

Ayağa kalkmadan önce serbest kalan elini bağlamak için yatağın diğer tarafına gitti. Jaguar artık bunun iyi bir şey olmadığını düşünüyordu; pençeleri iç derisine battı ve bir kükreme boğazını zorladı. Canavarı geri çekilmeye zorlayarak ona yardım etmek için bacaklarını açtı. Ama kediyle girdiği savaşı kaybedeceği bir anın geleceğini biliyordu. "Kapılar kapalı," dedi ona, sesi çok kısıktı. "Eğer kaçmak zorunda kalırsan, bana hiçbir uyarıda bulunma ve giyinmek için durma. Sadece git!"

Faith yatağın ucunda durdu ve onun gözleriyle buluştu. "Neden sana, senin kendine güvendiğinden daha çok güveniyorum?"

"Canavarı tanımıyorsun. Sana ne diyorsam onu yap." "Vaughn, karşı koyabilirim."

"Evet, ama öldürebilir misin? Çünkü bildiğim kadarıyla beni etkisiz hale getirmenin tek yolu bu."

"Bana zarar vermeyeceksin. Ama"-o konuşacakken elini kaldırdı-"Söz veriyorum, eğer beni bırakırsan istediğin her şeyi yapacağım. Söz veriyorum."

Sözünü tutacağından emin bir şekilde başını salladı. Sonra onu bir kedinin avını izlediği gibi izledi. Ama bu sefer üzerine atlayamadı. Kadının ne yapacağını, ona eziyet edip etmeyeceğini merak etti. Bu düşünce hiç de tatsız değildi - yatakta biraz eziyet etmek çok ilginç olabilirdi. Düşünmesine izin vermediği tek şey, kadının eylemi tamamlayıp onu bedenine kabul edeceğiydi.

Yatağa sürünerek onun yanında dizlerinin üzerine oturdu. "Sana dokunabilir miyim?" Ne kadar kibar bir soruydu ama gözlerinde bir cehennem vardı. Şartlanmayı tamamen kırabileceğinden emin olmayan bir Psy. Ama yine de deneyecek kadar cesurdu. Onun eşi olması şaşırtıcı mıydı?

"Neresi olursa." Onu öpebilmeyi diledi. Bu dileğini yerine getiremeyince, dudaklarının yumuşaklığının kendi dudaklarında nasıl hissedileceğini düşünerek kendini şımarttı. Ağzının ekşi tatlılığı, zaten inanılmaz derecede gergin olan vücudunu sıkılaştıran hatırlanan bir histi.

Şimşek çakan gözleri onunkilerle buluştu. "Ben de senin öpücüğünü seviyorum."

Onu en erotik düşünceleriyle tahrik edebilmek hoşuna gidiyordu. "O zaman buraya gel."

"Vaughn, daha önce Ağ'dan çıkmalı mıyım- Ya kalkanlarım çökerse?"

"Kalkanların devre dışı kaldığı anda bırakabilirsin. Ben seni yakalarım." Onu çoktan yakalamıştı ama aralarındaki bağın derinliğini kabul etmeye hazır değildi.

"O zaman kaçınılmaz hale gelene kadar bekleyeceğim," diye fısıldadı, "Yapacak işlerim var."

Gülümsedi, hüznü kovmak için seksi kullanıyordu. "Evet, öyle. Öp beni."

"Bence bu harika bir fikir." Ellerini başının yanında birleştirdi ve ağzını onunkinin üzerine koydu. Son derece kadınsı bir öpücüktü bu, nazik ve keşfedici, tahrip edici değil ama ikna edici. Vaughn şaşkınlık içinde, ikna edilmekten hoşlandığını fark etti. Kedi de memnun bir şekilde yerleşti. Sevmekten hoşlanıyordu ve bu sevilmenin en samimi haliydi.

Dili dudaklarına fısıldadığında ağzını açtı ve onun kendisini tatmasına izin verdi. Dizini yan tarafında hissedebiliyordu ama ulaşamayacağı bir yerde duruyordu, göğüsleri göğsünde istediği yere baskı yapmıyordu. Onu çıplak öptüğünü, vücudunun onunkine yapıştığını, tüm sinirlerine kısa devre yaptırabilecek, cızırtılı ve samimi bir ağız buluşması hayal etti.

Nefes nefese öpüşürken öpücüğü kesti. Gözleri beyaz şimşeklerle doluydu, dudakları öpücüğünden nemlenmişti, teni uyarılma sinyalleri veren yumuşak bir parıltıyla kızarmıştı. İhtiyacı olmamasına rağmen bu işaretlerden zevk alıyordu; onun kokusu bir uyuşturucu gibi etki ediyordu.

duyuları. Derin nefes alarak açlığını bastırdı, ateşini körükledi ve bekledi.

BÖLÜM 21

Faith'in tüm vücudu sanki derisi çok ince gerilmiş ve patlamak üzereymiş gibi gergin hissediyordu. Kendini karşısındaki erkeğin güzelliğine sürtmek istiyordu. Şaşırtıcı derecede şehvetli bir yaratıktı, açlıktan ölmek üzere olan duyularının her birine davetiye çıkarıyordu. Koşullanmışlığı, bir ömür boyu süren uyuşukluğun ardından çok fazla hissin en acımasız türden bir zihinsel çağlayana neden olabileceği konusunda uyarıyordu ama o dinlemiyordu.

Dilini dudaklarının üzerinde yalayarak bir elini onun göğsüne koydu. Bir titreme adamın güçlü bedenini sarstı. İrkilerek başını kaldırdığında adamın gözlerinin kapalı olduğunu gördü. Adam onun okşamalarından aldığı zevki gizlemek için hiç çaba sarf etmiyordu ve onun bu gözü kara teslimiyeti ona bu noktaya kadar sahip olmadığı güveni verdi.

Elini çekerek adamın boğazından gelen alçak hırıltıyı duymazdan geldi ve ellerini tişörtünün altına koydu. Hırıltı kesildi. Yumuşak kumaşı başının üzerinden kaldırıp yere fırlattığında adamın yoğun odağı fiziksel bir dokunuşa dönüştü. Sütyeni pratik beyaz pamuklu olabilirdi ama Vaughn'un gözlerindeki bakış, bir erkeğe en enfes zevki tattırmak için tasarlanmış bir şeyin içindeymiş gibi hissetmesine neden oldu.

Hiçbir uyarıda bulunmadan bağları sarstı. "Tadına bakmak istiyorum.
Buraya gel."

Onun ne demek istediğini merak ederek eğildi ve konuşurlarken dudakları Vaughn'un dudaklarına değdi. Vaughn'la öpüşmek hoşuna gitmişti. "Ne tatmak istiyorsun?"

Alt dudağını şakacı bir ısırıkla dişlerinin arasına aldı ve kız titredi. "Güzel göğüslerin."

"Hala sütyenimi giyiyorum."

"şunu." Bu bir talepti.

Faith'in onun yatakta egemenlik kurma girişimine verdiği tepki onu şaşırtmıştı. Korku yoktu ve cinsel bir heyecandan daha fazlası vardı.

Zevk, diğerk durumlarda ona hükmetme girişimlerine verdiği olumsuz tepkiyle dramatik bir tezat oluşturmaktadır.

Bu ilginç bir ikilemdi ve eğer ırkının beyinsel disipliniyle düşünüyor olsaydı, bunu daha fazla araştırabilirdi. Ama gerçek şu ki, bedeniyle düşünüyordu. Ve başa çıkıyordu. Başa çıkmaktan da öte. Zevk alıyordu. Başlangıçta tahmin ettiğinden çok daha fazla şartlanma başarısız olmuştu. Umurunda değildi.

Tekrar doğrulup arkasına uzanarak sütyenini çözdü ve kollarından aşağı kaydırıp parmak uçlarından çıkardı. Vaughn'un ona dokunamayacağını, onu itemeyeceğini bilmek ona cesaret veriyordu ama aynı zamanda ateşini de artırıyordu. Yaptıkları şeyde son derece erotik bir şeyler vardı ve Faith bunun güven ve mahrem sırlarla ilgili olduğunu biliyordu. Vaughn bir başkasının kendisini onun yaptığı gibi bağlamasına asla izin vermezdi.

Tekrar homurdandı ve bu sefer kadın aradaki farkı duyabiliyordu. Bu derin gümbürtü bir tehdit değil, bir talepti. Atılmış sütyenini bir kenara fırlatarak onun üzerine oturdu, ereksiyonunun nabız gibi atan uzunluğunun kör edici bir şekilde farkındaydı. Birkaç santim geriye kayarsa, bacaklarının arasındaki sıcak, şişmiş etle ona sürtünebilecekti.

Merhamet.

Cazibesi yoğundu ama duyularını bu kadar çabuk aşırı yükleyemeyeceğini bilecek kadar mantıklı kalmıştı. Sınırına ulaşmamıştı. Bu sadece bir hız meselesiydi.

Saçlarının etraflarında dalgalanmasına izin vererek aşağı eğildi ama göğüslerini adamın ağzının erişemeyeceği bir yerde tuttu. Onunla neden bu şekilde alay ettiğine dair hiçbir fikri yoktu, hatta alay etme yeteneğine sahip olduğunu bile bilmiyordu ama bunun ona zevk verdiğinden emindi. Jaguar'ı talep edebilirdi ama taleplerinin hemen yerine getirilmemesi onu kızdırmıyordu. Bu sadece hislerini arttırıyordu.

Bunu nasıl bildiğini umursamadan parmağıyla ağzını yokladı ve ısırmakla tehdit ettiğinde ona boyun eğerek gezinen parmağını ağzına aldı. O kadar sert emdi ki, rahminde hissedebileceğini düşündü.

Bu his zengin, baş döndürücü ve beklenmedik bir etkiye sahipti. "Göğüslerim acıyor." Ne kadar özel bir şikayet.

Parmağını çekmesine izin verdi. "Buraya gel."

Bu kez ona boyun eğmeye fazlasıyla istekli olan kadın, adamın ağzının meme ucunun üzerine kapanmasını izledi. Temas anında zihni karardı ve ardından şok edici bir arzu dalgasıyla yeniden başladı. Adamın omuzlarının yanındaki çarşafı pençeledi ama uzaklaşmadı. Daha fazlası için çaresiz olduğundan, Vaughn'a olan bağımlılığı endişe verici bir hızla artıyordu.

Adam dikkatini ihmal edilmiş meme ucuna verdiğinde boğazında bir çığlık kilitlendi. Adam dikkatli dişleriyle çekiştirdiğinde kadın daha da yakınına eğildi, saçları koyu kırmızı bir perdeye dönüşerek yakınlığı dayanılmaz bir boyuta taşıdı. Aklından gümüş rengi bir şey geçti. Akıl sağlığı parça parça kırıldı. Umurunda değildi.

Odak noktasını değiştiren Vaughn, dişlerini göğsünün savunmasız alt tarafına geçirmek için meme ucunu bıraktı. Kalbi duracak gibi oldu.

Tutarsız bir çığlık atarak, düzensiz bir hareketle adamın vücudunu aşağı doğru çekti. Vaughn'un kükremesi yumuşak karanlığı ikiye bölmeseydi devam edebilirdi. Tüm vücudu dondu. İşte o zaman jean giymiş halinin adamın ereksiyonunun başına süründüğünü fark etti. Vaughn bağları sarsıyor, kollarındaki ve omuzlarındaki damarlar kanla pompalanıyordu. Ve kadın, Vaughn'un sadece kendi gücüyle bağları koparabileceğinin bilincine vardı.

Ama tehlike yoktu, henüz değil. Kalbi hâlâ doğru ritme dönmemişti, daha da aşağı kayarak adamın uyarılmasının sıcak, sert serbest bıraktı. Bu onun umurunda değildi. "Geri çekil." Bu, Dönüşen'in kalın hayvani cinselliğiyle kaplanmış bir sesle söylenmiş bir emirdi.

Başını sallayarak, kulübede yaptığı gibi eliyle ona sarıldı. Vücudu yukarı doğru savruldu, güçlü kaslar ve parıldayan etler.

"Çok ateşlisin," diye fısıldadı, nefesi kesik kesik geliyordu, "çok ipeksi." Ona dokunmayı seviyordu.

Hırladı ve sınıra çok yakındı. "Yeter."

"Hayır." İşi bitene kadar bırakmayacaktı - şartlanmış acı onu sakat bırakırsa, bu şans bir daha asla gelmeyebilirdi. Ve merhametine sığınan bu muhteşem erkeğe yapmak istediği pek çok şey vardı.

"Kotunu çıkarırsan daha iyi hissedersin."

Gözlerini kırptırdı, bacaklarının arasındaki ağrıyı kaslı bir uyluğa sürtebilmek için pozisyonunu değiştirdiğini görünce şaşırdı. Eli onun üzerinde sıkılaştı.

Nefesi tıslayarak dışarı çıktı. "Çıkar," diye emretti. "Çıkar şu lanet kotu!"

"Ama bunu yapmak için durmam gerekecek," diye mırıldandı.

Vaughn'un gözleri daha da büyüdü, tabii bu mümkünse. "Ne kadar iyi hissettireceğini bir düşünsene."

Açık seçik görüntüler zihnine üşüştü; nemli sıcaklığını yavaş daireler çizerek adamın kalçasına bastırırken, onun çıplak ve vahşi halini gösteren sahneler. Görüntüler o kadar zengin detaylara sahipti, o kadar seksiydi ki, neredeyse ihtiyacının kokusunu alabiliyordu. Sonra o misk kokusunun gerçek olduğunu fark etti. O kokuyu alan kendisiydi. Ve görünüşe göre Vaughn'u çılgına çeviriyordu.

Burun delikleri genişledi. "Eğer zorunda kalırsam o kot pantolon şimdi çıkacak." Pençeler derisini kesti ama o bağları koparmaya çalışmadı.

İçinde hâlâ akli başında olan bir ses bunun tehlikeli olduğunu, çok fazla ten tene temasın feci bir zihinsel tepkiyi tetikleyebileceğini söylüyordu ama dinleyecek durumda değildi. O düşünmeyi bıraktıysa Vaughn da bırakmıştı, ikisi de konuşmayı unuttukları büyük bir riskin farkında değildi.

"Yap !"

Elindeki ipeksi sıcak teni bırakarak Vaughn'un üzerinde durdu ve kot pantolonuyla külotundan sıyrıldı. Kıyafetlerini bir kenara fırlatırken Vaughn'un yüz ifadesini yakaladı; açlıktan ölmek üzere olan bir erkek, çok aç bir jaguar gibiydi. Gözleri, kalçalarının tepesindeki buklelere inmeden önce göğüslerinin üzerinde oyalandı. Ve biliyordu.

Onu yutmak istiyordu.

Ama bu samimi oyunun sorumlusu kendisiydi ve önce onu istiyordu. Tekrar dizlerinin üzerine çökerek elini tekrar onun etrafında doladı. Adam onun ne yapacağını görmek için beklerken tüm vücudu kas gibi oldu. Kendisi de emin değildi. O kadar çok temas, o kadar çok his, o kadar çok *ihtiyaç* zihnine hücum etmişti ki artık hiçbir şeyden emin değildi.

"Ama oynamak için benimsin." Bu inatçı, sahiplenici bir ifadeydi.

Boğazından bir kükreme fışkırırken, adamın yoğun sıcaklığı avucunun içinde titreşiyordu. Onun evcilleşmemiş öfkesinden büyülenmiş, içindeki cevap veren vahşilikten, bir ömür boyu içinde tuttuğu ve şimdi serbest bırakmak istediği vahşilikten etkilenmişti.

Tırnaklarını adamın göğsünde gezdirdi. Sertçe.

Elleri bağları sarsıyordu ve ona bakan gözleri vahşiliğin yanlışı tarafındaydı. "Daha fazla."

İstediği şeyin sansürsüz görüntüleriyle dolup taşan kadın başını adamın boynuna eğdi ve nabzının üstündeki deriyi ısırdı. Bu sefer nazikti, alay ediyordu, alıyordu, tadıyordu. Adamın vücudu yukarı itildi ve kadının ki aşağı bastırdı. Şok edici bir sıcaklık, çiğ bir zevk. İnleyerek, nemli ihtiyacını ona sürttü, her ikisinin de kontrolden çıktığı noktaya kadar, başka bir yaşamda yaptıkları bir şey olduğunu düşündü.

Kadın doğrulup eliyle adamı içine doğru yönlendirirken ikisi de konuşmadı. Adam kalındı. Yavaş gitmeliydi ama yapması gerekenin çok ötesine geçmişti. İçindeki ani ve keskin yırtığın ısıracı acısı onu tutkusundan koparmadı-

Karanlık. Bunun için artık çok geçti. Benliğinin en ilkel çekirdeği tarafından fethedilmişti.

Aklı etrafında çağlayan, ona binmeye başladı. Neredeyse acı veren kalınlığı üzerinde aşağı doğru kayarken, bağlarına rağmen ona çarptı ve çarptı. Çığlık atarak tekrar yaptı. Ve tekrar. Ve tekrar.

Ta ki şimşekten başka bir şey olmayana ve zihni olana dek.

Faith'in etrafı ateşle çevriliydi. Pürüzlü ama çılgınca pürüzsüz, zıt dokular gözlerini açması için onu baştan çıkarıyordu. Yanağının altında pırıl pırıl bir ten yatıyordu ve parmakları büyük bir kediye okşar gibi koyu altın rengi göğüs kıllarını okşuyordu. Son kelime hafızasının sel yataklarını açtı ve bir solukla tamamen uyandı.

"Şşş." Vaughn'un ellerinden biri kadının omurgasını okşarken diğeri alnındaki nemli saçları itti.

"Özgürsün." Bağlar yatak başlığının üzerinde parçalanmıştı.

"Hmm." Yarı yarıya altında kalacak ve boynunun çizgisini öpebilecek şekilde hareket etti.

"Hayatta kaldım." Zihnindeki o patlamayı hatırlıyordu, olduğu ve şimdiye kadar olduğu her şey silinip gitmişti.

Dişleri tenini sıyırdı ve kadın titredi. Şimşek kan dolaşımı boyunca dans etti, sinir uçları zaten aşırıya duyarlı hale gelmişti.

"Tadın güzel, Red."

Vücudu gevşemiş, uzuvları ağırlaşmış ve doymuştu. "Vaughn. Çok fazla hissettim." Yine de hâlâ buradaydı, hâlâ çalışıyordu. Kalkanlarını kontrol etti. Şok olmuştu, PsyNet'e karşı olan kalkanlar sanki aşırı yüklenmiş zihninin dışında bir kaynak tarafından sabitlenmiş gibi güçlü duruyordu. İmkânsızdı.

Diğer tüm kalkanları gitmişti.

Parmaklarını sıktı, ancak o zaman onları Vaughn'un saçlarına gömdüğünü fark etti. "Kalkanlarım."

"Mmm." Adam kadının nabzını yalıyordu, hızlı hareketlerle kadının içindeki bir şeyi, zengin, karanlık ve aç bir şeyi çekiştiriyordu. Çok aç.

"Dünyayı ayakta tutmama yardım edenler, gittiler." Yandılar.

"Onları yeniden inşa et. Daha sonra." Kadının vücudunda aşağı doğru ilerleyerek dişlerini göğüslerinin üst yamaçlarında gezdirdi.

Yutkunarak düşünmeye çalıştı. Diğer Psy'lara karşı güvendeydi. Burada Vaughn'dan başka kimse yoktu. Ve Vaughn zaten içinde her yerdeydi, o kadar derine inmişti ki onu dışarı itebileceğinden ya da bunu isteyebileceğinden bile emin değildi. İri bir el yan tarafını okşadı ve belinin kalçasına doğru genişlediği çukurda oyalandı.

Kendini beklenti içinde nefesini tutarken buldu, zihni kalkan ve koruma düşüncelerinden arınmıştı. En güçlülerinin pençelerine yakalanan duygular konusunda acemiydi, öyle ki görüş kanallarında hasar olup olmadığını kontrol etmeyi unutmuştu.

Vaughn kadının göğüslerinin arasına sokuldu ve gergin karnından aşağıya doğru ilerledi, uyluklarının tepesindeki buklelere ulaşana kadar açıkta kalan her santim deriye öpücükler bıraktı. Bir elini kalçasına yaklaştırarak buklelerin üzerine bir öpücük bıraktı. Kızın sırtı kavislendi. "Henüz değil."

Sonunda yukarı baktı. O kedi gözleri doymuştu, altın rengi ve zevkliydi. "Neden?" Bu bir talep değildi ama bir insandan duyabileceği en yakın mırıltıydı.

"Biraz sakinleşmem lazım." Kadın adamın saçlarını çekiştirdi ve adam hiç itiraz etmeden kadının vücuduna doğru öpücükler kondurarak boşaldı. İyi kullanılmış ve daha fazlası için can atan bir beden. Hazır olmayan zihniydi.

Adam bir kez daha onun üzerinde durduğunda, elini adamın çenesinde gezdirdi ve kendini boğazına sokulmaktan alıkoyamazken buldu,

nabzına öpücükler bırakarak. "Neden sana dokunmadan duramıyorum? Şartlanmayı kırmış olabilirim ama ben hâlâ Psy'im." Hâlâ dokunmanın seyrek ve soğuk olduğu bir ırktan geliyordu. "Dokunulmaya bu kadar muhtaç olmamalıyım."

"Açsın." Sahiplenmeyi haykıran bir hareketle bir elini göğsünün üzerinde gezdirdi. "Yıllardır açlıktan ölüyorsun."

"Ama..." Omzunun derisindeki tuzu yaladı ve bir bacağını adamın beline doğru kıvırdı.

"Seni geride tutan kalkan ."

Bunu nereden biliyordu? Bu onun için önemli değildi. "Bu deli olduğum anlamına mı geliyor?" Şu anda umurunda bile değildi.

"Hayır. Bu özgürsün demek."

"Mmm." Omuzlarını kullanarak kendini yukarı çeken kadın, adamın başını o kadar tatlı bir öpücükle aşağı çekti ki eridi. Eliyle göğsüne nazikçe masaj yaparken ağzına karşı yavaş bir sıcaklık ve baştan çıkarıcıydı.

Başparmağı meme ucuna süründüğünde, öpücüğün içinde inledi, ama bu sefer kan dolaşımında titreşen şimşek değil, daha kalın, daha zengin bir ateş damarıydı. Durgun bir kolaylıkla yayıldı ve savaşımayı bile düşünemedi onuyla doldu. Zevkle kendinden geçmiş bir halde kollarını ona doladı ve diğer bacağını onun sırtına doğru kıvırdı.

Tekrar içine girdiğinde, mükemmel hissettirdi. Yavaş, şehvetli bir ritimle hareket etti, doyuma ulaşmış bir avcı kadınına istediği her şeyi veriyordu. Göğsündeki eli vücudundan aşağı kayarak kalçalarını kavradı ve onu en küçük açıyla tuttu ama bu, yavaş hareket eden lav nehrini kaynayan bir cehenneme dönüştüren şeylere dokunmasına izin verdi. Ama yine de bunaltmadı.

Adam ona binerken, dudakları ağzındayken, dili onunkiyile dans ederken, zevk dalgalarına kapıldı. Ve sonunda onu ittiğinde, kadın yere çakılmadı. Bunun yerine ağır ateş

İçinde parıldayan bir his yığınınına dönüştü. Zengin, gür ve bağımlılık yaratan bu his onu içine çekti ve o da gülümseyerek gitti.

Faith, Vaughn'un duşu olan şelalenin sularının üzerine akmasına izin verdi, dik durmakta zorlanıyordu. Gerçi buna mecbur değildi. Belli bir şekil değiştiren yardım etmeye fazlasıyla hazırды.

Adam onun boynunu ısırdı. "Düşünmeyi bırak."

"Çok geç." Onun kollarında döndü ve kendi kollarını onun gövdesine doladı. O kadar güzel, o kadar lezzetli bir erkekti ki bu onu şaşırtmaya devam ediyordu. Onun söz konusu olduğu yerde kendine hakim olma yeteneği sıfıra yakındı. Ama dürtülerini kontrol edememesine rağmen aklı başında kalmıştı.

"Sanırım yeterince temiziz." Elleri büyüktü ve teninde sıcaktı. "Gel hadi."

Onu kurutma platformuna kadar takip etti ve kocaman kabarık bir havluyla kendisini ovmasına izin verdi. "İpek çarşaflar ve pelüş havlular," dedi iç çekerek, bu tür hedonistik zevklere alışık değildi. "Rahatlığı seviyorsun."

"Ben bir kediyeim. Yumuşak, ipeksi şeyler beni mırıldatır." Kalçasının savunmasız derisini ısırdı ve onun ürpermesine gülümsedi. "Bazen de ısırarak istememe neden oluyorlar." Havluyu kızın vücuduna sarmak için diz çöktüğü yerden , kızın paslı gülümseme çabasını yakaladı.

"Ne?" Tek kaşı kalktı.

Başını iki yana salladı. "Sen bir kediciğsin."

Hiçbir şey onu elmacık kemiklerine yayılan allık için hazırlayamazdı. Havluyu kaptığı gibi kurulanmaya başladı ama yüzündeki sırıtış kadar muhteşem ve enderdi ki kadın bakakaldı. "Evet, tüm kötülüğü emdin."

Kendi gülümsemesinin genişlediğini fark etti, alışık olmadığı bir hareket aniden doğal gelmişti. "Bu dönüşüm ne kadar sürecek?"

"Senin için tekrar acıkana kadar." Havluyu kalçalarına sardı.
"Bu da her an olabilir."

Nefis yavaş öpücüğü hoş karşılanmıştı. "Doyumsuzsun."

"Sadece senin için." Parmağını kızın burnuna dokundurdu ve bu hareket çok aptalca, çok şefkatli ve inanılmaz derecede kalp kırıcıydı.

"Neden daha fazla gülümsemiyorsun?" Gülümsemesi hoşuna gitmişti, yüzünde böylesine yalın bir mutluluk görmek hoşuna gitmişti.

"Gülümseyecek pek bir şeyim olmadı."

Bu gülümsemeye bakan Faith, bir şekilde bildiği tek dünyaya dönme hayalinden vazgeçti. "Asla geri dönmeyeceğim."

Gülümsemesi soldu ve gözlerine daha karanlık bir şey fısıldadı, vahşi ve vahşice sahiplenici bir şey. "Güzel. Çünkü gitmene izin vermeyi planlamıyordum."

Güldü ve hayatında ilk kez korkmamıştı. Sessizlik onu uyuşturmuştu ama sonunda anladığı şey bunun korkudan kaynaklanan bir uyuşukluk olduğuydu. Irkı kendi yeteneklerinden, kendi eşsiz zihinlerinden o kadar korkuyordu ki, kendilerini sakatlamışlardı. Ama artık esaret altında değildi.

Kollarını Vaughn'un boynuna dolayarak onun kendisini kucağına almasına ve bir daire çizerek etrafında dönmesine izin verdi. Vaughn'un inatçılığı, kendi bildiğini okumaktan hoşlanması hakkında konuşurlardı ama şimdi değil. Bu mükemmel anda değil.

Belki de yeni keşfettiği mutluluğu bu hatayı yapmasına, PsyNet'te yaşamayan, zihnine doğrudan erişimi olan şeylerin onu unutmamasına neden oldu. Vaughn'un kollarında uyumaya gitti ama uyandığında kendini kötücül bir karanlığın pençesinde buldu. Hareket edebileceğini, Vaughn'u uyurabileceğini ve Vaughn'un muhtemelen onu bu durumdan çıkarabileceğini biliyordu.

Ama Vaughn'un göğsünün ateşi sırtına bastırıldığında, nerede ve *ne zaman* olduğunu biliyordu. Hayallere karşı kalkanları

sönmüş olabilirdi ama duyguları tamamen uyanıktı. Ve bu duygusal kaslar yabancı olsa da, ihtiyaç duyulduğunda onları kullanabileceğinden - Sessizlik ne kadar doğal değilse onlar da o kadar doğal bir parçasıydı. Bu hayalden kurtulmak zor olacaktı ama imkânsız değildi.

Kararını vermişti, görüntünün onu siyah bir kötülük dalgası içinde sürüklemesine izin verdi, etrafında dönmesine, ona göstermesine izin verdi.

Vaughn Faith'in bir imgelem gördüğünü **biliyordu**. Kapalı göz kapaklarının altından, gözlerinin derin uykuya ait olmayan hızlı hareketlerle titrediğini görebiliyordu. Kedi onun kalp atışlarının ritminde bir değişiklik sezdiğinde uyanmıştı. Şimdi kokusu da değişmişti.

Bu görüntüde pek de doğru olmayan bir şeyler vardı, sanki ona iğrenç bir şey bulaşmış gibi hissettiren hastalıklı bir sis. Canavar onu imgelemin pençesinden kurtarmak için öfkeleniyordu ama Vaughn kendini düşünmeye zorladı. Belki de Faith bunun durmasını istemiyordu, başladığında uyanık ve farkında olduğunu sanıyordu. Bir seçim yapabiliirdi.

Onun yeteneğini Silence'ın yaptığı gibi bastırmayı hiç istememişti ama canavarla savaşmak zordu, özellikle de adam da aynı koruyucu içgüdülere sahipken. Onu sarsarak uyandırma dürtüsü, üzerinde fiziksel bir karanlığın gezinen kenarlarını gördüğünde da yoğunlaştı. İçeri giremiyordu ama savunmasız bir nokta bekleyen bir akbaba gibi daireler çiziyordu.

Boğazından kısık bir sesle hırlayarak Faith'i daha da yakınına çekti. Ama ironik bir şekilde bu görüntü onu sakinleştirdi - Faith'in içine tam olarak pençelerini geçirmemişti, bu da onun kendi başına kaçabileceği anlamına geliyordu. Eğer onun yerine karar verirse, kız kardeşinin intikamını alma şansını ondan çalabilirdi. Ve intikam ihtiyacı benliğinin her iki parçasının da anladığı bir şeydi.

"Ben buradayım," diye fısıldadı kulağına. Sonra ona göz kulak olmak ve karanlığı engellemek için yerleşti. Önemli değildi

psişik bir fenomenin fiziksel bir formu olmamalıydı. Var olduğunu biliyordu, onu gördü. Ve Faith'e dokunmasına izin vermeyecekti.

İmgelemin derinliklerinde **bile** Faith yanındaki Vaughn'un farkındaydı, onunla kendisini bekleyen çirkin tehdit arasında saf ateşten bir duvar vardı. Bunu tamamlama kararını çoktan vermemiş olsaydı, bu onun konsantrasyonunu bozacak kadar sıra dışıydı. Karanlık bir daha asla bir hayat çalamayacaktı.

Faith onunkini bitirmek zorunda kalsa bile.

Görüntü, ilk başta etrafını saran belirsiz duygu karışımından değişmeye başladı, karanlığın perdeleri bir kez daha ona öldürmek istediği kadının yüzünü göstermek için ayrıldı. Sahne temizdi - öldürmenin değil, takip etmenin bir parçasıydı - bu da onu kendi korku tepkileriyle savaşmak yerine hedefi tanımlayabilecek ayrıntılara konsantre olmakta özgür bıraktı. Görüntü kaybolduğunda, ihtiyacı olan şeyi bulduğunu düşündü. Tam çekilmek üzereydi ki, daha fazlasının geleceğine işaret eden bir çekilme hissetti.

Açılış sahnelerinde vahşet olmamasının verdiği sakinlikle, bir sonraki aşamanın kendisini ele geçirmesine izin verdi. Kan soluk yeşil duvarlardan aşağı damlıyor, biraz daha koyu renkli halıya bulaşıyor, iletişim konsoluna sığıyordu. Kokusunu alabildiği bir şaraphane - kanın demir açısından zengin kokusunda saklı çürümüş ölümün ipuçları. Tiksiniş bir halde, adam odanın içinde daha da ilerleyip ayaklarını bir zamanlar bir canlının damarlarında dolaşan koyu kırmızı sıvının içine sokarken hiçbir şey yapamadı. Banyodaki kanın içine batacak hiçbir şeyi yoktu. Ayakları bir sıçramayla kana çarptı.

Aşırı yük altında zihni ürperdi. Katliam, koku, kemiklerini donduran dehşet çığlıklarını duymasına neden olan arka görüşün ara sıra parlaması, hepsi saatte yüz mil hızla giden bir kamyonun gücüyle ona çarptı. İşte o zaman Vaughn'la yaşadığı cinsel ateşten kurtulamadığını fark etti.

Önceki çağlayan zihnini en derin seviyede parçalamıştı. Bu kana bulanmış görüntünün öfkesine dayanacak gücü yoktu. Tekrar çağlamaya başladığını hissetti ama bu sefer

hiçbir şey hayatta kalmaz - Cassandra Spirali. Sessiz bir çığlık ruhunu yırttı. Cassandra Spirali, kurbanları akıl ve bilinçten yoksun dilsiz sebzelere dönüştüren en kötü basamaktı.

Hızlı M-Psy müdahalesi olmadan kimse hayatta kalamadı.

Ama burada M-Psy yoktu ve boğuluyordu, o kadar hızlı batıyordu ki yakında nefes alamayacaktı. Kan vücudundan yukarı süzülüyor, ayaklarını, bacaklarını kaplıyordu. . .

BÖLÜM 22

Hayır! Hayır!

Zihninin daha önce hiç görmediği bir bölümünden gelen bir haykırıştı bu. İnatçı ve asi, onu tokatlayarak kendine getirdi ve geri çekilmesini söyledi. Şimdi! Eğer yapmazsa, Konsey, M-Psy, PsyClan, hepsi kazanacaktı.

Şiddet işe yaramıştı. Duygusal tokadın gücüyle zihni sultanırken, panikten sıyrıldı ve yeniden mantığını bulmaya başladı. Onların kazanmasına izin vermeyi reddetti, Vaughn'un zayıf bir kadını, sürekli kurtarılmaya ihtiyaç duyan birini sevgili olarak aldığını hissetmesini reddetti.

Ömrü boyunca bastırdığı öfkeden doğan kararlılıkla katmanlaşarak, çağlayanın karşısına sağlam bir psişik blok fırlattı. Cassandra Spirali o kadar kolay kaçamadı. Bloğu öyle bir kuvvetle itti ki duvar dışa doğru şişti. Ama kırılmadı - çığ çarpmadan önce dayanılmaz derecede küçük bir penceresi vardı. Buna odaklanmasına izin vermeyerek, ilk etapta çağlayana yol açan çatlakları onarmaya başladı.

İş zordu. Çok, çok
zordu.

Zihni sanki bir mengeneye sıkışmış gibi hissediyordu. Sadece cilasız, kontrol edilemez duygusal tepkisi, karanlığa duyduğu öfke ve intikam açlığı onu ayakta tutuyordu. Bu ve Vaughn'un kendisiyle gurur duymasını sağlama, bir jaguara layık bir kadın olma ihtiyacı. Bu vahşi duygusal ateş kazanı olmasaydı, uzun yıllar boyunca olduğu gibi sakat kalır, onu çekip çıkarması için başkalarına bağımlı olurdu.

Bununla birlikte, güçlü iş vizyonları tarafından tetiklenen önceki kaskadlarının hiçbiri bu kadar şiddetli olmamıştı. Bir Cassandra Spiralinin çevresine hiç dokunmamıştı bile. Ateşle imtihan gibiydi.

onu zehirli alevlerin içine çekmekle tehdit ediyordu ama Faith'in yanmaya hiç niyeti yoktu.

Tek bir kararlılıkla çalıştı ve her kırık iyileştikçe psişik blok biraz daha az şişti. Tuhaf bir şekilde, yorgunluğun zihinsel kaslarını köreltmeye başladığı ve ölümcül bir hata yapma tehlikesiyle karşı karşıya kaldığı kritik bir anda yardımına koşan şey ticari tahminler için aldığı eğitimdi. Nöronlarını belirli tekrar eden kalıplara kitleme hilesine geri döndü, bilinçli düşünce gerektirmeyen zihnini adım adım mekanik bir şekilde kullandı.

"Kolay" kırıkları onarmak için bu kalıbı bırakarak, düşünen benliğini en içteki çekirdekindeki neredeyse görünmez kırıkları onarmaya odakladı. Bir sonraki bakışında, çekirdeği başarıyla yeniden inşa ettikten sonraydı. Zihninin yüzeyi huzurluydu, karanlık kovulmuş, çağılayan boyun eğdirilmişti. Yorgun ama muzaffer bir edayla psişik düzlemde bir adım geri çekildi ve gözlerini açtı. Kendisini Vaughn'a sımsıkı sarılmış olarak buldu, kollar ön tarafına sarılmıştı, saf, hareketsiz kaslardı.

"Başın beladaydı." Sert bir suçlama. "Kokusunu alabiliyordum." Başını eğerek ona baktı. "Kendimi ."

Gözleri jaguar gibiydi ama tamamen kaybolmamıştı. "Yapabileceğini biliyordum." Sırt üstü uzanmak için yer değiştiren adam, kadın göğsüne yaslanmak için kendini yeniden düzenlerken bir elini kadının poposunda gezdirdi.

"Neden kırmadın?"

"Ne yaptığınızı biliyordunuz."

Vaughn'un, kendini küçümsemesine asla izin vermeyeceğini fark etti. Her zaman olabileceği en iyi kadın olmasını talep ederdi, bu kadın onun için hayatı daha da zorlaştırmaya söz vermiş olsa bile. Uzun zamandır ailem dediği insanlarla tam bir tezat oluştuyordu.

Kalbi açıklanamaz şekilde ağrırken, avucunu kirli sakalın pürüzlendirdiği çenesinin üzerinde gezdirdi. "Vaughn, son anda zihnim tamamen sessizleştğinde bir şey gördüm." O kadar imkânsız bir şeydi ki inanmaya hazır değildi. Ama yine de...

"Ne?" Adamın eli kadının omurgasını yumuşattı ve küçük şimşekler kadının kan dolaşımında dans etti, zihninde kıvılcımlar çaktı.

"Başka bir bağ." Elini onun omzuna yaslamak için aşağı kaydırıldı. 'Teknik olarak PsyNet bağlantısına benziyor ama diğer her yönden farklı. Vahşi bir şey. Tıpkı senin gibi." Bir şeylerin kokusunu alabilecek bir Dönüşen olmasa da, bu bağ Vaughn'un zihinsel kokusunu taşıyordu; Vaughn'un zihninde olduğunu hiç hatırlamasa da, ona kendi kokusu kadar tanıdık gelen bir kokuydu bu. "Ne oldu?"

"Seni bana bağlıyor. Sonsuza dek," dedi, sesi mutlaktı. "Sen benim eşimsin."

"Eş," diye fısıldadı, Dönüşen toplumu hakkında bildiği her şeyi düşünerek, ki bu pek fazla bir şey değildi. "Sascha ve Lucas gibi mi?"

"Evet."

Zar zor nefes alabiliyordu. "Gerçekten mi?"

"Evet. Bitti. Dışarı çıkamazsın." Parmakları onun üzerinde sıkılaştı kalça.

"Çıkmak mı?" Gülmek istedi, ama gülmek için yeterli havayı bulamadı.

sesi çıkar. "Vaughn, hayal gördüğümden korkuyordum çünkü onu çok istiyordum."

Parmakları gevşedi.

"Güzel." "Nasıl çalışıyor?"

"Bilmiyorum. Benim için de ilk kez oluyor."

"Oh." İçindeki o garip sızı daha da şiddetlendi.

"Ama PsyNet'ten çıktıktan sonra seni hayatta tutacağını biliyorum."

"Değişen bir zihin bir Psy beynine ihtiyacı olan geri bildirimi veremez. Deneyler bunu kesin olarak kanıtladı." Başını salladı, tırnakları adamın derisini kazıyordu. "Kendimi hayatta tutmak için seni öldürmeyeceğim."

"Bana güvenmek mi?"

Hem de çok. "Her zaman."

"O zaman endişelenme."

"Gerekli biyolojik geri beslemeyi sağlayamazsınız," diye ısrar etti.
"Bu psişik olarak imkansız."

Onu öptü. "Güven, Red. Güvenin mantığı ya da anlamı yoktur."

"Sana hayatım pahasına güveniyorum." Adamın çenesinin sert köşesine bir öpücük kondurduktan sonra kirpiklerini kaldırarak gözleriyle buluştu. "Ama sana kendi hayatım konusunda güvendiğimden emin değilim." Çünkü kedinin ne kadar korumacı, ne kadar sahiplenici olduğunu biliyordu.

Dudaklarında yavaş bir gülümseme kıvrıldı. "Oh, hayır, Red. Artık her ihtiyacımı karşılayacak bir eşim olduğuna göre uzun, çok uzun bir süre yaşamayı planlıyorum." Parmakları kalçalarının kabarıklığı üzerinde oyalanırken, o hınzır gülümsemeye şu görüntüler eşlik etti-

"Dizlerimin üzerinde değil," dedi, her şeyden çok alay etmek için.

"Ya seni yalayarak teslim alsaydım?" Parmakları daha alçak, daha sıcak yerleri okşamak için eğildi. "O zaman dizlerinin üzerine çöker miydin?"

"Belki de." Nefes alışının değişmeye başladığını hissetti. "Beni konudan uzaklaştırmaya çalışıyorsun."

"Hayır, Red. Görmeni sağlamaya çalışıyorum." Parmaklarıyla onunla alay etmeyi bıraktı. "Eğer geri bildirim yüzünden ölürsem, sen de ölürsün. Bunun olmasına izin vermeyeceğim." Her kelimesinde acımasız bir kararlılık.

"Korumalar dayanıyor. Bağlı kalabilir ve daha fazla veri indirebilirim."

"Gitmesine izin vermekten korkma."

Göğsüne daireler çizdi. "PsyNet çok güzel, çok canlı."

"Ama artık bundan kurtulmanın zamanı geldi. Bunu biliyorsun."

"Evet." Kayıp olduğu anlaşıldığı anda, NightStar muhafızları onu psişik düzlemde bulmak ve geri getirmek için gönderilecekti.

içinde. Ne . Tabii Konsey işi kendisi yapmaya karar vermezse - o gizlenmiş savaşı zihinleri unutmamıştı.

Oklar.

Suikastçılar.

Onun durumunda, muhtemelen kontrol altına almaya çalışırlardı. Ama o hapsedilmektense ölmeyi tercih ederdi.

"Seni yakaladım." Nasırlı bir el yüzündeki saç tellerini iterek yanağını kavradı.

Beklenmedik şefkat kalbini burktu ve zihninin derinliklerinde bağın nabzının attığını gördü. Ama sonra durdu. Susturamadan kaşlarını çatarak içine baktı. "Ağ bağlantısını kesene kadar bağı bütünüyle deneyimleyemem."

"Bilinçsizce sıkıştırdığını düşünmüştüm." Kaşlarını çatı. "Tabii... Genellikle, tam olarak yürürlüğe girmesi için her iki tarafın da bağı bilinçli olarak kabul etmesi gerekir. O aşamayı atladığımızı sanıyordum."

"Ben hiçbir şey yapmıyorum. Olabileceğini bile bilmiyordum." Durakladı. "Bu otomatik bir zihinsel süreç olmalı. Aynı anda sadece bir derin bağlantının işlevsel olabilmesi mantıklı. Aksi takdirde, aşırı yüklenme riski kabul edilemez hale gelir. Ama çiftleşme bağı belli bir dereceye kadar işliyor." Onun gönderdiği görüntüleri görebiliyordu. Onun psişik bir sorun yaşadığını hissedebiliyordu.

Vaughn onu dudaklarından sertçe öptü. Kadın nefesini tuttu ve bakakaldı. "Bağı istediğin kadar analiz edebilirsin. Sen sonra." A talep ediyorum. "Konsey saldırısına açık olmanızdan hoşlanmıyorum."

"Vaughn." Ona karşı birkaç hafta önce hissetmeyi hayal bile edemeyeceği şeyler hissediyordu. "Kız kardeşim."

"Katili ağ üzerinden bulma şansınız olduğunu düşünüyor musunuz?"

Cevap vermek, düşüncelerini düzenlemek için zaman ayırdı. "İmgelemler tek bağlantı ve zihnimin kanallarından geliyorlar. İnternette hiçbir şey bulamadım."

"O zaman şimdi yap, Faith. Onlar senin lanet olası baş belası hayvanların tarafına geçtiğini fark etmeden önce."

İçinden küçük bir kahkaha yükseldi. Başlamadan bitmişti ama kendiliğinden olmuştu ve çok gerçekti. "Sarıl bana."

"Ne zaman istersen."

Başını onun göğsüne yaslayarak derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı. Acı kalbini sıkıştırıyordu. Neredeyse PsyNete çıkıp, kaybetmek üzere muhteşem dünyaya son bir kez bakmak istiyordu. Ama yapamadı. Çok fazla şey tehlikedeydi. Çiftleşme bağı Vaughn'u ona bağlıyordu; eğer pusuya düşürülür ya da silinirse, bunun Vaughn'u nasıl etkileyeceğini kim bilebilirdi? Ve Vaughn onun için her şeyden daha önemliydi. Bununla birlikte, Ağ içinde kırılmamış, çarpıtılmamış tek varlığa veda etme şansı olmayacağı için pişmanlık duyuyordu. NetAkıl'ne yaptığını ve neden yaptığını anlayacağını umuyordu.

Eşinin kokusunu içine çekerek, derinlere, kendi içine, her kalkanın ve engelin ötesine, aklın ve bilişin ötesine, ilkel çekirdeğe gitti - çünkü PsyNet'e olan bağlantı içgüdüsel ve doğum anında yapılmıştı, ırkının kontrol edilmeyen veya manipüle edilmeyen tek şeyiydi.

Ve işte oradaydı, mutlak ve tam merkezde.

Bunu atlatabileceğini düşünmüştü ama atlatamadı. Çok fazla acıyordu. Yumuşak bir veda ederek uzandı ve tek bir ölümcül vuruşla onu kesti.

Her şey bitti.

Bir mikrosaniye için evrendeki tek şey, karanlıktaki tek ışık, hafızadaki tek canlı varlık oydu. Sinir uçları acı içinde çığlık attı ve fiziksel bedeninin kasları kemikten ayırmakla tehdit eden sert spazmlarla sarsıldığını hissetti. Hayat bir boşlukta var olamazdı ve o-

Ama biri onu güvende tutuyordu.

Başka biri nefes alıyordu.

Başka biri yaşadı.

Hiçliğin mutlak karanlığında başka biri parladı.

Zihni kendisine kalan tek yolu, Vaughn'a olan bağı zorlarken bir solukla uyandı. Bir renk seli, ezici bir koku ve ses dalgası, parmak uçlarının altındaki tüyler ve hayvani tutkunun keskin pençeleri, hepsi kalbine saplandı ve kazmaya başladı.

Sonra biri onu öptü.

Ve o kişi, başka hiç kimsenin olamayacağı bir şekilde *onun* olmuştu. Onun öfke ve tutku, erkek sıcaklığı ve zengin toprak olduğunu anladı. Onun adını bile biliyordu. "*Vaughn.*"

Ağızından çıkan yumuşak fısıltı Vaughn'un kalbini şiddetli bir sarsıntıyla yerinden oynattı. Faith'in durduğunu hissettiği andaki kadar hiç dehşete düşmemişti.

Kalp atışı yok.

Nefes

almıyor.

Hayat yok.

Bir saniyeden az sürmüştü ama neredeyse ölüyordu. Sonra yalnızlık çığı, yokuş aşağı son sürat giden bir yük treninin şiddetiyle üzerine çöktü. Neredeyse kalbini yerinden sökecekti. "Buradayım bebeğim. Buradayım." Onu tekrar tekrar öperek, ona olan ihtiyacını bağla besledi ve yalnız olmadığını, bir daha asla yalnız olmayacağını bilmesini sağladı.

Sözsüzce mırıldanarak, umutsuz bir hareketle kollarını ve bacaklarını ona doladı. Öpüşü, kendini onun varlığına inandırmaya çalışan bir kadının öpüşüydü. İstedikini almasına izin verdi, eğer isteseydi hayatını verebilirdi. Ama istediği şey onun tutkusu, açlığı ve sıcaklığıydı.

Bu yüzden ona bunu verdi, ellerini kremi teninin her santimini okşamak için hareket ettirdi, dokunuşu ve öpücüğüyle onu damgaladı. Vücudunu onunkinden ayırmıyordu. Teması koparmak istemeyen adam da onu olduğu gibi sevmenin bir yolunu buldu ve ellerini

Onu ereksiyonunun üzerine yerleştirmek için poposunun altına aldı, teni o kadar gergindi ki zevk enfes bir acıya dönüştü.

Yavaşça gitmek istedi ama kadın beklemedi, sertçe bastırdı ve onu en mkemmekel şekilde işlenmiş bir eldiven gibi bedenine aldı. Onu sıkıca tuttu ve ters çevirdi, vücudu onunkinin altında gr ve davetkrdı. Bir kolunu onun üzerine koyarak diğeriyle kalçasını kavradı.

"Faith." Bu uyarıya tırnaklarını adamın sırtında gezdirerek ve omzunu sertçe ısırarak karşılık verdi.

Boğazından hırıltılar çıkararak kadının içine girdi. Derine. Ve tekrar.

Kan dolaşımında sıvı bir ateş, saf bir kadın sıcaklığı vardı ve kapalı gözleri parlayarak açıldığında, beyaz şimşeklerin sivri kıvılcımlarını gördü.

Faith Vaughn'un kollarına uzandı ve onun kalp atışlarını dinledi. Gerçek, doğru, istikrarlı, ona demir attırıyordu. Ama buna ve şafağa yakın olmasına rağmen, zihni yarışmaya devam etti. İçinde yaşadığı yeni dünyayı görmesi gerekiyordu. Hayatındaki en önemli varlık olan Dönüşen'in aksine, zihinsel düzlem onun için yeryüzü ve gökyüzü, ağaçlar ve orman kadar gerçekti.

O düzlemin çorak olup olmadığını şimdi öğrenmeyi tercih ederdi ve bunu Vaughn uyurken yapardı. PsyNet'in bir parçası olmamanın onu yaraladığını, Psy olarak kimliğinin merkezinde yer alan varlığının bir yönünden koparıldığını ima ederek onu incitmek istemiyordu.

Gözlerini bir düzlemde kapattı, başka bir düzlemde açtı. Ama dışarı adım atamadı, sonsuz karanlıkla yüzleşmeye dayanamadı.

"Gözlerini a, Faith. Yıldızlar Ağına bak."

Onun ne yaptığını nereden biliyordu? O Psy değıldi. Ama onun eşiydi. "Yıldızların Ağı mı?" diye sordu, zihninin kapısının eşiğinde dururken. Adamın cevabı, boynunun kıvrımındaki nabzın üzerine dikkatle kondurulmuş bir öpücük oldu.

Bu basit okşayışın gücünden güç bularak bir sonraki adımı attı ve baktı. Siyah kadife üzerinde yıldızlar yoktu, bıçak gibi yanan tek tük ışıklar yoktu, siyah boşluklar yoktu. Nefesi kesildi. Burası çorak olduğu için değil, öyle olmadığı için. Her yerde renk vardı, gökkuşağı parlaklığında titreyen ve gözleri cıvı cıvı bir hızla okşayan çok renkli parıltılar.

Kalbi güm güm atarak, kendisini büyülemekle tehdit eden çarpıcı güzelliğin ötesine baktı ve Vaughn'un zihnini buldu. Kardinal gibi parlaktı ama sıcak ve altın sarısıydı, vahşi ve tutkuluydu. Kırılgan görünen altın bir iplik onu Vaughn'a bağlıyordu ama Vaughn bunun kopmaz olduğunu biliyordu. Daha dikkatli baktığında, Vaughn'un merkezi bir zihne başka bir iplikle bağlı olduğunu gördü ama bu iplik ikisini birbirine bağlayan bağdan farklıydı.

Psy zihni burada evinde gibiydi. Bir şekilde diğer bağın koparılabilirliğini anlamıştı. Kopmaması onun gücüydü. Çekirdekten başka zihinler de bağlandı. Çok değil ama kimseyi tüketmeden onu ayakta tutmaya yetecek kadar. Hem de fazlasıyla. Bu zihinler çok fazla enerjiyle kıvılcımlanıyordu, sanki her biri görüldüğünden daha fazlaydı. En gizli kalbine düşen gözyaşlarıyla, karanlıkta büyümüş bir çocuk olarak var olabileceğini asla hayal etmediği o parlak, güzel kıvılcımların kaynağını aradı.

Sanki böyle bir güzelliği yaratan eşsiz bilinç diğerlerinden daha fazla korunmaya ihtiyaç duyuyormuş gibi, onu merkezi zihnin altında korunaklı buldu. Belki de öyleydi. Tek bir bakışla bile bu zihnin inanılmaz derecede nazik olduğunu, asla zarar vermeyeceğini, asla öldürmeyeceğini biliyordu.

Yeni psişik dünyasındaki renk ve yaşam patlaması karşısında hayrete düştü, tüm küçük boyutuna rağmen asla sıkılmayacak, asla durgunlaşmayacak bir dünya, geri çekildi ve gözlerini fiziksel dünyada açtı. "Renkler. Bu Sascha, değil mi?"

Vaughn, "Senin gördüğünü ben göremiyorum, Red," diye belirtti. "Ama o bir empat."

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum." Ama bunu öğrenmek için önünde bir ömür vardı. "Vaughn, bu Ağ nasıl var olabilir? Gördüğüm diğer zihinler

Sascha hariç hepsi Dönüşen'di." Psy bilgisi, Dönüşenlerin psişik bağlantıları sürdürme kapasitesine sahip olmadıklarını söylüyordu. Herhangi bir türden.

Onu tekrar öpmeden önce burnunu çekti. Onun kendini şımartmasına karşı değildi. Hele ki Net ayrılığının şokunu üzerinden atamamışken.

"Bunun nöbetçilerin ettiği kan yeminiyle bir ilgisi var. Nasıl işlediğini bilmiyoruz - var olduğunu bile unutmuştuk."

Vaughn hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Sanki kayıp bir parçası eve dönmüş gibiydi, onsuz işlevini yerine getirebildiği ama şimdi bulduğuna göre kaybından asla kurtulamayacağı bir parçası. İnanç onun içindeydi, hayvan kalbinin çekirdeğinde tutuluyor, sahip olduğu tüm güçle korunuyordu. Kadın bağı zihin düzeyinde gördüyse, o da fiziksel gerçekliğini, gücünü ve saflığını gördü.

Elini adamın saçlarında gezdirdi ve adam ona karşı mırıldanarak daha fazlasını istedi. O da söze gerek duymadan onu anladı. Bu aralarındaki bağı bir parçasıydı ama aynı zamanda bilmek istediği, onu memnun etmek istediği içindi. Ve bu ona her şeyden daha fazla zevk veriyordu.

Yine de içinde bir hüznün vardı ve nedenini biliyordu. "Marine'i düşünüyorsun."

"Onu durdurmalıyız."

"Pack'i arayacağım."

"Toplanmak mı?"

"Sen bizden birisin. Yardım etmek isteyeceklerdir." "Bir Psy bile mi?"

"Artık benim Psy'm sensin."

Sahipleniciliği hoş karşılanabilirdi ama daha az neşeli bir düşünceye yol açtı. "Konsey savaşmadan gitmeme izin vermeyecektir."

"Bunu bana bırak. Sen bu katili nasıl yakalayacağını düşün, ben de seni güvende tutmanın bir yolunu bulayım."

"Pekâlâ." Vaughn'a güvenmek kolaydı. Tutamayacağı bir sözü asla vermemişti.

Vaughn onları sürü arkadaşlarıyla buluşmak için artık tanıdık gelen ahşap kulübeye götürdüğünde **Faith şaşırmadı**. Jaguarının kendi bölgesinde çok fazla insandan hoşlanmadığına dair bir his vardı içinde. Arabadan inerken omurgasını dikleştirdi ve verandaya olan mesafeyi kapatmaya başladı. Kendisi için her şey demek olan adam için önemli olan bu insanların önünde zayıf görünmek istemiyordu.

Ancak onları bekleyen sadece Sascha ve eşi değil, aynı zamanda siyahlar giymiş bir yabancıydı.

"Bu Judd Lauren," dedi Sascha, Lucas'ın sandalyesinin yanındaki sandalyesinden.

Faith başını salladı, Vaughn'un saldırganlığındaki ani artışın farkındaydı. Lucas da pek mutlu görünmüyordu. Asıl tuhaf olan, sessiz yabancının onun iç alarmlarını da tetiklemesiydi. Nedenini bir türlü anlayamıyordu. Bildiği tek şey, tüm buz gibi erkeksi güzelliğine rağmen onun ölümcül olduğuydu. Ama o zaman iki Dönüşen de öyleydi.

Kaba davrandığının farkındaydı, ama bunun peşini bırakmak istemiyordu, kulübenin dış duvarına yaslandığı yerden ona bakmaya devam etti. "Seni daha önce görmüştüm."

"Hayır." Yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu, kirpiklerinin titremesinden bile.

Kimse o kadar kontrollü değildi. Bir Psy dışında hiç kimse. Ama elbette Judd onun ırkından biri değildi. "Hayır," diye kabul etti. "Ama senin gibi başkalarını da gördüm." Adaylık toplantısına kadar ona eşlik eden pelerinli muhafızlarla aynı ilkel korku tepkisini uyandırmıştı.

Judd'ın neredeyse efsanevi Oklardan biri olması pek mümkün değildi ama onu çok tedirgin ediyordu. Ve eğer bu yeterli değilse, başka bir

Savunmasını harekete geçiren erkek o saniye evin köşesinden belirdi. Diğerlerinden biraz uzaktaki korkuluklara yaslandı, yeşil gözleri avını ölçüp biçen bir yırtıcının göz kırpmayan bakışlarıyla onu izliyordu. Vaughn'un yanında olmasından son derece memnundu.

Lucas yeni gelene başını salladı. "Clay, Tammy'yi getireceğini sanıyordum."

"Cubs. Rosebushes. Dikenler," diye kesik kesik cevap geldi.

Onun dışında herkes anlamış görünüyordu. Sascha başını salladı, dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. "Onlar iyi mi?"

Clay başını salladı.

Kendini döngünün dışında hissederek sırtını Vaughn'un göğsüne yasladı. Parmak uçlarının Vaughn'un kot pantolonuna değdiği yerde beyaz bir ateş yaladı. Adam donmuş ve sonra yeniden uyanmış gibiydi, eli kolundaki yatıştırıcı darbelerini hiç kesmiyordu. "Hepiniz neden burada olduğumuzu biliyorsunuz."

"Faith'in kız kardeşini öldüren adamı bulmak için," dedi Sascha. "Ama yeterince bilmediğini sanıyordum."

"Kırmızı mı?"

"İlk başta," diye başladı, "tek gördüğüm oydu, hedeflenen kurban- çok soluk tenli, beyaz-sarı saçlı, mavi gözlü. Bir Psy için alışılmadık bir görünüm ama onu takip etmek için pratik bir yol değil." İmgelemlerin kötülüğüne geri dönmek için kendini zorladı. "Sonra daha fazlasını almaya başladım-"

"Onu takip ettiği için mi?" Sascha araya girdi.

"O zamanlar bunun nedeni onu takip edecek *olmasıydı*."

Herkes onun hayatının gerçekliğini sindirirken sessizliğe büründü. Kendini ilk Lucas oldu. "Ne kadar uzağa gitti?"

"Son aşamalarda. Şu anda gördüğüm imgelemler kanla ilgili." Vaughn'un kolları ona sarıldı ama ne jestleri ne de ses tonuyla hiçbir şey ele vermemişti - Psy'in duygusuz olması, hepsi onun içinde olmayan bu yırtıcılara karşı bir tür korumaydı

gelen. "Onu kaçıрма durdurmalıyız çünkü yerini ve hatta zamanını bile biliyorum."

"Nasıl?" Clay adındaki koyu tenli erkekti.

Vaughn'a yaklaşmamak için kendini zor tuttu. "Son görüntü serisinde zaman işaretleri vardı, bir görüntüyü doğru zaman dilimine yerleştirmemi sağlayan şeyler. Bazı işaretleri fark etmek zordur, mevsimsel değişiklikler veya gökyüzünün rengi gibi, ama bunlar açıktı."

Kimse konuşmadı, o da kendisini çevreleyen bedenin kaslı sıcaklığına gömülerek devam etti. Bu sarılma onun sadakatinin sessiz bir ifadesiydi, o kadarını biliyordu. "Masasında açık bir tarih defteri ve elektronik bir saatin yüzünü gördüm. İkisi de aynıydı." Zaman işaretleri bundan daha net olamazdı.

Sonra diğer tüm işaretleri çözdükten sonra Vaughn'a arabada söylediği bir şeyi açıkladı. "Bir günümüz var." Konfor için çok yakın, çok yakın. "Eğer onu yakalayamazsak... muhtemelen onu kurtaramayacağız. Kendini dolu hissediyor" -doğru kelimeleri aradı- "dolu, beklenti dolu, ihtiyaç dolu. Kurbanlarını tutup işkence de etmiyor. Hedeflediği kurbanı takip etmek onu heyecanlandırırsa da, en büyük heyecanı gerçek cinayetten geliyor." Marine'i öldürdüğü zamanki gibi. Kalbi bir kez daha sıkıştı ve şimdi buna ne ad vereceğini biliyordu: acı ve kederin, üzüntü ve kaybın bir karışımı.

"Nerede?" Judd sordu, sesi tamamen tonsuzdu.

"Sen Psy'sın." Birdenbire her türlü makul şüphenin ötesinde emin olmuştu. "Sadece Sascha'nın Ağ'ın dışında olması gerekiyordu."

Onun ima ettiği soruya cevap vermedi. "Nerede?"

Vaughn'a daha sonra sormaya karar verdi. "Birkaç yıl önce Napa'nın kenarında açılan küçük özel üniversite. Bağcılık üzerine uzmanlaşmış."

"Öğrencilerin ve personelin çoğu insan ya da Dönüşen," diye belirtti Lucas. "Bir Psy'nin orada ne işi olabilir ki? Organik varlıklarla pek ilgilenmezler."

"Sanırım bir tür teknisyen. Şarap imalathanelerinin sofistike sıcaklık izleme ve soğutma sistemleri yok mu?"

"olabilir." Vaughn'un elleri kalçalarının üzerine düştü.
-Bir erkeğin sahiplenme eylemiydi bu, karşı koymaya hiç niyeti yoktu.
"O tarihte ve o saatte orada olacaksa bunun bir önemi yok. Ona ulaşmadan önce onu yakalayacağız."

"Neden yine bir Psy pisliğini temizliyoruz?" Clay'in derin sesi.
"Faith tehlikede değil. Katil ve olası kurbanın ikisi de Psy. Konsey'in bununla ilgilenmesi gerekmiyor mu?"

"Clay!" Sascha şok olmuş görünüyordu. "Bir kadının hayatından bahsediyoruz."

"Bunu unutamam demiyorum, sadece sorumluların toparlamasına izin verelim."

"Peki ya yapmazlarsa?" Faith yumuşak bir sesle sordu, merhametten yoksun o sert erkeksi yüze bakıyordu. Clay Vaughn'dan farklıydı, Vaughn'un hayvanı deriye daha yakın dolaşsa da. Leoparın içinde çok karanlık bir şey vardı, iyi ile kötü arasında ince bir çizgide yürüyen bir şey.

Neredeyse bu düşüncenin de ötesinde bir şey biliyordu: Clay'in zamanı yaklaşıyordu. Yakında bir gün o çizginin hangi tarafında olmak istediğine karar vermek zorunda kalacaktı. "Ya internette duyduğum diğerleri gibi ortadan kaybolursa? Geceleri vicdanınız rahat bir şekilde uyuyabilecek misiniz?" Çünkü henüz tam olarak gitmemişti, hâlâ çizginin iyi tarafındaydı. Çok az bir farkla.

Clay bir kaşını kaldırdı. "Yani bu adamı dışarı çıkarıyoruz. Harika. Peki ya bir sonraki, bir sonraki ve bir sonraki?"

Faith cevabın nereden geldiğini bilmiyordu. "Bazı gelecekleri göremeyiz, bazı hayatları kurtaramayız ama bunu kurtarabiliriz. Gerisini sonra konuşalım."

"Daha büyük bir sorun var." Lucas sandalyesinde geriye doğru sallandı ve ayaklarını parmaklıklara dayadı. "Eğer ne kurban ne de katil Dönüşen değilse, bu Yürütme'nin yetki alanına girer. Kanunları uygulama hakkımız yok."

Faith bunu unutmuştı. "Yetkililere haber verebiliriz."

"Konsey'e söylemekle aynı şey." Clay homurdandı. "Tabii tüm bu pisliği psikopat ırkınıza devretmeye hazır değilseniz?"

Vaughn onun etrafında tamamen hareketsiz kaldı. "Dikkat et, kedi."

Faith neler olup bittiğini tam olarak anlamamıştı ama havadaki saldırganlığı okuyabiliyordu. Bir kolunu Vaughn'un beline dolamak için yana kaydı. Vaughn gözlerini Clay'den ayırmadı.

Gergin bir anın ardından diğer erkek yavaşça başını salladı. "Haddimi aştım." Bir duraklama. "Bana birini hatırlatıyor."

Faith, Vaughn'un kendisine yaptığı kabalık yüzünden Clay'e düşmanca davrandığını geç de olsa fark ederek irkildi. Gizli kalbine bir sıcaklık yayıldı. Ama buna rağmen Vaughn'un sürüsüyle kavga etmesine neden olmak istemiyordu.

"Uygulama hakkında," dedi ve elini tişörtünün altından geçirerek avucunu sırtına koydu. Kedisi okşamaya karşılık verdi ve sonunda Clay'den başka bir yere baktı.

Clay onu şaşırtarak, "Güvenebileceğimiz birkaç polis tanıyorum," diye cevap verdi. "Eğer tutuklamayı onlar yaparsa, bu yasal olur."

"Ve katil akşam olmadan Konsey tarafından ortaya çıkarılmış olacak. Ağın içinde kaybolacak ve bir daha asla görülmeyecek." Sascha'nın sesi acımasızdı. "Ya Protokol'deki bozulmayı kimsenin öğrenmemesini sağlamak için onu öldürecekler ya da kendilerinden biriyse kontrolü yeniden ele geçirmeye çalışacaklar."

Lucas ayaklarını verandaya bıraktı ve eşini öpmek için eğildi. Yumuşayarak parmaklarını onun pazularına doladı ama Lucas onlara döndüğünde gözleri kısılmıştı. "Sascha haklı. Geçen sefer ne olduğunu gördük."

Öfke aniden havada canlandı. Faith tesadüfen Sascha'ya bakıyordu ve diğer kardinalin derin derin nefes aldığını gördü.

kez, gözleri büyük miktarda güç harcayan bir Psy'nin saf siyahlığına büründü. Öfke seviyesi düştü.

"Onunla ben ilgilenebilirim." Judd'ın sesi sanki hava durumundan bahsediyor gibiydi. "Uzaktan bile olsa."

Faith'in midesi bulandı. "Hayır. Bir cinayeti durdurmak için başka bir cinayet işleyemeyiz." Tam olarak bunu yapmayı düşünmüştü ama bu öfkenin kızgın sıcağında olmuştu. O soğukkanlı bir katil değildi.

"Daha iyi bir fikrin var mı?" Judd sordu, aksi halde buz gibi olan ses tonunda küstahlığa benzer bir şey vardı.

Vaughn çok kısık bir sesle, "Geri çekil," dedi. Clay'e verdiği tepkiden bir fark - daha önce uyarıda bulunurken bu kez tehlikeliydi. "Sascha'nın hayatını kurtarmaya yardım ettiğin için ama bu sadece bir yere kadar."

Diğer erkeğin gülümsemesi esprisizdi. "Hiç de uzağa gitmiyor."

Faith duyguları anlama konusunda bir bebektir ama ona Psy'nin fiziksel bir dövüş *istediği* anlaşılıyordu. Böyle bir ölüm arzusuna ne sebep olabilirdi ki? Judd bir Ok olsa bile Vaughn bir jaguar gibiydi.

"Bekle, bir fikrim var."

Herkes ona baktı.

"Onu etkisiz hale getirin." Judd'a baktı. "Zihnini asla koparamayacağı zihinsel iplerle bağlayın."

"Bunu yapabileceğimi sana düşündüren ne?" Judd gözlerini dikmiş, ona meydan okuyordu.

"Eğer Oklar varsa, o zaman sen de bir Ok'tun." Sascha'nın nefesinin kesildiğini duydu. "Telepatik bir Ok muhtemelen her türlü konuda eğitilmiştir."

Ne kadının suçlamasını ne de Tp durumuyla ilgili tahminini reddetti. "Bu onu delirtecek. Hiçbir dürtünüzü harekete geçiremediğinizi hayal edin; işlev görecektir ama sadece çok temel bir düzeyde."

Faith içinde bir öfke dalgası hissetti. "O zaman bu onun ömür boyu hapis cezası olacak." En azından Marine ve diğerlerinin aksine, onun yaşayacak bir hayatı olacaktı.

öldürdüğü diğer kadınlar. Ve kesinlikle başkaları da vardı. İştahı çok kesindi, zevkleri çok belirliydi.

"Faith'in önerdiği şeyi yapmak için PsyNet'i hacklemen mi gerekecek?" Lucas sordu. "Bunu sana kadar takip edebilecekler mi?"

"Hayır, bunu telepatik olarak yapabilirim ama bu özel bir beceri. Elleriinde bilinmeyen bir kaçak olduğunu anlayacaklar ama bunu zaten biliyorlar." Nedenini açıklamadı. "Ancak, bu onun koruyucu duvarlarını aşmayı gerektirecek."

"Bu ne kadar zor ?"

"Sascha'nın bana Faith üzerindeki etkisi hakkında söylediklerine bakılırsa hatırı sayılır bir güce sahip olmalı ama öldürme içgüdüsünün pençesinde olacak. Güçlü duygulardan etkilenen herkes savunmasız hale gelir. O da bir istisna olmayacaktır." Faith'e baktı, gözlerini kırpmadan, ürkütücü bir şekilde odaklanmıştı. "Kritik bir anda onun dikkatini dağıtırsan, bu benim geçmemi sağlayacaktır."

Vaughn'un hırıltısı Psy'in duyamayacağı kadar alçaktı ama o bunu iliklerinde hissetti. "O orospu çocuğunun yanına bile yaklaşmayacak."

"Vaughn, dinle-"

" olmaz, Red. Unut ."

"Fiziksel olmasına gerek yok," dedi. "Telepatik olarak ona sürtünebilirim. Zihinsel kokumu tanıyacaktır."

"İmgelemler aracılığıyla bir şekilde seninle bağlantı kurabildiği için mi?" Sascha daha önceki konuşmalarını net bir şekilde hatırlıyordu.

"Evet. Geleceği görüyorum ama onun zihninin merceğinden görüyorum," diye açıkladı diğerlerinin iyiliği için. "Sanki görüşleri birlikte deneyimliyoruz...." Ağızı açık kaldı. "Bir F-Psy. Benim atamalarımından biri olmalı." Çıkarımlar şaşırtıcıydı.

"Belki," diye araya girdi Judd. "Ama bu konuya girmeden önce, onu teşhis edebileceğinden emin misin?"

"Evet. Masum bir adamı etkisiz hale getireceğinizden endişelenmeyin."

"Ben Psy. Endişe değişken bir duygudur."

Hangisini ikna etmeye çalıştığını merak ediyordu çünkü gerçek şuydu ki Judd artık Psy değildi. PsyNet'teki varlığı sona ermişti, muhtemelen öldüğü yazılmıştı. Ve şimdi farklı bir dünyada yaşıyordu.

"Ben bilirim. Onun yüzünü gördüm."

Tüm sesler kesildi.

BÖLÜM 23

Judd mantıksal kopukluğu milisaniyeler içinde fark etti. "Az önce imgelemlerin onun bakış açısından olduğunu söyledin."

."

"O zaman nasıl, Red?" Vaughn'un sesinde öfke olmamasına rağmen, kendisine neden daha önce söylemediğini sorduğunu biliyordu.

"Görmek istemedim," diye fısıldadı, o kadar alçaktı ki sesi bile çıkmıyordu.

Adamın kollarından biri omuzlarını önden sarmak için kalktı ve kadın adamın duyduğunu anladı. "Asla yalnız değilsin."

Bu bir sözdü, kendini zırhlандırdığı bir söz, ama yine de dehşeti yeniden yaşarken sesinin kırılmasını önlemek için sahip olduğu Psy becerisinin her zerresini kullandı. "Onun yansımasını gördüm." Kana bulanmış bir yansıma, o son görüntünün emaye evinde yakut kırmızısı bir ayna.

Judd, "O zaman hiç şüphe yok ki Faith olmak zorunda," dedi. "

olabilir, ama bir şey yapmayacaktır.

ve dikkatini çek." Vaughn'un kolu saf çelik gibiydi.

Omuzları, en ufak bir incitici değil, ama aynı zamanda en ufak bir hareketli de değil.

"Vaughn." Sesini alçak tuttu ama yine de Clay ve Lucas'ın duyabileceğini tahmin etti. "Sanırım biraz yürüyüşe çıkmalıyız."

Onu tuttuğu yerden bıraktı ve elini tuttu. "Uzun sürmeyecek," dedi diğerlerine ama onları ormanın birkaç metre içinde durdurana kadar başka bir şey söylemedi. "Kendinizi tehlikeye atmanıza izin vermeyeceğim."

"Telepatide çok az tehlike vardır, neredeyse hiç yoktur."

"Evet, belki de bu adam 'neredeyse' sınıfına giriyordur. O farklı
-"Seni imgelemlerin içine hapsetmeyi başardı."

"Belki de," diye kabul etti. "Ama bu hiçbir şeyi değiştirmmez."

Adam cevap vermedi, gözlerindeki jaguar çok belirgindi.

O da hayvanla konuştu. "Bir keresinde bana suçluluk duygusunu sormuştun. Ben de hiç hissetmediğimi söylemiştim. Bu bir yalandı." Kendini bir sessizlik duvarını daha yıkmaya zorladı - yapmak ve hissetmek, bunları kelimelere dökmekten daha kolaydı. "Suçluluk duygusu sabahtan akşama kadar, an be an yanımda yürüyor. Ben bir F-Psy'yim ama kendi kız kardeşimin hayatını kurtaramadım. Bu beni başarısız yapar."

"Gördüğünüz şeyin ne olduğunu bilmenizin hiçbir yolu yoktu," diye çıkıştı.

"Mantık burada işlemiyor, Vaughn! Bunu herkesten çok sen biliyorsun." Onu zorladı, kendisi de çocuk olmasına rağmen Skye'ın ölümünden duyduğu suçluluğu hatırlamasını istedi.

Elini onun boynuna doladı. "Eğilmeyeceğim, makul olmayacağım, insan gibi davranmayacağım bir zaman gelecek."

Bunu onunla tanıştıktan sonraki ilk birkaç saniye içinde fark etmişti. "Ama o noktaya henüz ulaşılmadı."

"Her zaman yanımda olmanı istiyorum. Bir şeyler ters gittiği an, dışarı çık. Beynini jöleye çevirmen gerekse bile umurumda değil. *Çık dışarı.*"

"Bana zarar verecek kadar yaklaşmasına izin vermeye niyetim yok.

Bir gölge olacağım ve sonra ."

Diğerleriyle birlikte ayrıntılar üzerinde çalışırken **kedi** Vaughn'un zihninin duvarlarını tırmalıyordu. Basit bir plan üzerinde anlaştıktan sonra, "Başka bir şey daha var," dedi.

"Konsey." Sascha öne doğru eğildi. "şimdiye kadar onun iltica ettiğini öğrenmiş olmalılar. Ellerindeki tüm silahlarla onun peşine düşeceklerdir. Bir F-Psy olarak çok fazla şey biliyor."

Vaughn'un içindeki hayvan, tehdidi ortadan kaldırmak ve onların icabına bir an önce bakmak istiyordu - kafatasları ezilmiş bir psy eşine zarar veremezdi - ama adam bunun o kadar basit olmadığını biliyordu. şu anda

Konsey'in altı başı vardı ama çok kollu bir canavardı. Bir başını koparmak, onun yerine iki ya da üç başın daha filizlenmesine neden oluyordu. Tamamen yok edilebilmesinin tek yolu köklerinden sökölüp atılmasıydı. Ve bu kadar derin bir değişim yaratabilecek tek kişi Psy'in kendisiydi.

Faith bedenini onun yanına yasladı. "Ellerini durduracak bir şey olabilir."

Canavar onun yumuşak sıcaklığıyla sakinleşti. "Bir fikrin mi var?"

"Bir fikirden ziyade bir bilme." Sesi birden kederle ağırlaştı. "Marine'in neden öldürüldüğü beni hep rahatsız etmiştir. Yarın yapmayı planladığı cinayetin öncesinde bir heyecanı vardı ama Marine'de böyle bir şey yoktu. Onu takip etmedi. Sonucu ne kadar net gördüğümü anladım - nefes kaybı sonunda tamamen boğulmaya dönüşüyordu."

Kadının gücü onu hayvani bir gururla etkiledi. Tutuşunu değiştirerek korkuluklara ve onu açtığı bacaklarının oluşturduğu beşiğe çekti. Kadın hiç şikâyet etmeden boşaldı ve kendi ellerini adamın kalçalarına doladığı ellerin üzerine koydu.

"Fırsat varken öldürölmüş, tesadüfi bir cinayet olabilir mi?" Judd Lauren'in sesi jaguarı hırlama isteğine etti; kedi düşman ile belirsiz müttefik arasındaki ince ayrımı anlamıyordu.

"Hayır, acele ettiğı ya da hazırlıksız olduğı hissi yoktu."

Vaughn onun sesindeki acıyı duymaktan nefret ediyordu ama zamanın bu yaraları iyileştireceğini biliyordu. Asla yok olmasalar da yara izlerine dönüşeceklerdi ve bu sorun değildi, çünkü bu izler onları daha güçlü kılıyordu.

Sascha ayağına vurdu. "Kız kardeşin ne yaptı?"

"O bir kardinal telepattı. PsyClan için çalışan bir iletişim uzmanıydı."

"Ağ'dayken, PsyClan'ınızın Konsey için önemli miktarda alt-rosa çalışması yaptığını dair söylentiler duydum."

Faith'in tırnakları onun derisine battı. "Ve eğer onlar için 'yol gösteriyorsa, o zaman gönderilen ve alınan her şeyi biliyordu, her sırrı, her planın her ayrıntısını biliyordu."

"Oyunu oynamamaya karar verirse bir sorumluluk olur." Ne de olsa Denizci NightStar onun eşinin kız kardeşıydı ve Faith iyi bir Konsey şifresi olamayacak kadar zeki, bağımsız ve insandı.

Faith aniden başını sertçe salladı. "Bu bizi hiçbir yere götürmüyor. Bilmek bana genellikle ayrıntı vermez - bekleyip katilin zihnini tarayıp tarayamayacağımızı görmemiz gerekecek. Konsey peşime düşse bile, onu etkisiz hale getirmeden bu gerçekleşmeyecektir."

Clay kollarını göğsünde kavuşturdu. "Nereden biliyorsun?"

"*Biliyorum.*" Sesi tekinsiz ve çok ama çok kesindi. "O kadar zamanımız var. Cevap bize yarın gelecek."

"Peki ya olmazsa?" Sascha sessizce sordu.

"O zaman en azından Marine'in intikamı alınmış olacak." Kadının içindeki derin öfke jaguarın kalbinde bir yankı buldu. "Yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum."

Erkekler birbirlerine baktı ve anlayış bir akıntı halinde geçti. Üç yırtıcı Dönüşen ve eğitimli bir suikastçı olabilecek bir Psy, Faith'in öfkesinde yanlış bir şey bulamadılar. Bu gerçektir, doğrudur ve tatmin olacaktı.

"Yapacak." Vaughn adına konuştu. "Kafatasını kendim kırmak zorunda kalsam bile."

"Vaughn." Faith bir heykel üzerinde çalışan arkadaşının yanında duruyordu. Solmuş bir kot pantolondan başka bir şey giymemiş olan Vaughn, kehribar sarısı saçlarını dikkatsizce bir kuyruk halinde bağlamış, saf kas ve sıcaklıktan ibaretti.

"Ne oldu Red?" Aletlerini bırakıp parmak eklemlerini onun teninde gezdirdi. Dokunuşu şefkatliydi, gözlerindeki bakış her şeyi anlatıyordu.

Ama.

"Bunu neden şimdi yapıyorsun?" Elini üzerinde yumuşattı bir mermer kıvrım. "Yatağa gel. İkimizin de zihinsel olarak yarına hazırlanmamız gerekiyor."

"Ben Psy değilim, bebeğim." Sesi düştü. "Zihnimi sakinleştirmeme gerek yok."

Birdenbire anladı. "Ben hazırım."

"Git uyu." Keskiye benzeyen bir şey aldı. "Yakında orada olacağım."

Silahı ondan aldı ve tekrar tezgâhın üzerine koydu. "Beni incitmekten korkuyorsun." Dostlar arasında böyle bir şey yanlıştı, bunu öğrenmesine gerek kalmadan biliyordu. "Dün yaptığım gibi şelale yapacağımdan korkuyorsun."

"Dün yaptığımız şey mükemmeldi, ama sen yeni bir raunda hazır değilsin. Ve şu anda içimde nezaket yok." Kaba, sert, açık sözlü.

Elini göğsünün altın tenine koydu. "Asla gerçekten nazik olamayacaksın."

İrkildi.

"Öyle demek istemedim. Vahşiliğini, tutkunu, taleplerini seviyorum." Onun gözlerindeki erimiş sıcaklık karşısında yutkundu. "Bana yaşadığımı hissettiriyorsun."

"Zihniniz kırıldığında nasıl acı çektiğinizi hissedebiliyorum."

"Ama her aşkla daha da güçleniyorum." Şimdi anlamaya başladığı bir şeydi bu. "Kendini tutmaya çalışırsan, ikimizi de eksik bırakmış olursun. Senin bana dokunmaya ihtiyacın olduğu gibi benim de seni tatmin etmeye ihtiyacım var."

"Bu sefer elim kolum bağlı olmayacak ve senden talep ettiğim şeyi vermeye hazır olmayabilirsin. Oyun oynayacak havada değilim."

Çünkü onun, yarım tedbirlere yer bırakmayan sahiplenici bir korumacılığın pençesinde olduğunu fark etti. Hissedebiliyordu.

Çiftleşme bağı aracılığıyla açlığının koyu kırmızısını, tutkusunu, vahşiliğini hissetti. "Göster bana," diye fısıldadı, kendi korkularını bir kenara iterek. Eğer Konsey yarın onun için gelirse, onlara Sessizliğin tüm kurallarını çiğnemiş ve bunu en tartışılmaz şekilde yapmış bir kadının güveniyle bakmak istiyordu. "Çökmeyeceğim." Bir yemin. İkisine de.

Uyumak için giydiği tişört parçalanmış halde ayaklarının dibine süzüldü.

-Vaughn'un pençeleri o kadar hızlı hareket etmişti ki nefes almaya bile vakti olmamıştı. Kalbi boğazında, onun jilet gibi keskin silahlarını geri çekişini izledi, üzerinde bir çizik bile bırakmadığının acı verici bir şekilde farkındaydı. Gözleri onunkilere kilitlenmişti, ellerini sırtından aşağı kaydırıp ve külotunun bel bandının altından geçirerek poposunu avuçladı.

Göğüsleri Vaughn'un göğsüne sürtünürken nefesi kesildi, dolgun ve ağrıyordu. Külotu bedeninden ayrıldığında, Vaughn'un yüz hatlarına yayılan saf duygusallık karşısında sersemlemiş olduğundan bunu hissetmedi bile. Dün ona fiziksel olarak zarar vermekten korkmuştu. Bugün gücünü tamamen kontrol ediyordu... ama açlığını değil. Kendinden emin konuşmasına rağmen, onun talepleriyle başa çıkabileceğinden emin değildi.

Bir elini kızın vücudunun ön tarafına götürdü ve göbeğinin üzerinde gezinen derisinin pürüzleri kızın nefesini tutmasına neden oldu. Parmaklarının ucu buklelerine dokundu. Kadın ellerini adamın omuzlarında sıktı.

"Çok yumuşak," diye mırıldandı ve buklelerin arasından geçirerek onu yakından kavradı.

Çılgılığı taş duvarlarda yankılandı.

Sahiplenici elinin topuğunu ona sürttüğünde, o da karşılık verdi, hiç bu kadar enfes olacağını düşünmediği bir duyguya açlık duyuyordu. Bu adamın hoşuna gitti, şehvetli dudaklarının üzerinde erkekçe bir gülümseme kıvrıldı. "Daha fazla," diye talep etti. "Bana daha fazlasını ver."

Parmak uçlarında yükseldi ve adamın işkence eden eli onu takip etti, yumuşaklığını yarıp geçerek en hassas etini tehdit eden bir tutuşla yakaladı delilik yeni bir türünden. Bastırarak uyluklarını

Birlikte, tırnaklarını adamın omuzlarına geçirdi ve dudaklarına ulaşmaya çalıştı, ama adam işbirliği yapmadı. Bu yüzden göğsünü ısırdı, sırtındaki çizgileri kaşıdı.

"Cat," dedi ve parmaklarını sıkıp vücudunda bir ürperti yaratırken bu memnun bir ifadeydi. "Seni hayal gibi alacağım."

En itaatkâr pozisyonlarda eğilmiş, poposu utanmazca yukarı kalkmış ve kalçaları memnuniyetle açılmış görüntüler. Erotik saldırıya karşı koymadı, psişik baştan çıkarmanın tadını çıkardı. "Yapmak zorundasın-"

Hiçbir uyarıda bulunmadan iki parmağını kadının içine sokan adam, boştaki eliyle kadının göğsünü avuçladı ve tenini yakan sert bir damga vurdu. "Ne yapmak zorundayım?"

"Önce beni oraya götürmelisin," diye meydan okudu, kalçalarının parmaklarının sert girişinde yukarı ve aşağı dalmasını engelleyemedi.

Kıkırdadı ve istilacı parmaklarını zevki yoğunlaştıracak kadar açtı. "Bir kediye asla cesaret edemeyeceğini bilmelisin."

"Miyav," diye alay etti, vücudunun bir fırtına için kendini toplamaya başladığını hissederken bile.

"Benim için gel," dedi. "Teslimiyetinin tadına bakmak istiyorum." Parmakları daha hızlı bir ritimle hareket etti, onu o kadar yakından okşadı ki savunması kalmadı.

Zevk onu etkisi altına aldı; ışık ve öfke, sıcaklık ve açlıktı. Ama bu bir çağlayan değildi, aşırı yüklenme çiftleşme bağını bir jaguarın vahşi kalbine doğru fırlattı ve duyu akışını kaldırabileceğinden daha fazlasını yaptı. Heyecanı dindiğinde, erkek parmaklarını kadının bedeninden çekerken kendini ona sarılmış halde buldu. Kadının misk kokusu havayı dolduruyordu; zengin, baş döndürücü ve nihayetinde dişi. Ve ereksiyonu aralarında sert bir alev olsa da, bir şekilde teslimiyetinin onun şehvetli sabrını artırdığını biliyordu.

Tembel ve doymuş bir halde, adam onu atölyeden yatağa taşıırken ve elleri ve dizleri üzerinde okşarken itiraz etmedi. Ellerini sırtında, kalçalarının üzerinde ve uyluklarının iç kısımlarında gezdirmesinin tadını çıkararak onun dokunuşuna doğru eğildi. Onun için onu açıyordu. Adam kürek kemiklerinin arasına bastırıldığında, erotik fantezilerini hatırladı ve kollarını dirseklerinden bükerek başını çarşaflara doğru eğdi ve poposunu yukarı kaldırdı.

Bu aşamada zihni saf şimşek gibiydi ama pes etmeyi reddetti. Bunun yerine, zevk onu altına almakla her tehdit ettiğinde, çiftleşme bağına sıkıca sarıldı.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı Vaughn, bir eli kalçasındaydı. "Sanırım ne yaptığını biliyorum. İçinin derinliklerinde bana tutunduğunu hissedebiliyorum."

Memnun olduğu bir soru bile değildi; bunu ses tonundaki hoşgörölü şehvetten anlıyordu. Başarının sonuçlarını pek düşünmeden, sadece yapıp yapamayacağını görmek için bağa erotik bir istek gönderdi.

Elini sıkı. "Bebeğim, bir görüntü göremiyorum ama sanırım az önce zihnimi okudun."

Bu, adam onu ağzı, saf talebi ve sert sıcaklığıyla harap etmeden önce aldığı tek uyarıydı. İlk dokunuşta çığlık attı ve ikincisinde orgazm oldu. On dakika sonra, neredeyse sürekli titriyordu, vücudu Vaughn'un kalçalarındaki elleri tarafından tutulmuştu. Adam acımasızdı. Ama yine de çağılamadı, zihni açlıktan ölmek üzere olan bir şey gibi hisleri emiyordu.

"Bekle." Karanlık bir fısıltı, son derece hassas tende bir nefeslik hava.

Kadın inledi... ve adam dişlerini kullanarak kadının klitorisinin şişmiş etini yakaladı. Siyah bir dalga içine çöktü. Zevk o kadar keskin, o kadar delici bir şekilde şehvetliydi ki, paramparça olurken hıçkırarak ağladı, katıksız ihtiyaçla zırhlanmış çaresizlikle bağa tutundu.

İşte o zaman onu aldı.

Sıcak, sert, baskın, daha önce gelen hiçbir şey bu sahiplenmeyle kıyaslanamazdı. Seks ve sıcaklığın ötesine geçen bir seviyede damgalanmış, sahiplenilmiş, sahiplenilmiş hissetti.

Her iki şekilde de. Bu, onun zihninden onunkine giden bir düşünceydi, anlaşılması için sözcüklere ihtiyaç duymayan bir duyguydu.

"Oh, evet, bebeğim. Ben seninim." Yükselmeden önce nabzını öpmek için eğildiğinde, kalçalarını sıkıca kavradığında ve onu coşkuya sürüklediğinde boynuna doğru sıcak nefesler.

O zaman bile , çıldırmadı... kırılmadı.

Sadece saatler sonra Faith, hedefi yerleştirdiği özel üniversitenin avlusunda beklerken Vaughn'un gergin halinin yanında duruyordu. Güneş gözlüklerinin aynalı camlarından diğerlerini göremiyordu ama adaletin yerini bulmasını sağlamak için sessiz gölgeler olarak orada olduklarını biliyordu.

Beklenti kanında kaynıyordu, damarları şimdiye kadar hissettiği en fiziksel enerjiyle doluydu, Vaughn'un vahşiliği telepatinin ötesinde bir seviyede kendisinininkiyle karışıyordu. Her temasta biraz daha jaguara dönüşüyordu ve bu onun için sorun değildi. Pençeler bazen gerekliydi. Bugün, bu pençeler onun alıcı mesafesindeki pek çok korumasız zihnin etkisine dayanmasına yardımcı oluyordu.

Yapraklarla kaplı kampüse, tek başına ya da gruplar halinde yürüyen öğrencilere bakan Faith, kararlılığının granit gibi sertleştiğini hissetti. Eğer başarısız olurlarsa, masum bir kadın hayatını kaybedecek, bu kampüs hiçbir sabun ya da suyun temizleyemeyeceği bir karanlıkla sonsuza dek lekelenecek ve Marine'in hayaleti huzur bulamayacaktı.

Böylece başarısız olmazlar.

"Onu yakalayacağız." Vaughn'un sesi kulağına boğuk geliyordu.

"Aklımdan geçenleri her zaman nasıl biliyorsun?" diye sordu. "Sana bir şey göndermiyordum." Dün geceki çalkantılı aşktan sonra biraz zaman ve Vaughn'un

Onun sözlerini duyuyor, gönderdiği duyguları şaşmaz bir doğrulukla okuyabiliyordu.

"Bilmenin başka yolları da var ve seni hepsiyle tanıştıırken çok eğleneceğim." Alaycı sözlerinin altında çelikten bir iplik yatıyordu. Jaguar şu anda yönetimde değildi ama yüzeye çok ama çok yakındı. Çünkü tehlikede olabilirdi.

"Vaughn, ben zayıf değilim. Kendimi koruyabilirim." Kız kardeşi gibi onun üzerinde ölmeyecekti, ama onu böylesine şiddetli bir şekilde yaralayan bir olaydan açıkça bahsederek de onu incitmeyecekti. Ancak, bu yaralara dolaylı bir şekilde değinmeyi deneyebilirdi. "Dün çağılamadım ve bir zamanlar bunun imkansız olduğuna inanırdım. Gücüm her geçen gün artıyor." Belki Psy olmak ona duyguları öğretmemişti ama stratejiyi öğretmişti. Bu beceri kötülük için olduğu kadar iyilik için de kullanılabilirdi, değil mi? "Vaughn?" dedi, o yanıt vermeyince.

"Öyle mi?"

"Psy ile ilgili her şey kötü değil, değil mi?" Tanıdığı herkesin, babasının, kız kardeşinin iyi bir şey olmadığını düşünmek içini parçalayan bir acıya neden oldu.

"Tabii ki hayır. Sen değilsin."

"Ben bireylerden bahsetmiyorum. Psy bir ırk olarak iyi şeyler yaptı, değil mi?"

"Onlar bir zamanlar bu gezegendeki en muhteşem insanlardı." Verdiği yanıt şaşırtıcıydı. "Yeteneğini al. O olmasaydı uygarlık binlerce kez yok olabilirdi."

"O daha önceydi. Peki ya şimdi?"

"Kendi ırklarının karşılayabileceğinden daha fazla iş yaratıyorlar, milyonlarca insanı ve hatta bazı şekil değiştirenleri istihdam ediyorlar."

"Ama hepsi de düşük seviyeli pozisyonlarda."

"Bazen bu pozisyon, bir yaşam ile açlık arasında duran tek şeydir. Dönüşenler de bu anlamda farklı değiller -işletmelerimizdeki üst düzey işler her zaman Sürü tarafından yapılır."

"Ama," dedi, "o kadar da çok değil, değil mi?" Onun alışılmadık nezaketine rağmen gerçeği gördü. "Değişkenler Dünya'yı güzel ve kirlilikten uzak tuttu ve duvarlarını sanatla asan ve köşelerini müzikle dolduranlar çoğunlukla insanlar. Psy mirası nedir - saf işlevden oluşan sonsuz çelik kuleler, duygusuz para birimiyle işlem yapan işletmeler... ve Sessizlik?"

Aklına gelen bilgi beklenmedikti ve sabahın parlak ışığı kadar netti. "Eğer değişmezsek, Psy ırkı bir gün unutulacak." Ve bu bir trajedi olurdu. PsyNet'in güzelliğini, içindeki potansiyeli, Sessizlik'te bile yaşamın çarpıcı enerjisini gören hiç kimse bundan şüphe edemezdi.

"O zaman geleceği değiştir, Faith. Psy'ı değiştir."

Ağdan gelen bir kaçak için sıra dışı bir görev. "Benimle olacak mısın?"

"Bu soruyu sorduğuna inanamıyorum," diye alaycı bir şekilde kaşlarını çatı ve bir kolunu kızın boynuna atarak onu kendisine doğru sürükledi. "Elbette seninle olacağım ve sürünün geri kalanı da öyle. Biz bir aileyiz."

"Aile." Acı tatlı bir kelime. "Her zaman mı?"

Boynunun yan tarafını ısırdı. "Her zamanın ötesinde."

"O geliyor." Kelimeler bilinçli bir düşünce olmaksızın ağzından döküldü.

Vaughn ondan uzaklaştı ve aslında *duymadığı* ama vücudundaki tüm tüylerin diken diken olmasına neden olan çok alçak bir hırıltı çıkardı.

"Ne-?"

"Bu bir işaret," diye fısıldadı, kulak memesini kemiriyormuş gibi yaparak. Kampüse girdiklerinden beri kadınların ona nasıl baktığını gördüğüne göre, muhtemelen hatırı sayılır bir kadın kıskançlığının odağıydı. İçindeki ilkel bir şey bundan, bu vahşı ve muhteşem yaratığın ona ait olmasından hoşnuttu.

Uysal biri değildi ve asla da olmayacaktı ama onun iyiliği için iyi davranmaya hazırды. Başka kimsenin iyiliği için değil.

"Onu hissedebiliyor musun?" Sessiz soru düşüncelerini böldü. Bu kadar önemli bir konuda dikkatinin bu kadar dağılmış olmasına çok şaşırmıştı. Vaughn ona kontrol edemediği şeyler yapıyordu.

"Bilmek benim yeteneğimle birlikte çalışıyor. Bu çok derin bir psişik düzlemde bir tür vizyon. Ona telepatik olarak bağlı değilim." Bu dehşet sadece gerçek vizyonlar sırasında oldu.

"O zaman onu nasıl bulacaksın?"

"Telepatik hislerimi göndereceğim. Ben bir Gradyan 6 telepatiyım." Çok güçlüydü ama Judd'ın tahmin ettiği seviyenin yakınında bile değildi. "Eğer başka Psy'lara rastlarsam, onlar bana kilitlenemedenden geri çekilirim." Bu zihinlerden bazılarının onu çok ama çok hızlı bir şekilde takip edebileceğinden bahsetmemiştir.

"Ama ona dokunursam, fiziksel bir konum belirlemeye çalışacağım. Yapamasam da fark etmez -udd zihninden zihinsel imzayı alabilir ve katilin konumunu belirlemek için daha güçlü Tp yeteneklerini kullanabilir."

"O lanet Psy'nin zihninde olmasından hoşlanmıyorum."

"Ben de öyle." Faith Judd'ın kendisine zarar vermek istediğini düşünmüyordu ama o bir bilinmeyendi, sadakati belirsiz bir asi Ok'tu. "Bu bir yüzey bağlantısı olacak, basit bir veri transferi."

"Eğer bir şey denerse, bağı kullanın."

Bir daha asla yalnız kalmayacağının hatırlatılmasıyla kalbi küt küt atmaya başladı. "Bulacağım. Şimdi aramaya başlayacağım." Aynı mesajı Judd'a da ilettili.

Seni görebiliyorum. Erkeksi ses o kadar netti ki Judd'ın Gradyan'daki statüsüyle ilgili şüpheleri kesinlik kazandı. Adamın gece gökyüzü gözleri olmayabilirdi, ama neredeyse kardinal gücünde olmalıydı. *Tarama yarıçapını küçük tutarsan, senden hemen sonra onun yerini tespit edebilirim.*

Faith öneriyi Vaughn'a fısıldadı. "Pozisyonumuzu değiştirmemiz ve ben tararken daha açık bir alana çıkmamız gerekecek. Ama onu bulduğumuzda bu bize açık bir hedef verecek. Judd'ın da aklıma girmesine gerek kalmayacak."

Vaughn'un cevabı tahmin edebileceği bir şey değildi. "Faith, bu senin dünyan. Sence hangi seçenek en iyi sonucu verir?"

"Beni geçersiz kılmaya çalışmayacak mısın?"

"Sadece seçiminiz sizi gereksiz yere tehlikeye atarsa." Kedi onun sesiydi, alçak ve boğuk. "Zihnini koruyamam ama bedenini güvende tutacağımdan emin olabilirsiniz."

Jaguarıyla ancak bu kadar iyi olabileceğini düşündü. "O zaman yapalım. Çok yaklaştığımızı hissetmeye başlarsam ve onu bulamazsam, dururuz. Kendimi hedef tahtasına oturtmak istemiyorum." Yirmi dört yıldır ilk kez gerçekten hayattaydı ve bunu değiştirmeye hiç niyeti yoktu.

BÖLÜM 24

"**Eğer** düşündüğüm gibi işe **yararsa**," dedi, "beni hissettiği anda bağlantı kurmaya çalışacak ve bu da Judd'a ihtiyacı olan fırsatı verecektir."

"Judd'ın kokusunu alabiliyorum. Ona iyi saklandığından emin olmasını söyle. Bu kampüse uymuyor."

"Peki sen?" Mesajı iletti.

"Ben iyi kızların her zaman aşık olduğu kaba tiplerdenim," diyerek nadir görülen bir mizah damarı sergiledi. "Şu Psy sadece birini haklamaya gelmiş gibi görünüyor."

Başını sallayarak ilk arama dokunuşunu gönderdi. "Hiçbir şey yok."

Vaughn sessizce hedeflenen kurbanın bulunduğu binaya daha yakın bir yer seçti ve taramayı tekrarladı. "Hiçbir şey yok."

İki deneme daha aynı sinir bozucu sonucu verdi. Duygunun kesinlikle bir dezavantajı vardı - duygusuz bir Psy başarıya ulaşana kadar mekanik bir hassasiyetle taramaya devam ederdi. "Hiçbir şey, hiçbir şey, hiçbir şey!"

"Seni ava daha fazla yaklaştırmak istemiyorum. Eğer neye benzediğini biliyorsan, o da seni görmüş olabilir."

"Bunu düşünmemiştim ama eğer F-Psy ise, bu bir olasılık olabilir."

Vaughn, "Başka ne olursa olsun, o aynı zamanda bir korkak," diye tükürdü. "Köşeye sıkıştıklarında her zaman tehlikelidirler."

O da aynı fikirdeydi. Bazı telepatik yetenekler saldırgan bir şekilde kullanıldığında büyük hasara neden olabilirdi. Judd bunun mükemmel bir örneği. "Bir kez daha deneyeyim. Burada olduğunu biliyorum." Derin bir nefes alarak duyularını açtı. *Bu senin için, Denizci.*

Ve işte .

Karanlık da onu tanıdı. Korkutucu bir hızla onun bulunduğu yere yönelerek, zihnini ele geçirmek için çabaladı. İçgüdüleri yardımına koştu; tüm psişik benliğini küçük bir top haline getirerek Vaughn'la arasındaki bağın derinliklerine gömdü. Değişken vahşilik etrafına kilitlendi ve karanlığın pençeleri tutunacak bir yer bulamadan kayıp gitti.

Sadece milisaniyeler sürmüştü ama gözlerini açtığında kendini bir maraton koşmuş gibi hissetti. Vaughn'un vücudu yanında o kadar gergindi ki tehlikeyi sezdiğini biliyordu. "O saldırı yetenekleri olan bir telepat. Öngörü ikincil bir yetenek olabilir."

Artık onu görebiliyordu. Kendisinden birkaç metre ötede duruyordu; yakışıklı yüz hatlarına Sessiz disiplin damgasını vurmuş, uzun boylu bir erkekti. Siyah takım elbisesi ve beyaz gömleğiyle, onu bulmak için etrafı tarayan isimsiz Psy'lardan biriydi. "Neden bir canavara benzemiyor?"

"Asla yapmazlar." Vaughn'un pençeleri giysilerinin arasından tenine battı.

Panik boğazında düğümlenince elini onun elinin üzerine kapattı. "Onun için gidemezsin. Muhafızlar seni ele geçirmek için can atar."

"Sen benim dostumsun."

İntikamını alacak kişi olamamanın onu öldürdüğünü biliyordu. "Sana canlı ve yanımda ihtiyacım var. Vaughn, lütfen. *Lütfen.*"

"Lanet Psy'a söyle." Hırıltılı bir emir.

Yaptı ve konsantrasyonunu bozmak için hesaplanmış bir hareketle katilin zihnine bir kez daha ateş etti. İşe yaradı - Judd onun yerini tespit etti. Birden başını ellerinin arasına alan katil inlemeye başladı. Ama henüz etkisiz hale gelmemişti. Saldırının kaynağını bulmak için etrafı araştıran o siyah gözlerde çok fazla zekâ vardı. Judd'ın neden kendini tuttuğunu merak ediyordu.

Sonra Tp-Psy cisimleşerek onun yanında durdu. "Emin olun," dedi. "Bu geri döndürülemez."

Öfkeden güç alan bir cevap vermek üzereyken kendini düşünmeye, bunun bir hayat olduğu gerçeğini göz önünde bulundurmaya zorladı. Son temasa geri dönerek, onları öncekilere ekledi. Ve şaşırtıcı bir farkındalığa vardı. "Bir terslik var."

"Çekeyim mi?" Yargılamak yok, endişelenmek yok; Judd Lauren o kadar soğuktu ki kadının titremesine neden oldu.

"Bu o, ama... Vaughn, etrafımda karanlık görmekle ilgili söylediklerini hatırlıyor musun?"

"Unutabileceğim bir şey değil." Öfkenin en ince sınırında dolaşan bir ses.

Kedinin kontrolü ele geçirmesinden ve adamı göz göre göre parçalara ayırmama kararını geçersiz kılmasından korkarak ona daha fazla yaslandı. "Şey, bu onu da kaplıyordu. Onun yerindeyken gördüğüm imgelemlerde, bir pelerin vardı." Bu yüzden içgüdüsel olarak ona karanlık demişti. "Ama artık yok. Zihninin içini göremiyorum ama gittiğini biliyorum."

"Onun üzerine gidecek miyiz, Faith?" Judd sordu. "Bunun için tek bir şansım var, iyileşmeye ve karşı koymaya başlıyor."

Hedefe tekrar baktı, hayatının bir parçası haline gelmiş ama yabancı olan bu adama. Bir kez daha, onu en çok ürperten şey adamın sıradanlığıydı. Onun zihnine girmeye çalışmak çok tehlikeliydi, bu yüzden onu cinayete iten şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Daha büyük bir kötülüğün piyonu olması ve şimdi kendisi gibi arınmış, özgür olması bile mümkündü. Onun ölüm emrini vermek bir masumu öldürmek anlamına gelebilirdi.

Kendini donmuş buldu ve o anda, eğer ölmezse dökülecek kanı gördü. Karanlığı sıyrılmış olabilirdi ama o bir kâbus olarak kaldı. "Evet. Git."

Ve bu kadar çabuk intikam onun oldu.

Üç saat sonra, kendini alfa çiftinin aerie'sinde, Sascha ve birkaç şekil değiştirenle -Vaughn, Clay, Lucas ve kendisine

Dorian. Ona baktığında Dorian'ın mavi gözlerinde kızgın bir şey vardı, anlayamadığı soğuk bir öfke, ava katılmadığı zaman bile. Değişken bir kelime. Değişken bir ceza. Bir Psy zihni tarafından verilmişti. O Psy daha sonra ortadan kaybolmuştu ve o da bundan memnundu. Yaptıkları için ona borçluydu ama Judd'ın Vaughn'u yanlış yönle itme eğilimi vardı.

Diğer herkes onu nasıl güvende tutacaklarını düşünüyordu ama o sabah yaşananları düşünüyordu. Bir zihnin yok edilmesini emretmişti, bu karar onu suçluluk duygusuyla doldurmalıydı. Ama üzüntü duymasına rağmen, aynı zamanda bir haklılık duygusu da hissetti. Marine artık huzur içinde dinlenebilir, başka hiçbir kadının karanlığın ellerinde ölmeyeceğini bilerek güvende olabilirdi.

Vaughn, Clay'le konuşurken durduğu yerden oraya doğru yürüdü. "Kalk."

"Ne?"

Kaşlarını çatarak onu oturduğu geniş minderden kaldırdı ve kucağına oturttu. Onun sıcaklığına doğru kıvrıldı, birkaç adım ötede oturan ya da ayakta duran diğerlerinin farkındaydı ama umursamıyordu. Kediler farklı kurallara göre yaşıyordu ve o da buna uyum sağlıyordu.

"Bazen," dedi Vaughn, "kan dökülmesi gerekir."

Adamın sesindeki çığ öfkeyi hâlâ duyabiliyordu ve bu onu endişelendiriyordu. "Ama bunu düşünmeden edemiyorum. Bu beni de bir canavar yapar."

Yaptığı şeyle barışırken ona sarılmakla yetindi. Bir süre sonra, zihninde bir dürtü hissettiğinde etrafında devam eden konuşmaya katılmak üzereydi. Savunmaya geçmek yerine yeteneği devreye girdi ve telepatik bir kanal açtı.

Yüzlerce çiçek görüntüsü o dar banttan akıp gitti.

"Oh." Faith'in eli Vaughn'un üst kolunda sıkıştı. Kedisi anında alarma geçti. "Ne oldu?"

"Şşş." Gözlerini kapattı ve diğerlerini etkilemeden cevabını göndermenin bir yolunu bulmaya çalıştı ama başaramadı. "Tp düşüncelerini alabilen herkes, bunu görmezden gelsin." Sonra tek bir çiçek gönderdi ve onu katıksız bir neşe ve heyecanla kapladı.

Karmaşık bir dizi görüntü ona cevap verdi.

Mesajı deşifre ederek, zihnini doğru frekansa ayarlamaya çalıştı; bu öyle alışılmadık bir frekanstı ki, bunu kullanan başka hiçbir bilinç tanıımıyordu. "Sascha, bunu görebiliyor musun?" Bir test görüntüsü gönderdi.

"Hayır."

Ama NetMind görmüştü. Ona bir çiçek daha gönderdi. Düşüncelerini herkese söylemeden ona nasıl yayın yapacağını bulduğu için gülümseyerek bir sonraki sorusunu sormanın en iyi yolunu düşündü.

PsyNet'in bir görüntüsü, onu kendisine bağlayan bir köprü ile birlikte. Görüntü köprüden yoksun olarak geri geldi.

Kaşlarını çatarak kafa karışıklığı gönderdi.

PsyNet. O. Birinden diğerine geçen gece gökyüzü renginde bir parıltı.

"Tabii ki. Bir köprüye ihtiyacın yok," diye fısıldadı. "Çünkü sen bunu yapmak için doğdun." İçgüdülerine güvenerek ve kendi hayatından daha fazlasını tehlikeye atarak, ona Yıldızlar Ağı'nın bir görüntüsünü gösterdi.

Geri gelen şey onun yüksek sesle nefes almasına neden oldu.

O anladı. Ona öyle söyledi. Ona güneş ışığını geri verdi. Mutluluk. Ama ardından yağmur yağdı. Hüzün. PsyNet'in içinden akan, içinden çıkamadığı karanlık nehirlerin görüntüleri, gidemediği yerler. Karanlıkta canlı hiçbir şey göremiyordu. Ölüm hüküm sürüyordu.

Karanlığı için ona bir gözyaşı damlası gönderdi.

Cevap olarak, ona hiçbir anlam ifade etmeyen görüntüler gönderdi... ta ki bunların bir çocuğun anıları olduğunu fark edene kadar, ama hayal edebileceğinden çok daha eski bir çocuğun - PsyNet'in bir zamanlar olduğu halinin resimleri

gökkuşaağı rengine ve canlıydı. Sonra ona başka bir şey gösterdi, onu sersemletip sessizliğe boğan bir şey.

Zorlukla düşünebildi, veda eden güneş ışığına bir çiçekle karşılık verdi ve gözlerini açtı. Vaughn onu tutuyordu ama rahatlamıştı.

"Sana bir şeyin dokunduğunu hissettim." Kaşlarını çatı. "Kötü değildi. Bir yavrunun kötü olmaması gibi. Ama farklıydı."

"NetMind." Verdiğı cevap diğerlerinden gelen soruların kakofonisine yol açtı.

"Nasıl-?"

"-bir sızıntı mı?"

"-Konsey mi?"

"Bu-?"

"Sessiz olun!" Vaughn bir kükremeye önlerini kesti. "Devam et, Red."

Güldü ve herkesi şaşırtarak onu dudaklarından öptü. "Seni seviyorum."

Hırıltısı kadının sinir uçlarında titreşti, okşamaların en mahremiydi. "Bana söylemenin tam zamanı."

Jaguar hariç herkesin gerginliği dağılmıştı; çiftleşme bağının doğrudan bağlantısı aracılığıyla jaguarın devam eden öfkesini hissediyordu. Onu yatıştırmak, okşamak istiyordu ama bunun için mahremiyete ihtiyacı vardı ve şu anda diğerleri onun konuşmasını bekliyordu. "Buradaki herkesin NetMind'ı bildiğini varsayıyorum?"

"Açıklamaya çalıştım," dedi Sascha, "ama sanırım uzman olan sizsiniz. Görüntülerle mi konuşuyorsun?"

"Evet. Görünüşe göre her seferinde aynı şekilde tercüme edilen bir dizi resim üzerinde çalışmayı başardık -güneş ışığı mutluluk, yağmur üzüntüdür."

"Hissediyor musun?" Sascha fısıldadı.

"Evet." Ve bu değerli bir umudun işaretiydi.

"Ağda değilsen seninle nasıl bağlantı kurabilir?" Lucas pencere kenarındaki pozisyonundan sordu.

"Bu, zihin ağlarında yaşamayı doğal bulan bir bilinç" dedi, öğrendiklerini paylaşmak için yanıp tutuşuyordu. "Eğer bir ağ varsa, o yere seyahat edebilir."

"Yıldızların Ağı." Sascha arkadaşının kucağında durmak için yürüdü, sırtını göğsüne dayadı. "Onu orada hiç hissetmemiştim."

"Bunu yanlış söylüyorum." Faith düşüncelerini düzene sokmaya çalıştı. "Davet edilmediği sürece farklı bir ağa girmeyecektir - sanırım bunu PsyNet'ten ayrıldıktan sonra düşünerek yaptım - çünkü her ağın kendi NetZihni vardır."

Herkes tamamen sessizliğe gömüldü.

"Görünüşe göre bir ağ-bir ağ- her oluştuğunda, yeni bir bilincin yaratılması için tohumlar ekıyor. Yıldızlar Ağındaki AğAkıl bir bebek, sadece bir düşünce. Bildiğiniz başka var mı?"

Lucas gözlerini kısmıştı. "Önce bize ne gördüğünü söyle."

Dönüşenlerin saldırganlığını bir dereceye kadar okuyabildiğinden, bunun bir güvensizlik göstergesi değil, algısını renklendirmek için bir isteksizlik olduğunu biliyordu. Psy zihni bunu takdir ediyordu. "Birkaç küçük ağ gördüm ama bana özellikle beş Psy zihninden oluşan bir tane daha gösterdi. Ve eğer bizim NetZihnimiz bir bebekse, onlarınki daha doğmamış bile."

"Tanrım. Bu Laurens'lar." Lucas'ın ifadesi onu sarsmıştı; Judd'ın bir grubun parçası olduğunu bilmiyordu. Bir ailenin. Yine de şans eseri ona yardım etmişti. "Bu bizi Psy'a karşı savunmasız mı kılıyor?"

"Hayır. NetZihin artık Konsey'e bağlı değil, ancak bunu bilmiyorlar."

"Ne? Nasıl?" Sascha saç örgüsünü Lucas'tan çekiştirdi. Lucas onu tekrar yukarı kaldırdı ve boynunun kıvrımına bir öpücük bıraktı.

Faith Sascha'nın erimesini izledi ve anladı. Bu yırtıcılara iyi davrandıklarında karşı koymak imkansızdı. "Bizim şartlarımıza göre, bu bir

şimdi genç," diye yanıtladı. "Kendisine söylenenlerin ötesini düşünebiliyor, büyük resmi anlayabiliyor." İçine bir hüznün aktı. Vaughn'un burun kıvrarak öpmesi hoş bir his ve umut patlamasıydı. "Bana Ağ'daki kötülüğü gösterdi, her şeye bulaşan kötülüğü. Eğer bu kötülük durdurulmazsa, Ağ'ın kendisini öldürecek."

"Bir çürüme." Sascha'nın sesi, odadaki herkesin içine işleyen bir kederle ağırlaştı.

Dorian adındaki nöbetçi onu kollarının arasına almak için yürüdü. Faith onun sahiplenici bir şiddetle tepki vermesini beklemesine rağmen Lucas kucaklaşmaya izin verdi. Yeni ailesinin alışması zaman alacak bir başka yönüydü bu. Böylesine açık bir şefkat, Sessiz esaretten yeni çıkmış bir zihin için rahatsız ediciydi.

"Başka bir şey var mı?" Clay sordu.

Başını salladı. "Sanırım katil ele geçirilmişti." Herkes bariz bir inançsızlıkla ona baktı. "Belki de bunu biraz daha düşünmeliyim."

Vaughn onu alnından öptü. "Ele mi geçirildin, Red?"

"Sence zihinsel bozulma kök salmış mıdır?" Bu onun en büyük korkusundan bir şaka çıkarma girişimiydi. Ağ'dan kurtulmuş olabilirdi ama hâlâ bir F-Psy'ydi ve zihni diğerlerinden daha kırılmıştı.

"Bence deli bir kadına göre çok güzelsin." Aç öpücüğü şimşegi canlandırdı ama ayrıldıklarında diğerlerinin yüz ifadeleri değişmemişti.

"İlk konuştuğumuzda NetMind bana bir şey gösterdi." Görüntüleri açıkladı. "Sanırım yıldızlı kadın iyi tarafı, yıldızsız olan ise kötü tarafı temsil ediyor."

"Peki ya Yıldızlar Ağı?" Sascha, Dorian'ın kucağının içinden sordu.

Faith daha dik bir pozisyona doğru kıvrıldı. "Bu tek bir varlık. LaurenNet için de aynı şey geçerli."

Vaughn kollarını kızın boynuna doladı ve onu göğsüne çekti. Ateşten duvar tatlı bir lütuftu. "Peki Psy NetMind'ı farklı kılan nedir?"

"Duygu." Sascha'nın gözleri simsiyah olmuştu.

Lucas uzanıp Saschanın saç örgüsünü çekiştirdi ve Dorian onu eşine bıraktı. "Konuş benimle, Sascha sevgilim." Parmağını kızın yanağında gezdirdi.

"Psy duyguları kesti, yok olması için bastırmaya çalıştı. Dolayısıyla eğer bir ağ yaratıldığında NetZihinler de yaratılıyorsa, o zaman temel malzeme söz konusu ağ tarafından sağlanıyor demektir."

Faith Sascha'nın nereye gittiğini gördü. "Ağımız her şeyden beslenir; sevgi, nefret, korku, neşe."

"Laurens'lar da öyle, muhtemelen çocuklar yüzünden." Sascha parmaklarını Lucas'ın kılere doladı. "Ancak PsyNet çoğunlukla duygusuz Sessizlik tarafından besleniyor."

"Ama NetMind iyidir. Neşeli hissettiriyor." O ikna olmuştu Bu.

"Evet, ama Sessizliğin amacı şiddeti ortadan kaldırmaktı. Çekirdek her türlü karanlığın kötü olduğunu söyler. Kontrol altına alınmalı, kafese konulmalı, diğer her şeyden *ayrı* tutulmalıdır."

"Ve bu ikiz NetZihinlerde daha da güçlendi." Faith birdenbire empatin ne gördüğünü anladı. "NetZihin saf iyilikken, olumsuz olan her şey için bir KaranlıkZihin. Bu çok savunmasız."

"Bundan o kadar emin değilim," dedi Sascha. "Eğer KaranlıkZihin'in farkındaysa, o zaman belki de diğer yarısının bildiği her şeyin de farkındadır. Konsey'i kandırdığını söylemiştin."

"Evet." Faith'in endişesinin bir kısmı azaldı. "Ama ikizler bir takım olarak çalışsalar bile, ayrılmalarının bir sonucu olmalı."

Sascha'nın gözleri onunkilerle buluştu ve gözlerinde büyük bir keder vardı. "KaranlıkZihin ve NetZihin tekrar birleşene kadar, Psy gezegendeki en acımasız seri katilleri üretmeye devam edecek."

"Zerre kadar merhameti olmayan katiller." Faith gördükleri hakkında düşündü. "KaranlıkZihin onları kendine bir ses vermek için kullanıyor. Belki NetZihin gibi konuşamıyor, çünkü susturulmuş durumda, ama şiddet eylemleriyle iletişim kurabiliyor."

"Varlığını haykıran bir çocuk." Sascha'nın sözleri soğuk gerçeklere duygusal bir güç kattı.

Görüntü Faith'i ürpertti. Bu kadar çok ölüm, bu kadar çok öfke, hepsi bir çocuğun kabul görme ihtiyacı yüzünden. "Sessizlik sona erene kadar yapabileceğimiz tek şey karanlığın tezahürlerini durdurmaya çalışmak."

"Katiller." Vaughn'un canavarı derisinin enerjisiyle sinsice ilerliyordu. "Evet."

"Neden seninle konuşuyor?" Sascha küçük bir sessizlikten sonra sordu.

"Belki de onunla konuştuğum ve duyguları olan bir Psy olduğum içindir. Bence bu temasa ihtiyacı var, böyle bir Psy'nin mümkün olduğunu bilmeye ihtiyacı var."

Sascha'nın üzüntüsü yerini umuda bıraktı. "Onunla konuşabilir miyim, ne dersin?"

"Olduğun şeye bayılıyor." Faith kendi dudaklarının da hafif bir gülümsemeye yukarı doğru kıvrıldığını hissetti. "Sanırım kıskanıyor bile olabilirim."

"Neden?"

"Gökkuşağı zihninizi saklayacak kadar büyümeden önce, çocukken Ağ'da tespit edilmekten nasıl kaçtığınızı düşünüyorsunuz?"

"Aradaki fark ergenlik çağıma kadar ortaya çıkmadı."

"Hayır, Sascha. O hep oradaydı. Düşünsene, temel yeteneklerimiz doğuştan sahip olduğumuz bir şey." Faith başını salladı. "Bana tıpkı seninki gibi binlerce gizli zihin gösterdi, kendi kalkanlarından başka bir şey tarafından korunuyorlardı."

Sascha'nın yüzündeki ifade paha biçilemezdi. "NetMind bizi biliyor mu?"

Biz. E-Psy. Faith'in yeni yeni anlamaya başladığı bir tanımlamaydı çünkü ağdan silinmeye mahkum edilmişlerdi. Ama hayatta kaldılar. Çünkü Faith şimdi anlıyordu ki, var olmak zorundaydılar. Eğer var olmazlarsa, Psy insan olmaktan çıkar, bilinçli olmaktan çıkar. Tüm duyarlı ırkların bir vicdanı vardı. Bunu ortadan kaldırırsanız geriye korkunç bir şey kalırdı.

"Evet. Sessizliğin sana ne yaptığını anlamaya başladığından beri, onlarca yıldır seni koruyor. Belki de zaman kendi başına düşünmeye başladı. Bilmiyorum. Tek bildiğim kalbi olan bir yaşam formuyla karşı karşıya olduğumuz ve bu kalbin binlerce E-Psy'den oluştuğu. Bu zihinler var olduğu sürece NetZihin asla kötü olmayacaktır. Buna , ikizi mutlak kötü olacaktır."

Clay onlara, "NetMind'iniz iyi olabilir ama nerede olduğunuzu bilen tek kişi o değil," diye hatırlattı.

Konuşma bir kez daha onu Konsey'den nasıl koruyacağımız sorusuna döndü. Birisi bir kayıttan bahsetti - görünüşe göre bir Psy katilinin itirafını gösteren bir kayıt.

Clay başını salladı. "O kartı oynuyoruz, savaşa hazırlıklı olmalıyız."

Lucas, "Bunu kamuoyuna açıklamamak için hiçbir nedenimiz değişmedi," diye ekledi. "Bunu son durum senaryosuna saklayalım. Vaughn?"

Vaughn homurdandı ve bu bir anlaşmaydı.

"Onu avlamaktan vazgeçmeyecekler." Dorian ilk kez konuştu, sesi o kadar soğuk ve öfkeliydi ki kadın ondan saklanmak istedi. "Cinayet onların iyi olduğu bir şey."

"Ona dokunmaya cüret edenin bağırsaklarını deşerim." Vaughn'un sözleri, yırtıcıların en tehlikelisi olduğunu bilen bir canavarın sakın güvenini taşıyordu.

"Eh, o da var," dedi Sascha. "Eğer zihnini büyük ölçüde korumaya alırsa, ona saldırmak için yaklaşmak zorunda kalacaklar. DarkRiver ona ulaşmadan önce onların icabına bakabilir."

"Bu şekilde daha ne kadar yaşayabilirim?" Faith başını salladı, daha önce bildiklerinin sisin içinde kaybolup gitmesine sinirlenmişti. "Benden ibret almalarını engellemenin bir yolu olmalı."

Vaughn'un eli ensesindeydi, sahiplenici bir kavrayış. "Asla o kadar yaklaşamayacaklar, Red."

Ona inandı.

"Yarın Nikita'yla bölgede bir inceleme yapacağız," dedi Lucas dalgın bir sessizlik içinde. "Bakalım anlaşılmaya açıklar mı -Faith aptalca bir şey yapıp onu öldürme riskini göze alamayacakları kadar değerli."

Toplantı kısa bir süre sonra sona erdi.

Vaughn toplantıya kadar arabayla gidebildiği kadar gitmiş, sonra da yolun geri kalanını Faith'in sırtına binerek koşmuştu. Ama pansiyondan ayrıldıktan sonra ayakları yere değdiğinde, Faith yere indirilmesini istedi.

"Biraz yürüyelim." Gözleri onun alışık olduğundan daha siyahtı.

"Emrindeyim Kızıl." Kızın elini tutarak, neredeyse tamamen gözden uzak bir patıkaya varana kadar onu ağaçların arasından geçirdi.

"Ne görüyorsun?" diye sordu ona. "Bu yolu asla ."

Böylece ona işaretleri, bazı ağaçların pençeli kısımlarını, rastgele serpilmiş gibi görünen kayaların ince konumlarını gösterdi. "Bu bir kod, birbirimizle konuşmanın kelimelere ya da telepatiye dayanmayan bir yolu. Bu işaretleri hem insan hem de kedi formunda okuyabiliyoruz."

Büyük bir nezaketle bir çift pençe çizgisinin izini sürdürdü. "Psy'nin varlığından bile haberdar olmadığı bir dil."

"Psy'ım biliyor."

Onun kendisini ormanın derinliklerine götürmesine izin verdi. "Lucas haklı; Konsey benim için gelirse, bu beni öldürmek için olmayacak."

"Canlı olarak çok değerlisin." İçten içe yanıyordu. O bir para kazanma makinesinden çok daha fazlasıydı. Geleceğin gidişatını değiştirebilecek güce sahip bir yeteneği olan, ruhlu ve cesur bir kadındı.

"Diğerlerine bir şey söylemedim ama Nikita'nın bir anlaşmayı kabul edeceğini sanmıyorum. Anlaşacak bir şey yok. Marine'in öldürülmesinin bir tuzak olduğuna dair kanıtımız yok."

"Lucas'ın dediği gibi, bu son durum senaryosu ama Enrique'nin itirafı kayıtlarımızda var." Ona eski Konsey Üyesi'nin işlediği suçları ve aldığı cezayı anlattı. Vaughn o gece oradaydı ve Lucas'ın intikamını çünkü alfası, eşinin hayatını kurtarmak için kilitlenmişti. "Bize her şeyini verdi." Onu binlerce kanlı parçaya ayırmadan önce.

Yüzü solgunlaşan Faith boştaki eliyle onun kolunu sıktı. "Bunu kullanamayacağın konusunda onlarla anlaşmıştın."

"Yapmayacağız. Başka bir olmadığı sürece."

"Hayır, Vaughn! Asla olmaz. Konsey'i köşeye sıkıştırırsanız, her şeyle üzerinize gelirler. Ve ilk önce en savunmasız olan çocuklarınızı öldürürler."

Bir nöbetçi olarak ettiği yeminler, ona ettiği sözsüz yeminlere çarptı. "Sen benim eşimsin." Diğerlerini gölgede bırakan bir sadakat.

"Bu yüzden senden o kaydı benim adıma asla kullanmamamı istiyorum." Durdu ve onun gözlerinin içine baktı. "Bu yeni aileye ölümü benim getirmediğimi bilmem gerekiyor. İyi bir şey olduğumu bilmeye ihtiyacım var."

"Sen her şeyin en iyisisin." Onu kollarının arasına aldı. "Merak etme. Onları alt edecek kapasitemiz var, Sascha'nın kaçışından sonra bir karşı önlem geliştirmemiz gerekti. Yavrular güvende olacak." Onları tehlikeye maruz bırakmak asla bir olasılık değildi.

"Ama savaşta kaç yetişkin ölecek?"

"Sen Sürüsün." Ve Sürü bir arada durdu. Onlar için kanını dökmüştü ve onlar da onun için aynısını yapacaklardı.

"Onların kanını vicdanıma bulaştıramam." Ona sıkıca sarıldı. "O kaydı benim için bir kavgada asla kullanmayacağına söz ver. Son durum senaryosu olarak bile."

"Peki ya ?"

BÖLÜM 25

"O zaman kendimi Konsey'e teslim **edeceğim."** Yüzünü inatçı bir ifade kapladı. "İlk bunu yapacağım."

Onun bu kararı verecek kadar inatçı olduğunu biliyordu. "Bana başka seçenek bırakmadın." Ve canavar buna kızmıştı, ona. Ama onu en çok öfkeliendiren şey elinin kolunun bağlı olmasıydı. Judd katili ortadan kaldırmıştı. Lucas ve Sascha Nikita'yla buluşuyordu. Koruması *gereken* tek kişiyi korumak için görünüşte hiçbir şey yapamıyordu. "Atla." Daha fazla konuşmak istemiyordu.

Faith itiraz etmedi, onu sırtına almasına izin verdi ve sonra ormanda koşarken ona tutundu, iki ayaklı bir hayvan, kabul edilebilir bir çıkış yolu olmayan bir tuzağın pençesine sıkıca yakalanmış bir jaguar. Bu gece etrafındaki güzelliklerden hiçbir şey görmedi, hiçbir neşe, hiçbir sevinç hissetmedi. Her şeye ve herkese öfkeliydi. Kaderlere, eşi olan Psy'ye ve en çok da kendisine.

Çiftleşme bağından gelen şefkat dalgalarını görmezden gelerek kendini ormana bıraktı ve canavarın kontrolü ele almasına izin verdi. Şekil olarak insan kalsa da aklı, kalbi, ruhu jaguara dönüştü. Ve kedi, insan aptallığının düşüncelerini renklendirmesine izin vermedi. Sadece öyleydi.

Vaughn o yarı vardiya halinde ne kadar koştuğunu bilmiyordu ama keskin kulakları çok tuhaf bir şey algıladığında arabaya yaklaşmışlardı. Tamamen durdu. Faith ona sarılmıştı ve konuşmak üzere olduğunu biliyordu.

"Şşş." Sesini son derece alçak tuttu.

Ama o duymuştu. Adam bacaklarını tutmayı bırakır bırakmaz, kadın büyük bir sessizlikle aşağı kaydı ve adamın gücünü kullanarak onu aşağı indirmesine izin verdi. Oraya vardığında hareketsiz kaldı. Hayvan duyularıyla etrafı taradı ve içgüdülerinin her birinin uyarı için alevlendiğini hissetti.

Faith'in başının üzerinden geriye, geldikleri yöne baktı. Mükemmel ağaç neredeyse tam görüş alanında duruyordu. Ona arkasını döndü ve o da üzerine atladı. Onun için ikinci bir doğa olan kedi sessizliğiyle hareket ederek, büyük sekoya ağacına doğru adımlarını geri çekti ve tırmanmaya başladı, pençelerini ahşabı kazmak için kullandı. Faith ona sıkıca tutundu ve o daha da yükseğe çıkarken tek kelime etmedi. Onunla gurur duyuyordu.

Aradığı şeyi bulduğunda, inip birkaç dalın kesişmesiyle oluşan saklanma yerine oturabilmesi için pozisyonunu değiştirdi. Ancak o zaman fısıldadı, "Ne duydun?"

Yerden görünmeyeceğinden emin oldu. "Ait olmayan bir şey." Eğilerek onu öptü. Kendi yöntemiyle. Sert, vahşi ve çiğ. "Ben ya da sürüden biri senin için dönene kadar bu ağaçtan ayrılma. Ve Sascha'ya telepat yapmaya ya da başka bir Psy duyusu kullanmaya çalışma."

Gözlerindeki yıldızlar bir göz açıp kapayıncaya kadar karanlığa gömüldü. "Benim için geldiler."

"Kimse sana dokunmayacak." Bu bir seçenek bile değildi. "Sana söylediklerimi aynen yap. Psy gibi bir şey denersen seni takip edebilirler." Psy değildi ama bir askerdi; stratejiyi ve hedef belirlemeyi biliyordu.

"Bırak yardım edeyim," diye fısıldadı.

"Sana ihtiyacım olursa söylerim." Onun yüzüne yayılan anlayışı izledi. Çiftleşme bağı Psy değildi, bu nedenle diğerleri onu engelleyemeyecekti.

"Güvende ol ve bana geri dön."

Bunu yapmaya niyeti vardı ama önce bazı haşerelerden kurtulması gerekiyordu. Ağaçtan aşağı inmesi neredeyse hiç zaman almadı. Sessiz ayaklarıyla yere dokundu ve duyularının ona söylediklerini belirlemeye ve kategorize etmeye başladı. Dışarıda kesinlikle birden fazla Psy vardı.

Kimseye haber vermeden DarkRiver bölgesine bu kadar yaklaşmış olmaları ona iyi olduklarını gösteriyordu. Çok iyi olduklarını. Vaughn'un onların yeteneklerini küçümsemeye hiç niyeti yoktu. Ayrıca onlar avlandığını fark etmeden önce onları yakalaması gerektiğini de biliyordu. Aksi takdirde, zihnini saf güç patlamasıyla parçalayacaklardı.

Kot pantolonunu ağacın biraz yukarısına sakladı ve jaguara dönüştü. Psy iyi olabilirdi ama burası Vaughn'un bölgesiydi ve bu bölgede pençeleri sessiz, duyuları daha da keskin, vahşiliği benzersizdi. Bu Psy'lar kediler ve kurtlar dışında kimsenin girmesine izin verilmeyen bir bölgeye gelerek ilk kuralı çiğnemişlerdi. İkincisini de eşini pusuya düşürerek çiğnemişlerdi.

İlki bir hataydı. İkincisi affedilemez.

Vaughn ağaçlara çıkmadan önce yerde bir süre yürüdü. Koku alma duyusu görme duyusu kadar güçlü değildi ama sıradan bir insanınkinden çok daha iyiydi ve bulunduğu yerin solunda ve metrelerce yakınında bir Psy olduğunu anlamasına yetti. Doğrudan erkeğin üzerine gelene kadar bir dal boyunca ilerledi. Siyahlar , yüzü boyayla kamufle edilmiş olan Psy yerde yatıyordu ve bir gözü Seri III Ramrod'a benzeyen bir şeyin dürbününe takılıydı.

Büyük kedileri avlamak için tasarlanmış yasadışı bir tüfek.

Vaughn Psy'a herhangi bir uyarıda bulunmadı. Ekip üyelerine telepatik bir sinyal göndermesine izin verilemezdi, ancak kulağına takılı olan iletişim bağlantısı muhtemelen zihin sessizliğini koruduklarını gösteriyordu. *Faith'e haber vermek istemediler.* Bu durumda, muhtemelen bölgeyi telepatik olarak da taramıyorlardı, sadece fiziksel duyularına güveniyorlardı. Üç numaralı hata: Asla bir yırtıcının bölgesine girip onu kendi oyununda yenmeyi düşünme.

Erkeğin sırtına bir darbe indiren Vaughn, Psy daha av olarak işaretlendiğini anlamadan kafatasını güçlü çenelerinin arasında ezdi. Suikastçı adayının belini kırmış ve büyük olasılıkla atlayışıyla onu öldürmüştü ama bu Psy'ınki gibi beyni göçtükten sonra kimse ayağa kalkamazdı.

Biri gitti.

Çiftleşme bağından acı fıskırdı. Dondu kaldı. Faith onun ölümünü tecrübe etmişti. Bu onu rahatsız etmişti. Ne yapacağını görmek için bekledi. Ve acının kendisi için olduğunu fark etti, çünkü bunu onun için yapmak zorundaydı. Jaguarın böyle bir aptallığa ayıracak zamanı yoktu. Elbette bunu onun için yapacaktı, o onun eşiydi.

Tekrar ağaçlara çıktı, artık onun yanında olduğunu biliyordu. Bu iyi bir şeydi. Onun doğasının diğer tarafını görmeli, insan olmadığını, medeni olmadığını bilmeliydi. Sonra düşünen kısmını susturdu ve tekrar yırtıcı oldu. İlk Psy'nin batısında ikincisini buldu. Bunun elinde küçük bir silah vardı. Öldürmek için değil, zapt etmek için bir silah. İnanç için.

Bu Psy daha temkinliydi, etrafındaki alanı bir keşifçinin eğitimli gözleriyle inceliyor, her süpürmede ağaçlara bakıyordu. Onu neyin avladığını biliyordu. Ama jaguarlar sabırlıydı; Vaughn erkek farklı bir bölgeyi tarayana kadar bekledi, sonra da ilk erkeğe uyguladığı aynı etkili teknikle onu yok etti.

İkisi gitti.

Üçüncüsü ikinci Psy'nin kuzeybatısındaydı. Taktiklerini hemen gördü. Aracının merkez noktası olduğu bir yarım daire. Muhtemelen altı silahlı Psy paralı askeri. Şimdi ikisi ölmüştü ve diğer dördünün pozisyonları belli olmuştu. Dördüncü hata. Adamlarını asla böyle tahmin edilebilir bir düzene yerleştirmezdi. Ama elbette, Psy dönüşenleri mantık yürütemeyecek kadar aptal hayvanlar olarak görüyordu.

Beş numaralı hata.

Üç numaralı suikastçı bir dakika içinde gitmişti. Dört onu takip etti. Beş numara Vaughn'un geldiğini gördü ve bir el ateş etti ama ancak bu kadarını yapabildi. Ancak, altı numarayı uyarmıştı. Son Psy psişik bir saldırı başlatmak yerine, ormanda zikzaklar çizerek çoğu insanı atlatacak bir kaçış yolu izledi. Ne yazık ki Vaughn insan değildi. Psy'in kaçmasına izin verebilirdi.

kaçtığını düşünebilirdi, onunla işkence edebilirdi, ama o böyle biri değildi.

Altıncı suikastçının peşinden koşarken gölgelerde kaldı, Psy'nin nerede olduğunu bilmezse ona saldıramayacağını biliyordu. Değişken zihinler zordu. Psy onları yok etmek için nişan almalı ve odaklanmalıydı; dağınık bir vuruş onun doğal kalkanlarını asla delip geçemezdi. Sonunda adamı alt etmek neredeyse bir hayal kırıklığıydı. Psy ona neyin çarptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir saniye önce koşuyordu, sonra ölmüştü.

Jaguar onu sırt üstü çevirdi ve Vaughn insan formuna geçerek cesette başka planlara dair kanıt aramaya başladı. Sol pantolon cebinde bir şey buldu. Küçük, yassı, kapalı bir peddi bu ve hemen uzun mesafeli bir uzaktan kumanda olduğunu anladı. Çevirerek açtı ve bilgisayar göstergesini kontrol etti.

Araba patlayacak şekilde ayarlanmıştı.

Eğer Faith'i yakalayamamışlarsa, onu yok etmek için emir almışlardı. Hırladı. Bu adamların çoktan ölmüş olması iyi bir şeydi. Tekrar yer değiştirerek pedi ağzına aldı ve Faith'in yanına koştu. Kürkünde kan vardı ve şekil değiştirdiğinde derisine de bulaşacaktı. Elden bir şey gelmezdi. Ama ona geldiğinde insandı ve kot pantolonunu giymişti.

"İyi misin?" Gözleri adamın her santimetresinde gezindi. "Kanaman var!"

"O benim değil." Kızın yüz ifadesinde tiksinti belirtisi olup olmadığına baktı.

Bunun yerine, sadece rahatladığını gösterdi. "İçlerinden birinin patladığını hissettim."

"İskaladı. Gel ." Onu ağaçtan aşağı indirdi.

Yüzü bembeyazdı, ağzının kenarlarında gergin çizgiler vardı. "Benim için öldürmek zorundaydın."

"Eşler böyle yapar." Onu birkaç uzun dakika boyunca öptü, canavarını onun kadınsı kokusuyla toprakladı. O zamana kadar

cebinden defteri çıkarmak için geri çekildiğinde, yanaklarında sağlıklı bir kızarıklık vardı. "Bunu görüyor musun?"

Pedi aldı. "Bir çeşit uzaktan kumandaya benziyor." Avucunun ortasına yerleştirdi, merakının kalan şoku atlattığı anlaşılıyordu. "Son derece kompakt ve şu anda piyasada olan bir şey değil. Exogenesis Labs'ın bir prototipi olduğunu söyleyebilirim - geçen yıl bana bazı çalışmalar yaptırmışlardı."

"Arabayı havaya uçurmak için."

Başını . "Senin ölmeni istediler."

Birden, onun haklı olduğunu anladı. Faith öldürülemeyecek kadar önemliydi. "*Aranan* kelimesi önemli. Sascha'yla konuşabileceğini sanıyordum, konuşabilir misin?"

"Pathing'den emin değilim, ancak Web, Net ile aynı şekilde çalışıyorsa, bunu bu şekilde yapmayı deneyebilirim."

"Ona Lucas'a bir mesaj iletmesini söyle: Bir temizlik ekibine ihtiyacımız var.

Bulunduğumuz yere beş kedi."

"Nereye geleceklerini nasıl bilecekler?"

"Arabayı bıraktığım genel alanı biliyorlar ve yolun geri kalanında bizi koklayarak takip edecekler."

Başını sallayarak gözlerini kapattı. "Tamam, telepatik bir çağrı deniyorum. O kadar uzakta değil ve onu tanıyorum... işte oldu. Beni duyuyor." Birkaç saniye sessizlik oldu. "Lucas yolda söylüyor. Beni aerie'ye geri götürmek için fazladan bir adam."

"Tamam."

Gözlerini açtı. "Neden geri dönmek zorundayım?" İnatçıydı, alını çizgilerle çatılmıştı.

"Çünkü bu cesetlerden birini sürüklemeniz gereken yere sürükleyemezsiniz.

git."

Yutkundu ama yenilgiyi kabul etmedi. Peki Nikita Duncan'ın bize olabi

lir
mi?" en yakın yerde yaşama şanssızlığı nerede olabilir?"

"Anlıyorum." Ayaklarına baktı ve sonra tekrar ona döndü. "O adamları öldürdüğün için hiç suçluluk hissetmedin."

Bekledi, onun kafasında bir şeyler tasarladığını görebiliyordu. Bunu asla yüksek sesle itiraf etmese de, biraz endişeliydi. Onun en acımasız halini görmüştü. Şimdi de onun tepkisini bekliyordu.

"Yine de temizdi. Onlarla alay etmediniz ve bundan zevk almadınız."

"Hayvan avladığım zaman yaparım." Yalan söylemeyecekti.

"Sanırım bununla başa çıkabilirim çünkü bu doğal bir şey." Kanı gelerek kollarını adamın beline doladı, parmakları adamın tenine değdiği yerlerde hassas ısı noktaları oluştuyordu. "Suikastçıları bu kadar çabuk bertaraf etmene şaşırmadım diyemem ama ne öğrendim ne de dehşete . Sen busun . Ve ben seni seviyorum."

Bu basit açıklama onu mecazi anlamda dizlerinin üzerine çöktürdü. Onu kollarının arasına alarak, içindeki gerginliğin dışarı sızmasına izin verdi. O böyle biriydi. Ve onu seviyordu. Tek istediği buydu.

Faith, Dorian'ı alfa çiftinin inine giden patika boyunca **takip etti** ve Vaughn'u son bir kez görebilmek için omzunun üzerinden baktı. Ama o çoktan gitmişti, ormanda bir bulanıklıktı. Beş leopar ve bir jaguar. Çok fazla güç. Çok fazla öfke. Onun için.

Dorian on dakika sonra, "Seninle birlikte koşabilirim," diye teklif etti. "Ben gizliyim ama bir Dönüşen'in gücüne sahibim."

"Özür dilerim." Faith, Dorian'ın ondan hoşlanmadığının farkında olarak ses tonunu çok kibarlaştırdı. "Sizin dünyanızda gizli ne demek bilmiyorum."

"Leopar formuna geçemem." Kendine dair hiçbir ipucu olmadan söyledi yazık.

Ona baktı. Gök mavisi gözleri ve sarı saçlarıyla acımasız bir avcıdan çok bir üniversite öğrencisine benziyordu. "Teşekkür ederim ama hayır. Vaughn dışında kimseye bu kadar yakın olmaktan rahatsızım."

Adam başını salladı ve yola devam ettiler. Onun sözlerini düşündü, gözlerindeki öfkenin nedeninin bu olup olmadığını merak etti. Ama bu öfke ona yönelikti ve onun gecikmesiyle hiçbir ilgisi yoktu. Neredeyse yarım saat süren sessizlikten sonra, bunu öğrenmenin tek yolunun sormak olduğuna karar verdi. O artık ailesindendi.

"Neden benden hoşlanmıyorsun?"

Birkaç uzun dakika boyunca cevap vermedi. "Seni tanımıyorum, bu yüzden bir insan olarak senden hoşlanmamak için bir nedenim yok."

Çok uzun sürmedi. ". bu, değil mi? Bir şeyleri engelleyebileceğimi düşünüyorsun."

"Sen değil. Bir bütün olarak Öngörücüler."

"Haklısın. Belki de ." Bunu yapmamış olmaları bir trajediydi. "Ama kâhinlerin her şeyi gördüğünü sanmıyorum. Eğer görmüş olsalardı, hiç kimse öldürülmezdi, hiçbir büyük felaket milyonları öldürmezdi." Bu, üzerinde düşündüğü bir şeydi. "Yani belki başına gelenleri önleyebilirdik ama belki de önleyemezdik."

"En azından dışarıda olsaydın deneyebilirdin." "Evet." Bu reddedilemez bir gerçektir. "Evet."

Beş dakika daha başka bir şey söylemedi. Bu süreyi kendi ifadesi üzerinde düşünerek geçirdi. İnandığı şey buydu ama aynı zamanda bir tahmindir. F-Psy'nin geçmişte ne gördüğünü bilmiyordu. O kayıtlar PsyNet'ten silinmiş, zamanın gizemleri arasında kaybolmuştu.

Bilmek, geldiğinde, yanındaki erkek gibi sessiz ve sakindi. *Dorian*. Kırılmış, paramparça olmuş Dorian bir gün bütün olacaktı. Hem de kendisinin bile hayal edemeyeceği bir şekilde. Onu zihninin gözünde net bir şekilde görüyordu, koyu renk yüz işaretleri olan güzel bir leopar ve bu haliyle gözleri maviden çok yeşildi.

Bildikleri uçup gitti ve bunu onunla paylaşıp paylaşmayacağını düşündü. Bu gerçek bir imgelem değildi, ona hiçbir ayrıntı anlatmamıştı. Ama o lıydı. Yaşlı değil, ama en az iki ya da üç

Şimdi olduğundan daha yaşlı. Ya ona söylediyse ve sonra gelecek onun ya da bir başkasının bir eylemi yüzünden değiştiyse? Yanlış bir umut. Bildiklerini kendine saklamak gibi zor bir karar verdi. Bazen sessizlik doğru bir seçimdi. Sadece bir seçim olmadığı zaman bir kafese dönüşürdü.

"Kız kardeşini kaybettiğini duydum."

Onun sessizliğine o kadar alışmıştı ki yumuşak bir solukla şaşırdı. "Marine. Adı Marine'di."

"Kız kardeşimin adı Kylie'ydi."

Gözleri buluştu ve o anladı. Eğer başka bir kız kardeşinin ölmesine izin vermezse, onu olduğu şey için affetmeye çalışacaktı. "Evet."

Vaughn şafaktan yaklaşık üç saat önce Faith'in yanına **döndü**. Masanın üzerindeki kahveden ve yüzlerindeki uyanık ifadeden, ne onun ne de Sascha'nın uyumadığını görebiliyordu. Vaughn görüldüğünde Faith ayağa kalktı ve ona doğru geldi. Elini tuttuğunda kimse tek kelime etmedi ve o gece Lucas'ı eşiyle bırakarak ikinci kez inden çıktılar.

Arabaya kadar olan mesafeyi sessizlik içinde kat ettiler. Dorian tarafından patlayıcılardan temizlenmişti ama Vaughn Faith için yolcu kapısını açmadan önce bir kez daha kontrol etti. Kedi tehditlere karşı bölgeyi izlemeye devam etti -kendi bölgesine dönene kadar rahat nefes alamayacaktı.

Yol neredeyse bir saat daha sürdü ama sonunda ikisi de uyuyacak durumda değildi. Faith hiçbir soru sormadı, hiçbir cevap talep etmedi, sadece onun düş almasını izledi, sonra soyundu ve suyun altında ona katıldı. Onun endişesini hissetti.

"Sorunsuz bir şekilde halledildi," dedi ona. "Orada olduğumuzu asla bilmediler."

"Nikita Duncan'ın mı?"

"Ve Konsey'le en üst düzeyde bağlantısı olan birkaç kişi daha." İçeri girip birkaç Psy daha ezme dürtüsüyle savaşmak zorunda kalmıştı.

Kafatasları teslimatı yaptığında.

"Yaralanmadığınızı ya da tehlikede olmadığınızı hissedebiliyordum."

"Güzel." Onun bağı alışmasını istiyordu, iyi olup olmadığını anlamak için bağı kullanmasında bir sakınca görmüyordu. Eşler böyle yapar. Bağı onun gibi ama hiçbir açıklaması olmayan bir şekilde hissedebiliyordu; eğer kız incinmiş ya da başı belaya girmiş olsaydı, bunu bilirdi.

Kız yine sessizleşti. Onları duştan çıkardı ve ikisini de kuruladı. Onu yatağa taşıdığı anda itiraz etmedi. Ve onu en fiziksel şekilde sahiplendiğinde, ona teslim oldu. Daha sonra, iç içe uzanıp şafağın ince ışık huzmeleriyle odaya sızmasını izlediler.

Faith yanağını adamın göğsüne dayayıp elini kalbinin üzerine koyarak dinlenmeye başladı. Ve sonra ağlamaya başladı. Onu başka nasıl rahatlatacağını bilmeden saçlarını ve sırtını okşadı. Ama bildiği tek şey, bu sıcak ve ıslak yağmur damlalarının kendisiyle hiçbir ilgisi olmadığıydı. Onu kollarının arasına aldı ve jaguar onunla kaba, sözsüz mırıltılarla konuştu.

Birkaç uzun dakika sonra titreyerek nefes aldı. "Sanki takip edilip yakalanması gereken bir hayvanmışım gibi peşimden geldiler."

Yumruğunu kızın saçlarında sıktı ama sözünü kesmedi.

"Belki de babamdır diye düşündüm - tabii ki hayır, o Psy. Yatırımını geri istiyordu. Yaptığım seçimleri, seni öldürmenin beni de öldüreceğini öğrenmek onun için önemli değildi."

"Beni alt etmek o kadar kolay değil, Red."

"Aptalca ama babam tarafından ihanete uğramış hissediyorum, gerçi o benim için hiçbir zaman gerçek bir baba olmadı. Peşimden bu şekilde gelmelerine nasıl izin vermiş olabilir?"

Vaughn'un bu acıyı dindirecek hiçbir cevabı yoktu. Bu yüzden sadece ona sarıldı, onu kucakladı ve onun için değerinin her türlü bedelin ötesinde olduğunu söyledi. Bir süre sonra uyudu. Evinde güvendedi, Psy'nin olmadığı bir evde.

yüzlerce bubi tuzağını patlatmadan düşünerek, o da alacakaranlığa gitti.

Faith saat dokuzda **uyandı**. Dinlenmeden mahrum bırakılmış olmasına rağmen vücudu uyumak istemiyordu. Kedisi ise hareket ettiğinde şikâyet ediyor ve ona kıpırdamadan yatmasını söylüyordu. Bu sabah gülümseyebilmişti ama gülümsemesi biraz kırılıyordu, ona yaslandı, şelalenin sesini dinledi ve Vaughn'un havalandırma tasarımlarının marifetiyle içeri dolan güneş ışığını içine çekti.

Işık, özenle yerleştirilmiş renkli cam parçalarının arasından geçerek halıların üzerine mozaik desenler döküyordu. Psy zihni onları karmaşık bir şekilde güzel buluyordu. Çok düzenliydi ama her dakika farklıydı, ışık değiştikçe değişiyordu. Duvara monte edilmiş iletişim konsolunun zili çaldığında yatakta onları hayranlıkla seyrediyordu. Vaughn'un yerinden kımıldamayacağını bildiği için kolunun altından sıyrıldı ve cevap vermek için yanına gitti. Başucu için gerçekten bir şeyler almaları gerektiğini düşündü, sadece sesle cevap verdi.

Selamına karşılık veren ses o kadar beklenmedikti ki, tam on saniye boyunca cevap vermedi. Bu on saniye içinde Vaughn tamamen uyanmış ve onun yanındaydı. Geri kalan kararları onun vermesine izin verdi. Çünkü onun için iletişim bağlantısının diğer tarafındaki kişi bir hayalete benziyordu.

BÖLÜM 26

Dört saatten **az** bir süre sonra Faith, yanında Vaughn olduğu halde DarkRiver'in iş merkezindeki bir toplantı odasına girdi. Çin Mahallesi'nin kalabalığına yakın bir yerde bulunan bina hem merkezi hem de sıkı bir şekilde korunuyordu, sadece şekil değiştirenlerin gücüyle değil, aynı zamanda insanların uyum sağlama yeteneğiyle de - bu sayede çoğu Psy'nin gizli olduğunu düşündüğü şeyleri duyabiliyordu. Buna karşılık, bölge halkı çetelere karşı karşılıklı koruma için DarkRiver'a bakıyordu.

Ancak, Faith'in aklı o anda güvenlikte değildi. Aslında, mantıklı düşünme yeteneğinden yoksundu. Ama yıllarca aldığı eğitimin etkisiyle neredeyse otomatik olarak tepki verdi. "Merhaba, baba."

Anthony NightStar ayağa kalktı ama ona yaklaşmadı. "Merhaba Faith."

Faith ne hissedeceğini bilmiyordu. Kendini Psy'den koparılmaya hazırlamıştı, Konsey'in emriyle onunla teması yasaklanmıştı.

Anthony'nin gözleri Vaughn'un sessiz varlığına kaydı. "Gizliliğin sağlanması gerekebilir."

Vaughn'un kışkırtıldığını hissetti ama cevabı kendisinin vermesine izin verdi. "Vaughn benim eşim. Sırlarıma hoş geldin diyebilir."

Anthony bu konuda ısrar etmedi, ki bu şaşırtıcı değildi. Babası son derece mantıklı bir adamdı ve bu konunun müzakere edilemez olduğunu hemen anlamıştı. "O zaman konuşalım."

Vaughn'un karşısındaki masaya oturdu ve sözsüz bir istekle elini Vaughn'un koluna koydu. Vaughn kabul etti ve saldırmak için bahane bekleyen bir jaguar gibi ayakta durmak yerine onun sağına oturdu.

"Senin iltican Psy-Clan'ın her yönünü etkiledi."

"Biliyorum." Yaptığı seçim doğrudu, ancak çok daha geniş kapsamlı sonuçları onu rahatsız etmeye devam ediyordu. "Ne kadar

klan kaybeder mi?" Kaç iş etkilenmişti? Kaç kişi hayatını kaybetti?

"Önleyici tedbir almamış olsaydık alacağımız kadar değil."

Kaşlarını çattı ve Anthony'nin gözlerinin ihanet eden harekete odaklandığını gördü. "Juniper'ın henüz yüksek doğrulukta tahminlerde bulunmadığını sanıyordum."

Anthony başını salladı. "Öyle değil. Sekiz yaşında ve seninle aynı yaşta olduğu kadar yetenekli değil."

Vaughn ilk kez konuştu. "O bir çocuk. Bırakın o da öyle olsun."

Anthony, "Bizim dünyalarımız farklı, Bay D'Angelo," diye karşılık verdi,

Vaughn'un soyadı kendisine söylenmemiş olsa da. "Juniper'in bir Önerdiğiniz gibi bir çocuk onun yeteneklerini eğitimsiz ve korumasız bırakır, istismara açık hale getirir." Yorum yapılmasını engellemek için bir elini kaldırdı. "Evet, PsyClan Faith'in yeteneklerini kullandığımız gibi onun yeteneklerini de kullanacak ama aynı zamanda onun refahını sağlamayı da üstleneceğiz. Geçmişte, PsyClan'lar ortaya çıkmadan önce, bazı F-Psy'ler kişisel çıkarları için tüm ırklardan başkaları tarafından esir tutuldu."

"Baba," diye araya girdi Faith, "Ardıç değilse, o zaman kim?" "Sen."

Vaughn'un tüm vücudu onun yanında av sessizliğine büründü. Bundan memnundu. PsyClan'ın gücünü ve istediğini elde etmek için ne kadar ileri gidebileceğini biliyordu.

"O artık senin değil." Bir insan sesi ama bir jaguarın ölümcül meydan okuması.

"Hayır. Ama Ağ'da olsa da olmasa da yeteneği var." Anthony irkilmedi. "NightStar için çalışmak üzere taşeron olarak görevlendirilebilir."

Faith ağzının açık kalmaması için kendini zor tuttu. "Ama Konsey benimle teması yasaklamıştır, değil mi?"

"Denediler." Anthony dikkatini Vaughn'dan ona çevirdi. "Ancak, NightStar Konsey'in kuklası değil."

Vaughn öne doğru eğildi. "Onlara içki yasağını güneş görmeyen bir yere sokmalarını söyledin." Ses tonuna belli belirsiz bir saygı notası girmişti.

"Kaba ama doğru. Onlar bizim Konseyimiz, mutlak yöneticilerimiz değil. Ve ticaretin peşinde koşmak dokunulmazdır. İnanç'a erişimin kesilmesi binlerce işletmeyi etkileyecekti ve bu işletmelerin hiçbiri oturup bunun olmasına izin vermeyecekti."

Faith'in zihni dönüyordu. "NightStar'ın müşterileri için tahminler yapmamı ve senin de aracı olmanı mı istiyorsun?"

"Evet. PsyClan sizinle açıkça çalışıyor görünmeyi göze alabilir. Bizi destekleyen işletmelerin birleşik gücü, bir aile grubu olarak gücümüze eklendiğinde, bizi Konsey'den koruyor."

Bu mantıklıydı. NightStar'ın F-Psy üretme geçmişi ona pek çok müttefik kazandırmıştı. Pek çok sır biliyordu. Ve asla söylemedi. Kim sorarsa sorsun.

"Konsey beni zaten bir kez kaçırmaya çalıştı." Ona işkence eden soruyu sormayacaktı. *Babası biliyor muydu?*

"O iş . Hem de birden fazla şekilde. Ajanlarının size ulaşabileceği konusunda şüphelerim var" -Vaughn'a baktı, sonra tekrar ona- "ama ulaşırlarsa ve size bir şey olursa, gerçekleştirmemiş tahmini olan her işletme vergi ödemelerini durduracaktır."

"Kaç kişi?" Vaughn, kız sessiz kaldığında sordu.

"Faith'in bekleme listesi şu anda bini aşmış durumda. Konsey'in erişim alanı çok geniş ama o bile bu kadar çok döneği kontrol edemez, özellikle de bunların arasında büyük şirketlerimizin çoğu varken. Dediğim gibi, iş dünyası dokunulmazdır."

"Bundan ne kadar eminsin?" Vaughn itti.

"Konsey ona zarar verirse -ki onu yakalamaya yönelik herhangi bir girişimde kaçınılmaz olarak zarar görecektir- bu, ırkımızı yöneten temel yasanın ihlali olarak görülecektir: aile gruplarına ya da işlerine müdahale edilmeyecektir. Buna müsamaha gösterilmeyecektir. Tüm Konsey Üyeleri

kendi aile gruplarıyla ilişkili şirketler tarafından bilgilendirilmiştir."

"Konsey'in kendinizinkileri 'rehabilite' etmesini engellemeyeceksiniz ama işinize karışılmasına karşı çıkacaksınız, öyle mi?" Vaughn başını salladı. "Ne öncelikler listesi ama."

"Ama bu durumda Faith için iyi oldu."

"Artık farklı şeyler tahmin ediyorum," dedi sessizce.

Anthony başını salladı. "Anlaşıldı. Bu yeteneklere artık erişemiyorsanız, sizden düzenli olarak iş yapmanızı da istiyoruz."

"Zenginler zenginleşebilsin diye mi?" Vaughn sordu, ama herhangi bir düşmanlık duymadı. Sanki başka bir hayvan gibi babasını anlamaya çalışıyordu.

"Siz bir yırtıcısınız Bay D'Angelo, besin zincirinin en tepesindeyiz. İş dünyasında da aynı kurallar geçerlidir."

"En güçlü olan hayatta kalır." Vaughn döndü ve elini, sahiplenici olduğu kadar şefkatli bir okşayışla kızın saçlarında gezdirdi. "Ee Red, kararın nedir?"

"Tahminleri sorunsuzca sağlayabilirim ama düşünmek için zamana ihtiyacım var," dedi boğazındaki yumruyu geçerek. Hiç denemeden bunu ona nasıl yapabildiği? "Ama bildiğim bir şey var ki, eğer bunu yaparsam, daha önce elde ettiğimden çok daha fazla kâr bekliyorum." Yeni ailesinin mali durumunu güçlendirebileceği bir durumda olduğu için mutluydu. Psy için para güç .

Ama aynı zamanda parayı çok daha yıkıcı bir plan için istiyordu. Şu anda ancak bir ipucu olan bu fikir, Psy'ı içeriden değiştirebilecek bir fikirdi. Kuzeni Sahara gibileri, Ağ'ın gizeminde kaybolmuş ama hâlâ hayatta olabilecek insanları kurtarabilecek bir fikir. Kafeslenmiş. Yetenekleri yüzünden vahşileştirilmiş.

"Sen benim kızımsın. Daha azını beklemezdim." Anthony Psy olmasaydı, gurur duyduğunu söyleyebilirdi.

"Ve eğer Faith kabul ederse, hiçbir yere gitmeyecek," diye ekledi Vaughn. "Tüm imgelem girişimleri DarkRiver bölgesinde gerçekleştirilecek."

"Kayıt yok, monitör yok." Tecavüze uğramaktan bıkmıştı.

"Güvenliğiniz mi?"

Vaughn öne doğru eğildi. "Bunu bana bırak."

Anthony başını sallamadan önce bunu düşünmek için bir an bekledi. "Ona iyi bak. O çok değerli."

"Aslında PsyClan ve senin için değerim ölçülebilir." Faith gülümsedi ama bu gülümseme neşeyle değil hüznle renklenmişti. Sonra Vaughn'un eli saçlarının altından kayarak boynunun üzerinde kıvrıldı ve ağır sıcaklık, en azından biri için gerçekten çok değerli olduğuna dair bir güvence oldu.

"Kızım olarak değil."

Hayal kırıklığına uğramıştı. "Baba, benim üzerimde böyle psikolojik oyunlar deneme, bunlar sana yakışmaz. Eğer çocuklarını bu kadar önemsiyor olsaydın, Marine'in katilinin peşine düşer ve Karayıplı oğlunun adını öğrenirdin."

"Kız kardeşinizin cinayetine atıfta bulunmanızı anlamıyorum. O, insan ve şekil değiştirenlerin şiddete olan iştahının talihsiz bir kurbanıydı."

Faith onun gerçekler hakkında gerçekten hiçbir bilgisi olmadığını görüyordu ama bu acıdan söz edemezdi. Çok çığ, çok tazeydi. Vaughn onun yerine konuştu. "Psy'lerden biriydi. Muhtemelen Konsey'inizin evcil katillerinden biri. Henüz çözemediğimiz şey, yakın çevredeyken neden hedef alınmış olabileceği."

"Anlıyorum." Anthony'nin sesi tonunu kaybetmemişti ama bundan sonra söyleyecekleri hiç de beklenmedik şeyler değildi. "Diğer sorunuza gelince, adı Tanique Gray. Üç ay sonra yirmi iki yaşına girecek. Annesinin umduğu gibi F unvanına sahip olmasa da, psikometri alanında Gradient 9 yeteneğine sahip, yüzyıllardır soyumuza katılan ilk Ps-Psy bom.

"Üreme sözleşmesine eklediğim madde uyarınca onu doğumundan bu yana yılda iki kez gördüm. Sizin kemik yapınıza sahip ama tabii ki en çok tercih ettiği kişi Marine."

Faith bunun onun kalbini kazanmak ve isteklerine boyun eğmesini sağlamak için zekice bir oyundan başka bir şey olmadığına inanmak istiyordu ama bir şekilde öyle olmadığını biliyordu. "Neden?" Neden Psy Protokolüne, ona öğrettiği her şeye karşı gelsin ki?

"Sadakat doğuştan garanti değildir. Sen mükemmel bir Psy."

Ve onun seçimlerini kusur olarak görebileceğine inanmıştı.

Ona cevap verme şansı tanımadan ayağa kalktı. "Asla unutma genetik materyalinin yarısı benden geldi. Belki de sana vicdanını veren kısım bile."

Masanın üzerindeki ajandayı alarak tekrar işine döndü. "Kararınızı bekleyeceğim, çok uzun sürmemeye çalışın. Eğer kabul etmeyecekseniz, klanın daha fazla kaybı önlemek için başka önlemler alması ve sizin de uzun vadede kendinizi Konsey'den korumanın başka bir yolunu bulmanız gerekiyor."

Faith onun kapıya doğru yürümesini izledi. "Bekle!" Ayağa kalkarak babasına doğru ilerledi ve yetişkin hayatında ilk kez babasına dokunarak ona çabucak sarıldı. Babası bu jeste karşılık vermedi ama onu da itmedi. Onu bıraktığında, yüzüne baktı ve her zaman gördüğü aynı boş levhayı buldu. "Özgür kalmak istemiyor musun?"

Cevap vermeyecekmiş gibi görünüyordu ama sonra şöyle dedi: "Eğer tüm güçlüler giderse, Konsey tamamen sınırsız olacak. Ben tam olarak olmam gereken yerdeyim."

"Ne yapmak için?" Vaughn arkasından sordu.

Anthony başının üzerinden hayatı olan jaguara baktı. "Bu, Bay D'Angelo, bilmeye hak kazandığınız bir şey değil." Başka bir şey söylemeden çıktı, kapının dışında nöbet tutan Clay de ona eşlik etti.

"Baban çok ilginç bir adam." Faith döndü.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Psy'leri yargılamak zordur, ama söyleyebileceğim tek şey babanızın çoğu Psy'nin pis kokuyu yaymadığıdır."

"Ben mi?"

"Benim şekerim gibi kokuyorsun, Red." Kızın sırtıttı. "Seni tepeden tırnağa yalamak istiyorum."

"Babam hakkında konuşuyorduk." Kaşlarını çattı ama kan dolaşımında şimşekler çakıyordu.

"Baban kokmuyor. Sen ve Sascha da öyle." Kaşlarını çattı. "Düşündüm de, şu lanet Psy da öyle."

Açıklığa kavuşturması için ona sormasına gerek yoktu. Onun bu kadar kötü tepki vermesine neden olan sadece bir Psy vardı. "Ve?"

Kaşlarını çatarak parmaklarını kızın omurgasında gezdirdi. "Bunu çok az kanıtım var ama kötü kokunun Sessizliğe tamamen dalmanın işareti olduğunu düşünüyorum. Biraz vicdanı, biraz kıvılcımı, biraz şartlanmayı kırma yeteneği kalanlar kokmazlar."

Bunu düşündü ve şok edici tek bir kelime fısıldadı: "İsyan mı?"

"İçeriden mi? Bu beni şaşırtmazdı - Konseyiniz bunun için mükemmel bir ortam yarattı. Tarih onları güçlü ama denge ve denetleme mekanizmaları olan bir kurum olarak resmediyor. Bugünlerde çizgiyi aşılıyorlar. Belki de kendi içlerinden bazıları için fazla ileri gitmişlerdir."

"Bu gerçekleşse bile uzun zaman alacaktır." Her ne kadar ticari dünya İnanç konusunda elini çekmiş olsa da Konsey, Sessizlik'i alaşağı etmeden ortadan kaldırılabilecek bir şey değildi. Ve Vaughn'un da belirttiği gibi, tamamen şartlandırılmış ve bu şekilde ölecek binlerce, milyonlarca vardı.

"Bu bir başlangıç."

Başını salladı, halkı ve ırkı için umut hissediyordu. "Belki de Marine bu yüzden öldü. Çünkü o bir şekilde bir isyanın parçasıydı."

ve bunu öğrendiler." Eğer bu doğruysa, kız kardeşinin ölümü anlamsız değildi. Kimsenin bilmediği bir savaşta hayatını kaybetmişti. Ve o da bunu onurlandıracaktı.

"Tahminleri yapmak istiyorum. DarkRiver'a gelir getirmenin yanı sıra, hayatım boyunca geliştirdiğim becerilerimi kullanmamı sağlayacak. Daha da önemlisi, babamla iletişim halinde olmamı sağlayacak." Babasının bu haberi nasıl karşıladığını görmek için ona baktı.

"Seni durdurmayacağım, Red. Ağın dışındasın. Önemli olan da bu."

"Belki babam içeride çalışırken ben de dışarıdan bir şeyleri değiştirmeye yardımcı olabilirim." Anthony'ye, hiç tanımadığı bu babaya inanıyordu. Şimdi zamanı ve fırsatı vardı. İzleyiciler olmadan, ona güvenmeye başlayabilir ve birçok şey hakkında konuşabilirlerdi, belki de isyan fısıltıları bile.

İki hafta sonra Faith hayatta olduğu ve Vaughn'la birlikte olduğu için mutluydu. Memnun mu? Bu onun mutlak ve eksiksiz sevincini, ait olma duygusunu, onunla birlikte olmaktan duyduğu hazzı anlatmaya yetmezdi. Ama... "Bu dünyada nasıl olacağımı bilmiyorum," diye fısıldadı yataklarının boğucu karanlığında.

Yan yatmak için döndü, bir kolu başının altındaydı, diğeri neredeyse dalgın bir şekilde kalçasını okşuyordu. "Biliyorum, Red." Kızın burnuna bir öpücük kondurdu, bu hareket kızın yüzünde bir gülümseme yarattı. Sadece ona karşı bu kadar şefkatliydi. "Tam olarak uymamanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Ama sen güçlüsün. Bir yolunu bulacaksın."

Onun bunu söylemesini, mutluluğunun sorumluluğunu kendi ellerine bırakmasını beklemiyordu. "Bazen dışarı çıkma yeteneğimi geliştirdim ama asla kalabalık bir bölgede yaşayabileceğimi sanmıyorum."

"Bebeğim, sana bir şehirli gibi mi görünüyorum?"

Kahkahası onu irkiltti. "Doğru. Yani bu bir sorun olmayacak mı?"

"Hayır." Kalçasındaki el kalçasının üzerinden kıvrıldı ve Geri.

Kalbi kaburgalarına çarpıyordu. "Ama gidebilmek istiyorum. Gerekirse daha uzun süreler için şehre. O kalkanlara sahip olmak istiyorum. Sascha ve Tamsyn'le birlikte üzerinde çalışıyorum." DarkRiver şifacısı Psy'ların daha önce karşılaşmadığı bir şekilde psişikti. Psy kavramlarını anlıyordu ama Psy değildi, tamamen değişmişti, iyileştirme yeteneği kalpten ve ruhtan geliyordu.

Faith Tamsyn'in gücü karşısında biraz korkmuştu ama Sascha gibi diğer kadın da sıcaklık ve nezaket yayıyordu. Buna karşılık Faith kendisinin soğuk ve mesafeli göründüğünü biliyordu. Leoparlar birbirlerine gösterdikleri şefkati ona göstermiyorlardı ama yine de başkalarının dokunuşlarına katlanabileceği bir noktaya gelmişti. "Sürünüzle nasıl birlikte olacağımı bilmiyorum. Benden hoşlandıklarını sanmıyorum."

"Seni tanımıyorlar," dedi Vaughn. "Sevgi tanımakla gelir. Güven ise sadakatle gelir."

"Ama hepiniz çok sıcaksınız. Deniyorum, ama bazen ..."

"Red, sürü Clay'e katlanıyor. Buna kıyasla, sen bir gülme fıçısısin."

Kapalı bir yumrukla göğsüne vurdu. "Ciddi ol."

"Benim. DarkRiver'in yalnızları, sessizleri vardır. Onlar da en az diğer üyeler kadar sevilirler, ben bunun canlı kanıtıyım. Onlara sadakatinizi ve kalbinizi verin, bunun kıymetini bileceklerdir."

"Söz mü?"

"Söz

veriyorum."

Sonunda uyudu. Çünkü Vaughn sözünü tuttu.

Aynı anda, PsyNet'in karanlık kalbinde bir kapı çarparak kapandı.

"Faith NightStar'ın durumunun ele alınması gerekiyor," dedi Shoshanna Konsey'in açıklanır açıklanmaz.

Nikita, "Tek taraflı hareket etmeseydiniz NightStar Grubu'nu yatıştırabilirdik," diye karşılık verdi. "Anthony NightStar önemli miktarda gücü elinde tutuyor ve bizi engellemeye karar verdi."

"Bu ne kadar kesin?" Henry sordu.

"Bu adam benim yükselişimden kısa bir süre sonra Konsey'e aday oldu." Marshall'ın açıklaması Nikita için yeni bir şeydi ama doğruluğundan hiç şüphesi yoktu. "Gücü yetmediği için değil, NightStar Grubu'nu yönetmeyi tercih ettiği için geri çevirdi. Anthony kimseye boyun eğmeyi sevmez."

"Eğer aday olduysa, o zaman Konsey'in gerçeklerinin farkındadır. Elbette ikna edilebilir," diye ısrar etti Henry.

"Hayır, yapamaz." Erkek, soğuk, sert Kaleb Krychek Konsey'in en yeni üyesiydi. 'İskoçlar'ın önceden izni olmadan kızına karşı harekete geçmesi onu gücünün sorgulandığı bir duruma soktu. Gücünü yeniden ortaya koyuyor ve koymaya da devam edecek. NightStar Grubu ile aramızdaki tüm iyi niyeti kaybettik."

Herkes bunun ne anlama geldiğini düşünürken bir sessizlik oldu.

İlk konuşan Tatiana oldu. "Bu gerçekten de talihsiz bir durum. NightStar önde gelen ailelerden biridir. Yaptıkları iyiliklerin yanı sıra çeşitli ittifaklarıyla kontrol ettikleri gelir, bize vergi gelirimizin büyük bir bölümünü sağlıyor."

"Anthony NightStar'ı denklemden çıkarmak mümkün mü?"

"Diğer birkaç üst düzey ailenin istenmeyen ilgisini çekmeden olmaz." Nikita genellikle temiz yaklaşımı tercih ederdi ama bu noktada sadece daha fazla soruna neden olurdu. "Eminim herkes şu anda neden daha fazla inceleme istemediğimizi anlamıştır. Yakın zamanda iki olay yaşadık." Önce Enrique, sonra da Gradient 9 telepatı idarecilerinden kaçtıktan sonra

Napa'daki bir üniversite kampüsünün yakınında bulundu, zihni kalıcı olarak tehlikeye girmişti.

"Kendini açıklamak ister misin, Shoshanna?" Marshall'ın sözleri bir soru değildi.

"Birinin harekete geçmesi gerekiyordu. Faith Ağ'dan çıkar çıkmaz ona karşı harekete geçmeliydik. Beklemek için bir neden yoktu."

"Her türlü sebep vardı." Nikita NightStar Grubu hakkındaki zihinsel dosyasını kapattı. "Bağlantıyı kestiğinde DarkRiver bölgesinin derinliklerindeydi. Daha birkaç ay önce yastığına düşen Enrique parçasını unuttun mu?" Leoparlar ve kurtlar eski Konsey Üyesi'nin ölümünü diğerlerine etten kemikten hatıralar göndererek duyurmuşlardı.

Shoshanna'nın cevabı "Bildiklerini kullanacak olsalardı şimdiye kadar kullanırlardı" oldu.

"Ya da en büyük etkiyi yaratana kadar bekletiyor olabilirler." Kaleb'in sesi yeni gelen birine hiç benzemiyordu, Konsey'de nedeni de buydu. "Bu olayda haklıydılar - ellerini uzatmalarına gerek yoktu. Hiçbirimiz amaçlarına ulaşamadıklarını iddia edemeyiz."

Henry, "Altı adamı öldürmüş olabilirler ama bir filoyu yok edemezler," diye karşılık verdi. "Tüm gücümüzle gidip onu çıkaracağız ve geri getirmeye çalışan herkesi yok edeceğiz."

"Diş izleri tek bir kedinin altı askeri de infaz ettiğini gösterdi." Ming sessizliğini bozdu. "Üç farklı M-Psy tarafından doğrulandı. Sadece bir tanesi silah kullanmıştı. Saldırgan psişik silahların kullanılıp kullanılmadığını kontrol edemedik - beyinleri çok kötü ezilmişti."

BÖLÜM 27

Kaleb, "**GörünüŖe** göre Henry'nin iddiası doğru değil," dedi. "Muhtemelen bir filoyu yok edebilirler."

"Faith NightStar bu kadar çok eğitimli adamın kaybına değmez, özellikle de hizmetlerini kendi aile grubu aracılığıyla sağlamayı kabul etmiŖken." Ming'in buz gibi zihinsel sesi yine. "Bu adamlar hem eğitimleri hem de bizim için yaptıkları iŖler açısından milyonlar değerinde. İŖ dünyası vergi grevini uygulamaya koyarsa kaybedeceğimiz geliri de eklersek, bu kolay bir denklem."

"Dönüşenlerin bizden daha iyi olmaya devam etmesine izin veremeyiz." Shoshanna'nın yenilgiyi kabul etmeye niyeti olmadığı açıktı. "Aylar içinde iki Psy kaybedersek ve en sonuncusu bir aday olursa nasıl görünür? Halk konuŖmaya baŖlıyor."

Kaleb küçük duraklamayı kesti. "Bir rakibi canlı bırakmaya niyetim olmadığı anlaŖılınca kaçtığını söylüyoruz."

"Mükemmel," diye onayladı Nikita. "F-Psy'nin zihinsel olarak zayıf olduğu bilinir. İyi yerleŖtirilmiŖ birkaç söylenti onun güvenilirliğini sarsacaktır."

"Leoparların iki kadını nasıl hayatta tuttuğunu bilmemiz gerekiyor," dedi Tatiana. "Sascha'nın kaçışından bu yana açıklanamayan hiçbir Dönüşen lm duymadım ve eğer onlardan besleniyor olsaydı Ŗimdiye kadar en az iki tane olurdu."

Nikita diğer Konsey yesinin haklı olduğunu kabul etti. "Biofeedback meselesini geiŖtirmenin bir yolunu bulmuŖ olmalılar."

"Bunun o kadar büyük bir sorun olduğunu sanmıyorum." Marshall'ın keskin zekası. "Kusursuz bir yöntemleri olsaydı, ikiden fazlasını kaybetmiŖ olurduk."

Tatiana yanıt olarak, "Yine de bizimkilerden bazılarını grevlendireceğim," dedi. "Sascha ve Faith'i hayatta tutan bağlantıyı koparırsak, meseleyi gündemden silmiŖ oluruz."

Kimse karŖı çıkmadı.

Kaleb, ilk adaylığını destekleyen Konsey Üyesine karşı dönerek Tk küstahlığıyla, "O zaman anlaştık, Faith NightStar'a geçmiyoruz," dedi. "Tek taraflı hareket eden herhangi bir üye görevinden alınacaktır."

"Bu kararı vermeye hakkınız yok." Shoshanna'nın psişik varlığı buz gibi kontrollüydü.

"Ama biz bir birim olarak bunu yapıyoruz. Sen ve Henry aynı fikirde olmayan tek gibi görünüyorsunuz; dolayısıyla azınlıktasınız." Marshall, tecrübenin sesi, diğer pek çok Konsey üyesini geride bırakmış bir Konsey Üyesi.

"Doğru söylüyor." Tatiana. "Faith NightStar'a dokunulamaz."

"Katılıyorum." Nikita oyunu ekledi.

"O zaman başka seçeneğimiz yok. Çoğunluğa boyun eğiyoruz." Shoshanna her iki İskoç adına da konuştu ve kocasıyla birlikte Konsey salonunu terk etmek üzere hareket etmelerinde bir parça ürkütücü bir şey varsa da Konsey Üyeleri bunu anlayacak kadar içgüdüsel özlerine yakın değillerdi.

Kaleb geri kalan zihinlere "Konsey Üyesi Duncan için güvenliği artırmamız gerekiyor," dedi.

"Buna gerek yok." Nikita bu Konseyin hiçbir üyesi tarafından zayıf olarak görülmek istemiyordu. Özellikle de en yeni acemi tarafından.

"O halde bu oturum kapanmıştır."

Birkaç hafta ve yüzlerce yeni deneyimden sonra Faith kendini aerie'de bir toplantıda otururken buldu. Yıldızlar Ağı'nın bir üyesi ve Vaughn'un eşi olarak, çok sıkı örülmüş bir gruba girmeyi başarmıştı.

"Ee, sırada ne var? Nate, sende bir şey vardı." Lucas en yaşlı nöbetçiye baktı.

"Ben görevi bıraktığımda yerime geçecek birkaç aday var."

"Bu da bir süre için olmayacak." Bu alfadan gelen bir emirdi.

Nate sıırttı. "Merak etme, hiç acelem yok. Daha önümde birkaç yıl var."

"Birkaç taneden fazla, sevgilim." Tamsyn yanındaki minderden ona bir öpücük kondurdu.

"Ama isimleri öne çıkarıp ne düşündüğünüzü görmek istedim. İlki Jamie. Elimizdeki en iyi askerlerden biri ve kendini kanıtladı." Nate durakladı ve kimse konuşmayınca devam etti, "Sonra Desiree var. Kızın jilet gibi bir aklı ve bir o kadar keskin bir dili var ama iyi ve sadık."

Faith'in bilincinde bir şey kıpırdadı, sessiz bir uzuv uyanık bir şekilde uzanıyordu. Merakla onu takip etti. Ve ona acıyı ve ölümü gösterdiğinde, irkilmedi.

"Başka bir olasılık var mı?" Lucas sordu.

"Büyümesi gereken birkaç kişi var," diye mırıldandı Tamsyn. "Yemin ederim gençler saçlarıma aklar düşürüyor."

"Jase nasıl?" Dorian sordu ve sesi Faith'in zihninde bozuk bir gümbürtüye dönüştü.

"İyileşti. Bir sonraki..." Tamsyn'in sesi soluklaştı.

Faith fincanını daha sıkı kavradı, gördüğü şeyin ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Acı vardı, bir şeyler kırılıyordu, korkunç bir kayıp söz ama henüz taşlar yerine , henüz bitmemişti. Bu bir kehanetti ve işle hiçbir ilgisi yoktu. "Yedi çocuk ölecek."

Bu sözler arkadaşının ağzından çıkarken Vaughn hareketsiz kaldı. Yüzünü görebilmek için saçlarını geriye taradı; gözleri kapalıydı, konsantrasyon çizgileri krem rengi teninde keskin oluklar açıyordu. "Faith?"

"Yedi çocuk. Kedi değil. Kurtlar. Yedi kurt çocuk." Kız onun kollarındaydı ama yeteneği onu başka bir yere, başka bir yere götürmüştü. "Tünelin bir kısmı çökecek. Bu gece. Ya da yarın sabah erkenden."

Herkes dinliyordu. Sascha telefonunu Lucas'a vermişti bile. Vaughn Faith'in sırtını okşadı ve çiftleşme bağından gelen sevgi nabzıyla rahatladı. Onun gidemeyeceği yerlere seyahat ediyordu ama eve nasıl döneceğini biliyordu. "Nereye bebeğim? Tünellerin hangi kısmında?"

Gözleri bir şeyi anlamak için kısılmış gibi kısıldı. "Taşın üzerinde bir ağacın altında uyuyan bir kurt yavrusunun resmi var. Çalılardan sürünerek yaklaşan bir tane daha var, üçüncüsü de dalların üzerinde."

"Tanrım," diye fısıldadı Clay. "Burası en kaldığı kreş."

Vaughn da çocuk odasını hatırlıyordu. DarkRiver "Bize zarar , biz de size vermeyelim" mesajını vermek için SnowDancer inine ilk sızdığı anda, kurtların en savunmasız olduğu yere yakın olduklarını ve zarar vermediklerini göstermek için kokularını fidanlığın yakınına bırakmayı ihmal etmemişlerdi. Dostane niyetin bundan daha büyük bir göstergesi olamazdı.

Vaughn Lucas'ın SnowDancer alfasının kodunu girmesini izledi. Konuşma kısa sürdü ama Hawke'in uyarıyı ciddiye aldığı anlaşılıyordu. Faith başını sallayıp gözlerini kırıştırarak uyandığında Lucas telefonu kapatıyordu.

"İyi misin, Red?"

"Evet. Ben iyiyim." Elini tişörtünün altından yukarı iterek tenine yasladı. Jaguar onun dayanağı olmaktan çok memnundu.

Eğilerek onu öptü ve tamamen eve getirdi. "Çağlayan yok mu?"

"Hayır. Yeni kalkanlar çalışıyor." Yüzü dalgınlaştı. "Neden kurtlar? Onları tanımıyorum."

"Biz Kar Dansçıları'na bağlıyız," dedi Vaughn, sürünün bu yönünü ona açıklamadığını fark ederek. "Kan anlaşması Sascha bize katıldıktan kısa bir süre sonra fiziksel olarak tamamlandı, ancak bundan çok daha önce iş müttefikiydik."

"Oh. Ben-"

Lucas'ın telefonu bippedi.

Alfa göstergeyi kontrol etti ve çevirerek açtı. "Hawke?" Bir duraklama. "Yavrular güvende mi?"

Vaughn konuşmanın diğer ucunu duyabiliyordu ama Faith'e söylemek için Lucas telefonu kapatana kadar bekledi. "Hawke o bölgeyi destekleyen duvarlardan birinde, bazı duvar asmalarının arkasına gizlenmiş büyük bir çatlak bulduklarını söyledi. Biz konuşurken onu destekliyorlarmış." Onun boynuna sokuldu. "Ayrıca uyarı için teşekkür etti."

"Peki ya son kısım?" Lucas bir kaşını kaldırdı. Vaughn

hırladı. "Bu kurt tehlikeli yaşamayı seviyor."

"Ne dedi?" Faith, Sascha'nın yüzündeki gülümsemeden etkilenerek sordu. Diğer Psy Hawke'ın ne söylemiş olabileceğini zaten biliyormuş gibi görünüyordu.

"Hiçbir şey." Vaughn kulağının kabuğunu hafifçe ısırdı, bu hareket o kadar sahipleniciydi ki tenine renk dolmaya çalıştığını hissedebiliyordu. Psy eğitimi böyle zamanlarda çok işe yarıyordu.

"Anlat bana." Tırnaklarıyla göğsünün derisini kaşıdı. "Ne dedi o?"

"Lanet kurt F-Psy'mizin güzel olup olmadığını sordu. Ve lanet Lucas da evet dedi." Sesi her kelimedede daha az insan gibi çıkıyordu. "Hawke da seni bir daha gördüğünde teşekkür etmek için o güzel ağzını öpeceğini söyledi."

Vaughn dışında herkes sırtıyordu. Clay'in bile yüzünde küçük bir gülümseme vardı. Başlangıçtaki temkinli tavrından sonra ve onun hakkında bildiklerine rağmen, Faith bu gergin nöbetçiden hoşlandığını fark etmişti. Bir hafta önce onu yemeğe davet etmişti ve Vaughn'u şaşırtacak şekilde gelmişti. Ve ona dokunmuştu. Yanağına hafifçe dokunan parmak eklemleri ona kabul edildiğini söylemişti. Sürü olduğunu.

"Şey, yapamaz," dedi Faith, vahşi bir öfkeyle yaşayan ve seven bu kedilerin önünde tereddüt etmeden. "Çünkü ben sadece öpülmek istiyorum

senin tarafından."

"Öyle mi?"

"Evet."

"Sana şeyler söyletiyorsa sanırım kurttan hoşlanıyorum."

Gülerek kendisini öpmesine izin verdi, buna izin verdi çünkü Vaughn'un buna izin vermesine ihtiyacı vardı. Vaughn, eşleriyle birlikte gördüğü diğer erkeklerden daha açık bir şekilde sahiplenici ve baskındı. Ama bu onun için sorun değildi. Tamamen ona ait olduğu düşüncesine katlanabilirdi.

Evlerinin yakınında dışarıda otururlarken Vaughn'a, **"Eskiden** yeteneğimin karanlık tarafının şeytani olduğundan, Ağ'ın ikizleşmesinin bir cisimleşmesi olduğundan endişelenirdim," dedi. Kalın gölgelikten yıldızlar görünüyordu ve ormanın sakinleri, yerleşik yırtıcının başka türlü meşgul olduğunu bilerek güven içinde işlerine devam ediyorlardı. "Ama şimdi biliyorum ki bana gösterdiği şey iyi ya da kötü olsa da, kendi başına kötü değil."

Vaughn arkasında oturmuş, kolları ve bacaklarıyla onu kucaklamış, çenesini saçlarına dayamış ama sözünü kesmemişti. Kedisi onu nasıl dinleyeceğini biliyordu. Onu konuşturmak bazen sorun oluyordu.

"Bunu tamamen kabullenmiş değilim ama görmem gerekenin ne olduğunu, benim yeteneğime sahip herkesin görmesi gerekenin ne olduğunu anlamaya başlıyorum."

"Senin hediyen, Faith. Çok değerli bir hediye."

"Evet." Gülümsedi, bu kelime hoşuna gitmişti. "Şu anda hissettiklerimi bir rüyadan uyanıp gerçek dünyayı görmeye benzetiyorum. Güzel bir yer ama aynı zamanda karanlık da var. Eğer o karanlığı yok etmeye çalışırsanız, ışığı da yok edersiniz." Halkının geleceği için duyduğu acı kalbini sıkıyordu.

"Umut var. NetMind'iniz savaşıyor."

Buna inanmak zorundaydı. "Ve diğerleri de rüyadan uyanmaya başlıyor." Sessizlik rüyasından. "Dalgaların internette yayılması yıllar alabilir ama artık oradalar." Onu

Elini onun çıplak kollarına koyarak, bir zamanlar onu paramparça etmekle tehdit eden şeye, dokunuşa demir attı. "Seni bulduğuma çok sevindim."

Adamın kıkırdaması kadının kemiklerini titreten bir gümbürtüydü. "Üzgünüm, Red. Ama seni ilk ben buldum."

"Hayır, yapmadın." Kaşlarını çattı, kendi bildiğini okumayı çok seviyordu. "Ormana doğru yürüdüm."

"Evet, ama ben senin çıkmanı bekliyordum." Boynunun yan tarafını okşadı. "Senin evine bir bağımlılık gibi çekildim. Eğer çıktığında gitmemiş olsaydın, aramaya gelecektim."

Gözleri kocaman açılmıştı. "Bazı şeyler değiştirilemez." Bu onu bir zamanlar korkutmuş olabilecek bir düşünceydi.

"Ne?"

"Gelecek her zaman değişebilir değildir." Peki bu ne anlama geliyordu? "Bunu daha önce hiç düşünmemiştim. Sonuçları muazzam. Ne değişebilir, ne değişemez, kim seçer? Bazı şeyleri taş, bazılarını da kile çeviren nedir?" Heyecan içinde fısıldadı. Sonunda yeteneğinin kontrolünü ele geçirmiş, hayal gücünü ateşleyen şeylerin peşinden gidebilmişti.

"Bazı şeyler olması gerektiği gibidir." Vaughn kızın boynunu ısırarak dikkatini tekrar kendisine çekti. "Sen asla benden başkasının olmayacaktın."

"Çok sahiplenicisin." Onun bakışlarıyla buluşmak için başını eğdi. "Ben de öyleyim."

Gözlerindeki jaguar memnun olmuştu. "Pençelerini sevdim."

Dudaklarını adamın tıraşsız çenesine değdirmek için uzandı. "Bana mırlamayı öğretebileceğini düşünüyor musun?"

"Bebeğim, seni her orgazm edişimde mırıldanıyorsun."

Üzerinde şimşekler çaktı ve her şey daha keskin, daha odaklanmış görünüyordu. Onu itti ve üzerine çıkana kadar vücudunu yeniden düzenledi. Yüz yüze. Vaughn'la bunun için pazarlık yapmak zorunda kalsa da, hızla en sevdiği pozisyon haline geliyordu

-Dönüşenin tercih ettiği seks şekli çok daha çiğdi. Onun

Ellerini adamın omuzlarına koyup onu öpmek için eğildiğinde, onun itici hamlelerinin anısı etini ısıttı. Ama yüzündeki ifade onu duraklattı. "Ne?"

"Gözlerindeki şimşeği izlemeyi seviyorum."

Gülümsedi. Gözlerinin artık zihnini yansıtmaması doğru görünüyordu.

???

"Yine seninle mi konuşuyor?" Vaughn, aralarındaki bağda bir ziyarete işaret eden değişimi okumayı öğrenmiş olduğundan sordu.

Başını salladı. "Seni merak ediyor." "Ne bilmek istiyor?"

"Her şeye. Hayata, umuda, güneş ışığına susamış." Parmaklarını onun teninde gezdirdi. "Benim gibi. Beni mırıldan, Vaughn."

"İçeride mi dışarıda mı?"

Gözleri büyüdü ve olması gerektiği gibi güzellik ve karanlık, ışık ve gölge, siyah ve beyazdan oluşan bir örtü olan gece gökyüzüne baktı. "İşte."

"Peki ya meraklı arkadaşın?" Ellerini onun altına kaydırды Gömlek.

Duygu, sinir uçları boyunca sıçradı. "Gitti." "Gitti. NetMind gün boyunca gelip gitti, bir çocuğun annesine dokunduğu gibi onun zihnine dokundu ve hala orada olduğuna dair güvence aradı. Geri dönecekti. Ve ona kendisi hakkında daha çok şey öğretecek, onun ve dünyaları hakkında daha çok şey öğrenecekti.

"Güzel. Seyirciyi sevmem." Adamın elleri kadının serbest göğüslerinin üzerine geldi. "Görmek, dokunmak ve zevk almak için benimsin." Parmakları göğüs uçlarını sıktı.

Onun sahipleniciliğine karşı çıkması gerektiğini biliyordu ama asıl mesele, jaguarını yatakta böyle sevmesiydi. Onun olmayı seviyordu. Onu asla bırakmayacak, ondan asla vazgeçmeyecek bir erkeğe ait olmayı seviyordu, Konsey lanetlensin.

Bu parmaklar onu çıldırtıyordu ve ağız da onu takip edince deliliğe sürüklendi. Ama ne tatlı bir delilikti bu.

Yıldızlar Ağında, yüzlerce gökkuşağı kıvılcımı Faith'in zihnine onun haberi olmadan sızdı. Bunlar bir empattan, dünyada işleyen tek empattan, Sessizlik işkencesinden kaçabilen tek empattan doğan kıvılcımlardı. PsyNet'te çalışan empatların olmaması F-Psy'yi kesin bir deliliğe mahkum etmişti. Evet, bir kâhin olarak doğmak daha yüksek bir delilik ihtimaliyle doğmak demekti ama Sessizlik'ten önce, çoğunluk değil, azınlığın küçük bir yüzdesi yenik düşmüştü.

Konsey, E tanımını Ağ'dan temizlemeye çalışırken, F tanımını ve diğer pek çok tanımı da yok ettiğini anlamadı. Çünkü her şey birbirine bağlıydı. Her şeyin bir amacı vardı.

PsyNet artık tamamen işlevsel değildi.

Ama Yıldızlar Ağı öyleydi. PsyNet'ten farklıydı ve her zaman da öyle olacaktı. Çünkü bu Ağda gökkuşakları ve güneş ışığı, duygular ve kalp, yırtıcı açlık ve mutlak sadakat vardı. Şimdi bu kıvılcımlar Faith'in kırılan parçalarını iyileştiriyordu ve o kırıldığının farkında bile değildi.

[son]

Nalini Singh' bir sonraki paranormal aşk romanının önizlemesi için sayfayı çevirin

Buzla Ezilmiş

Berkley Sensation'dan çok yakında!

Judd'ın elmacık kemiğine **bir yumruk** çarptı. Rakibini sahadan silmeye odaklanmış olan Judd darbeyi fark etmedi bile, kendi yumruğu çoktan savrulmuştu. Tai son saniyede darbeden kaçmaya çalıştı ama artık çok geçti; genç kurdun çenesi, içerideki hasarı gösteren kalın bir sesle birbirine çarptı.

Ama yıkılmamıştı.

Üst dudağındaki kesik yüzünden kırmızıya boyanmış dişlerini göstererek Judd'a doğru atıldı, belli ki amacı daha ağır olan yapısını bir koçbaşı gibi kullanarak rakibini sert taş duvara çarptırmaktı. Bunun yerine Tai'nin sırtı taşa çarptı ve ciğerlerindeki hava kontrol edilemeyen bir patlamayla dışarı fışkırırken ağzı açık kaldı.

Judd diğer erkeği boğazından kavradı. "Seni öldürmek benim için hiçbir şey ifade etmez," dedi ve Tai nefes almakta zorlanana kadar sıkıca tuttu. "Ölmek ister misin?" Sesi sakindi, nefes alış veriş düzenliydi. Bu, hissetmekle hiçbir ilgisi olmayan bir varoluş haliydi çünkü şekil değiştirenin aksine Judd Lauren hissetmiyordu.

Tai'nin dudakları bir lanete dönüştü ama ortaya çıkan tek şey anlaşılmaz bir hırıltı oldu. Sıradan bir gözlemciye göre Judd avantajı ele geçirmiş gibi görünebilirdi ama gardını düşürme hatasına düşmedi; Tai yenilgiyi kabul etmediği sürece tehlikeli olmaya devam etti. Diğer erkek bunu bir saniye sonra pençeye dönüşmüş elleriyle yukarı doğru keserek kanıtladı.

O keskin pençeler deri-sentezi ve eti hiç çaba harcamadan kesti ama Judd çocuğa gerçek bir yaralanmaya neden olma şansı vermedi. Tai'nin boynundaki çok özel bir baskı noktasına bastırarak eski rakibini bayılttı. Ancak şekil değiştiren tamamen kendinden geçtiğinde tutuşunu bıraktı. Tai oturur pozisyona yığıldı, başı göğsünün üzerine düştü.

"Psy güçlerini kullanmaman gerekiyor," dedi boğuk bir kadın sesi kapı aralığından.

Onu tanımak için dönmesine gerek yoktu ama yine de döndü. İnce kemikli bir yüzdeki olağanüstü gözler, pirzola gibi kesilmiş bir saçla tamamlanıyordu.

sarı saçları vardı. Brenna kaçırılmadan önce bu gözler normaldi ve bu saçlar kısa değildi. Bir katil tarafından. Bir Psy tarafından.

"Küçük çocuklarla uğraşmak için yeteneklerimi kullanmama gerek yok."

Brenna onun yanında durmak için yürüdü, başı göğüs kemiğine değiyordu. Kurtarma operasyonundan sonra onu görene kadar ne kadar küçük olduğunu hiç fark etmemişti. O yatakta yatarken, zar zor nefes alırken, enerjisi o kadar sıkı bir top haline gelmişti ki hâlâ hayatta olduğundan emin olamamıştı. Ama bedeninin hiçbir anlamı yoktu. Brenna Shane Kincaid'in saf, su katılmamış demirden bir iradeye sahip olduğunu öğrenmişti.

"Bu hafta dördüncü kez kavga ediyorsun." Kadının eli havaya kalktı ve adam elini çekmemek için kendini zor tuttu. Dokunmak bir Dönüşen şeyiydi; kurtlar buna sürekli ve hiç düşünmeden düşkündü. Bir Psy için bu yabancı bir kavramdı ve nihayetinde tehlikeli bir kontrol kaybına yol açabilecek bir şeydi. Ama Brenna kendi ırkından doğan bir şeytan tarafından parçalanmıştı. Dokunulmaya ihtiyacı varsa, öyle olsun.

Yanağında silik ısı izleri. "Bir çürük olacak. Hadi, üzerine bir şey koyayım."

"Neden Sascha'yla birlikte değilsin?" Bir başka kaçak Psy ama katil değil şifacıydı. Elleri kanlı olan Judd'dı. "Onunla bir seansın olduğunu sanıyordum."

Okşayan parmaklar, tamamen bırakmadan önce çenesinde oyalanmak için kaydı. Kirpikleri kalktı. Ve kurtarılmasından beş gün sonra gerçekleşen değişimi gözler önüne serdi. Bir zamanlar koyu kahverengi olan gözler şimdi insan, Dönüşen ya da Psy, hiçbir canlıda görmediği bir karışımdı. Brenna'nın gözbebekleri simsiyahtı ama gecenin o noktalarını çevreleyen kutup mavisini patlamalar vardı, canlı ve sivri. İrisin koyu kahverengisine doğru sivrilerek gözlerine paramparça bir görünüm veriyordu.

"Her şey bitti," dedi.

"Ne oldu?" Tai'nin inlediğini duydu ama duymazdan geldi. Çocuk bir tehdit değildi; Judd'ın ona yumruk atmasına izin vermesinin tek nedeni kurt toplumunun işleyişini anlamış olmasıydı.

Bir kavgada yenilmek kötüydü ama sağlam bir direnç göstermeden yenilmek kadar kötü değildi.

Tai'nin duyguları Judd için fark etmiyordu. Dönüşenlerin dünyasına asimile olmaya hiç niyeti yoktu. Ama yeğenleri Marlee ve Toby de SnowDancer ininin yeraltı tünelleri ağında hayatta kalmak zorundaydı ve onun düşmanları onların da düşmanı olabilirdi. Bu yüzden kavgayı başlamadan bitirerek çocuğu küçük düşürmemişti.

"O iyi olacak mı?" Tai ikinci kez inlediğinde Brenna sordu.

"Ona bir iki dakika verin."

Ona dönüp baktığında nefesini içine çekti. "Kanaman var!"

Kız parçalanmış kollarına dokunamadan uzaklaştı. "Ciddi bir şey değil." Ve değildi de. Çocukken en dayanılmaz acılara maruz kalmış ve sonra da bunları engellemesi öğretilmişti. İyi bir Psy hiçbir şey hissetmezdi. İyi bir Ok daha da az hissedirdi.

İnsanları öldürmeyi çok daha kolay hale getirdi.

"Tai pençelendi." Brenna'nın yüzü öfkeliydi ve duvara yaslanmış olan erkeğe ters ters baktı. "Hawke duyana kadar bekle _."

"Duymayacak. Çünkü sen ona söylemeyeceksin." Judd'ın korunmaya ihtiyacı yoktu. Hawke, Judd'ın gerçekte ne olduğunu, ne yaptığını ve neye *dönüştüğünü* bilseydi, SnowDancer alfası onu ilk karşılaşmalarında ortadan kaldırırdı. "Sascha hakkındaki yorumunu açıkla"

Brenna kaşlarını çattı ama kolundaki çizikler konusunda ona baskı yapmadı. "Artık iyileşme seansı yok. Benden bu kadar."

Kızın ne kadar kötü muamele gördüğünü biliyordu. "Devam etmek zorundasın."

"Hayır." Kısa, keskin ve son bir kelime. "Bir daha kimsenin aklıma girmesini istemiyorum. *Asla*. Sascha zaten içeri giremez."

"Bu hiç mantıklı değil." Sascha değişen zihinlerle Psy ile olduğu kadar kolay konuşabilme gibi nadir bir yeteneğe sahipti. "Onu engelleyebilecek kapasiteye sahip değilsin."

"Artık biliyorum - bir şeyler değişti."

Tai öksürerek kendine geldi ve ikisi de dönüp onu izlemek için duvarı kullanarak ayağa kalkmaya çalıştı. Dik durduktan sonra birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve elini kaldırarak yanağına dokundu. "Tanrım, yüzüme kamyon çarpmış gibi hissediyorum."

Brenna'nın gözleri kısıldı. "Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?"

" sakla. Neden Judd'ın peşinden geldin?"

"Brenna, bu seni ilgilendirmez." Judd derisinde kanın kuruduğunu, hücrelerin çoktan pıhtılaştığını hissedebiliyordu. "Tai ve ben bir anlaşmaya vardık." Diğer erkeğin gözlerinin içine baktı.

Tai'nin çenesi gerildi ama başını salladı. "Ödeştik."

Ve sürünün hiyerarşisindeki göreceli konumları hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde netleşmişti - eğer Judd'ın rütbesi zaten daha yüksek olmasaydı, şimdi kurda baskın olacaktı.

Tai bir elini saçlarının arasından geçirerek Brenna'ya döndü. "Seninle konuşabilir miyim?"

"Hayır." Elini sallayarak onun sözünü kesti. "Seninle üniversite dansına gitmek istemiyorum. Çok genç ve çok aptalsın."

Tai yutkundu. "Ne söyleyeceğimi nereden biliyordun?" "Belki de ben Psy'imdir." Karanlık bir cevap. "Söylenti bu yönde değil mi?"

Tai'nin elmacık kemiklerinde kırmızı çizgiler belirdi. "Onlara saçmaladıklarını söyledim."

Bu, Judd'ın Brenna'ya duygusal acı çektirmek için açıkça kötü niyetli bir girişimde bulunulduğunu ilk duyuşuydu ve tahmin edeceği son şeydi. Kurtlar acımasız düşmanlar olabilirdi ama

Onlar da kendilerinden olanları şiddetle koruyorlardı ve Brenna kurtarılır kurtarılmaz etrafını sarmışlardı.

Tai'ye baktı. "Bence gitmelisin."

Genç kurt itiraz etmedi, bacaklarının onu taşıyabildiği kadar hızlı bir şekilde yanlarından geçip gitti.

"Bunu daha da kötüleştiren ne biliyor musun?" Brenna'nın sorusu dikkatini çocuğun geri çekilen ayak seslerinden uzaklaştırdı.

"Ne?"

"Bu doğru." O paramparça mavi-kahverengi bakışlarını tüm gücüyle ona çevirdi. "Ben farklıyım. Bana verdiği bu lanet gözlerle bir şeyler görüyorum. Korkunç şeyler."

"Onlar sadece sana olanların yankıları." Güçlü bir sosyopat zihnini parçalamış, ona en mahrem seviyelerde tecavüz etmişti. Bu deneyimin onda psişik yaralar bırakmış olması şaşırtıcı değildi.

"Sascha da öyle dedi. Ama gördüğüm ölümler-" Bir çığlık anı ikiye böldü.

Tünel bitmeden ikisi de koşmaya başlamıştı. İkinci bir tünelin yüz metre ilerisinde Indigo ve birkaç kişi daha onlara katıldı. Bir köşeyi döndüklerinde Andrew hızla yanlarına geldi ve elini Brenna'nın üst koluna sıkıştırarak kız kardeşini durdurdu ve aynı anda boştaki elini kaldırdı. Herkes durdu.

"Indigo-bir ceset var." Andrew kelimeleri kurşun gibi şaklattı. "Kuzey Doğu tüneli altı numara, kırk numaralı oyuk."

Brenna sözünü bitirir bitirmez ağabeyinin elinden kurtuldu ve hiçbir uyarıda bulunmadan kaçmaya başladı. Öfkesinin gizlenmemiş alevini çabucak maskeleymeden önce yakalayan Judd, onun peşinden ilk hareket eden oldu. Indigo ve öfkeli Andrew da arkasından onu takip etti. Çoğu Psy şimdiye kadar onu geçip gitmiş olurdu ama o farklıydı, bu farklılık PsyNet'teki hayatını önceden belirlemişti.

Brenna önünde bir çizgi halindeydi, sadece birkaç aydır yatağa mahkum olan biri için etkileyici bir hızla hareket ediyordu.

önce. Adam ona yetiştiğinde neredeyse altı numaralı tünele varmıştı. "Dur," diye emretti, nefesi olması gerektiği kadar düzensiz değildi. "Bunu görmene gerek yok."

"Evet, biliyorum," dedi soluk .

Hızını alamayan Andrew onu arkadan yakaladı ve kollarını beline dolayarak ayağa kaldırdı. "Bren, sakın ol."

Indigo hızla yanından geçti, uzun bacakları parlıyordu, koyu renk saçları arkasından akıyordu.

Brenna, Andrew'un pençesinde kendine zarar verecek kadar öfkeyle dönmeye başladı. Judd buna izin veremezdi "Onu serbest bırakırsan sakinleşecektir."

Brenna sarsılarak durdu, göğsü kabarmış ve gözleri şaşkındı. Andrew o kadar sessiz değildi. "Kız kardeşime ben bakarım, *Psy*." Son kelime bir küfürdü.

"Ne, beni kilitleyerek mi?" Brenna jilet gibi keskin bir ses tonuyla sordu. "Bir daha asla bir kutuya konulmayacağım, Drew ve yemin ederim eğer denersen, ellerimi kanlı bir şekilde dışarı çıkaracağım." Bu, özellikle de onu ilk bulduklarında içinde bulunduğu durumu gören herkes için acımasızca grafik bir görüntüydü.

Arkasındaki Andrew'un rengi soldu ama çenesi sabit kaldı. "Senin için en iyisi bu."

"Belki de değildir," dedi Judd, Andrew'un öfkeli gözlerini irkilmeden karşılayarak. SnowDancer askeri kız kardeşinin acısı için tüm *Psy*'ları suçluyordu ve Judd onu bu sonuca götüren duygu odaklı mantık çizgisini tahmin edebiliyordu. Ama aynı duygular onu kör de etmişti. "Hayatının geri kalanını zincirler içinde geçiremez."

"Sen ne anlarsın ki bu işten?" Andrew hırladı. "Kendini bile umursamıyorsun!"

"Senden çok daha fazla şey biliyor!"

"Bren." Andrew'un sesi bir uyarıydı.

"Kapa çeneni, Drew. Ben artık bir bebek değilim." Sesinde daha karanlık şeylerin, tanık olunan kötülüklerin ve kaybedilen masumiyetin yankıları vardı. "Judd'ın iyileşme sürecinde benim için ne yaptığını hiç merak ettin mi? Bunun ona neye mal olduğunu öğrenmeye zahmet ettin mi? Hayır, tabii ki hayır, çünkü sen her şeyi biliyorsun." Sarsıntılı bir nefes aldı. "Bil bakalım ne oldu, hiçbir şey bilmiyorsun! Benim bulunduğum yerde bulunmadın. Yakınından bile geçmedin. *Bırak. Bırak beni. Gitmene izin ver.*" Kelimeler artık öfkeli değil sakindi. Bir Psy için normal. Bir Dönüşen Kurt için *değil*. Özellikle de Brenna için. Judd'ın duyuları alarma geçti.

Andrew başını salladı. "Ne dediğin umurumda değil küçük kardeşim, bunu görmene gerek yok."

"O zaman özür dilerim, Drew." Brenna bir saniye sonra pençelerini Drew'un kollarına geçirdi ve kardeşini şok ederek onu bırakmasını sağladı. Neredeyse ayakları yere değmeden hareket ediyordu.

"Tanrım," diye fısıldadı Andrew, onun ardından bakarken.

"İnanamıyorum.

." Kanlı kollarına baktı. "Brenna asla incitmez

Kimse yok mu!"

Judd diğer erkeğe, "O artık senin tanıdığın Brenna değil," dedi. "Enrique'nin ona yaptığı şey onu temelden değiştirdi, kendisinin de anlamadığı bir şekilde." Andrew cevap veremeden Brenna'nın peşinden gitti; bu ölümün etkilerini savuşturmak için onun yanında olmalıydı. Anlayamadığı şey, Brenna'nın bunu görmeye neden bu kadar kararlı olduğuydu.

Kadın ürkmüş bir muhafızın yanından hızla geçip altı numaralı tünelin dışındaki küçük odaya girerken ona yetişti. Kadın öyle ani bir şekilde durdu ki, adam neredeyse ona çarpacaktı. Kadının bakışlarını takip edince, kimliği belirsiz bir Kar Dansçısı erkeğin yere serilmiş cesedini gördü. Kurbanın yüzünde ve çıplak vücudunda ciddi morluklar vardı, derisi hasar nedeniyle farklı renklere bürünmüştü. Ama Judd, Brenna'yı donduran şeyin bu olmadığını biliyordu.

Kesikler yüzünden.

Dönüşen bir bıçakla çok dikkatli bir şekilde kesilmişti, sonuncusu hariç hiçbir kesik ölümcül değildi. O kesik şahdamarını parçalamıştı.

Arter. Bu da bu sahnede bir terslik olduğu anlamına geliyordu. "Kan nerede?" diye sordu Indigo'ya, cesedin diğerk tarafında çömelmiş, yanında da birkaç askeri vardı.

Teğmen Brenna'yı odada görünce kaşlarını çatı ama cevap verdi. "Bu yeni bir cinayet değıl. Buraya atılmış."

"Yolun dışındaki oda." Askerlerden biri, Deiter adında sırık gibi bir erkek, konuştu. "Ne yaptığınızı biliyorsanız fark edilmeden ulaşması kolay."

Brenna nefesini içine çekti ama konuşmadı.

Indigo'nun kaşları . "Çıkarın onu buradan."

Judd emirlere uyma konusunda pek iyi değildi ama bu emri kabul etti. "Gidelim," dedi hemen önünde duran kadına.

"Bunu gördüm." Hafif bir fısıltı.

İndigo ayağa kalktı, yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "Ne?"

Brenna titremeye başladı. "Bunu gördüm." Aynı cılız fısıltı. "Bunu gördüm." Daha yüksek sesle. "Bunu gördüm!" Bir çığlık.

Judd, herkesin önünde kontrolünü kaybetmekten nefret edeceğini bilecek kadar onunla vakit geçirmişti. Çok gururlu bir kurttu. Bu yüzden onun histerisini kesmek için yapabileceğı tek şeyi yaptı. Cesedi görmesini engellemek için hareket etti ve sonra duygularını ona karşı kullandı. Bu Psy'in mükemmelleştirmek için bilediği bir silahtı. "Kendini aptal yerine koyuyorsun."

Buz gibi soğuk sözler Brenna'ya tokat gibi çarptı. "*Affedersiniz?*" Onu kenara itmek için kaldırdığı elini bıraktı. "Arkana bak."

İnatla hareketsiz kaldı. Ondan gelen bir emri yerine getirmeden önce cehennem donardı.

"İnin yarısı etrafı kokluyor," dedi ona. Acımasız. Psy. "Senin çöküşünü dinliyor."

"Yıkılmıyorum." bu kadar çok göz olduğunu fark edince kızardı. "Çekil yolumdan." Ona bakmak istemiyordu.

Enrique'nin kurbanları üzerinde kullandığı aynı ürkütücü hassasiyetle parçalanmış bir ceset vardı artık ama gururu geri adım atmasına izin vermiyordu.

"Mantıksız davranıyorsun." Judd kıpırdamadı. "Burası belli ki duygusal dengen üzerinde olumsuz bir etki yaratıyor. Geri çekil." Bu kesin bir emirdi, ses tonu alfaya o kadar yakındı ki dişleri diken diken oldu.

"Peki ya ?" Uyandırdığı öfkeyi memnuniyetle -Bu ona yeni bir odaklanma, bu odanın tetiklediği kâbus anılarından kaçmanın bir yolunu verdi.

Soğuk Psy gözleri onunkilerle buluştu, gözlerindeki erkek kibri nefes kesiciydi. "O zaman seni alıp kendim taşıyacağım." Bu yanıtla birlikte kan dolaşımında canlanan coşku, korkunun son buruk tadını da kovaladı. Aylarca süren hayal kırıklığı, bağımsızlığının bir koruma duvarının altına gömülmesini izlemek, onun için en iyisinin ne olduğunun söylenmesi, her fırsatta mantığının sorgulanması, hepsi ve daha fazlası bu tek bir ana kartopu gibi düştü. "Dene." Bir cesaret.

Adam bir adım öne çıktı ve kızın parmak uçları karıncalandı, pençeleri serbest kalmakla tehdit etti. Evet, buzdan adam ve gördüğü en güzel erkek yaratık olan Judd Lauren ile kapışmaya kesinlikle hazırды.

Nalini Singh yazma konusunda tutkulu. Çin'in çöllerine ve Japonya'nın tapınaklarına kadar çok uzaklara seyahat etmiş olsa da, onu en çok büyüleyen şey hayal gücünün yolculuğu. Bir yazar olarak hayallerinin peşinden gidebildiği için çok mutlu.

Nalini güzel Yeni Zelanda'da yaşıyor ve çalışıyor. İletişim bilgileri ve Psy-Changeling serisi hakkında daha fazla bilgi edinmek için lütfen www.nalinisingh.com adresindeki web sitesini ziyaret edin.

v1.0

[Dt'den slaingod tarafından tarandı ve düzeltildi]

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.